

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΨΓ'

Τετάρτη 26 Αυγούστου 2020

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 17759
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 17687, 17688, 17689, 17693, 17694, 17708, 17718, 17721, 17723, 17725, 17731, 17732, 17733, 17740, 17741, 17750, 17759

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 27 Αυγούστου 2020, σελ. 17687

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση σχεδίων νόμων:
 - i. Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εθνικής Άμυνας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατέθεσαν στις 20-8-2020 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους», σελ. 17687
 - ii. Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εθνικής Άμυνας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατέθεσαν στις 20-8-2020 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών», σελ. 17687
2. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Εξωτερικών:

 - A. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους» και
 - B. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών», σελ. 17687
3. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εξωτερικών:, σελ.
 - i. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους», σελ. 17687 - 17752
 - ii. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών», σελ. 17687 - 17750, 17759 - 17761
4. Ένσταση αντισυνταγματικότητας που ετέθη από της Κοινοβουλευτική Ομάδα της Ελληνικής Λύσης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Εξωτερικών, σελ. 17688
5. Συζήτηση επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας και απόρριψη αυτής, σελ. 17688 - 17689
6. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας από την Κοινοβουλευ-

τική Ομάδα του ΣΥΡΙΖ, με ονομαστική κλήση, επί του άρθρου 1 της διεθνούς σύμβασης Ελλάδος-Αιγύπτου, σελ. 17696

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 17699 – 17723

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 17687 – 17699
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,
σελ. 17723 – 17729
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 17729 - 17761

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ. , σελ. 17721
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 17687, 17689, 17693, 17694
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 17732, 17733
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,
σελ. 17725
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 17731, 17733, 17740,
17741, 17750, 17759
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 17688
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 17688
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 17708, 17718, 17721, 17723

B. Επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Εξωτερικών:

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 17725
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 17724, 17725
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 17736
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ. , σελ. 17715, 17717, 17718, 17722
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 17711, 17712
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 17742
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 17706, 17722
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 17727, 17728
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 17741
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 17729, 17730, 17732,
17733, 17749
ΚΑΙΡΙΔΗΣ Δ. , σελ. 17748
ΚΑΜΙΝΗΣ Γ. , σελ. 17743
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 17691, 17697, 17732,
17733, 17746
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 17693
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 17737
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. , σελ. 17747
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 17708
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 17746
ΛΙΒΑΝΟΣ Σ. , σελ. 17740
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 17697, 17730, 17734, 17735
ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. , σελ. 17694
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 17699, 17704, 17718
ΜΟΥΖΑΛΑΣ Γ. , σελ. 17745
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 17723
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 17739
ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 17696, 17697
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,
σελ. 17731, 17733, 17747

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Ν. ,	σελ. 17728
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 17738, 17739
ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 17744
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 17697
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 17726
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 17702, 17704, 17718, 17721
ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 17694
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. ,	σελ. 17689
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 17733

Γ. Επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας:

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 17689
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. ,	σελ. 17689
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 17689
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 17689
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. ,	σελ. 17689
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 17688

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 17712, 17717, 17721
-----------------	--------------------------

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΖΓ'

Τετάρτη 26 Αυγούστου 2020

Αθήνα, σήμερα στις 26 Αυγούστου 2020, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11:11' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου της κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 27 Αυγούστου 2020.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 971/24-8-2020 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας του Κινήματος Αλλαγής, κ. Γεωργίου Καμίνη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, με θέμα: «Κρούσματα Κορωνοϊού σε Αστυνομία και Πυροσβεστική».

2. Η με αριθμό 981/25-8-2020 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β3' Νότιου Τομέα Αθηνών του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με θέμα: «Χορήγηση επιδόματος τοκετού και λοχείας των γυναικών που εργάζονται εποχιακά στον Τουρισμό χωρίς προϋποθέσεις».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 Κανονισμού Βουλής ΚΤΒ)

1. Η με αριθμό 982/25-8-2020 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Γιάννη Δελή προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Καταστροφές από πλημμύρες στη Θάσο».

2. Η με αριθμό 983/25-8-2020 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Λεωνίδα Στολτίδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Καταστροφές από πλημμύρες στο Δήμο Λαγκαδά της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα:

1. Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εθνικής Άμυνας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατέθεσαν στις 20-8-2020 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους».

2. Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εθνικής Άμυνας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατέθεσαν στις 20-8-2020 σχέδιο νόμου: «Κύρωση

της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών» Παραπέμφθηκαν στην αρμόδια διαρκή επιτροπή.

Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Εξωτερικών:

1. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους» και

2. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών».

Παραπέμπονται στην αρμόδια διαρκή επιτροπή.

Εισερχόμεστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους».

2. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών».

Ως προς τη διαδικασία της συζήτησης, παρά το ότι το άρθρο 108 του Κανονισμού της Βουλής δίδει περιορισμένη δυνατότητα ομιλίας σε όσους έχουν αντίρρηση, λόγω της σπουδαιότητας των συμφωνιών προτείνω να τοποθετηθούν και για τις δύο συμβάσεις οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές για δεκαπέντε λεπτά, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι για δώδεκα λεπτά, οι ομιλητές του καταλόγου για επτά λεπτά και ο αρμόδιος Υπουργός για δεκαοκτώ λεπτά σύμφωνα με τα άρθρα 64, 97, 98 και 107 του Κανονισμού της Βουλής. Υπενθυμίζω ότι αν πηγαίναμε με βάση τον Κανονισμό ο χρόνος ομιλίας για όλους θα ήταν πέντε λεπτά.

Επίσης, προτείνω οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες να εκπροσωπηθούν, εφόσον το επιθυμούν, με έναν κύκλο δεκαπέντε Βουλευτών ως εξής: έξι Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις Βουλευτές από τον ΣΥΡΙΖΑ, δύο Βουλευτές από το Κίνημα Αλλαγής, δύο Βουλευτές από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας

και από ένας Βουλευτής από την Ελληνική Λύση και τη ΜέΡΑ25 αντίστοιχα.

Μετά από συνεννόηση που έκανε το Προεδρείο με την κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου, παρ' ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δώσει δύο εισηγητές, έναν για τη μία συμφωνία και έναν για την άλλη συμφωνία, τον ΣΥΡΙΖΑ θα τον εκπροσωπήσει ως γενικός εισηγητής μόνο κ. Κατρούγκαλος. Βεβαίως, νομίζω ότι δικαιούται η κ. Αναγνωστοπούλου να προστεθεί ως απλή ομιλήτρια με επτά λεπτά, αφού παραχωρεί το χρόνο των δεκαπέντε λεπτών στον κύριο Κατρούγκαλο. Το διευκρινίζω, γιατί δεν θα είμαι εγώ τότε στην Έδρα και να γραφτεί στα Πρακτικά για να ξέρει ο επόμενος. Μέχρι εδώ συμφωνούμε.

Τώρα έχει κατατεθεί ένσταση αντισυνταγματικότητας από την Ελληνική Λύση που κατά τα ειωθότα θα προηγηθεί της έναρξης της συζήτησης. Επίσης, υπάρχει πληροφορία ότι ενδεχομένως από κάποιο κόμμα, συγκεκριμένα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα ζητηθεί ονομαστική ψηφοφορία. Αν αυτό ισχύει παράκληση του Προεδρείου και των συνεργατών που είναι στην Έδρα, καταλαβαίνετε για ποιους λόγους, να το ξέρουμε σχετικά εγκαίρως, διότι πλέον η ψηφοφορία θα γίνει με κανονικά με παρουσία του κάθε Βουλευτού, αλλά θα είμαστε στους κανόνες πριν την απελευθέρωση, δηλαδή πριν τον Ιούνιο ανά ώρα με πενήντα, εξήντα Βουλευτές και θα δούμε πότε θα γίνει ανάλογα με το πότε θα τελειώσει η συζήτηση. Άρα, παράκληση, αν ισχύει αυτό, μέχρι αργά το μεσημέρι, σας παρακαλώ, να το γνωρίζουμε για να προετοιμασθεί και το Προεδρείο.

Πριν, λοιπόν, μπούμε στη συζήτηση τον λόγο θα τον έχει ο κ. Χήτας ως λέγων μετά θα είναι οι αντιλέγοντες. Παράκληση ει δυνατόν να είναι ένας από κάθε κόμμα επί του θέματος της αντισυνταγματικότητας για να συνοψίσουμε τον χρόνο παραμονής μας στην Αίθουσα, αλλιώς θα το πάμε με τον Κανονισμό, δηλαδή αν θέλει εκτός του αντιλέγοντος και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα ρωτήσω εγώ στο τέλος έναν-έναν τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους αν θέλουν να πάρουν τον λόγο εκτός αν είναι το ίδιο πρόσωπο και δεν χρειαστεί.

Ορίστε, κύριε Χήτα, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Οι Βουλευτές της Ελληνικής Λύσης υπογράφουμε σήμερα και καταθέτουμε μία ένσταση αντισυνταγματικότητας κατά των δύο σχεδίων νόμου που φέρνει το Υπουργείο Εξωτερικών. Δεν χρειάζεται να είναι κάποιος νομικός στην Αίθουσα αυτή για να αντιληφθεί τους λόγους για τους οποίους προβαίνουμε σ' αυτήν την κίνηση, που θα εξηγήσω ευθύς αμέσως.

Αυτό που κάνουμε είναι το λιγότερο, κύριε Πρόεδρε, που μπορούμε να κάνουμε πραγματικά για να αποτρέψουμε σήμερα εδώ την υπερψήφιση από τη Βουλή συμφωνιών που είναι επιζήμιες για την πατρίδα, συμφωνιών που μειώνουν την εθνική μας κυριαρχία και συμφωνιών, οι οποίες είναι αντισυνταγματικές και θα εξηγήσω ευθύς αμέσως γιατί θεωρούμε ότι οι δύο αυτές συμφωνίες είναι αντισυνταγματικές.

Κύριε Πρόεδρε, με βάση το Σύνταγμα μας, το άρθρο 28 παράγραφος 3, το οποίο αναφέρει τα εξής: «Η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα, με νόμο που ψηφίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της, εφόσον αυτό υπαγορεύεται από σπουδαίο εθνικό συμφέρον, δεν θίγει τα δικαιώματα του ανθρώπου και τις βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος» και το πιο βασικό «γίνεται με βάση τις αρχές της ισότητας και με τον όρο της αμοιβαιότητας».

Πάμε τώρα να δούμε για ποια ακριβώς αρχή ισότητας μιλάμε σήμερα εδώ. Έχουμε δύο συμφωνίες. Η Ιταλία, είναι μια συμφωνία που αναγνωρίζει μειωμένη επήρεια στα νησιά τα οποία περιλαμβάνει μέσα και αυτό συνεπάγεται αυτόματα και σε μειωμένη ΑΟΖ και φυσικά αντίστοιχα και υφαλοκρηπίδα.

Να αναφέρω τα εξής, γιατί η ουσία είναι να ακούσει ο κόσμος, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, τι θα ψηφιστεί σήμερα, τι πάτε να ψηφίσετε σήμερα. Μειωμένη επήρεια: Διαπόντια νησιά στο 70%, Στροφάδες στο 32%, άρα μειωμένη υφαλοκρηπίδα και μειωμένη αντίστοιχα θαλάσσια ζώνη. Αυτό σημαίνει περιορισμός. Από τη στιγμή που αυτό σημαίνει περιορισμός παραβιάζεται αυτόματα η αρχή της ισότητας, την οποία εκφράζει η μέση γραμμή που στη

συγκεκριμένη περίπτωση πάει περίπατο.

Πάμε στη συμφωνία της Αιγύπτου, θα τα πούμε πολύ απλά για να καταλάβει ο κόσμος τι γίνεται. Με βάση, λοιπόν, τις συντεταγμένες και με βάση τον χάρτη που έχουμε στα χέρια μας οι υπολογισμοί από μελετητές δείχνουν τα εξής:

Ρόδος μειωμένη επήρεια, κύριε Υπουργέ, 83%. Κύριε Πρόεδρε, Κάρπαθος μειωμένη επήρεια 82%. Μειωμένη επήρεια, η Κάσος 82%. Χρυσή και Κουφονήσι τίποτα, μηδέν. Κρήτη μειωμένη επήρεια 87%. Αυτό μεταφράζεται σε τετραγωνικά χιλιόμετρα επί της επιφάνειας, δηλαδή για να καταλάβει ο κόσμος πόσα τετραγωνικά χιλιόμετρα πάνω στην επιφάνεια τριάντα έξι χιλιάδες εξακόσια για την Ελλάδα σε μια συμφωνία με την Αίγυπτο, η οποία δεν είναι ισότιμη, είναι ετεροβαρής, γιατί έχει σαράντα έξι χιλιάδες οκτακόσια η Αίγυπτος. Τριάντα έξι χιλιάδες εξακόσια εμείς και σαράντα έξι χιλιάδες οκτακόσια η Αίγυπτος. Η αντιστοιχία για να ακούγονται οι αριθμοί είναι 44% με 56%. Για ποια, λοιπόν, ισότητα μιλάμε; Εδώ καταπατάται και παραβιάζεται κατάφωρα το Σύνταγμα, το άρθρο 28 παράγραφος 3, που κάνει λόγο για την αρχή της ισότητας. Δεν υπάρχει καμμία ισότητα.

Δεν είναι μόνο αυτό. Έχουμε μεγάλη υποχώρηση, κύριε Πρόεδρε, στη Λεκάνη του Ηροδότου. Το ένα από τα τρία κομμάτια είναι δικό μας. Τι κάνει αυτή η συμφωνία; Για να το ακούσει ο κόσμος σήμερα, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες.

Δώσαμε το 75% από το ένα τρίτο που αντιστοιχεί σε εμάς, στην Αίγυπτο. Οι επιστήμονες εκτιμούν ότι εκεί υπάρχει ορυκτός πλούτος 400 δισεκατομμυρίων ευρώ και εμείς δίνουμε το 75% από το κομμάτι μας στους Αιγύπτιους. Δώρο!

Σας παραπέμπω σε δηλώσεις επιστημόνων και του κ. Ηλία Κονοφάγου, μέλους της Επιτροπής Ενέργειας της Ακαδημίας Αθηνών, έγκριτων επιστημόνων, οι οποίοι τα λένε αυτά, αλλά, δυστυχώς, δεν ακούγονται πουθενά.

Κύριε Πρόεδρε, ως Ελληνική Λύση έχουμε πει πάρα πολλές φορές, και στη συζήτηση που είχαμε για την αναθεώρηση του Συντάγματος, είναι θέση και αρχή μας αυτή, η άμεση δημιουργία –τώρα, βέβαια, θα μου πείτε ότι δεν γίνεται– συνταγματικού δικαστηρίου. Γιατί αν υπήρχε συνταγματικό δικαστήριο σήμερα, δεν θα κάναμε την κουβέντα αυτή.

Θα σας πω και το κάτι άλλο, γιατί προφανώς θα ακουστούν και διάφορα σήμερα εδώ. Προσέξτε τι θα πείτε. Γιατί για ΑΟΖ στην Ελληνική Λύση και σε αυτόν τον πολιτικό Αρχηγό δεν θα μιλάτε. Ιδίως για ΑΟΖ στην Ελληνική Λύση και σε αυτόν το πολιτικό Αρχηγό, που έχει αφιερώσει όλο του τον πολιτικό βίο πάνω στα θέματα αυτά.

Κύριε Πρόεδρε, το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι ο θεματοφύλακας του Συντάγματος. Εμάς, τους Έλληνες Βουλευτές, μας ψήφισε ο κόσμος για να προστατεύουμε τους νόμους και το Σύνταγμα. Και σήμερα το Σύνταγμα στην Αίθουσα αυτή με τα δύο σχέδια νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών παραβιάζεται κατάφωρα.

Σας θέτουμε όλους προ των ευθυνών σας. Ο ιστορικός του μέλλοντος καταγράφει και εμείς δεν θα είμαστε μέλος και κομμάτι αυτής της ιστορίας, μιας ιστορίας η οποία δίνει μειωμένη εθνική κυριαρχία στη χώρα.

Εμείς θα δώσουμε αγώνα, για να προστατεύσουμε τα εθνικά και κυριαρχικά μας δικαιώματα και οι Έλληνες θα πρέπει σήμερα από εδώ να μάθουν την αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κατά τα ειωθότα, ξεκινάμε ανάποδα.

Από τη ΜέΡΑ25 θέλει να μιλήσει κάποιος;

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσουμε σε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα τοποθετηθούμε όταν μιλήσουμε, όχι τώρα, για το θέμα της συνταγματικότητας. Όταν μιλήσουμε θα τοποθετηθούμε για όλα αυτά τα θέματα, στις ομιλίες. Ήδη το κάναμε στην επιτροπή, θα το κάνουμε και στην τοποθέτηση εδώ.

Με τις αμερικάνικες βάσεις δεν υπάρχει μειωμένη κυριαρχία; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης):** Καλώς, θα πείτε ό,τι θέλετε στην τοποθέτησή σας.

Από το Κίνημα Αλλαγής για την ένταση συνταγματικότητας

ποιος θα πάρει τον λόγο; Ο κ. Λοβέρδος;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ξέρω εάν η συζήτηση αυτή είναι σωστό να κρατηθεί πολλή ώρα. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να κρατηθεί, σχεδόν, καθόλου. Σέβομαι όλους τους συναδέλφους. Ειδικά ως προς τους συναδέλφους από την Ελληνική Λύση, μέσα στην πορεία ενός χρόνου στην Αίθουσα αυτή έχουμε δείξει σεβασμό ο ένας προς τον άλλον. Εκτιμώ, ωστόσο, σήμερα ότι δεν συνεισφέρουν ούτε στη συζήτηση, ούτε και εθνικά.

Δύο φράσεις θα πω μόνο. Τα κράτη όταν συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες προσέρχονται ως ελεύθερα κράτη και καθορίζουν, κατά την κυριαρχία τους και κατά τις επιλογές τους, αυτό που καθορίζουν και συμφωνούν με κάποιο άλλο κράτος.

Υπάρχει Κυβέρνηση που υπογράφει, υπάρχει Βουλή που κυρώνει και Πρόεδρος της Δημοκρατίας που επικυρώνει. Μέχρις εδώ, λοιπόν, οτιδήποτε σχετίζεται με συνταγματικά και μη συνταγματικά θέματα είναι εκτός θέματος.

Πάμε τώρα στο δεύτερο, που ίσως αξίζει μιας φράσης. Θα πάμε στο άρθρο 28 παράγραφος 3 ή στο 28 παράγραφος 1; Δεν μπορεί να γίνεται σύγχυση, κύριε Πρόεδρε, ανάμεσα στην κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα. Είναι ανεπίτρεπτο να γίνεται αυτό. Δεν το δέχομαι ότι μπορεί να υπάρχει άγνοια αυτών των όρων ή ηθελημένη σύγχυση αυτών των όρων, για να γίνονται συζητήσεις.

Είμαστε υπέρ του να απορριφθεί αυτή η ένσταση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Λοβέρδο, και για τη συντομία.

Από τον ΣΥΡΙΖΑ τον λόγο έχει ο κ. Κατρούγκαλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ένσταση αντισυνταγματικότητας βασίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, ότι εφαρμόζεται, δηλαδή, το άρθρο 28 παράγραφος 3 του Συντάγματος και όχι το άρθρο, όπως πράγματι ισχύει, 28 παράγραφος 1.

Όπως προαναφέρθηκε από τον συνάδελφο κ. Λοβέρδο, το άρθρο 28 παράγραφος 3 αφορά σε περιορισμούς εθνικής κυριαρχίας. Δηλαδή, τι σημαίνει αυτό απλά; Όταν αυτοδεσμευόμαστε ότι μία αρμοδιότητά μας δεν θα μπορούμε πια να την ασκήσουμε στο μέλλον όπως την ασκούσαμε, για παράδειγμα, επιειδή την μεταβίβασαμε, την εκχωρήσαμε, σε έναν οργανισμό, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρα, επί του προκειμένου, που δεν έχουμε ζήτημα περιορισμού αντίστοιχο της άσκησης εθνικής κυριαρχίας, αλλά μια σύμφωνη διεθνούς σύμβασης, βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 1, προφανώς δεν έχει έδαφος εφαρμογής η συγκεκριμένη αυτή ρύθμιση.

Πολιτική κριτική, την οποία θα αναπτύξουμε και εμείς, που αναφέρεται στο ότι δεν είναι προφανής η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε, προφανώς δεν ισοδυναμεί με λόγο αντισυνταγματικότητας. Δεν πρέπει να συγχέουμε αυτές τις δύο διαφορετικές τάξεις επιχειρήματος. Γι' αυτό τον λόγο, είμαστε υπέρ της απόρριψης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Από τη Νέα Δημοκρατία ποιος θα πάρει τον λόγο;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Χατζηβασίλειου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ένσταση αντισυνταγματικότητας δεν ευσταθεί και θα εξηγηθώ για ποιους λόγους.

Η ακολουθούμενη διαδικασία κύρωσης των σημερινών συμφωνιών γίνεται με βάση το άρθρο 28 παράγραφος 1, όπως ρητώς αναφέρεται στο πρώτο άρθρο των συζητούμενων συμφωνιών που έχουμε σήμερα μπροστά μας. Δεν χωρεί εφαρμογή η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Συντάγματος, η οποία για να εφαρμοστεί χρειάζεται να έχουμε περιορισμό εθνικής κυριαρχίας και, ως γνωστόν, η οριοθέτηση ΑΟΖ δεν συνιστά τίποτα τέτοιο.

Αντιθέτως, η οριοθέτηση της ΑΟΖ ενισχύει την κυριαρχία αντί

να περιορίζει την άσκηση της. Στην ουσία, λοιπόν, ενεργοποιούμε δικαιώματα σήμερα και δεν έχουμε τίποτα απολύτως. Άρα, ορθώς ακολουθούμε τη διαδικασία με βάση το άρθρο 28 παράγραφος 1.

Θυμίζω ότι με την ίδια διαδικασία είχε κυρωθεί το 1995, πριν από είκοσι πέντε χρόνια, η λεγόμενη UNCLOS, η σύμβαση που διέπει το Δίκαιο της Θάλασσας, αλλά και το 1977 η συμφωνία Ελλάδας - Ιταλίας για την υφαλοκρηπίδα, τότε με το Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Επομένως, αυτή η ένσταση είναι νομικά έωλη και, προφανώς, γίνεται μόνο για λόγους εντυπωσιασμού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν δώσω τον λόγο στον Υπουργό, εφόσον το θέλει, τον λόγο έχει η κυρία Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, η επήρεια των νησιών είναι μειωμένη και αυτό το έχουμε επισημάνει και στην προχθεσινή μας ομιλία και είναι ένας από τους λόγους που θεωρούμε προβληματικές τις συμφωνίες και για το παρόν, αλλά και για το μέλλον. Όμως, η αρχή της αμοιβαιότητας έχει τηρηθεί. Άρα, δεν υπάρχει θέμα αντισυνταγματικότητας. Για τα υπόλοιπα θα τοποθετηθούμε στην ομιλία μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ ευχαριστώ, κύρια Σακοράφα.

Τον λόγο έχει εκ μέρους της Κυβέρνησης ο κ. Δένδιας Υπουργός Εξωτερικών για πέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, προς θεού! Προς τι τα πέντε λεπτά; Εν πάση περιπτώσει, ευχαριστώ για τη γενναιοδωρία.

Πρόκειται περί προδήλως νομικού σφάλματος. Αναφέρθηκε από τους συναδέλφους. Το 28.3 εδώ δεν βρίσκει καμμία εφαρμογή. Το 28.1 τυγχάνει εφαρμογής. Ως προς τα υπόλοιπα θέματα ουσίας και αυτά τυγχάνουν απολύτως ανακριβή, αλλά αυτά είναι ζητήματα ουσίας.

Έχει έννοια, αν θα μου επέτρεπαν οι κύριοι συνάδελφοι, με όλο το σεβασμό, σε θέματα τόσο σοβαρά τουλάχιστον να γίνεται μια επαρκής ανάλυση των διατάξεων πριν τις επικαλεστεί κάποιος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Χήτα, μιλήσατε. Δεν έχετε άλλη ομιλία επί του θέματος εσείς. Όταν θα έρθει η ώρα σας, τότε μπορείτε να ξαναμιλήσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Νομίζω από τις ξεκάθαρες τοποθετήσεις των εκπροσώπων των κομμάτων είναι εμφανές τι θέλετε. Συνεπώς, η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Ξεκινάμε με τον γενικό εισηγητή από τη Νέα Δημοκρατία, τον Βουλευτή Σερρών κ. Αναστάσιο Χατζηβασίλειου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα κυρώνουμε δύο ιστορικές και σημαντικές συμφωνίες, δύο συμφωνίες που η Κυβέρνηση διαπραγματεύτηκε με υπευθυνότητα, προστατεύοντας το εθνικό συμφέρον.

Σήμερα, για πρώτη φορά, η χώρα καθορίζει με γειτονικά κράτη αποκλειστικές οικονομικές ζώνες και αυτό πιστώνεται στον Πρωθυπουργό και, βεβαίως, στον Υπουργό των Εξωτερικών.

Προχθές, στη διάρκεια της συζήτησης σε αυτή την Αίθουσα στην αρμόδια Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, η Αξιωματική Αντιπολίτευση κατηγορήσε την Κυβέρνηση για έλλειψη εθνικού σχεδιασμού στη χάραξη εξωτερικής πολιτικής και από την Ελάσσονα Αντιπολίτευση ακούσαμε σχόλια περί βεβιασμένων κινήσεων.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, με τις συμφωνίες Ελλάδας-Ιταλίας και Ελλάδας-Αιγύπτου η Κυβέρνηση κλείνει εκκρεμότητες δεκαετιών, αποδεικνύει εμπράκτως ότι εφαρμόζει μια στρατηγική εθνικής ολοκλήρωσης στη βάση του Διεθνούς Δικαίου και μόνον και στέλνει ξεκάθαρο μήνυμα αυτοπεποίθησης και αποφασιστικότητας προς κάθε κατεύθυνση. Δημιουργεί, λοιπόν, σήμερα ισχυρά νομικά κεκτημένα, ως αποτέλεσμα μιας πολιτικής αρχών που βασίζεται στη διεθνή νομιμότητα και μόνο.

Μέσα σε έναν μόλις χρόνο υπέγραψε δύο επωφελείς συμφωνίες, επιβεβαιώνοντας το δικαίωμα των νησιών σε ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα. Μέσα σε έναν χρόνο ανέδειξε τη χώρα σε παράγοντα σταθερότητας στην περιοχή και έδειξε τον δρόμο για το πως διευθετούνται οι διμερείς εκκρεμότητες. Διαπραγματεύση με καλή πίστη, εφαρμογή των διεθνών συνθηκών και συμβάσεων, φυσικά χωρίς απειλές και χωρίς εκβιασμούς. Αυτό το λένε εσείς έλλειψη στρατηγικής; Αυτό το λένε εσείς έλλειψη σχεδιασμού;

Η Ελλάδα σήμερα αυξάνει το γεωπολιτικό της αποτύπωμα και κατοχυρώνει τη δικαιοδοσία και τα δικαιώματά της. Με τις συμφωνίες αυτές, λοιπόν, εξασφαλίζει ότι τα νησιά μας διαθέτουν και υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ. Η ελληνοϊταλική συμφωνία αποτέλεσε σαφώς την αρχή και έδωσε το έναυσμα, ενώ η ελληνοαιγυπτιακή αποκαθιστά σιγά σιγά την τάξη στη νοτιοανατολική Μεσόγειο. Σήμερα, τριάντα περίπου χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της σύμβασης του ΟΗΕ, της γνωστής UNCLOS, η Ελλάδα κλείνει τις εκκρεμότητες οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών με όμορα κράτη.

Κι επειδή ακούστηκαν διάφορα για την ΑΟΖ τις τελευταίες μέρες, θα ήθελα να επικαλεστώ ξανά το άρθρο 74 της Διεθνούς Σύμβασης που λέει ότι: «Οριοθέτηση ΑΟΖ μεταξύ γειτονικών κρατών με αντικείμενες ή παρακείμενες ακτές γίνεται με συμφωνία βάσει του Διεθνούς Δικαίου. Σε περίπτωση μη συμφωνίας εντός εύλογου χρόνου, τότε τα δύο κράτη πρέπει να προσφύγουν σε δικαστική επίλυση». Μάλιστα στο ίδιο άρθρο κωδικοποιείται και εθμικό δίκαιο το οποίο ισχύει και έναντι κρατών που δεν έχουν επικυρώσει την UNCLOS, όπως για παράδειγμα είναι η γειτονική μας Τουρκία.

Έτσι, λοιπόν, είναι σαφές ότι ο πλέον ενδεδειγμένος τρόπος βάσει του Διεθνούς Δικαίου για να οριοθετήσει κανείς ΑΟΖ είναι η επίτευξη διμερών συμφωνιών. Ειδικά στις παρούσες συνθήκες, με την αυξημένη τουρκική προκλητικότητα, οι δύο συμφωνίες εξασφαλίζουν για τη χώρα πολύ περισσότερα πράγματα από εκείνα που ρηγώς περιγράφουν. Στέλνουν παντού το μήνυμα ότι η Ελλάδα είναι μια ήρεμη δύναμη, μια δύναμη που δεν επικαλείται απλώς το Διεθνές Δίκαιο, αλλά πλέον αποδεικνύει ότι μπορεί να το αξιοποιεί για να κατοχυρώνει στην πράξη τα δικά της δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία με την Ιταλία για την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών μας είναι χρονικά η πρώτη συμφωνία που υπεγράφη για θαλάσσιες ζώνες από τη χώρα μας και αποτελεί αποτέλεσμα πολυετών διεργασιών. Κυρίως, όμως, είναι αποτέλεσμα μιας επίμονης και συστηματικής προσπάθειας που κατέβαλε η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εξωτερικών το τελευταίο διάστημα.

Το κείμενο αυτό επιβεβαιώνει με τον πιο πανηγυρικό τρόπο το δικαίωμα των νησιών σε θαλάσσιες ζώνες. Η οριοθέτηση στηρίζεται στη μέση γραμμή της υπάρχουσας Συμφωνίας Ελλάδας - Ιταλίας του 1977 περί της υφαλοκρηπίδας. Με την τωρινή συμφωνία η μέση γραμμή θα ισχύει για τα υπερκείμενα της υφαλοκρηπίδας ύδατα. Έτσι, λοιπόν, η συμφωνία οριοθέτησης του 1977 επεκτείνεται σήμερα σε συμφωνία που περιλαμβάνει το σύνολο των θαλασσίων ζωνών, άρα και της ΑΟΖ. Και η επιλογή η συμφωνία να αφορά το σύνολο των ζωνών αυτών συνάδει με τη διεθνή πρακτική και συμφέρει προφανώς τη χώρα μας.

Σχετικά με την οριοθέτηση, η χρήση της μέσης γραμμής στον καθορισμό της υφαλοκρηπίδας και η αναγνώριση των δικαιωμάτων των νησιών αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι η Ελλάδα παραμένει σταθερή στις πάγιες θέσεις της. Η συμφωνία αυτή αποτελεί ασφαλές πρότυπο και εξαιρετικό προηγούμενο για ανάλογες διαπραγματεύσεις με άλλες γειτονικές χώρες στο μέλλον.

Τα ειδικότερα θέματα της αλιείας και της περιβαλλοντικής προστασίας διευθετούνται στο πλαίσιο κοινών δηλώσεων. Μάλιστα, το ζήτημα της αλιείας ήταν εκείνο που απασχόλησε περισσότερο τις δύο πλευρές. Οι Ιταλοί αλιείς πολέμησαν την πιθανότητα συμφωνίας με την Ελλάδα με αφορμή την κακή εμπειρία που είχαν αποκομίσει από την αντίστοιχη Συμφωνία Ιταλίας - Γαλλίας το 2015, η οποία σημειωτέον δεν κυρώθηκε ποτέ από την ιταλική Βουλή λόγω των αντιδράσεων των Ιταλών ψαράδων.

Έτσι, λοιπόν, οι Ιταλοί θεωρούσαν ότι είχαν αποκτήσει ιστο-

ρικά δικαιώματα με την άνευ όρων δραστηριότητά τους στα διεθνή ύδατα ανοιχτά του Ιονίου Πελάγους. Το Υπουργείο των Εξωτερικών αντέδρασε σθεναρά στα περί ιστορικών δικαιωμάτων των Ιταλών αλιέων, καθώς νομικά το ιταλικό επιχείρημα είναι απολύτως σαθρό.

Έτσι, λοιπόν, αποφασίστηκε από κοινού τα δύο κράτη να στείλουν επιστολή στην Κομισιόν με την οποία ζητούν τη μελλοντική τροποποίηση του Κανονισμού περί Αλιευτικής Πολιτικής, ώστε όταν η Ελλάδα αποφασίσει να επεκτείνει τα χωρικά ύδατα έως τα 12 ναυτικά μίλια στην περιοχή, να διατηρηθεί η υπάρχουσα αλιευτική δραστηριότητα των Ιταλών στην ενδιάμεση ζώνη που σήμερα αποτελεί διεθνή ύδατα.

Όμως, εδώ ο Υπουργός Εξωτερικών πέτυχε μια σημαντική πρόβλεψη. Όταν η Ελλάδα επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα, μόνο συγκεκριμένος αριθμός ιταλικών πλοίων θα μπορεί να αλιεύει στη ζώνη από τα 6 έως τα 12 ναυτικά μίλια και φυσικά υπό τον έλεγχο των ελληνικών αρχών και μόνο. Επιπλέον, προβλέπεται ότι οι Ιταλοί θα μπορούν να ψαρεύουν αποκλειστικά συγκεκριμένες κατηγορίες ειδών, οι οποίες μάλιστα δεν ενδιαφέρουν τους Έλληνες αλιείς. Έτσι, η Ιταλία αποδέχεται περιορισμούς για τους αλιείς οι οποίοι μέχρι σήμερα ψαρεύουν ανεξέλεγκτα σε εκείνα τα ύδατα και ταυτόχρονα, επιβεβαιώνει περίτρενα το δικαίωμα της χώρας μας για επέκταση των εθνικών χωρικών μας υδάτων.

Παράλληλα, στο πλαίσιο της συμφωνίας υπεγράφη και η κοινή δήλωση για τους πόρους της Μεσογείου. Με τη δήλωση αυτή τα δύο κράτη εκφράζουν την προσέλωσή τους στην ισόρροπη και βιώσιμη διαχείριση των θαλασσίων πόρων και βέβαια, συμφωνούν να διεξαγάγουν στο μέλλον διαβουλεύσεις για την εκτίμηση τυχόν επιπτώσεων στις υφιστάμενες πρακτικές των αλιέων από εξελίξεις περιβαλλοντικές, νομικές, κλιματικές ή και άλλες.

Η απόφαση της Ιταλίας, μιας μεγάλης και σοβαρής ευρωπαϊκής χώρας, να συνομολογήσει μια ισορροπημένη και νομικά ισχυρή συμφωνία με την Ελλάδα συνεπάγεται την αναγνώριση της αξιοπιστίας της Κυβέρνησης και φυσικά της ίδιας της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία με την Αίγυπτο -για να περάσω στο επόμενο θέμα- είναι μια εξίσου σημαντική συμφωνία και σε πολιτικό και σε συμβολικό επίπεδο. Πρόκειται για μία απολύτως νόμιμη συμφωνία μεταξύ δύο κυρίαρχων κρατών. Αποτελεί τμήμα της ευρύτερης στρατηγικής διευθέτησης διμερών εκκρεμοτήτων και οικοδόμησης συμμαχιών με τρίτους, προ-ασιζοντας πάνω από όλα το εθνικό συμφέρον.

Είναι αποτέλεσμα εντονότατων διεργασιών της ελληνικής διπλωματίας, με τις συζητήσεις να έχουν ξεκινήσει πριν από δεκαπέντε χρόνια και τη συμφωνία να συνομολογείται μετά από δεκατέσσερις γύρους διαπραγματεύσεων. Βεβαίως, κομβικό ρόλο έπαιξαν και οι πολύ καλές σχέσεις του Πρωθυπουργού με τον Αιγύπτιο Πρόεδρο Σίσι.

Και αυτή η συμφωνία επιβεβαιώνει ξεκάθαρα την πάγια θέση της χώρας μας ότι τα νησιά διαθέτουν και υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ. Το μήνυμα που στέλνει η συμφωνία αυτή προς πάσα κατεύθυνση είναι ότι η χώρα μας δεν κάνει παράνομες συμφωνίες. Η Ελλάδα δεν εξαναγκάζει άλλες χώρες σε λεόντειες συμφωνίες χωρίς νομική ισχύ. Αντιθέτως, διαπραγματεύεται και προβαίνει σε οριοθετήσεις με βάση το Δίκαιο της Θάλασσας και το Διεθνές Δίκαιο, όχι με παράνομα παζάρια.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι η Τουρκία προσέφερε στην Αίγυπτο το τελευταίο διάστημα μια εναλλακτική συμφωνία ως προς τη δική μας, που έδινε περισσότερο θαλάσσιο χώρο στο Κάιρο. Όμως, η κυβέρνηση του Καΐρου έκανε την επιλογή της και επέλεξε τη διεθνή νομιμότητα. Ξεκάθαρα, λοιπόν, διάλεξε να συνάψει μία νόμιμη και αναγνωρισμένη συμφωνία με την δική μας πλευρά. Άλλωστε, το καλό κλίμα που επικρατεί στις σχέσεις Ελλάδας και Αιγύπτου επιβεβαιώθηκε και από την άμεση κύρωση της συμφωνίας την οποία συζητούμε σήμερα από την αιγυπτιακή Βουλή πριν από λίγες ημέρες.

Επιπλέον, αυτή η συμφωνία Ελλάδας - Αιγύπτου καταρρίπτει και το παράνομο τουρκολιβικό μνημόνιο που είχε υπογραφεί τον περασμένο Νοέμβριο ανάμεσα στην τουρκική κυβέρνηση και το καθεστώς της Τρίπολης, δηλαδή το καθεστώς του κ. Σάρατζ. Μαζί καταρρίπτει και την τουρκική θεώρηση για την περιοχή. Άλ-

λωστε, έτσι εξηγείται και η σφοδρή αντίδραση της Άγκυρας τις τελευταίες εβδομάδες.

Το παράνομο, λοιπόν, τουρκολιβυκό μνημόνιο διασταυρώνεται με μία νόμιμη οριοθέτηση που βασίζεται στο Διεθνές Δίκαιο. Τα δύο κείμενα, τουρκολιβυκό και η συμφωνία Ελλάδας - Αιγύπτου, δεν μπορούν να συγκριθούν ούτε πολιτικά ούτε νομικά μεταξύ τους.

Είναι δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα. Γιατί; Πρώτον, το τουρκολιβυκό μνημόνιο δεν είναι σύμφωνο με το Δίκαιο της Θάλασσας. Δεύτερον, συνάφθηκε από δύο χώρες οι οποίες δεν γειτνιάζουν μεταξύ τους. Τρίτον, η εγκυρότητα του καταγγέλθηκε ακόμα και από το ίδιο, το νόμιμο εκλεγμένο κοινοβούλιο της Λιβύης. Και τέταρτον, ο υπονομευτικός του ρόλος σε βάρος της σταθερότητας στη Μεσόγειο αναδείχθηκε από πάρα πολλές χώρες, συμπεριλαμβανομένων και εταίρων μας και συμμάχων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ.

Έτσι, λοιπόν, με τη σημερινή συμφωνία Ελλάδας - Αιγύπτου κατοχυρώνονται τα δικαιώματα της Ελλάδας σε μια περιοχή με έκταση σχεδόν τριάντα οκτώ χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων. Στην ουσία, όλη η θαλάσσια περιοχή που η Τουρκία διεκδικεί με το παράνομο τουρκολιβυκό μνημόνιο, αναγνωρίζεται πλέον ως ζώνη ελληνικής δικαιοδοσίας. Έτσι, οι αξιώσεις της Άγκυρας αποδεικνύονται και παράνομες και ανεδαφικές. Και αυτό το αναγνωρίζουν όλοι στη διεθνή κοινότητα.

Ακόμα, με τη σημερινή συμφωνία επικαλύπτονται πλήρως οι περιοχές που η Τουρκία προανήγγειλε ότι σκοπεύει να παραχωρήσει στην τουρκική εταιρεία πετρελαίων, τη γνωστή «ΤΡΑΟ», για διεξαγωγή ερευνών υδρογονανθράκων.

Επίσης, η συμφωνία αυτή, σε συνδυασμό με την ελληνοϊταλική συμφωνία, δημιουργεί ένα καθεστώς ασφικτικής πίεσης στη γειτονική Λιβύη.

Στο εξής, λοιπόν, η Λιβύη βρίσκεται ανάμεσα σε δύο νόμιμες οριοθετήσεις, Ελλάδας - Ιταλίας και Ελλάδας - Αιγύπτου. Η οποιαδήποτε λιβυκή κυβέρνηση στο μέλλον θα υποχρεωθεί να προσέλθει σε συνομιλίες με την Αθήνα, για να ολοκληρώσουμε με νόμιμο τρόπο την οριοθέτηση θαλασσίων ζωνών νοτίως της Κρήτης. Και αυτό αποτελεί, επίσης, μεγάλη κυβερνητική επιτυχία.

Σε ό,τι αφορά στην οριοθέτηση: Αρχικά η Αίγυπτος δεν συμφωνούσε στην οριοθέτηση μέσης γραμμής αντιπαραβάλλοντας την αναλογικότητα των αντικειμένων ακτών. Όμως, στο τέλος, αναγνωρίζοντας το αμοιβαίο συμφέρον, τις εξαιρετικές διμερείς μας σχέσεις και το διεθνές περιβάλλον, συμφώνησε σε μία ενδιάμεση λύση, δηλαδή σε μία γραμμή που με αντικειμενικά κριτήρια ανταποκρίνεται στα συμφέροντα των δύο χωρών και είναι πολύ κοντά στους στόχους που οι δύο πλευρές είχαν θέσει εξ αρχής.

Έτσι, λοιπόν, η κατανομή του θαλασσίου χώρου ανάμεσα σε Αίγυπτο και Ελλάδα κινείται στο 55% και 45% αντίστοιχα, αποτελεσματικά ιδιαιτέρως θετικό για τη δική μας χώρα.

Βεβαίως, η παρούσα οριοθέτηση είναι τμηματική. Αυτό, όμως, σημαίνει ότι αποτελεί τμήμα συνολικής, μεταγενέστερης οριοθέτησης μεταξύ των δύο χωρών.

Η μερική οριοθέτηση, κύριοι συνάδελφοι, δεν σημαίνει άρνηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Η προτεραιότητα είναι σαφώς η κατάρτιση του τουρκολιβυκού μνημονίου, την οποία και πετυχαίνουμε.

Στο άρθρο 1 της συμφωνίας προβλέπεται ρητώς ότι τα δύο μέρη θα συνεχίσουν τις συνομιλίες τους για να ολοκληρωθεί η οριοθέτηση πέραν των ακραίων σημείων της συμφωνηθείσας γραμμής. Όσο για το τμήμα το οποίο συμφωνούμε σήμερα, η οριοθέτηση του είναι τελεσίδικη, δεσμευτική και δεν επιδέχεται καμμία αλλαγής. Και εδώ εντοπίζεται άλλο ένα σημαντικό, θετικό αποτέλεσμα της κυβερνητικής στρατηγικής: Η Αίγυπτος αποδέχθηκε ότι η οριοθέτηση αυτή είναι μερική και ότι εκκρεμεί η ολοκλήρωσή της, κάτι που δεν αποδεχόταν τα προηγούμενα χρόνια.

Επιπλέον, με τη συμφωνία αυτή ανοίγει ο δρόμος για την πλήρη εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών μας πόρων στα νότια της Κρήτης και, φυσικά, εμβαθύνουμε τις σχέσεις μας με την Αίγυπτο, το μεγαλύτερο αραβικό κράτος. Και αυτό έχει την ιδιαίτερη σημασία του ιδίως τώρα που το σκηνικό στη Μέση Ανατολή γίνεται περισσότερο πολύπλοκο καθημερινά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στρατηγική της Κυβέρνησης είναι ξεκάθαρη: Πίστη στο Διεθνές Δίκαιο, διάλογος με στόχο συμφωνίες που εξασφαλίζουν πλήρη άσκηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Η Κυβέρνηση Μητσοτάκη με αυτοπεποίθηση και αποφασιστικότητα κλείνει μία περίοδο αδράνειας και δισταγμών στην εξωτερική πολιτική της χώρας και στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση και κυρίως προς την Τουρκία, ότι η οριοθέτηση θαλασσίων ζωνών, η μόνη διμερής μας εκκρεμότητα, μπορεί να γίνει αποκλειστικά στο πλαίσιο που ορίζει το Διεθνές Δίκαιο και τίποτα άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, η Νέα Δημοκρατία υπερψηφίζει τις δύο συμφωνίες. Εκπορεύονται από το Διεθνές Δίκαιο και βάζουν τάξη στην αταξία που επιχειρούν να επιβάλουν ορισμένοι στη Μεσόγειο.

Το ίδιο καλούμε να πράξουν και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις. Ειδικά τώρα που η τουρκική προκλητικότητα συνεχίζεται, η εθνική ενότητα είναι περισσότερο απαραίτητη από ποτέ. Καμμία υπεύθυνη πολιτική δύναμη δεν μπορεί να υπεκφεύγει από μείζονα εθνικά ζητήματα, όπως είναι αυτά που συζητούμε σήμερα. Και η Νέα Δημοκρατία καλεί όλα τα κόμματα να τοποθετηθούν ξεκάθαρα επί των δύο συμφωνιών. Δυστυχώς, ο ΣΥΡΙΖΑ, κατά δήλωσή του, προτίθεται να ψηφίσει «παρών» στη συμφωνία με την Αίγυπτο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στα εθνικά ζητήματα δεν χωρούν «παρών». Τα εθνικά ζητήματα θέλουν καθαρές θέσεις. Δεν θα αναφερθώ στην εσωκομματική τρικυμία του ΣΥΡΙΖΑ, του οποίου μεγάλο κομμάτι ήθελε να ψηφίσει τη συμφωνία με την Αίγυπτο, αλλά θα σταθώ στη δήλωση του κ. Τσίπρα στο φόρουμ των Δελφών στις 10 Ιουνίου, ο οποίος επί λέξει ανέφερε: «Θέλουμε άμεση διαπραγμάτευση και με την Αίγυπτο για τη διαμόρφωση ΑΟΖ, αλλά να προχωρήσουμε τώρα». Και, μάλιστα, σε ερώτηση που δέχθηκε από τη δημοσιογράφο, διευκρίνισε: «Βεβαίως, μερική οριοθέτηση. Τμηματικά θα πάμε.»

Σήμερα, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ αυτοαναίρεται. Προσπαθώντας να ισοροπήσει ανάμεσα στους υποστηρικτές της συμφωνίας Ελλάδας και Αιγύπτου και σε εκείνους που ζητούν στείρα αντιπολίτευση, επιλέγει την υπεκφυγή του «παρών». Στόχος είναι, προφανώς, να εξασφαλίσει την εσωκομματική του ηρεμία.

Η Βουλή, λοιπόν, σήμερα κυρώνει δύο ιστορικές συμφωνίες, δύο κείμενα που αποτελούν απόδειξη ότι η Κυβέρνηση και η ελληνική διπλωματία ασκούν υπεύθυνη και τολμηρή εξωτερική πολιτική, με σιγουριά και αποφασιστικότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο συνάδελφος κ. Γιώργος Κατρούγκαλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Να ευχηθώ και από το Βήμα της Ολομέλειας «καλή επιστροφή» σε όλους και σε όλες σας αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή τόσο η συνεισηγήτρια μας, όσο κι εγώ, επισημόναμε ότι κάθε διεθνής συμφωνία ενσωματώνει συμβιβασμούς, αυτοδεσμεύσεις των κρατών και της κυριαρχίας τους, οι οποίοι κρίνονται αν είναι επωφελείς ή όχι, με κριτήριο το εθνικό συμφέρον και το αν ενσωματώνονται σε ένα σχέδιο εθνικής στρατηγικής και ασκήσαμε κριτική στην Κυβέρνηση ότι δεν υφίσταται παρόμοιο σχέδιο. Μας αντέτεινε η κυρία Μπακογιάννη, ότι δεν έχουμε δικίο, ότι υπάρχει τουλάχιστον τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια παρόμοιο σχέδιο, που συνίσταται στην επιδίωξη της χάραξης ΑΟΖ με τα γειτονικά μας κράτη.

Η ύπαρξη ενός σκοπού, όμως, όπως είναι αυτός, δεν συνιστά στρατηγική, αν δεν υπηρετείται από μια συγκεκριμένη μεθοδολογία. Και επειδή -κακά τα ψέματα- το βασικό πρόβλημα της εξωτερικής μας πολιτικής είναι οι σχέσεις μας με τον ανατολικό γείτονα, πώς θα ανασχεύσουμε τον αναθεωρητισμό του, πώς θα μπορέσουμε να έχουμε μαζί του έναν διάλογο βασισμένο στο Διεθνές Δίκαιο, πρέπει, επίσης, να δίνει απάντηση και ως προς αυτό το ερώτημα.

Για να μην είμαι άδικος, κατά την πρώτη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αυτό τον αιώνα υπήρχε -τουλάχιστον ως πρό-πλασμα- ένα παρόμοιο σχέδιο στρατηγικής. Το ονομάζουμε ορισμένες φορές ως «δόγμα Μολυβιάτη». Ενδεχομένως, να αδικεί τον τρεις φορές Υπουργό Εξωτερικών η προσωποποίηση σε αυτόν τάσεων προγενέστερων και εγγενών χαρακτηριστικών της εξωτερικής πολιτικής της συντηρητικής παράταξης. Έτσι, όμως, επικράτησε να λέγεται και έτσι το χρησιμοποιώ, χωρίς προσωπικά να θέλω να αποδώσω οποιαδήποτε μομφή ή απαξία στον πρώην Υπουργό, τον οποίο τιμώ και σέβομαι.

Η μεθοδολογία, λοιπόν, που ενσωμάτωνε αυτό το δόγμα, ήταν η αυστηρή εφαρμογή του κανόνα της μέσης γραμμής και τις ίσες απόστασης για την οριοθέτηση ΑΟΖ, σε συνδυασμό με την επιδίωξη, πάντοτε, της απόλυτης επήρειας των νησιών μας.

Ως προς, δε, τις σχέσεις με την Τουρκία, ενσωμάτωνε πρακτικά μια λογική ακινησίας, μια λογική ότι η χώρα πρέπει να κερδίζει χρόνο, να αποφύγει να καθίσει στο τραπέζι των συνομιλιών, με λίγα λόγια τη λογική της μη λύσης.

Είναι σαφές ότι και οι δύο συμφωνίες που ερχόμαστε σήμερα να κυρώσουμε, δεν ακολουθούν τον κανόνα της πλήρους επήρειας των νησιών. Στην Ιταλία ξέρουμε ακριβώς και την σχετική μειωμένη επήρεια που έχουν τα νησιά τα οποία αφορά η παρατήρηση αυτή. Για τα Διαπόντια έχουμε 70% μειωμένη επήρεια, για τους Στροφάδες έχουμε 32%.

Και να μην ως προς τη συμφωνία με την Ιταλία δεν γεννάται μείζον ζήτημα, γιατί θα μπορούσε να υποστηρίξει κάποιος ότι ανάλογη ήταν η συμφωνία με την υφαλοκρηπίδα, είμαστε κράτος που σέβεται τις διεθνείς του υποχρεώσεις, «*pacta sunt servanda*», όλα αυτά είχαν γίνει πριν από τη Συμφωνία της UNCLOS κι επομένως απλώς επαναλαμβάνουμε -γιατί εν τοις πράγμασι ταυτίζεται η ΑΟΖ με την υφαλοκρηπίδα- την προϋφιστάμενη συμφωνία.

Μάλιστα, απ' ό,τι ουσιαστικά προανακοίνωσε ο Υπουργός Εξωτερικών φαίνεται ότι -όπως παγίως σας ζητούσαμε και μέχρι τώρα το αποκρούατε- θα ενισχύσετε το στρατηγικό βάθος της συμφωνίας αυτής με την επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο, την οποία θυμίζω βέβαια ότι ως αντιπολίτευση την είχατε καταγγείλει ότι «υποσκάπτει θεμελιώδεις θέσεις της εθνικής μας πολιτικής». Προφανώς καλοδεχούμενο. Είναι καλό κάποιος να διορθώνει τα λάθη του. Θα ήθελα, αγαπητέ κύριε Λοβέρδο, να δω τι θα κάνετε κι εσείς που επίσης είχατε καταγγείλει αυτήν την επιλογή, εάν θα υπερψηφίσετε, υποκύπτοντας σε έναν τροπισμό που βλέπω το τελευταίο διάστημα να έχετε προς τη Νέα Δημοκρατία ή θα είσατε ίσως το μοναδικό κόμμα που θα καταψηφίσει την επέκταση της αιγιαλίτιδός μας ζώνης στο Ιόνιο. Αυτά ως προς την Ιταλία. Και γι' αυτό από την πρώτη στιγμή θετικά υποστηρίξαμε τη σύμβαση και θα την υπερψηφίσουμε.

Τι γίνεται όμως ως προς τη συμφωνία με την Αίγυπτο; Στη σύμβαση με την Αίγυπτο δεν ξέρουμε τι επήρεια έχουν τα νησιά από το κείμενο της συμφωνίας και ο Υπουργός Εξωτερικών αρνήθηκε να δώσει τις διευκρινίσεις που ζητήσαμε. Δεν ξέρουμε τις γραμμές βάσης. Ξέρουμε, βέβαια, ότι δεν ακολουθήθηκε ο κανόνας της μέσης γραμμής. Αυτό το παραδέχτηκε ο Υπουργός. Ξέρουμε επίσης ότι η επήρεια είναι μειωμένη. Προκύπτει αυτό αυτονόητα από το γεγονός ότι το ποσοστό που μας αποδόθηκε ως προς την ΑΟΖ είναι μικρότερο από αυτό που θα παίρναμε βάσει του κανόνα της μέσης γραμμής. Άρα η επήρεια των νησιών μας, ακόμα και του μεγαλύτερου νησιού μας, της Κρήτης, είναι μειωμένη.

Δεν πήραμε τις απαντήσεις που θα μας βοηθούσαν να έχουμε εικόνα όχι μόνον για τα γεγονότα αυτά καθ' αυτά, αλλά για τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε. Οπωσδήποτε όμως δεν είναι η μεθοδολογία που ακολουθούσε μέχρι τώρα η χώρα. Δεν είναι η μεθοδολογία -να το πω με άλλα λόγια- του δόγματος Μανιάτη. Το κρίσιμο, λοιπόν, δεν είναι μόνο η αξιολόγηση αυτής καθαυτής της συμφωνίας με την Αίγυπτο. Είναι τι πρόκειται να κάνετε στη συνέχεια ως Κυβέρνηση στη διαπραγμάτευση με την Τουρκία. Θα εφαρμόσετε τη μεθοδολογία της σύμβασης για την Αίγυπτο; Τότε πρέπει να μας πείτε ακριβώς ποια είναι αυτή. Θα εφαρμόσετε το δόγμα Μολυβιάτη; Εάν όμως προσέλθετε στις διαπραγματεύσεις με την Τουρκία με βάση το δόγμα Μολυβιάτη, πώς θα απαντήσετε στο ερώτημα γιατί με άλλη μεθοδολογία διαπραγματεύεστε τη μία συμφωνία και με άλλη την άλλη;

Έχετε σκοπό να κάνετε κάτι τρίτο;

Ποια ήταν η απάντηση του Υπουργού ως προς τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε; Η μεθοδολογία ήταν η μέθοδος εύρεσης γραμμής, ως «συνάντηση της βούλησης δύο κυρίαρχων κρατών». Δεν συμπλήρωσε καν «σύμφωνα με το Δίκαιο της Θάλασσας». Άρα, αυτό σημαίνει ότι θα πάμε στη διαπραγμάτευση με την Τουρκία χωρίς κανένα κανόνα μεθοδολογίας που να απορρέει από την UNCLOS, αναζητώντας απλώς την ισορροπία της βούλησης των δύο μερών; Μα, δεν είναι ακριβώς αυτό που ζητά συνεχώς και παγίως από το 1974 η Τουρκία; Να γίνει δηλαδή η διαπραγμάτευση με βάση τα ζωτικά συμφέροντα των δύο κρατών;

Εάν πάτε έτσι στη διαπραγμάτευση με την Τουρκία, χωρίς να έχετε αποδεχθεί το αίτημά μας να συζητήσουμε, εάν όχι στη δημόσια συζήτηση ενώπιον της Βουλής, τουλάχιστον στο πλαίσιο ενός Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών με παρόμοια γραμμή στις διερευνητικές επαφές με την Τουρκία, ουσιαστικά μας ζητάτε να εγκρίνουμε μια ιδιόμορφη μορφή μυστικής διπλωματίας. Να κινηθείτε, δηλαδή, όπως θέλετε σε αχαρτογράφητα νερά χωρίς να υπάρχει εθνική στρατηγική συμφωνημένη, με σαφή απόκλιση με ό,τι ξέραμε, ότι μέχρι τώρα εσείς διαπραγματευόσασταν και να έχετε υπαρπάξει μέσω της ψήφου που θα δώσουμε σήμερα στη Βουλή και μια υποτιθέμενη έγκριση της Εθνικής Αντιπροσωπείας χωρίς εμάς, αγαπητοί συνάδελφοι της Πλειοψηφίας και κύριε Υπουργέ.

Εμείς έχουμε αποδείξει ότι είμαστε μια πατριωτική δύναμη ευθύνη. Θέλουμε να υπάρχει εθνική στρατηγική και θέλουμε να υπάρχει και εθνική ενότητα που θα στηρίζει τη στρατηγική αυτή. Σας καλέσαμε επανειλημμένα να συνδιαμορφώσουμε τη στρατηγική αυτή, στο πλαίσιο ενός εθνικού συμβουλίου εξωτερικής πολιτικής. Αρνηθήκατε. Σας δώσαμε στην επιτροπή το ελαφρυντικό της αμφιβολίας επιλέγοντας το «παρών» και όχι αρνητική στάση απέναντι στη συμφωνία αυτή, ούτως ώστε να είχατε τη δυνατότητα να δώσετε τις απαραίτητες διευκρινίσεις. Γιατί αποδεχόμαστε, ότι εάν ενταχθεί σε ένα εθνικό σχέδιο στρατηγικής, πράγματι μπορεί να διεμβολήσει η σύμβαση με την Αίγυπτο το παράνομο τουρκοκλιβικό σύμφωνο. Βεβαίως, να διεμβολήσει, δηλαδή να μας δώσει ένα εργαλείο, αλλά δεν ακυρώνει αυτόματα τη συμφωνία αυτή το σύμφωνο, όπως πάλι δημαγωγικά και μη τηρώντας την υποχρέωση αλήθειας που έχετε απέναντι στον ελληνικό λαό, έχετε δηλώσει.

Άρα, ζητήσατε, κύριε Υπουργέ, στην ομιλία σας μέτωπο εθνικής ομοψυχίας. Βεβαίως. Σε ποια βάση όμως; Υπάρχει ακόμα χρόνος να διαμορφωθεί μια νέα εθνική στρατηγική που λείπει. Εμείς δεν θεωρούμε ότι το δόγμα της μη λύσης, της ακινησίας είναι ο τρόπος επίλυσης των διαφορών. Η εξωτερική πολιτική που ακολουθήσαμε ήταν μια ενεργητική εξωτερική πολιτική που επεδίωκε τις λύσεις, εμβληματικά με τη Συμφωνία των Πρεσπών, όπου αποδεχθήκαμε δημαγωγική, δημοκοπική πολεμική. Αλλά κι εσείς ουσιαστικά συνεχίζετε κι ως προς τις δύο αυτές διαπραγματεύσεις, τα βήματα τα οποία είχαμε κάνει προς την κατεύθυνση μιας επωφελούς συμφωνίας για τα εθνικά μας συμφέροντα. Απορρίπτουμε, επομένως, τις λογικές της μη λύσης και της ακινησίας.

Περιμένουμε όμως από εσάς -γιατί εσείς είσατε Κυβέρνηση- να μας πείτε ποια στρατηγική θα ακολουθήσετε με την Τουρκία από εδώ και πέρα, ποια μεθοδολογία. Δεν μπορούμε να πορευόμαστε στο κενό, ούτε είναι δυνατόν να ζητάτε από την Αντιπολίτευση λευκή επιταγή.

Δεν ανεχθήκαμε εκ μέρους σας την παραβίαση του καθήκοντος αληθείας, όταν με τα λόγια του δικού σας συμβούλου εθνικής ασφαλείας κοροϊδέψατε τον ελληνικό λαό ως προς την παραβίαση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων από τις σεισμικές έρευνες που πραγματοποίησε το «ORUC REIS». Δεν θα ανεχθούμε και τώρα την έμμεση παραβίαση του καθήκοντος της αλήθειας με την απόκρυψη της στρατηγικής που πρόκειται να ακολουθήσετε, με το να μην ανοίγετε τα χαρτιά σας για το πώς πρόκειται να διαπραγματευτείτε με την Τουρκία.

Έχετε δίκιο να λέτε ότι οι στιγμές αυτές είναι ιστορικές. Η κλιμάκωση της επιθετικότητας της Τουρκίας έχει πράγματι λάβει νέες, ποιοτικά πρωτόγνωρες διαστάσεις. Κι ο καθένας από εμάς ως εκπρόσωπος του έθνους έχει ατομική ευθύνη να τοποθετηθεί απέναντι στις ιστορικές αυτές προκλήσεις. Γι' αυτό ζητάμε ονο-

μαστική ψηφοφορία, ώστε ο καθένας ατομικά και κάθε πολιτική δύναμη να πάρει τις ευθύνες της και να αντιμετωπίσει την ιστορία. Εμείς θα το κάνουμε με το αίσθημα πατριωτικής ευθύνης που πάντα μας χαρακτήριζε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Τώρα πάμε στο Κίνημα Αλλαγής. Θα υπάρξουν δύο εισηγητές και θα πάμε με τη διαδικασία της επιτροπής. Συνεννοήθηκα με τον κ. Κεγκέρογλου. Θα υπάρξει μια μικρή ανοχή στον ίδιο και θα εξοικονομηθεί χρόνος από τον άλλο συνάδελφο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκέρογλου, αφού καθαριστεί πρώτο το έδρανο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσερχόμαστε σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων για τη συζήτηση και κύρωση ή μη δύο συμφωνιών της Ελλάδας με την Ιταλία και την Αίγυπτο που αφορούν στην οριοθέτηση των αντίστοιχων θαλάσσιων ζωνών σε μια περίοδο με έντονη αβεβαιότητα και ανασφάλεια στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Προσερχόμαστε όσο μας αφορά, με το ιστορικό βάρος της παράταξης που ιδρύθηκε για να υπηρετεί την πατρίδα και τους πολίτες και έδωσε στην Ελλάδα τη χαμένη αυτοπεποίθηση ότι μπορεί να πορευθεί με εθνική αξιοπρέπεια και ανεξαρτησία ως σύμμαχος και όχι ως δορυφόρος και με πολιτική που εγγυάται τα εθνικά δίκαια και ταυτόχρονα συμβάλλει στην ειρήνη.

Η υπεύθυνη στάση μας μαζί με τις προτάσεις που καταθέτουμε για να συμπεριληφθούν στην κύρωση εκπορεύονται από τον πατριωτικό χαρακτήρα της παράταξης μας και τη σταθερή επιδίωξη μας για τη διασφάλιση των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων μας.

Στο πλαίσιο αυτό ασκούμε και τη σκληρή, αλλά αναγκαία κριτική για κυβερνητικούς χειρισμούς ή ανεπίτρεπτες αδράνειες. Η Τουρκία, εδώ και καιρό, έχει περάσει από το στάδιο της παραβατικότητας στην επιθετικότητα, με ένα κρεσέντο κλιμακούμενων προκλήσεων και ενεργειών τις οποίες εντάσσει στη γενικότερη στρατηγική της να διευρύνει το πεδίο επιρροής της στη Μεσόγειο δίκην υπερδύναμης.

Η κλιμακούμενη αυτή τουρκική επιθετικότητα που συνεχίζει να προκαλεί ευθέως την Ελλάδα και την Ευρώπη δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με δηλώσεις και λόγια είτε σωφροσύνης είτε λεονταρισμών. Απαιτείται ολοκληρωμένο σχέδιο από την Ελλάδα και την Ευρώπη που να συμπεριλαμβάνει ισχυρές και αποτελεσματικές κυρώσεις.

Και αν οι κυρώσεις που επιβλήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση στην περίπτωση της παράνομης δραστηριότητας της Τουρκίας στην κυπριακή ΑΟΖ ήταν αδύναμες, στην περίπτωση της τουρκικής επιθετικότητας ενάντια στην Ελλάδα και τα κυριαρχικά της δικαιώματα ήταν ανύπαρκτες.

Επιπλέον η επιχείρηση «ΕΙΡΗΝΗ» δεν τίμησε τον τίτλο της και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν τέθηκε προ των ευθυνών της να προειδοποιήσει την Τουρκία για το πάγωμα της τελωνειακής ένωσης στην περίπτωση που δεν σταματούσε τις προκλήσεις και τις παράνομες ενέργειες. Αποτέλεσμα; Αποθράσυνση και κλιμάκωση των προκλήσεων, παράνομες ΝΑΥΤΕΧ και παράνομη δραστηριότητα του ερευνητικού σκάφους και της νηοπομπής.

Οι μονομερείς δηλώσεις και ενέργειες κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο ευπρόσδεκτες και αν είναι δεν συγκροτούν ευρωπαϊκή αντίδραση και πολύ περισσότερο ευρωπαϊκή στρατηγική.

Το ΝΑΤΟ, που υποτίθεται ότι προστατεύει τις χώρες-μέλη του από επιθετικές ενέργειες μη μελών του, τι έπραξε για την επιθετική ενέργεια της Λιβύης να υπογράψει το παράνομο τουρκο-λιβυκό σύμφωνο που δεν έχει κυρωθεί μεν από τη Βουλή της Λιβύης, αλλά συνδυάστηκε με στρατιωτικές προετοιμασίες και εξοπλισμούς;

Για όλα αυτά φέρει την ευθύνη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αφού υστέρησε, χωρίς σχέδιο και χωρίς αποτελεσματικές πρωτοβουλίες και δεν πέτυχε να αξιοποιήσει επαρκώς τη θέση της χώρας μας στην Ευρώπη και την Ευρωζώνη, αλλά και στο ΝΑΤΟ, για να προκαλέσει τις ανάλογες αποφάσεις και ενέργειες των συμμάχων μας.

Και, επειδή η δραστηριότητα των τουρκικών πλοίων συνεχίζεται σε χώρο κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, η ευθύνη σας αφορά και τον παρόντα χρόνο. Αυτό την καθιστά ακόμα μεγαλύτερη και εν όψει των αυριανών δηλώσεων Μπορέλ που θα δείξουν αν θα χαθεί και η αργοπορημένη ευκαιρία του Σεπτεμβρίου.

Το Κίνημα Αλλαγής, που στηρίζει κάθε εθνική πρωτοβουλία που εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα, έχει τονίσει την έλλειψη στρατηγικής στην εξωτερική πολιτική και κατακρίνει την κυβερνητική άρνηση στο αίτημα εθνικής συνεννόησης για τη διαμόρφωση ισχυρής εθνικής γραμμής, η οποία μάλιστα λαμβάνει χαρακτηριστικά ανεξήγητης αδιαλλαξίας βαδίζοντας στην πεπατημένη της προηγούμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Η στάση του κ. Μητσοτάκη και πρωτίτερα του κ. Τσίπρα δεν προσφέρει, όπως έχει αποδειχθεί, στην εθνική υπόθεση.

Εμείς δεν φειδόμεθα χρόνου και κόπου να επαναλαμβάνουμε και να επιμένουμε ότι η σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών δεν είναι φωτογραφία και δηλώσεις μετά από αυτήν. Είναι η πολιτική βούληση, η προετοιμασία, η ενημέρωση, η συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων και η διαμόρφωση ισχυρής εθνικής γραμμής που προηγούνται και επικυρώνονται στο συμβούλιο πολιτικών αρχηγών. Από τώρα και στο εξής πολύ περισσότερο η εθνική συνεννόηση και στρατηγική αποτελεί αδήριτη ανάγκη για να προχωρήσει με επιτυχία η ολοκλήρωση της οριοθέτησης των θαλάσσιων ζωνών με βάση τα στοιχεία που θα παρατεθούν στη συνέντευξη.

Η Ελλάδα σέβεται και κινείται βάσει του Διεθνούς Δικαίου για τη θάλασσα του 1982 το οποίο έχει κυρώσει. Προκρίνει, βεβαίως, τη μέση γραμμή και τη θέση ότι τα νησιά έχουν 100% επήρεια για τον καθορισμό των θαλάσσιων ζωνών. Η Ελλάδα και η Ιταλία ήρθαν σε συμφωνία για την ΑΟΖ με βάση προηγούμενη συμφωνία του 1977 για την υφαλοκρηπίδα η οποία δεν είχε κυρωθεί.

Έχουμε ήδη εκφράσει την άποψή μας για τη συμφωνία σχετικά με την αλιεία και τα δικαιώματα υπό προϋποθέσεις των Ιταλών αλιέων και τις ευθύνες που αναλαμβάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση ως αρμόδια για την αλιεία. Ταυτόχρονα, όμως, τονίσαμε στην επιτροπή ότι υπάρχουν αποκλίσεις στη συμφωνία για την ΑΟΖ σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας και τις διατυπωμένες θέσεις της χώρας μας. Η Ελλάδα θεωρεί ότι οφείλονται στο γεγονός ότι αυτή βασίστηκε στη συμφωνία του 1977 για την υφαλοκρηπίδα που προϋπάρχε της Συμφωνίας του Μοντέγκο Μπέι η ισχύς της οποίας ξεκίνησε το 1994 και εξ αυτού του λόγου γίνονται σεβαστές.

Ζητούμε και σήμερα να συμπεριλαμβάνεται ως δήλωση του Υπουργού Εξωτερικών στην κύρωση και μετά από αυτές τις σημειώσεις, κοντολογίς, θεωρούμε τη συμφωνία με την Ιταλία επαρκής και την υπερψηφίζουμε.

Έρχομαι τώρα στη συμφωνία με την Αίγυπτο και εξ αρχής τοποθετούμαι ότι τη θεωρούμε μια συμφωνία ελλιπή, με πολλά προβλήματα, αλλά την υπερψηφίζουμε ως αναγκαία αφού διεμβολίζεται το παράνομο τουρκο-λιβυκό σύμφωνο και μπορεί και δύναται σε συνδυασμό με άλλες ενέργειες να συμβάλει στην ακύρωσή του.

Ταυτόχρονα ξεκαθαρίζουμε ότι θεωρούμε μερική και ενδιάμεση αυτήν τη συμφωνία μιας συνολικής που οφείλουμε να επιδιώξουμε άμεσα και μπορούμε να την πετύχουμε, αλλά, το σημειώνουμε, μόνο ισχυρή εθνική στρατηγική για τις περαιτέρω ενέργειες ολοκλήρωσής της.

Η συμφωνία αυτή επομένως, εκτός των όσων καλώς ρυθμίζει δεν διασφαλίζει από μόνη της θετικές εξελίξεις για τα επόμενα στάδια, αλλά αντίθετα αφήνει πολλά περιθώρια ότι μπορεί να υπάρξουν και αρνητικές. Γι' αυτό πιστεύουμε και επιμένουμε ότι το συστατικό στοιχείο της στρατηγικής μας πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί η θέση για 100% επήρεια των νήσων και η θεώρηση της συμφωνίας αυτής με την Αίγυπτο ως τμήμα της συνολικής την οποία άλλωστε συμφώνησαν τα δύο μέρη ότι θα επιδιώξουν.

Καταθέτουμε αυτήν τη θέση μας και την ανάγκη δήλωσης του Υπουργού Εξωτερικών, όπως προτείναμε, για τη συμφωνία και με την Ιταλία με την οποία να εκφράζει τη θέση της Ελλάδας: Πρώτον, ότι η οριοθέτηση ΑΟΖ με την Αίγυπτο είναι τμηματική και όπως προβλέπει η ίδια η σύμβαση θα υπάρξει συνέχιση των διαπραγματεύσεων για την ολοκλήρωσή της μεταξύ τους, οριο-

θέτησης τόσο από το σημείο Ε και δυτικά μέχρι τα όρια της Λιβυκής ΑΟΖ όσο και από το σημείο Α ανατολικά μέχρι τα σύνορα της γειτονικής ΑΟΖ. Δεύτερον, η πλήρης επήρεια της Κρήτης, των παρακειμένων σε αυτήν νησίδων και της Ρόδου, που δεν συμπεριλαμβάνονται στο σύνολό τους στο οριοθετούμενο τμήμα της ΑΟΖ μεταξύ 26^{ου} και 28^{ου} μεσημβρινού θα τεθεί προς υπολογισμό στη μελλοντική οριοθέτηση δυτικά του 26^{ου} μεσημβρινού και ανατολικά του 28^{ου} μεσημβρινού μαζί βεβαίως με την πλήρη επήρεια όλων των νήσων και του συμπλέγματος Καστελόριζου στην περιοχή αυτή.

Με όλα τα παραπάνω, κλείνω την εισήγησή μου για θετική ψήφο στα νομοσχέδια κύρωσης των συμφωνιών και επισημαίνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, όλος ο πολιτικός κόσμος, κυρίως και πρωτίστως όμως η Κυβέρνηση, ότι η Ελλάδα έχει μόνο μια δυνατότητα, να πετύχει. Κι αυτό προϋποθέτει στρατηγική και εθνική συνεννόηση για μια πατριωτική πολιτική, μακριά από επικίνδυνους εθνικισμούς και ανώφελους διεθνισμούς, για να διασφαλιστούν τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματά μας, με ειρήνη και ασφαλή πορεία στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μέχρι να έρθει ο κ. Φραγγίδης, ο δεύτερος εισηγητής από το Κίνημα Αλλαγής, θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι μετά από την ξεκάθαρη δήλωσή του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Κατρούγκαλου, ότι το κόμμα του θα καταθέσει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας ο Πρόεδρος αποφάσισε ότι η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει αύριο, από τις 15.00 το μεσημέρι μέχρι τις 20.00 το βράδυ, κάθε μία ώρα εξήντα συνάδελφοι, για τους γνωστούς λόγους. Επομένως, οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες, οι αρμόδιοι, να ενημερώσετε τα μέλη σας γι' αυτό που μόλις ακούσατε.

Κύριε Φραγγίδη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας, και για τον λίγο χρόνο που έχω, θα ήθελα να πω και να δηλώσω ότι συμφωνώ απόλυτα με όσα είπε προηγουμένως ο συνάδελφός μου κ. Κεγκερόγλου στην ομιλία του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή μας συνεδρίαση στην Ολομέλεια συζητάμε την κύρωση δύο πολύ σημαντικών συμφωνιών της Ελλάδας με την Ιταλία και με την Αίγυπτο για την ΑΟΖ. Οι συμφωνίες αυτές έρχονται προς κύρωση σε μια πολύ δύσκολη περίοδο για τη χώρα μας, σε μια περίοδο μεγάλης έντασης με την Τουρκία και μετά από την υπογραφή του τουρκολιβυκού συμφωνίου, που παραβιάζει κατάφωρα τη διεθνή νομιμότητα. Έτσι, οι σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας εξελίσσονται μέσα σε ένα γεωπολιτικό πλαίσιο που αφορά στην ανατολική Μεσόγειο και που έχει αλλάξει ριζικά. Μέσα σ' αυτό το γεωπολιτικό πλαίσιο η Τουρκία κινείται με αλαζονικές και επιθετικές διαθέσεις, υποθετώντας μια στρατηγική μεγαλοϊδεατισμού. Όμως, αν η πατρίδα μας κινηθεί με συνέπεια, με μια εθνική στρατηγική εντός ευρωπαϊκού πλαισίου και με στήριγμα το διεθνές δίκαιο, θα μπορεί να έχει ευκαιρίες που θα οδηγήσουν σε θετικά αποτελέσματα.

Όπως φάνηκε, όμως, από τις δηλώσεις και την παραίτηση του συμβούλου ασφαλείας του Πρωθυπουργού, κ. Διακόπουλου, αλλά και από την άρνηση του Πρωθυπουργού για τη σύγκληση του συμβουλίου πολιτικών αρχηγών, υπάρχει έλλειψη εθνικής στρατηγικής. Όλο το τελευταίο διάστημα η Κυβέρνηση, ως είθισται άλλωστε, συνοδεύει τις υπογραφές της για τις συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο με τη ρητορική ότι πρόκειται για διπλωματική και εθνική επιτυχία, προβάλλοντας μόνο τα θετικά στοιχεία και αποκρύπτοντας, βέβαια, τα αρνητικά.

Ερχόμενος στη συμφωνία με την Ιταλία, θα ήθελα να πω ότι η μετατροπή της συμφωνίας του 1977 από την τότε κυβέρνηση Καραμανλή για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας σε συμφωνία για οριοθέτηση και της ΑΟΖ μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας αποτελούσε από παλιά στόχο της εξωτερικής μας πολιτικής και, βέβαια και με τα συν και τα πλην της, είναι μια θετική εξέλιξη. Για να επιτευχθεί τη δεδομένη χρονική περίοδο αυτή η συμφωνία, η χώρα μας, όμως, αποδέχθηκε μειωμένη επήρεια των Στροφάδων και Διαπόντιων νήσων και αντιμεταθέσεις περιοχών. Επίσης, οι συν-

τεταγμένες συμφωνήθηκαν με τρόπο που δεν θα ενοχλούσε τις γειτονικές χώρες όπως και τους Ιταλούς αλιείς. Από όλη αυτή, όμως, τη διαδικασία οφείλουμε να διδαχθούμε πως πάντα ο διάλογος μεταξύ φίλων κρατών οδηγεί σε λύση ακόμα και δύσκολων και χρόνιων προβλημάτων. Για τους παραπάνω λόγους είμαστε υπέρ της συμφωνίας αυτής.

Όσον αφορά, όμως, στη συμφωνία με την Αίγυπτο είναι γεγονός πως η χάραξη της ΑΟΖ με την Αίγυπτο είναι επιβεβλημένη, όπως εξάλλου προβλέπει και το Δίκαιο της Θάλασσας για την οριοθέτηση ΑΟΖ μεταξύ των χωρών. Η Κυβέρνηση, όμως, προχώρησε σ' αυτή τη συμφωνία εν κρυπτώ και με συνοπτικές διαδικασίες, κάτω από την πίεση των τουρκικών ερευνών στην αναφερόμενη περιοχή. Αυτό οδήγησε την Κυβέρνηση σε σημαντικές παραχωρήσεις.

Ωστόσο, υπερπροβάλλεται ό,τι θετικό υπάρχει και αποκρύπτεται ό,τι αρνητικό υπάρχει στη συμφωνία. Καλλιεργήθηκε η εντύπωση πως η ελληνική ΑΟΖ είναι πλέον, έστω και μερικώς, οριοθετημένη και κατά συνέπεια θα αποτραπούν οι τουρκικές έρευνες. Το σίγουρο, όμως, είναι πως δεν ακυρώνει το παράνομο μνημόνιο μεταξύ Τουρκίας και Λιβύης, αλλά το διεμβολίζει, δημιουργώντας έτσι βέβαια μια διεθνή διαφορά, που είναι ένα θετικό στοιχείο.

Ακόμα, η συμφωνία δεν περιέχει ρήτρα προσφυγής, όπως επίσης δεν γίνεται καμμία αναφορά στις αρχές που διέπουν την οριοθέτηση και ιδίως τους κανόνες της ίσης απόστασης μέσης γραμμής και της πλήρους επήρειας των νησιών. Καμμία αναφορά ακόμη δεν γίνεται και στην έννοια της υφαλοκρηπίδας. Επιπλέον, και σήμερα ακόμα το Κοινοβούλιο δεν γνωρίζει αν υπάρχουν και ποιες είναι οι δεσμεύσεις της Αιγύπτου έναντι της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κίνημα Αλλαγής, γνωρίζοντας πολύ καλά τα όσα δύσκολα για την ακεραιότητα της χώρας μας διαδραματίζονται στην περιοχή μας και λαμβάνοντας πάντα υπ' όψιν, ως πατριωτικό κόμμα που είναι, το καλό της Ελλάδας, μακριά από ανώφελους διαχωρισμούς και με αυστηρά, όμως, κριτική διάθεση, θα υπερψηφίσει τη συμφωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κύριε Φραγγίδη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, συνάδελφος Γεώργιος Μαρίνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα κόμματα εξετάζουν τις συμφωνίες της Ελλάδας με την Ιταλία και την Αίγυπτο αποσπασμένες από τις εξελίξεις στην περιοχή. Ξεπερνούν το πρόβλημα και τις συνέπειες του έντονου ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού στην ανατολική Μεσόγειο και ευρύτερα. Όμως, η πραγματική κατάσταση δείχνει πως οι στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δυνάμεις της Ρωσίας και της Κίνας και άλλων κρατών δεν παραθερίζουν στην περιοχή, αλλά συμμετέχουν στον ανταγωνισμό, στον οποίο διακυβεύονται μεγάλα συμφέροντα, συμφέροντα που αφορούν στα κοιτάσματα των υδρογονανθράκων και στους ενεργειακούς αγωγούς, στρατηγικής σημασίας, επίσης, θαλάσσιους διαύλους. Μέσα σ' αυτές τις επικίνδυνες εξελίξεις έγινε η επέμβαση και κηρύχτηκε ο πόλεμος του αμερικανό-νατοϊκού ιμπεριαλισμού στο Ιράκ, τη Συρία και τη Λιβύη και μέσα σ' αυτό το περιβάλλον εκδηλώνεται η επιθετικότητα της τουρκικής αστικής τάξης σε ανταγωνισμό με την ελληνική.

Οι μέχρι τώρα ελληνικές κυβερνήσεις έχουν μεγάλες ευθύνες. Οι αμερικανικές βάσεις στην Ελλάδα, που έχουν στήσει οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, μετατρέποντας τη χώρα σε ιμπεριαλιστικό ορμητήριο, είναι επιθετική ενέργεια κατά των λαών και βάζουν σε κίνδυνο τον λαό μας.

Η συμμαχία με το Ισραήλ δυναμώνει ένα κράτος που διατηρεί την κατοχή στα παλαιστινιακά εδάφη και δολοφονεί τον παλαιστινιακό λαό. Η συμμετοχή της Ελλάδας σε ιμπεριαλιστικές αποστολές στο εξωτερικό είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη επιλογή.

Θέτουμε αυτά τα ζητήματα γιατί τεκμηριώνουν δύο σημαντικά

συμπεράσματα: Το πρώτο, τονίζει, ότι οι δυνάμεις του ευρωπαϊσμού, που ευθύνονται για δεκάδες πολέμους και επεμβάσεις με καταστροφικές συνέπειες, δεν είναι δυνάμεις ειρήνης και σταθερότητας, αλλά αποδεδειγμένα αντίπαλοι των λαών.

Το δεύτερο συμπέρασμα, τονίζει ότι η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, η νεολαία δεν πρέπει να δείχνουν καμμία εμπιστοσύνη στις αστικές κυβερνήσεις και τα κόμματα που η πολιτική τους φέρει τη σφραγίδα των συμφερόντων της ελληνικής πλουτοκρατίας και εμπλέκει τη χώρα στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Αυτή είναι η ουσία που επιχειρείται να σκεπαστεί μέσα από τον ψευτοκαβγά Νέας Δημοκρατίας - ΣΥΡΙΖΑ αν υπάρχει ή όχι εθνική στρατηγική.

Ποιον κοροϊδεύετε; Οι πυλώνες της λεγόμενης εθνικής στρατηγικής είναι τα συμφέροντα των μεγάλων οικονομικών ομίλων, η συμμετοχή στο ΝΑΤΟ και στη Ευρωπαϊκή Ένωση, οι σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Και αυτό το έχετε αποδεχτεί όλοι. Συνεπώς, η συζήτηση περί εθνικής στρατηγικής και ομοψυχίας αποσκοπεί να θολώσει τα νερά, να κάνει τον λαό συνένοχο και να τον αφοπλίσει.

Λέει η Κυβέρνηση: «Μα, πώς; Οι σύμμαχοι είναι στο πλευρό της Ελλάδας». Και εμείς σας λέμε ότι οι σύμμαχοί σας είναι με τα δικά τους συμφέροντα, τις γεωστρατηγικές τους επιδιώξεις και με αυτό το κριτήριο κάνουν τις επιλογές του.

Τα γεγονότα μαρτυρούν πως η τουρκική επιθετικότητα εκδηλώνεται με τη δική τους στήριξη και οι δηλώσεις συμπαθείας ή η ψεύτικη αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι για κατανάλωση και αυτό που κρίνει είναι οι οικονομικές, πολιτικές και στρατιωτικές σχέσεις με την τουρκική αστική τάξη.

Φτάσατε μέχρι και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, να αγανακτείτε για τη στάση του ΝΑΤΟ. Και αυτό δεν είναι, όμως, μόνο ο Γενικός Γραμματέας Στόλτενμπεργκ, ΝΑΤΟ είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Βρετανία, η Γερμανία, η Γαλλία. Γιατί; Γιατί αυτοί χαράζουν τις κατευθυντήριες γραμμές και έχουν την ευθύνη για τις μεγάλες τραγωδίες και μεταξύ αυτών, της κυπριακής τραγωδίας και της διατήρησης της τουρκικής κατοχής για σαράντα έξι χρόνια στο νησί. Αυτοί είναι οι σύμμαχοί σας και θα πούμε και κάτι παραπάνω.

Σήμερα διαμαρτύρεστε για την επικίνδυνη επιθετικότητα της Τουρκίας. Όμως, αύριο ο κ. Μητσοτάκης, όπως πριν ο κ. Τσίπρας, θα καθίσει στο ίδιο νατοϊκό τραπέζι με τον κ. Ερντογάν για να πάρουν από κοινού αποφάσεις στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ κατά των λαών. Το ίδιο θα γίνει και σε επίπεδο Υπουργών Εξωτερικών και Άμυνας. Και ο λαός μας καλείται να βγάλει συμπεράσματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κατάσταση είναι πολύ ανησυχητική. Με πρωτοβουλία των Αμερικανών, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης προωθείται η γενικότερη διευθέτηση στην περιοχή, που μέρος της είναι η συνεκμετάλλευση θαλάσσιων ζωνών της ανατολικής Μεσογείου και του Αιγαίου και η διχοτόμηση της Κύπρου, στο πλαίσιο ενός μεγάλου συμβιβασμού των αστικών τάξεων και τα περί συζήτησης ουσιαστικού διαλόγου είναι για το θεαθήναι.

Τη συνεκμετάλλευση επιδιώκουν τα αμερικάνικα και τα ευρωπαϊκά μονοπώλια. Και για τον λόγο αυτόν παρεμβαίνει ο κ. Πομπέο και ο κ. Πάιατ. Για τον λόγο αυτό ήρθε στην Αθήνα ο Γερμανός Υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος συναντήθηκε στη συνέχεια με τον κ. Τσαβούσογλου. Όμως, συνεκμετάλλευση με ή χωρίς προσφυγή στο Δικαστήριο της Χάγης σημαίνει συνέχιση του φαύλου κύκλου στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και όξυνση των εντάσεων στην περιοχή.

Οι συμφωνίες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές που υπέγραψε η ελληνική κυβέρνηση με την Ιταλία και την Αίγυπτο υπηρετούν ή διευκολύνουν τον μεγάλο συμβιβασμό. Και αυτό δεν μπορεί να αποκρυφθεί με τους κυβερνητικούς πανηγυρισμούς. Οι πανηγυρισμοί για την οριοθέτηση ΑΟΖ έχουν κοντά πόδια. Οριοθέτηση ΑΟΖ έκανε η Κύπρος, η Αίγυπτος, το Ισραήλ και άλλα κράτη, αλλά αυτός που κερδίζει είναι τα ενεργειακά μονοπώλια και χαμένοι είναι οι λαοί που μπαίνουν σε περιπέτειες, γιατί αυτή είναι η καπιταλιστική ζούγκλα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας έγινε το 1977, δηλαδή μετά την ελληνοτουρκική κρίση του 1976. Από τότε μέχρι σήμερα μεσο-

λάβησε η Διεθνής Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982 που προβλέπει ότι τα νησιά με οικονομική ζωή έχουν επήρεια, έχουν δικαιώματα, όπως οι ηπειρωτικές ακτές. Όμως, η συμφωνία που υπεγράφη δίνει μειωμένη επήρεια στα Διαπόντια νησιά 70% και στις Στροφάδες 32%, μετατοπίζοντας υπέρ της ιταλικής αστικής τάξης τη μέση γραμμή.

Κυβερνητικά στελέχη λένε πως αυτές οι απώλειες καλύφθηκαν με την επήρεια της Κεφαλονιάς, αλλά αυτοί οι υπολογισμοί είναι έξω από την πραγματικότητα, γιατί, παραδείγματος χάριν, τα Διαπόντια νησιά είναι στο τριεθνές και επιδρούν στην οριοθέτηση με την Αλβανία και στα ζητήματα των κυριαρχικών δικαιωμάτων δεν χωρούν συμψηφισμοί.

Υπογράφηκε κοινή γνωστοποίηση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με την οποία η Ιταλία και η Ελλάδα ζητούν την τροποποίηση του κανονισμού περί Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και εφόσον η Ελλάδα αποφασίσει να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη της έως τα 12 ναυτικά μίλια, θα διατηρηθεί η δραστηριότητα των ιταλικών αλιευτικών στην περιοχή μετά 6 και 12 ναυτικών μιλίων. Αυτό σημαίνει πως η ελληνική Κυβέρνηση ανέλαβε την ευθύνη να παραχωρήσει κυριαρχικά δικαιώματα, τουλάχιστον για τα ζητήματα της αλιείας.

Επιπλέον, δεν είναι καθόλου, μα καθόλου πειστικές οι κυβερνητικές τοποθετήσεις για το αλιευτικό ισοζύγιο, γιατί δεν επαρκεί η εξήγηση ότι μπαίνουν περιοριστικά μέτρα στους Ιταλούς ψαράδες ως προς τον αριθμό των σκαφών και τα είδη που θα μπορούν να ψαρέψουν, αφού είναι γνωστό πως ο ιταλικός αλιευτικός στόλος συγκροτείται από μονοπωλιακές επιχειρήσεις και ισχυρές πολυάριθμες μονάδες με πολλά πλεονεκτήματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ελληνοαιγυπτιακή συμφωνία για μερική οριοθέτηση της ΑΟΖ είναι και αυτή αποτέλεσμα απαράδεκτου συμβιβασμού, με κριτήριο τα συμφέροντα των αστικών τάξεων και τα περί ιστορικής σημασίας στοχεύουν στην εξαπάτηση του λαού. Γι' αυτό ακριβώς η Κυβέρνηση δεν έδωσε στα κόμματα τα υλικά που καταγράφουν την πλήρη εικόνα, τη μεθοδολογία υπολογισμού της επήρειας των νησιών, τα σημεία βάσης και τον υδρογραφικό χάρτη για το τι περιλαμβάνει η κάθε ΑΟΖ.

Η μερική οριοθέτηση με άξονες τον 26° και 28° μεσημβρινό μπλοκάρει τον θαλάσσιο δρόμο Ελλάδας - Κύπρου, εξαιρεί το Καστελόριζο και τη μισή Ρόδο, ενώ η περιοχή από τον 28° μέχρι τον 32° μεσημβρινό είναι στην πρώτη γραμμή του συνολικού παζαριού και των διεκδικήσεων της τουρκικής αστικής τάξης, όπως φαίνεται από τις σχετικές NAVTEX, τις στρατιωτικές ασκήσεις και τις κινήσεις του ερευνητικού πλοίου «ORUC REIS».

Αυτές τις μέρες κυβερνητικά στελέχη μαζί με αστούς αναλυτές, που έχουν αναγάγει τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις στην περιοχή σε θρησκεία, ξεπέρασαν κάθε όριο. Ανακάλυψαν πως το Καστελόριζο είναι δίπλα στις τουρκικές ακτές και άρα καλείται να υποστεί τις συνέπειες, ανοίγοντας έτσι επικίνδυνο δρόμο για όλα τα νησιά που είναι κοντά στη γειτονική χώρα. Όμως η γεωγραφική θέση του νησιού δεν οδηγεί σε λιγότερα δικαιώματα από άλλες ελληνικές περιοχές και αυτό ισχύει για όλα τα νησιά. Συνεπώς, η προβολή νομολογιών διεθνών δικαστηρίων στις οποίες επιδρούν γεωστρατηγικά συμφέροντα για να δικαιολογηθεί μηδενική ή μειωμένη επήρεια των νησιών είναι εκ του πονηρού και καταπατά το άρθρο 121 της Διεθνούς Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας που προβλέπει πλήρη επήρεια, όπως οι ηπειρωτικές ακτές.

Η Κυβέρνηση για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα μιλάει για τμηματική οριοθέτηση και καλλιεργεί αναμονή ότι θα συμπεριληφθούν σε αόριστο χρόνο. Είναι γνωστό πως η αιγυπτιακή αστική τάξη υποστήριξε και υποστηρίζει τη μερική οριοθέτηση γιατί αφήνει ανοιχτό τον δρόμο για διευθετήσεις με την Τουρκία ή ακόμα για να μην εμπλακεί σε ελληνοτουρκικές αντιπαραθέσεις. Η γραμμή της οριοθέτησης της ελληνικής και αιγυπτιακής ΑΟΖ δεν καθορίστηκε με βάση τη μέση απόσταση 50%-50%. Δεν είναι μέση γραμμή, αλλά γραμμή με αναλογικό υπολογισμό που επιλέχθηκε για να υπογραφεί η συμφωνία. Κι αυτό οδήγησε σε μειωμένη επήρεια ακόμα και της Κρήτης, του μεγαλύτερου ελληνικού νησιού, και σε διαγραφή νησιών νότια της Κρήτης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μοιρασιά της ΑΟΖ έγινε ως εξής: 44% η Ελλάδα και 56% η Αίγυπτος. Όμως τα γεωγραφικά

στοιχεία δεν δικαιολογούν τέτοια ανισότιμη κατανομή. Αλλά και εδώ ικανοποιήθηκε η θέση της αιγυπτιακής πλευράς, να πάρει τη θαλάσσια ζώνη νότια της οριοθετικής γραμμής, μέρος της Δεκάκης του Ηροδότου για την οποία υπάρχουν μελέτες για την ύπαρξη κοιτασμάτων υδρογονανθράκων.

Χρησιμοποιείτε επίσης το επιχείρημα πως η συμφωνία Ελλάδας-Αιγύπτου ακυρώνει το τουρκο-λιβυκό σύμφωνο. Αυτό όμως παραμένει, αξιοποιείται και θα αξιοποιηθεί από την τουρκική πολιτική υποστηρίζοντας ότι το σύμφωνο Τουρκίας - Λιβύης υπογράφηκε από την Κυβέρνηση Σάρατζ που έχει αναγνωριστεί από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και την Ευρωπαϊκή Ένωση, από ισχυρά ιμπεριαλιστικά κράτη που έτσι και αλλιώς έχουν την ευθύνη της νατοϊκής επέμβασης στη Λιβύη το 2011 με πρωταγωνιστή τη Γαλλία. Πίνετε νερό στο όνομά της. Στη βάση των παραπάνω το ΚΚΕ θα καταψηφίσει και τις δύο συμφωνίες.

Σχετικά με το θέμα της επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας υποστηρίζει πως η Ελλάδα, όπως και τα άλλα κράτη, έχει δικαίωμα σε αιγιαλίτιδα ζώνη στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Όμως υπάρχουν προβλήματα. Το ένα αφορά τη μερική επέκταση και στην εξαίρεση του Αιγαίου. Αυτό ενέχει τον κίνδυνο να χαρακτηριστεί ως ειδική περίπτωση και να αξιοποιηθεί στο γενικότερο παζάρι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως της ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το δεύτερο είναι ότι η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα ναυτικά μίλια είναι μπλεγμένη στο κουβάρι των αντιθέσεων και των ανταγωνισμών και δεν μπορεί να υπηρετήσει τα λαϊκά συμφέροντα. Με δυο λόγια με ή χωρίς επέκταση σε άλλη ζώνη στα δώδεκα ναυτικά μίλια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως και κάθε αστική κυβέρνηση θα συνεχίσει την πολιτική που υπηρετεί τα συμφέροντα των μονοπωλίων, τις κινήσεις των αστικών τάξεων και την εμπλοκή της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Η επίλυση των προβλημάτων που αφορούν στην αιγιαλίτιδα ζώνη, την οριοθέτηση υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ υπέρ του λαού μας, συνδέεται με την οικοδόμηση σχέσεων αμοιβαίου οφέλους μεταξύ των γειτονικών κρατών και λαών, την εκμετάλλευση του θαλάσσιου πλούτου με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες, την αποδέσμευση της χώρας από τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες. Γι' αυτούς τους στόχους παλεύει το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας.

Σας ευχαριστούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μέχρι να καθαριστεί το βήμα, για λόγους κοινοβουλευτικής τάξης, σας ενημερώνω ότι κατατέθηκε επίσημα από την κ. Ξενογιαννακοπούλου το αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία το οποίο θα αφορά στη διενέργεια ψηφοφορίας με ονομαστική κλήση επί του άρθρου 1 της διεθνούς σύμβασης Ελλάδας - Αιγύπτου.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Ελληνικής Λύσης, συνάδελφος κ. Αντώνιος Μυλωνάκης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, η αλήθεια είναι ότι εξεπλάγην από την αρχική σας τοποθέτηση ως προς την ένσταση αντισυνταγματικότητας που υπέβαλλε η Ελληνική Λύση για τις δύο συμφωνίες τις οποίες, κύριε Υπουργέ, υπογράψατε μόνος με την Ιταλία, αφού βέβαια έχετε πάρει το ελεύθερο από τον Πρωθυπουργό κ. Μητσοτάκη.

Είναι δύο ενστάσεις αντισυνταγματικότητας, θα ήθελα να πω, που στην ομιλία τους μέχρι στιγμής οι ειδικοί αγορητές τις έβαλαν στο τραπέζι. Ο κ. Μαρινός του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας πριν από λίγα λεπτά μίλησε για μία άδικη συμφωνία με την Αίγυπτο, όπως και για μια άδικη λεόντειο συμφωνία με την Ιταλία.

Μας ζητήσατε, κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, συνάδελφοι. Ζητήσατε εθνική ομοψυχία, ζητήσατε εθνική συνεννόηση. Πάνω σε τι όμως; Υπάρχει μία εθνική γραμμή στην οποία να συμφώνησαν οι πολιτικοί αρχηγοί, τα κόμματα; Έχει ζητήσει ευθύς εξ αρχής από τον Αύγουστο, θυμάμαι, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, Κυριάκος Βελόπουλος, σύγκληση των πολιτικών αρχηγών για θέματα τα οποία άπτονται του εθνικού ενδιαφέροντος, της εθνικής μας υπόστασης. Ζητήσαμε να εφαρμοστεί η Νέα Δη-

μοκρατία ευθύς εξ αρχής αυτό το οποίο είχε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό για την κατάπτωση, όπως την έλεγε, Συμφωνία των Πρεσπών. Η Νέα Δημοκρατία δεν έκανε καμμία κίνηση, παρ' όλο ότι εμείς ζητήσαμε εξεταστική των πραγμάτων επιτροπή για να δούμε τι έχει συμβεί στην υπογραφή αυτής της συμφωνίας. Κατά την άποψή μας είναι μια επαίσχυντη προδοτική συμφωνία. Και η Νέα Δημοκρατία μιλούσε για προδοτική συμφωνία πριν τις εκλογές. Όχι όλοι, αλλά ορισμένοι Βουλευτές.

Μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, κυρίες και κύριοι, τώρα, μου κάνει μεγάλη εντύπωση ότι ορισμένοι Βουλευτές οι οποίοι είναι καθ' ύλην αρμόδιοι, δεν παίρνουν τον λόγο σήμερα. Αυτό προξενεί πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση όχι μόνο σε μένα, αλλά και σε άλλα κόμματα, όπως μου είπαν κι άλλοι Βουλευτές με τους οποίους μίλησα. Δεν είναι δυνατόν. Πού είναι ο κ. Άγγελος Συρίγος, καθηγητής διεθνών σχέσεων ο οποίος βγαίνει καθημερινά στα κανάλια και υπερρασιζίζεται την κυβερνητική πολιτική ή εν πάση περιπτώσει ομιλεί και καθορίζει τις θέσεις της κυβέρνησης στα εξωτερικά θέματα; Πού είναι η κ. Μαριέττα Γιαννάκου, μια σοβαρή πολιτικός; Πού είναι ο κ. Μανωλάκος ο στρατηγός; Αυτοί δεν ανήκουν σε κλαμπ; Εκτός και αν η Νέα Δημοκρατία φτιάχνει ένα κλαμπ ανθρώπων, οι οποίοι πρέπει να μιλήσουν γι' αυτές τις δύο συμφωνίες.

Λυπάμαι ειλικρινά, μου κάνει εντύπωση. Όχι ότι οι συνάδελφοι που θα μιλήσουν δεν είναι ικανοί, αλλά μου κάνει εντύπωση για ορισμένους συναδέλφους οι οποίοι είναι καθ' ύλην αρμόδιοι. Εν πάση περιπτώσει, θα ακούσω με προσοχή και μια πολιτική, την οποία σέβομαι και είναι έμπειρη ως προς την εξωτερική πολιτική, την κ. Μπακογιάννη, θα ακούσω και τον κ. Καϊρίδη.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας είπα και στην πρώτη ομιλία μου στην επιτροπή, ότι θεωρώ ότι ούτε εσείς πιστεύετε αυτές τις δύο συμφωνίες. Δεν έχει παρθεί μια εθνική απόφαση, με τους πολιτικούς αρχηγούς να αποφασίσουν ποια θα είναι η στάση μας, η εθνική γραμμή.

Διαβάζω σήμερα στο «SPIEGEL» και μπορείτε να το διαψεύσετε, κύριε Υπουργέ, ότι ενώ εσείς πιέζετε την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον κ. Μπορέλ, τον αρμόδιο Επίτροπο για τα εξωτερικά θέματα, για κυρώσεις εναντίον της Τουρκίας, ο Πρωθυπουργός, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης υποσχέθηκε στον Γερμανό Υπουργό Εξωτερικών, ο οποίος χθες ήταν εδώ -και είδε βέβαια και το έτερον ήμισυ τον κ. Τσίπρα-, ότι δεν θα υπάρξουν κυρώσεις, δεν θα ζητηθούν κυρώσεις. Κυριακή, κοντή γιορτή, κύριε Υπουργέ. Μεθαύριο, την Παρασκευή θα περιμένουμε να δούμε τι κυρώσεις θα επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην Τουρκία, σε αυτήν την επιθετική έξαρση της Τουρκίας, η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ μας λέει «Καθίστε καλά, μην κουνιέστε. Και να γίνουν συνομιλίες μεταξύ μας, θα προσέλθετε στις συνομιλίες χωρίς όρους και οι όροι είναι μόνο οι δικοί μας. Οι όροι τους οποίους θέτουμε είναι, ξεκινώντας από τη Θράκη για την τουρκική μειονότητα, αποστρατικοποίηση των νήσων του Αιγαίου», αυτά λέει η Τουρκία, αυτά λέει ο Υπουργός Εξωτερικών, η «γάτα» ο Τσαβούσογλου. Η ελληνική Κυβέρνηση πώς απαντά; «Από τον 28° και ανατολικότερα δεν έχετε κανένα δικαίωμα». Δεν έχουν αλήθεια κανένα δικαίωμα; Μπορούμε να πάμε τις φρεγάτες μας αυτήν τη στιγμή εκεί που πάει το «ORUC REIS» και κάνει βόλτες και μπανοβγαίνει, κύριε Υπουργέ; Εκτός και αν δεν παραβιάζει την εθνική μας κυριαρχία. Αυτά τα οποία λέτε εσείς ότι πρέπει να φύγουν οι τουρκικές φρεγάτες, ο στολίσκος, το «ORUC REIS» από την περιοχή στην οποία κάνει έρευνες; Διότι κάνει έρευνες τελικά, ο κ. Διακόπουλος δεν μπορεί να τα είπτε όλα ψέματα. Γι' αυτό και έφυγε τελικά.

Μας καλείτε να υπερψηφίσουμε, να κυρώσουμε δύο συμφωνίες. Δύο συμφωνίες, κύριε Υπουργέ, για τις οποίες ο κ. Τσαβούσογλου και οι Τούρκοι πανηγυρίζουν. «Η συμφωνία Ελλάδας και Αιγύπτου μας συμφέρει», λέει ο κ. Τσαβούσογλου. Και μετά από λίγο μπήκε το «ORUC REIS» και άρχισε τις έρευνες στη δικιά μας θαλάσσια περιοχή. «Η συμφωνία με την Ιταλία είναι πολύ καλή για την Τουρκία», λέει ο Τσαβούσογλου. Εγώ ερωτώ, είναι δυνατόν εμείς να ψηφίσουμε, να επικροτήσουμε, να κυρώσουμε μια συμφωνία με την Ιταλία και μια με την Αίγυπτο, η οποία χειροκροτείται από την τουρκική κυβέρνηση; Πώς μας το ζητάει αυτό; Απορώ ειλικρινά με τη στάση των κομμάτων. Δεν περίμενα ότι

ακόμα και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν θα πάρει θέση ως προς την αντισυνταγματικότητα αυτών των δύο συμφωνιών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είπε «παρών» για τη συμφωνία με την Αίγυπτο και την ίδια στιγμή ζητάει ονομαστική ψηφοφορία. Γιατί; Για δύο λόγους. Ή γιατί ορισμένοι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχουν διαφορετική άποψη, άρα μπορούν να εκφραστούν ελεύθερα και να ψηφίσουν υπέρ της συμφωνίας αυτής ή γιατί θέλει να εξευτελίσει τη Νέα Δημοκρατία. Να δούμε ποιοι από τους υπερ-πατριώτες, κύριε Κατρούγκαλε, της Νέας Δημοκρατίας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ναι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Αυτό είναι! Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Άρα λοιπόν, εδώ έχουμε δύο πράγματα. Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ πάνε χέρι-χέρι. Αυτά είναι παιχνίδια πολιτικής διότι αν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ απέναντι από αυτές τις συμφωνίες θα ψήφιζε «όχι». Στα εθνικά μας θέματα δεν υπάρχει ναί μεν, αλλά. Υπάρχει μεν ή αλλά. Δεν είναι και τα δύο. Δεν μπορούμε να είμαστε και με τον αστυφύλακα, κύριε Κατρούγκαλε, και με τον χωροφύλακα, δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Δεν μπορεί να λέτε «παρών» γιατί διεμβολίζει η συμφωνία με την Αίγυπτο. Βλέπω και γράφει «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών». Δεν γράφει για τμηματική οριοθέτηση. Προσέξτε τον τίτλο. Ο τίτλος είναι πονηρός, ασχέτως τι λέει μέσα το κείμενο.

Θέλω λοιπόν, να ρωτήσω και σας, γιατί δεν παίρνετε σαφή θέση, αφού η συμφωνία δεν είναι καλή, αφού παραχωρεί κυριαρχικά μας δικαιώματα, αφού δίνει 10% και κυρίως -αυτό που είπε και ο κ. Μαρίνος, το είπατε νομίζω και εσείς-, δίνει την λεκάνη του Ηροδότου κατά τα 2/3 στην Αίγυπτο. Η Αίγυπτος έκλεισε μια πάρα πολύ καλή γι' αυτή Συμφωνία και οριοθέτησε την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Η Ελλάδα χάνει. Η Ελλάδα έχασε. Τι σημαίνει μερική επήρεια; Ποιος είναι ο τίτλος αυτός; Και ρώτησα τον κ. Λοβέρδο ο οποίος πραγματικά ασχολείται με αυτά. Δεν μας απάντησε χθες. Δεν ξέρω αν θα μας απαντήσει σήμερα. Υπάρχει στο Δίκαιο της Θάλασσας ο όρος «μερική επήρεια»; Θα ήθελα να το δω παρακαλώ πάρα πολύ, γιατί ακόμα και ο Κατρούγκαλος και ο κ. Μαρίνος είπαν ότι δεν υπάρχει μερική επήρεια, υπάρχει πλήρης επήρεια. Εκτός και αν κάνουμε όλοι λάθος. Θα θέλαμε να δούμε τι γίνεται με τη μερική. Γιατί λέγοντας μερική, κύριε Λοβέρδο, από αυτά τα μικρά, τα ασημένια αν θέλετε ξεκινάμε τα μεγάλα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είπα τίποτα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Και σας είπα και χθες, διαβάστε λίγο το βιβλίο του Ιγνατίου «Από τα Ίμια στη Μαδρίτη». Διαβάστε τη Συμφωνία της Μαδρίτης να δείτε τι έλεγε. Ο κ. Πάγκαλος τα έλεγε. «Σημειοποιήσατε» όλη την εξωτερική μας πολιτική; Τι γίνεται εδώ; Ακολουθούμε την εξωτερική πολιτική του Σημίτη; Γκρίζαρε τα Ίμια, γκριζάρουμε τώρα την περιοχή αυτή τώρα εδώ; Τη δική μας; Που είναι το σύμπλεγμα της Μεγίστης να περιλαμβάνεται μέσα; Δεκατέσσερα ολόκληρα νησιά! Γιατί δεν περιλαμβάνεται μέσα; Τι πάει να πει θα συμπεριληφθεί, όταν θα αποφασιστεί; Γιατί δεν αποφασίστηκε τώρα; Γιατί το παιχνίδι είναι στημένο. Είναι σχέδιο από το 1997. Θα πάμε βήμα-βήμα, θα μιλήσουμε για μερική απειρία των νήσων, κλείνουμε με Ιταλία, θα μιλήσουμε με μερική επήρεια και εξαφανισμό μηδενικές επήρειες του συμπλέγματος της μεγίστης, του Καστελόριζου δηλαδή, πάει κι αυτό, μερική επήρεια η Ρόδος, μερική επήρεια η Κρήτη, Μεγαλόνησος. Και εν συνεχεία πάμε από τον 28^ο μέχρι τον 26^ο μεσημβρινό για να πάμε μέχρι πάνω, κύριε Υπουργέ και δεν ξέρω αν θα είναι κι αυτή η καυτή πατάτα στα χέρια σας για να ζητήσουν όπως ζητούν οι Τούρκοι την αποστρατικοποίηση των νησιών μας και τη διχοτόμηση του Αιγαίου. Γιατί στο τέλος αυτές οι δύο συμφωνίες εκεί θα καταλήξουν. Πολύ το φοβόμαστε αυτό το πράγμα.

Μιλήσατε για Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες. Από το 2007 νομίζω ότι είσαατε στη Βουλή, κύριε Υπουργέ. Εγώ δεν ήμουν στη Βουλή, εγώ παρακολούθησα απ' έξω. Ήταν ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος, ο οποίος μιλούσε για Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες. Γιατί δεν τόλμησε

καμία Κυβέρνηση μέχρι τώρα να ανακηρύξει και να οριοθετήσει την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη Ελλάδας-Κύπρου;

Ποιο ήταν αυτό το εμπόδιο, το οποίο έβαζε βέτο κάθε φορά που είτε οι Κύπριοι ζητούσαν την οριοθέτηση μαζί μας της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης είτε φωνές από την Ελλάδα μιλούσαν γι' αυτό το πράγμα; Για ποιο λόγο δεν έγινε; Τι συνέβη όλα αυτά τα χρόνια; Και τι συμβαίνει σήμερα;

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας κάνω μια ερώτηση. Στη σύσκεψη της Γενεύης, ο κ. Τσαβούσογλου, σας ρώτησε γιατί δεν καθόμαστε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και εσείς του απαντήσατε ότι θα έχουμε απέναντι την ελληνική κοινωνία και σας είπε: «Αυτό είναι άλλο πράγμα»; Μήπως γι' αυτό ο Τούρκος άρχισε και σκληραίνει τη στάση του εναντίον της χώρας μας;

Σκεφθείτε το λίγο, σας παρακαλώ. Είστε έντιμος άνθρωπος. Δεν μπορεί όλα αυτά να γίνονται από έναν Νίκο Δένδια, δεν γίνεται. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Εκτός και αν πλέον έχουμε κάνει τόσο λάθος όλοι. Τι είναι αυτό το οποίο σας εκβιάζει; Ποιοι σας εκβιάζουν; Οι Γερμανοί, οι οποίοι είναι οι μόνοι που το θέλουν αυτό το πράγμα, έτσι όπως φαίνεται τουλάχιστον. Δεν είναι τυχαίος και ο ερχομός του Υπουργού των Εξωτερικών της Γερμανίας και δεν είναι τυχαία και η συνάντησή του με τον κ. Τσίπρα.

Η Ελληνική Λύση είναι αδύνατον, αδιανόητο και θα ήταν εγκληματικό να ψηφίσει και να κυρώσει τις δύο αυτές συμφωνίες, μια Συμφωνία με την Ιταλία στην οποία η μέση γραμμή εξαφανίστηκε, δίδοντας Διαπόντιες Νήσους και Στροφαδες το 70% και το 30% επί της ΑΟΖ την επήρεια, ερχόμενοι στη Συμφωνία με την Αίγυπτο να εξαφανίσουμε ολόκληρο το σύμπλεγμα της Μεγίστης μερική επήρεια σε μεγάλα νησιά και σε νησιά τα οποία κατοικούνται, έχουν ζωή.

Πολύ φοβάμαι ότι θα έρθετε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων κάτω από την πίεση και τον εκβιασμό των Τούρκων, οι οποίοι αντί να φύγουν από την περιοχή, όπως έχει ζητήσει η ελληνική Κυβέρνηση, παραμένουν. Και θα παραμείνουν, λέει, το «ORUC REIS» και ο στολίσκος και θα φύγει όποτε θέλει. Μέχρι το 2021 θα κάνει, λέει, έρρευες.

Και εμείς τι κάνουμε; Το βλέπουμε και ερχόμαστε και κυρώνουμε νόμους, συμφωνίες, οι οποίες είναι εναντίον του ελληνικού λαού και της χώρας μας;

Καλούμε, λοιπόν, την ελληνική Κυβέρνηση να μην συνεχίσει αυτή την εξωτερική πολιτική. Άμεσα πρέπει να γίνει μια σύγκληση των πολιτικών αρχηγών. Φοβόμαστε ότι από εδώ και πέρα τα πράγματα οδεύουν σε πολύ δύσκολες ατραπούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μυλωνάκη, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Ελληνική Λύση εν κατακλείδι είναι απέναντι σε αυτές τις δύο συμφωνίες, κύριε Υπουργέ, τις καταψηφίζει και σας καλεί να σταματήσετε μέχρι εδώ αυτόν τον ολισθηρό δρόμο που είχε πάρει η ελληνική Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ετοιμάστε το βήμα και κλείνει ο κατάλογος των εισηγητών και αγορητών με τη συνάδελφο, κ. Σοφία Σακοράφα από το ΜέΡΑ25.

Ορίστε, κυρία Σακοράφα, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε τις δύο Συμφωνίες της Ελλάδας με την Ιταλία και την Αίγυπτο για το κρίσιμο ζήτημα των θαλάσσιων ζωνών και ΑΟΖ αντίστοιχα.

Όπως έχουμε, ήδη, επισημάνει δυστυχώς δεν συζητάμε για ελληνικές κινήσεις που εντάσσονται σε κάποια ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική, σε ένα εθνικό σχέδιασμο εξωτερικής πολιτικής. Και τονίζω το δυστυχώς, γιατί παγιώνεται μια κατάσταση όπου η ελληνική εξωτερική πολιτική ασκείται μέσω κινήσεων που αποτελούν απλώς αντανάκλαστικές, για να μην πούμε και σπασμωδικές, αντιδράσεις στις κινήσεις άλλων και στην προκειμένη περίπτωση της Τουρκίας.

Και οι δύο αυτές συμφωνίες δεν θα είχαν υπογραφεί εάν δεν είχε προηγηθεί το διαβόητο τουρκολιβικό μνημόνιο. Η Ελλάδα σύρεται για μια ακόμη φορά πίσω από τις εξελίξεις καταδικα-

σμένη να προσπαθεί να διασώσει ότι είναι δυνατόν να διασωθεί απέναντι σε ήδη διαμορφωμένες καταστάσεις. Ο αντανakλαστικός χαρακτήρας των συμφωνιών καθορίζει και τις ατέλειες του περιεχομένου τους σε ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα, όπως η οριοθέτηση θαλασσιών ζωνών και ΑΟΖ.

Κατά τη συζήτηση στην επιτροπή αναλύσαμε τα κρίσιμα σημεία των συμφωνιών, τα οποία καταδεικνύουν ότι για την βεβαιωμένη υπογραφή τους υπήρξαν εθνικές υποχωρήσεις. Γι' αυτό και η Κυβέρνηση αναγκάστηκε να παρουσιάσει τις συμφωνίες με την αναγκαία πλέον εισαγωγή ότι κάθε διμερής συμφωνία εμπεριέχει συμβιβασμούς. Το σημαντικό είναι ότι οι συμβιβασμοί αυτοί αποτελούν υποχωρήσεις σε σχέση με τις αρχές και τις προβλέψεις του διεθνούς δικαίου και του δικαίου της θάλασσας. Κι όμως αυτό υποτίθεται ότι αποτελεί πάγια την «λυδία λίθο» των θέσεων της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, αφού σε αυτό κυρίως εναποθέτουμε την υποστήριξη και προστασία των εθνικών μας δικαιωμάτων και συμφερόντων.

Και στις δύο συμφωνίες δεν τηρείται ο κανόνας της πλήρους επήρειας των νησιών που υποτίθεται ότι αποτελεί την πάγια ελληνική θέση. Ακόμη και με τη σύμμαχό μας και εταίρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση Ιταλία ενώ ο στόχος μας ήταν μια συμφωνία για ΑΟΖ καταλήξαμε μόνο σε συμφωνία θαλασσιών ζωνών. Η οριοθέτηση βασίζεται στην παλιά από το 1977 συμφωνία για την υφαλοκρηπίδα και ακολουθεί ακριβώς τις συντεταγμένες εκείνης της συμφωνίας.

Είναι ενδεικτικό, όπως είπα και στην επιτροπή, ότι ο Πρέσβης των ΗΠΑ, ο κ. Πάιατ χαρακτήρισε δημόσια τη συμφωνία αυτή σαν ένα παράδειγμα που δείχνει πώς πρέπει να γίνονται αυτά τα πράγματα. Την ίδια ώρα, όμως, δήλωνε ότι όπως ορίζει το διεθνές δίκαιο θαλασσών όλα τα νησιά έχουν τα ίδια δικαιώματα με την ηπειρωτική χώρα. Αυτό, όμως, δεν ισχύει στη συγκεκριμένη συμφωνία για όλα τα ελληνικά νησιά.

Ο Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Δένδιας θέλησε να προβάλει ότι πρόκειται για μια συμφωνία μεταξύ δύο κυρίαρχων κρατών. Εδώ το ένα κυρίαρχο κράτος η Ελλάδα αναγνωρίζει δικαίωμα ελεύθερης αλιείας στο άλλο στα δικά του χωρικά ύδατα έστω υπό συγκεκριμένους περιορισμούς. Παράλληλα και τα δύο κυρίαρχα κράτη παραπέμπουν στα ευρωπαϊκά όργανα την τροποποίηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής με τρόπο συμβατό προς τα συμφέροντα και των δύο μερών, όπως αναφέρεται. Ούτε σε αυτό δεν μπορούν να συμφωνήσουν τα δύο κυρίαρχα κράτη.

Εν πάση περιπτώσει η μεν Ιταλία καθίσταται μέτοχος και συνδικαιούχος της ελληνικής αιγιαλιτιδας ζώνης η δε Ευρωπαϊκή Ένωση αναλαμβάνει και ρόλο συνδιαχειριστή της.

Ας προχωρήσουμε, όμως. Και οι δύο συμφωνίες δεν εξασφαλίζουν την προστασία των ελληνικών δικαιωμάτων με βάση το Διεθνές Δίκαιο και το Δίκαιο της Θάλασσας. Στη Συμφωνία με την Αίγυπτο μάλιστα η οριοθέτηση δεν περιλαμβάνει το Καστελόριζο, αλλά ούτε καν ολόκληρη τη Ρόδο. Η Ελλάδα εμφανίζεται μέσω σκόπιμης παράλειψης να νομιμοποιεί ή να επιφυλάσσει και να προδιαγράφει την νομιμοποίηση για την εδώ και χρόνια τουρκική επεκτατική στρατηγική ιδιοποίηση της Ανατολικής Μεσογείου ανατολικά του 28^{ου} μεσημβρινού, ο οποίος τέμνει τη Ρόδο στη μέση. Εμμέσως πλην σαφώς αναγνωρίζουμε και οπωσδήποτε φαίνεται να επιφυλάσσουμε δικαιώματα στην Τουρκία σε αυτό το πεδίο. Η συμφωνία αφήνει ακάλυπτη την περιοχή μετά το όριο του 27 και 59 και δημιουργεί κενό στην ελληνική κυριαρχία προς όφελος της Τουρκίας. Η ρωγή εδώ στα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα είναι προφανής.

Θα σας υπενθυμίσω τι έγραφε το 2015 ο κ. Άγγελος Συρίγος επί λέξει: «Εκτιμάται ότι η Αίγυπτος θα προτιμούσε να υπογράψει με την Ελλάδα μερική οριοθέτηση μέχρι και την Κρήτη και να άφηνε εκτός την υπόλοιπη περιοχή έως το τριεθνές. Η αποδοχή μιας τέτοιας προτάσεως θα ήταν λανθασμένη, θα δημιουργούσε την εύλογη εντύπωση ότι η Ελλάδα έχει παραιτηθεί των δικαιωμάτων της στην υπόλοιπη περιοχή».

Εν πάση περιπτώσει ας συνεχίσουμε. Με τη συμφωνία προδιαγράφεται σχεδόν βέβαιη προοπτική όπου το σύμπλεγμα της Μεγίστης θα εμπίπτει μέσα στην ηπειρωτική ΑΟΖ της Τουρκίας. Το Καστελόριζο θα μεταβληθεί σε έδαφος περικλειστο από τουρκική δικαιοδοσία, καταδικασμένο σε ασφυκτικό τουρκικό κλοιό

με όλες τις σχετικές απόλυτες αρνητικές συνέπειες και στο οικονομικό επίπεδο. Επιπλέον, η Αίγυπτος αποκτά το δικαίωμα να παρεμβεί στην οριοθέτηση ΑΟΖ της Ελλάδας με άλλα κράτη ακόμα και στην οριοθέτηση ΑΟΖ με την Κύπρο.

Το πιο επικίνδυνο, όμως, κύριοι συνάδελφοι, αφορά στη ρύθμιση με την Τουρκία, όπου η Ελλάδα θα βρεθεί πιθανώς να διαπραγματεύεται απέναντι σε δύο συμμαχούντες. Προδιαγράφουμε, δηλαδή, τη δραστική αποδυνάμωση της θέσης μας.

Η συμφωνία υπονομεύει τις διαχρονικές ελληνικές θέσεις ως προς δύο θεμελιώδη ζητήματα, ως προς τη μέση γραμμή και ως προς την πλήρη επήρεια των νησιών στην οριοθέτηση. Το περιεχόμενο της θα έχει άμεσο αρνητικό αντίκτυπο τις θέσεις της Ελλάδας ως προς την οριοθέτηση και άλλων θαλάσσιων περιοχών της.

Εν τέλει, είναι προφανές ότι η Ελλάδα σύρεται σε βεβαιωμένες συμφωνίες που ενέχουν υποχωρήσεις από τις αρχές του Δικαίου της Θάλασσας, αλλά και διάβρωση των ελληνικών θέσεων και συμφερόντων.

Εκτός από αυτό, προδιαγράφουμε αναπόφευκτες μελλοντικές εντάσεις, τις οποίες είναι βέβαιο ότι δεν θα έχουμε την πολιτική δυνατότητα να διαχειριστούμε. Και τονίζω ότι αναφερόμαι μόνο στην πολιτική μας δυνατότητα και όχι στη στρατιωτική.

Θα επαναλάβω αυτό που είπα στην επιτροπή. Ας αναρωτηθούμε επιτέλους: «Είναι αυτό εθνικός σχεδιασμός; Είναι δυνατόν να επιχειρείται να παρουσιαστεί σαν εθνική πολιτική?».

Αλίμονο αν καταλήγουμε να ενεργούμε με βάση εντολές άλλων, ακόμη και για τόσο καίρια ζητήματα, που αφορούν άμεσα στο εθνικό συμφέρον και την προοπτική της χώρας μας. Εν τέλει, εκεί εξαντλούνται οι δυνατότητες του «θα κάνουμε ό,τι χρειάζεται», για να μην κάνουν ό,τι χρειάζεται;

Βέβαια, την ίδια τακτική ακολούθησε πειθήνια και η προηγούμενη κυβέρνηση και νυν Αξιωματική Αντιπολίτευση. Γι' αυτό και σήμερα δεν μπορεί να αρθρώσει ευπρόσωπο αντιπολιτευτικό λόγο. Και προτιμώ να αποφύγω οποιαδήποτε χαρακτηρισμό για τη στάση ψήφου με το «παρών» του ΣΥΡΙΖΑ. Ας απολογηθεί στα στελέχη του και ας προβληματιστούν οι πολίτες. Ουδέν περαιτέρω αξιο λόγου.

Εμείς σαν ΜέΡΑ25 θα καταψηφίσουμε την κύρωση των συμφωνιών, όχι με βάση μια μαξιμαλιστική στοχοθεσία, ούτε από αντιπολιτευτική μικροψυχία. Το επανέλαβα αυτό και στην επιτροπή. Θα καταψηφίσουμε πρωτίστως για λόγους αρχής.

Έχουμε τη θέση ότι οι μεμονωμένες διμερείς συμφωνίες οριοθέτησης ΑΟΖ ή θαλάσσιων ζωνών δεν μπορούν να αποτελέσουν λύση για τη Νοτιανατολική Μεσόγειο, όπου αντικειμενικά υπάρχει αλληλοεπικάλυψη των ζωνών επίδρασης των κρατών της περιοχής.

Με τη συγκεκριμένη γεωγραφική διαμόρφωση κάθε συμφωνία πλήρους οριοθέτησης μεταξύ δύο κρατών είναι δεδομένο ότι θα συμπεριλαμβάνει και την επέμβαση στα δικαιώματα μιας τουλάχιστον ακόμα τρίτης χώρας.

Επίσης, οι διμερείς διαπραγματεύσεις επιφυλάσσουν κρίσιμο ρόλο σε αυτόκλητους ή επιβαλλόμενους επιδιαιτητές, οι οποίοι ενεργούν με βάση τα δικά τους συμφέροντα, ενδιαφέροντα και προτεραιότητες, όπως, λόγου χάριν, οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Γερμανία.

Πραγματική και βιώσιμη λύση, με ασφάλεια και προοπτική, μπορεί να υπάρξει μόνο μέσω μιας περιφερειακής διεθνούς διάσκεψης όλων των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου, με αντικείμενο τη διευθέτηση των ορίων ΑΟΖ και θαλάσσιων ζωνών.

Γι' αυτό και έχουμε προτείνει να αναλάβει η Αθήνα την πρωτοβουλία για τη σύγκληση αυτής της διεθνούς διάσκεψης, που θα λειτουργήσει με αρχή και γνώμονα μόνο το Διεθνές Δίκαιο και το Δίκαιο της Θάλασσας.

Μια τέτοια διεθνής διάσκεψη θα απαλλάξει την περιοχή από πολυετείς διακρατικές συγκρούσεις και πολιτικά παίγνια, με αδιέξοδες διπλωματικές επιπλοκές, μεθοδεύσεις θερμών επεισοδίων και πολεμικές εντάσεις. Ταυτόχρονα, δε, ακυρώνει αυτόματα την ιδιοτελή επεμβατική διάθεση οποιασδήποτε τρίτης χώρας.

Κάτι ακόμα. Αν κάποια χώρα τυχόν επιλεγεί, με οποιοδήποτε πρόσχημα, να αρνηθεί τη συμμετοχή της σε μια τέτοια διάσκεψη, θα εκτεθεί ανεπανόρθωτα και θα υποστεί και τις αρνητικές συ-

νέπειες. Δηλαδή, τόσο τη διεθνή απομόνωση όσο και τη διευθέτηση ερήμην της.

Τελειώνοντας, θα υπενθυμίσω τη θέση του κόμματός μας εναντίον των εξορύξεων. Αυτό είναι θέμα που αφορά και στην υφαλοκρηπίδα, αλλά και στις ΑΟΖ. Η θέση μας είναι ότι θέλουμε την κατοχύρωση της ελληνικής ΑΟΖ, για να εξασφαλίσουμε την αποτροπή της διενέργειας εξορύξεων στον χώρο της.

Η οριοθέτηση της ΑΟΖ είναι για μας, βέβαια, απαραίτητη και είναι κρίσιμη για την πολιτική της «πράσινης» μετάβασης και ιδίως για την ανάπτυξη στη θάλασσα αποδοτικού δικτύου αναενώσιμων πηγών ενέργειας.

Θα κλείσω με κάποιες σκέψεις, που είμαι εκ των πραγμάτων υποχρεωμένη να καταθέσω μετά τη συζήτηση στην επιτροπή. Μετά την τοποθέτησή μου, μου έκανε την τιμή να απαντήσει στις παραπάνω θέσεις η κ. Μπακογιάννη, πολιτική προσωπικότητα, με συγκεκριμένη ιστορία και εμπέδεια, η οποία έχει διατελέσει, μάλιστα, και Υπουργός Εξωτερικών.

Θέλησε να αναφέρει ότι οι συμφωνίες για τις θαλάσσιες ζώνες με όλες τις χώρες είχαν τεθεί ως προτεραιότητα από το 2005. Διαβάζω στη συνέχεια από τα Πρακτικά, γιατί έχει ιδιαίτερη αξία.

«Ο στρατηγικός στόχος» -λέει η κ. Μπακογιάννη- «ήταν να κλείσουμε το σύνολο των συμφωνιών διμερώς. Κυρία Σακοράφα, η Ελλάδα δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει Γιάλτα. Μην κοροϊδεύατε τώρα. Έπρεπε να γίνουν διμερείς συμφωνίες, για να προχωρήσουμε ταυτόχρονα με την Τουρκία, όπου κατά τη διάρκεια όλων αυτών των ετών οι διερευνητικές συζητήσεις προχωρούσαν. Αυτή ήταν η εθνική στρατηγική και αυτή είναι η εθνική στρατηγική. Από εκεί και πέρα, υπάρχουν άλλοι παράγοντες οι οποίοι αναμφισβήτητα είτε επιταχύνουν είτε αργοπορούν τις διαδικασίες».

Η αφοπλιστική ειλικρίνεια της κ. Μπακογιάννη κατάφερε με τρόπο αξιοθαύμαστο να συμπυκνώσει σε λίγες φράσεις όλη την αντίληψη και πρακτική της συντηρητικής παράταξης στην Ελλάδα.

Κατ' αρχάς, θα πρέπει να εκτιμήσουμε την προσπάθεια της κ. Μπακογιάννη να μας πείσει ότι υπήρχε από παλιά, από τον καιρό της Υπουργίας της, το 2005, εθνικός σχεδιασμός και εθνική στρατηγική. Ακόμη και αν το δεχθούμε, όμως, έχει πάρα πολύ μικρή σημασία, γιατί στο επίπεδο της πραγματικής πολιτικής δεν επιτεύχθηκε επί τόσα χρόνια ούτε μία συμφωνία.

Με την εξαίρεση της Συμφωνίας με την Αλβανία, που για συγκεκριμένους λόγους είχε τη γνωστή εντελώς αποτυχημένη κατάληξη, οι μόνες συμφωνίες είναι αυτές που συζητάμε σήμερα, οι πρώτες και, μάλιστα, με το συγκεκριμένο περιεχόμενο, οι οποίες έγιναν μόνο μετά το τουρκολιβικό σύμφωνο.

Αν υποθέσουμε ότι μας πείθετε πως είχατε πράγματι εθνική στρατηγική, τότε θα πρέπει να απολογηθείτε για την παταγώδη αποτυχία στην εξυπηρέτησή της. Και εννοώ ότι θα πρέπει να λογοδοτήσουν όλες οι κυβερνήσεις αυτών των δεκαετιών, στις οποίες περιλαμβάνονται προφανώς και εκείνες της παράταξής σας.

Μας είπε, βέβαια, η κ. Μπακογιάννη ότι υπάρχουν άλλοι παράγοντες, οι οποίοι αναμφισβήτητα, είτε επιταχύνουν είτε αργοπορούν τις διαδικασίες.

Προφανώς! Εδώ όλοι παράγοντες συνέβαλαν στο να αργοπορήσουν οι διαδικασίες και ο μόνος που τις επιτάχυνε ήταν το τουρκολιβικό σύμφωνο. Στην πράξη, βέβαια, όλοι αυτό το γνωρίζουμε. Δυστυχώς, στην εξωτερική μας πολιτική -και όχι μόνο σε αυτή- οι μόνοι παράγοντες που καθορίζουν τη δυνατότητά μας στις εξελίξεις είναι η βούληση και οι εντολές που μας απευθύνουν οι γνωστοί διεθνείς προστάτες μας. Μάλλον, αυτό ήθελε να υπονοήσει η κ. Μπακογιάννη.

Ας έρθουμε τώρα και στην απάντησή της ότι η Ελλάδα δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει Γιάλτα. Είναι σίγουρο για την κ. Μπακογιάννη -το πιστεύω αυτό προσωπικά- ότι δεν είναι ανιστόρητη. Σε καμμία περίπτωση. Γνωρίζει πολύ καλά τι ήταν η Γιάλτα. Ήταν αποτέλεσμα ενός παγκόσμιου πολέμου και σε αυτή οι Μεγάλες Δυνάμεις καθόρισαν μεταξύ τους τις τύχες των μικρότερων κρατών, ερήμην τους βέβαια. Και ασφαλώς δεν ήταν καθόλου τυχαία η αναφορά της.

Στην αντίληψη της συντηρητικής παράταξης μόνο έτσι λαμβά-

νονται οι αποφάσεις και καθορίζονται οι εξελίξεις. Οι μεγάλοι αποφασίζουν για τους μικρούς, οι ισχυροί για τους αδύνατους.

Θα πω μόνο ότι η πρότασή μας διατυπώνει ακριβώς το αντίθετο, την απεμπλοκή από αυτόκλητους επιβαλλόμενους προστάτες και τη διευθέτηση των κρίσιμων θεμάτων από τα ίδια τα κράτη της περιοχής. Και πάλι, όμως, θα βρούμε μπροστά μας το επιχείρημα «ας μην κοροϊδεύατε, η Ελλάδα δεν έχει τη δυνατότητα».

Θα αντιπαρέλθω το ποιος κοροϊδεύει ποιον. Πρόκειται για το γνωστό ιδεολόγημα της συντηρητικής παράταξης, τόσο παλιό όσο και αυτή που αποτελεί και βάση της πολιτικής της, το ιδεολόγημα της μικράς Ελλάδας, μιας αδύναμης χώρας που είναι καταδικασμένη να είναι υποτελής, ένα ανήμπορο κρατίδιο που δεν έχει τη δυνατότητα αυτοδύναμης προστασίας των δικαιωμάτων του.

Αυτό εκφράζουν άλλωστε και οι δηλώσεις του νυν Πρωθυπουργού, ότι η Ελλάδα είναι δεδομένη και υπάκουη σύμμαχος των ισχυρών, στους οποίους προσβλέπει για προστασία. Ο όρος «συμμαχία» χρησιμοποιείται εντελώς καταχρηστικά. Απλώς περιγράφεται σε τρεις και μόνο λέξεις η υποτέλεια: «Δεδομένη, υπάκουη σύμμαχος».

Η ελληνική ιστορία έχει πάμπολλα παραδείγματα τέτοιων δηλώσεων. Για την Κύπρο, που κοίταν μακριά, ότι για την ένωση των Γερμανιών θα θυσιάσουμε τις ελληνικές αποζημιώσεις, ότι «εμείς δεν πρόκειται να ασκήσουμε βέτο» της σημερινής Κυβέρνησης κ.λπ., κ.λπ..

Όλη η ιστορία του τόπου μας διατρέχεται από τη στάση κυβερνήσεων που στάθηκαν κατώτερες των περιστάσεων, προσκολλημένες στο δόγμα αυτού του εθνικού ρεαλισμού, της αδυναμίας και καθόρισαν την τύχη της χώρας μας.

Λοιπόν, κύριοι της Συμπολίτευσης, τα πράγματα δεν είναι έτσι. Καμμία χώρα δεν είναι μικρή και αδύναμη, εκτός εάν αυτή είναι η επιλογή και τα όρια της πολιτικής της ηγεσίας.

Εσείς έχετε επιλέξει, όπως φαίνεται, αυτά τα όρια για την παράταξή σας. Το περιέγραψε πολύ παραστατικά η κ. Μπακογιάννη, ώστε να μπορεί να το καταλάβει ο καθένας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ**)

Όμως, η Ελλάδα αξίζει καλύτερη τύχη και εμείς που το πιστεύουμε αυτό θα πολεμήσουμε για την ανατροπή αυτών των δεδομένων. Θυμόμαστε ότι η Ελλάδα, που θέλετε να την καταδικάσετε ως μικρή και αδύναμη, έδινε άσυλο και περίθαλψη στους Παλαιστίνιους μαχητές, έφερνε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων τον Μιτερράν και τον Καντάφι και έληξε η γαλλο-λιβυκή σύρραξη στο Τσαντ. Συμμετείχε πρωταγωνιστικά στη διεθνή φιλερηνική πρωτοβουλία των έξι, με παγκόσμια επιρροή στο Κίνημα της Ειρήνης. Μια Ελλάδα που δεν υπερτιμά, αλλά και δεν αρνείται να εκμεταλλευθεί τις δυνατότητές της. Αυτό απηχεί η πρότασή μας για την ανάληψη πρωτοβουλίας για διεθνή διάσκεψη.

Εσείς μέινετε στην ψευδοπατριωτική ρητορεία, που στην πράξη μεταφράζεται σε παθητική και κερδοσκοπική προσκόλληση της Ελλάδας στους τυχοδιωκτισμούς του διεθνούς παράγοντα στην περιοχή. Συνεχίστε να λειτουργείτε με βάση το δόγμα της μικρής αδύναμης Ελλάδας, αλλά να μην ξεχνάτε στους λόγους σας να προσθέτετε πάντα και το δημαγωγικό δεξιό αφήγημα για τη δήθεν ισχυρή Ελλάδα, ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO που αποτελεί παράγοντα σταθερότητας στην περιοχή.

Αυτή ήταν πάντα η τακτική σας, υποτέλεια και υποχωρήσεις προς τα έξω και μεγάλα παραπλανητικά λόγια για την εσωτερική κατανάλωση!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Τον λόγο έχει αμέσως μετά ο Πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ στο αποκλειστικό θέμα της σημερινής μας συζήτησης, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω

εκφράζοντας για ακόμα μια φορά τα συγχαρητήριά μου στο Λιμενικό Σώμα, όπως και στις Ένοπλες Δυνάμεις, που συνεργάστηκαν χθες το βράδυ, σε αντίξοες συνθήκες, στη μεγαλύτερη επιχείρηση διάσωσης που έγινε τους τελευταίους μήνες στο Αιγαίο, δυτικά της Χάλκης. Κάτω από δύσκολες συνθήκες σχεδόν εκατό ζωές σώθηκαν και περιθάλπονται από το ελληνικό κράτος.

Είναι μία ακόμα τρανή απόδειξη ότι η δράση μας στις θάλασσες δεν είναι μόνο εθνική, αλλά και ανθρωπιστική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι η καλύτερη απάντηση σε όσους επιμένουν να διαδίδουν fake news για δήθεν αδιαφορία της Ελλάδας για ανθρώπους οι οποίοι κινδυνεύουν στη θάλασσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συνεδρίαση είναι μια συνεδρίαση ξεχωριστής σημασίας, καθώς η Βουλή των Ελλήνων καλείται να κυρώσει δύο εμβληματικές Συμφωνίες με την Ιταλία και με την Αίγυπτο, δύο επίσημα κείμενα που οριοθετούν τις θαλάσσιες ζώνες μεταξύ των χωρών μας στα οποία, όμως, καταγράφονται και ρητές ρυθμίσεις, καθοριστικές για τα ευρύτερα εθνικά μας συμφέροντα. Έχουν, συνεπώς, μείζον ιστορικό και πολιτικό βάρος.

Ακριβώς γι' αυτό θα ήθελα να επισημάνω -το έκανε και ο Υπουργός Εξωτερικών στη συζήτηση που έγινε στην αρμόδια επιτροπή- ότι ο λόγος μας, ειδικά σήμερα, πρέπει να είναι και μετρημένος και υπεύθυνος. Γιατί τα όσα θα ακουστούν σε αυτή την Αίθουσα αποτελούν εξ' αντικειμένου τεκμήρια, τα οποία ανά πάσα στιγμή μπορεί κάποιος να θελήσουν να τα χρησιμοποιήσουν για να υπονομεύσουν την εθνική στρατηγική της χώρας. Ας είμαστε, λοιπόν, ειδικά σήμερα, ιδιαίτερα προσεκτικοί. Γι' αυτό και θα μιλήσω μόνο μία φορά. Πρόθεσή μου είναι να μην δευτερολογήσω.

Οι δύο Συμφωνίες που έχουμε ενώπιόν μας υπογράφηκαν με διαφορά λίγων μόνο εβδομάδων, επιλύοντας όμως εκκρεμότητες δεκαετιών με τα γειτονικά κράτη. Εδράζονται στο Διεθνές Δίκαιο αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα εθνική ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα, με κυριαρχικά δικαιώματα στη θάλασσα σε όλα τα νησιά μας και διεμβολίζουν, τέλος, παράνομες ενέργειες στην περιοχή, καθιστώντας έτσι στις θάλασσές μας μία νέα πραγματικότητα ειρήνης και ασφάλειας.

Πάνω απ' όλα, όμως, οι δύο αυτές συνθήκες σηματοδοτούν την επιστροφή της Ελλάδας σε έναν ρόλο που όχι απλά τον δικαιούται, αλλά οφείλει κιόλας να τον δικαιώνει καθημερινά, τον ρόλο του εγγυητή των ανατολικών συνόρων, αλλά και των συμπεριφερόντων της Ευρώπης στη Μεσόγειο, τον ρόλο του πρεσβευτή του Διεθνούς Δικαίου, τον ρόλο του σταθερού βραχίονα διαλόγου και συνεργασίας σε αυτή την πολύ ταραγμένη πλευρά του χάρτη.

Είναι ακριβώς αυτός ο ρόλος που της αναγνωρίζεται διεθνώς όλο και πιο έντονα. Γι' αυτό και μόλις προ ημερών ο Πρόεδρος Μακρόν καθιέρωσε τον βαρυσήμαντο όρο «ευρωπαϊκή κυριαρχία στη θάλασσα μας», αναφερόμενος στη Μεσόγειο. «Mare nostrum», «η θάλασσα μας», θυμίζω, ήταν τα λόγια του. Ενώ και η Καγκελάρια Μέρκελ μίλησε ανοιχτά για δικαιώματα των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης η αμφισβήτηση των οποίων δεν μπορεί να γίνει ανεκτή. Πρόκειται για σημαντικές δηλώσεις που παράγουν πολιτικά γεγονότα. Πλαισιώνονται, βέβαια, από ανάλογες τοποθετήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών, του Ισραήλ, αλλά και σημαντικών χωρών του αραβικού κόσμου.

Γιατί, πράγματι, οι Συμφωνίες της Ελλάδας με την Αίγυπτο και με την Ιταλία είναι διμερείς. Έχουν, όμως, ισχύ έναντι πάντων. Εκπέμπουν μία οικουμενική ακτινοβολία γιατί εμπλουτίζουν τη διεθνή πρακτική με ένα φωτεινό παράδειγμα διακρατικής συνεννόησης, στηριζόμενη στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου και του Δικαίου της Θάλασσας. Είναι μια απόδειξη ότι η συστηματική διπλωματία μπορεί τελικά να ξεπεράσει εμπόδια τα οποία φαίνονται ανυπέρβλητα και να φέρει λύσεις αμοιβαία επωφελείς.

Αξίζουν, λοιπόν, συγχαρητήρια στον Υπουργό και στα στελέχη του Υπουργείου Εξωτερικών που εργάστηκαν αθόρυβα και μεθοδικά και τα οποία διαπραγματεύτηκαν όχι μόνο με δυναμισμό, αλλά και με δεξιοτεχνία, με τους ξένους ομολόγους τους, ώστε να φτάσουμε τελικά σε αυτήν τη διπλή εθνική επιτυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε ότι για κάθε εξέλιξη

στα εθνικά μας μέτωπα ενημερώνω προσωπικά τους πολιτικούς Αρχηγούς. Αυτό συνέβη και πριν -το τονίζω, πριν- από την υπογραφή της Συνθήκης με την Αίγυπτο. Και ειδικά για τις δύο πρόσφατες συμφωνίες ο Υπουργός Εξωτερικών έχει ήδη κάνει αναλυτική παρουσίαση στα κόμματα και εδώ στη Βουλή, τόσο σε επίπεδο επιτροπής όσο και σε επίπεδο Ολομέλειας, η συζήτηση είναι νομίζω, όσο επιτρέπει το θέμα, αναλυτική.

Γι' αυτό και από αυτό εδώ το Βήμα θα περιοριστώ σε μερικά μόνο σχόλια, ακολουθώντας τη χρονολογική διαδοχή των γεγονότων. Αρχές Ιουνίου, λοιπόν, οι Υπουργοί Εξωτερικών Ελλάδας και Ιταλίας υπογράφουν τη συμφωνία καθορισμού των θαλάσσιων ζωνών μεταξύ των δύο χωρών. Μαζί της γνωστοποιείται και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η σύμφωνη γνώμη των δύο μερών να υπάρξει στο μέλλον κατάλληλη τροποποίηση στο παράρτημα του Κανονισμού περί κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Η συμφωνία αυτή ασφαλώς αποτελεί ένα ξεχωριστό ορόσημο γιατί είναι η πρώτη που υπογράφει η χώρα μας, η πρώτη που θεσπίζει τα όρια της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης με μία γειτονική χώρα, αλλά και γιατί απαντά θετικά στα εθνικά ζητούμενα. Στηρίζεται στο Δίκαιο της Θάλασσας, υιοθετεί τη «μέση γραμμή» ως μέθοδο χάραξης των ζωνών, αναγνωρίζοντας υφαλοκρηπίδα στα νησιά και κυριαρχικά δικαιώματα στις θάλασσες γύρω από αυτά.

Καθώς, μάλιστα, η Συνθήκη με την Ιταλία ακολουθεί την οριογραμμή του 1977, κάτι το οποίο, εξάλλου, συνηθίζεται στην πρακτική και στη νομολογία των οριοθετήσεων, κατοχυρώνει την ταύτιση υφαλοκρηπίδος και ΑΟΖ σε ό,τι αφορά το εύρος τους.

Αποδεικνύεται, έτσι, ότι η χώρα παραμένει αμετακίνητη στις πάγιες θέσεις της για τη μέθοδο της «μέσης γραμμής», αλλά και σχετικά με την επήρεια των νησιών, ακόμα και όταν αυτά βρίσκονται απέναντι από ηπειρωτικές ακτές άλλης χώρας, με μεγαλύτερη έκταση. Γι' αυτό και έναντι της όποιας μειωμένης επήρειας ορισμένων μικρών νησιών, αντιπαραβάλλονται μετακινήσεις της «μέσης γραμμής» υπέρ της Ελλάδας σε άλλα σημεία οριοθέτησης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συνεννόηση με την Ιταλία αποτέλεσε τον προπομπό, αποτέλεσε το αναγκαίο προστάδιο για τη Συμφωνία με την Αίγυπτο, στο ίδιο πνεύμα πάντα: οι άριστες διμερείς μας σχέσεις να αναβαθμιστούν με τον καθορισμό Αποκλειστικών Οικονομικών Ζωνών σε Ανατολική Μεσόγειο, με το ίδιο υπόβαθρο, το Δίκαιο της Θάλασσας και τον ίδιο πάντα στόχο, να υπηρετηθούν τα εθνικά συμφέροντα παράλληλα με την υπέρβαση ενός χρόνιου αδιεξόδου. Διότι γνωρίζετε καλά ότι με την Αίγυπτο το ζήτημα αυτό ανατρέχει στη δεκαετία του '80. Οι διμερείς συζητήσεις ξεκίνησαν το 2005, στροβιλίζονταν σε δεκαετίες αλληπάλληλους γύρους και έμοιαζαν να μην έχουν τέλος. Και όλα αυτά ενώ τα κενά από την πολύχρονη ελληνοαιγυπτιακή διστακτικότητα επιχειρούσαν να καλύψουν τρίτοι εμπλεκόμενοι με άκυρες και προκλητικές αποφάσεις που πολλαπλασιάζουν τις δυσκολίες.

Στη διαβούλευση αυτή προτεραιότητά μας υπήρξε η Συμφωνία να συνομολογηθεί βάσει της Διεθνούς Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας, γιατί ακριβώς είναι αυτή που καθερώνει τις αρχές της θαλάσσιας οριοθέτησης, αναγνωρίζει στα νησιά κυριαρχικά δικαιώματα και δικαιοδοσία σε όλες τις θαλάσσιες ζώνες, όπως και το κρίσιμο δεδομένο ότι σε θάλασσες όπως η Μεσόγειος, η έκταση και τα όρια της υφαλοκρηπίδας ταυτίζονται με αυτά της ΑΟΖ. Η υφαλοκρηπίδα, εξάλλου -το γνωρίζετε καλά- ισχύει εξ' υπαρχής και αυτοδικαίως -ab initio και ipso facto όπως λένε οι νομικοί- και ασφαλώς τίποτα δεν εμποδίζει τη χώρα να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα δώδεκα μίλια, όποτε, βέβαια, η ίδια το κρίνει αυτό σκόπιμο.

Επείγετο, κατ' αρχάς, ο δρόμος της μερικής οριοθέτησης. Βέβαια, προσέξτε! Ήδη από το πρώτο άρθρο τα δύο μέρη δεσμεύονται ρητά να συνεχίσουν τις διαπραγματεύσεις για τη συνέχιση της οριοθετικής γραμμής. Η άμεση οριοθέτηση ήταν αναμφίβολα επείγουσα, καθώς στην περιοχή εξελίσσεται η παράνομη επιχείρηση της Τουρκίας να συναλλάγεται με δυνάμεις της Λιβύης σε βάρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων άλλων χωρών. Εξάλλου, ταχεία μερική οριοθέτηση είχε προτείνει -αντιλαμβανόμενοι- και δημόσια και η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Συμφωνήσαμε, έτσι, σε μια γραμμή οριοθέτησης που εξυπηρετεί τα συμφέροντα αμφοτέρων. Δεν θα επεκταθώ στις λεπτομέρειες που αποτυπώνονται σε σχετικούς χάρτες. Θα σημειώσω, όμως, τρία κομβικά σημεία:

Πρώτον, η ελληνική ζώνη κυριαρχικών δικαιωμάτων αυξάνεται τώρα σχεδόν κατά τριάντα οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα, που προστίθενται στα εβδομήντα έξι χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα που προέκυψαν από τη Συμφωνία με την Ιταλία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεύτερον, η τελική γραμμή οριοθέτησης επιβεβαιώνει πως τα νησιά διαθέτουν ΑΟΖ και αντίστοιχη υφαλοκρηπίδα, δεδομένο καίριο και για το Καστελόριζο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τρίτον, η Ελλάδα διατηρεί ενεργά τα κυριαρχικά της δικαιώματα τόσο στην περιοχή ανατολικά του 28^{ου} μεσημβρινού όσο και δυτικά του 26^{ου}, πάντα στο πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας.

Σχετικά με το τελευταίο πρέπει να τονιστεί, ότι η Αίγυπτος στη διάρκεια των συζητήσεων και μετά από πολλές συζητήσεις και δικές μου με τον Πρόεδρο Σίσι, αναμόρφωσε την αρχική άκαμπτη θέση της η Συμφωνία να αφορά μόνο το χώρο μεταξύ 26^{ου} και 28^{ου} μεσημβρινού, δέχθηκε, δηλαδή, η διαπραγματεύσει να συνεχιστεί και να ολοκληρωθεί με ευρύτερο πια αντικείμενο, συνομολογώντας, πάντως, ότι αυτή η μερική οριοθέτηση είναι τελική και απόλυτα δεσμευτική.

Με άλλα λόγια, το Κάιρο απέρριψε δελεαστικές προτάσεις, οι οποίες υποτίθεται ότι θα απέφεραν στην Αίγυπτο πολύ μεγαλύτερο θαλάσσιο και υποθαλάσσιο χώρο. Ταυτόχρονα, δεσμεύτηκε να βαδίσει με την Αθήνα το δρόμο της οριστικής οριοθέτησης και των υπόλοιπων περιοχών. Εξουδετέρωσε στην πράξη, δηλαδή, τις μεθοδεύσεις Άγκυρας - Τρίπολης καταδεικνύοντας το ανυπόστατο των τουρκικών βλέψεων, αλλά και δικαιώνοντας τις ελληνικές θέσεις σχετικά με τα κυριαρχικά δικαιώματα στην οριοθετήσα περιοχή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το εθνικό, πολιτικό και συμβολικό φορτίο των συμφωνιών που θα κυρώσει σήμερα η Βουλή, είναι πολύ μεγαλύτερο από τις εκτάσεις οι οποίες αναφέρονται, γιατί η διευθέτηση των θαλασσίων ζωνών με τις γειτονικές μας χώρες αίρει, όπως είπα, χρόνιες εκκρεμότητες, επαναφέρει το Διεθνές Δίκαιο ως κύριο ρυθμιστή των διακρατικών σχέσεων, επικυρώνοντας όλα τα εθνικά μας ζητούμενα και, τέλος, επιτρέπει την αξιοποίηση κοινών πόρων. Μετατρέπει, με άλλα λόγια, τις θάλασσες που χωρίζουν τα κράτη, σε πηγές ευημερίας που ενώνουν τους πολίτες τους.

Πάνω απ' όλα, όμως, οι συνθήκες με την Ιταλία και την Αίγυπτο επαναμεριλίνουν στην περιοχή ένα καθεστώς νομιμότητας, περιθωριοποιούν αυθαίρετες μονομερείς πρακτικές και αποδεικνύουν ότι η συνεργασία έχει τρόπο να αποκτά και αυστηρό νομικό πρόσημο, ώστε να γίνεται ανάχωμα στις πιο βίαιες συμπεριφορές.

Και όλα αυτά δεν προέκυψαν, ασφαλώς, ούτε ξαφνικά ούτε τυχαία. Έχει προηγηθεί πολυμερής, πολυεπίπεδη συνεργασία της χώρας με το Ισραήλ, με την Κύπρο, με την Αίγυπτο, με τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, με τη Σαουδική Αραβία. Υπήρξαν σχεδόν εβδομαδιαίες επαφές με ευρωπαϊούς ηγέτες, υπήρξε ενδυνάμωση των ελληνοαμερικανικών σχέσεων, αλλά και σταθερές συνεννοήσεις με όλο τον αραβικό κόσμο και ο καθοριστικός ρόλος της Ελλάδας στα Βαλκάνια.

Είναι αλήθεια ότι κατά περιόδους η εξωτερική πολιτική της χώρας έμοιαζε να έχει μόνο αμυντικά χαρακτηριστικά και ρυθμούς μάλλον αργούς που μετέθεταν τις όποιες εξελίξεις στο μέλλον. Η ακινησία, όμως, περιθωριοποιεί όταν οι συσχετισμοί γύρω μας αλλάζουν αδιάκοπα. Η αδράνεια συχνά περιορίζει τις εθνικές στοχεύσεις. Κι, όμως, η αναβλητικότητα δεν απέχει από την παθητικότητα. Σχυνά οι σημερινοί ενδοιασμοί κινδυνεύουν να γίνουν αυριανοί οδυνηροί συμβιβασμοί.

Επί σαράντα έξι χρόνια επικαλούμασταν κυριαρχικά δικαιώματα στα οποία ουδέποτε δώσαμε διμερή νομική υπόσταση. Θυμίζω ότι ενώ η υφαλοκρηπίδα και οι ΑΟΖ δεν συνιστούν εθνική επικράτεια, αποτελούν πεδίο άσκησης κυριαρχικών δικαιωμάτων. Όμως, για να συμβεί αυτό, πρέπει πρώτα απ' όλα οι θαλάσσιες χώρες να οριοθετηθούν σύμφωνα πάντα με το Δίκαιο της Θά-

λασσας. Ε, λοιπόν, αυτή την ενεργή διπλωματία ακολουθεί σήμερα η πατρίδα μας, μια πολιτική η οποία ξεδιπλώνεται σταδιακά σε κάθε μέτωπο που την αφορά...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...πολύ περισσότερο καθώς σήμερα υπάρχουν δυνάμεις που σπεύδουν να καλύψουν κενά, караδοκούν για να δημιουργήσουν τετελεσμένα, εκλαμβάνοντας, όπως φαίνεται, τη νομιμότητα ως αμνηστία και το δικό τους θράσος ως αδυναμία του άλλου.

Κάνουν όμως μεγάλο λάθος, γιατί η ολιγωρία δεν έχει πια θέση στην εξωτερική μας πολιτική. Εδώ και ένα χρόνο η Κυβέρνηση αυτή μιλά λίγο, αλλά δρα πολύ. Εντάσσει τα συμφέροντα του τόπου στη συγκυρία, συνδυάζει αποφασιστικότητα με ευελιξία, συγκροτεί συμμαχίες με οδηγό το Διεθνές Δίκαιο και κυρίως δεν διστάζει να παίρνει τολμηρές πρωτοβουλίες που φέρνουν αποτέλεσμα σε όλες τις ανοιχτές προκλήσεις.

Αυτό απέδειξαν και οι χειρισμοί μας στον Έβρο που οδήγησαν σύσσωμη την Ευρώπη να υπερασπιστεί δυναμικά τα ανατολικά της σύνορα όχι μόνο τα σύνορα της Ελλάδας, αλλά τα σύνορα της Ευρώπης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό φάνηκε και από την πρώτη επιστολή που υπέγραψα με ακόμα οκτώ ηγέτες που αποδείχτηκε πρόαγγελος του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάκαμψης. Αυτό προκάλεσε την πρόσφατη ενεργό συμπαράταξη της Γαλλίας στην Ανατολική Μεσόγειο κι αυτό βεβαιώνουν τώρα και οι Συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο. Είναι το αποτέλεσμα ενός νέου πατριωτισμού, που αποτελεί όμως πλέον πυξίδα της χώρας στη διεθνή σκηνή.

Στο πλαίσιο αυτό ανακοινώνω σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι άμεσα με νομοσχέδιο που θα καταθέσει η Κυβέρνηση, η Ελλάδα επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη προς δυσμάς από τα έξι στα δώδεκα μίλια! Η Ελλάδα μεγαλώνει!

(Όλοι όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Το έχουν πει και άλλοι. Εμείς όμως είμαστε αυτοί που το κάνουμε πράξη!

Προβαίνουμε έτσι σε μία θαλάσσια περιοχή συγκεκριμένα αυτή του Ιονίου και των Ιονίων νήσων μέχρι το ακρωτήριο Ταΐναρο της Πελοποννήσου, στην άσκηση ενός αδιαμφισβήτητου κυριαρχικού μας δικαιώματος σύμφωνα με το άρθρο 3 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας. Ένα δικαίωμα το οποίο η χώρα μας επιφυλάσσεται να ασκήσει μελλοντικά και σε άλλες θαλάσσιες περιοχές και το οποίο έχουν ήδη ασκήσει οι γείτονές μας με σεβασμό στη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και την εφαρμογή της μέσης γραμμής εκεί που η απόσταση μεταξύ των ακτών είναι μικρότερη από είκοσι τέσσερα μίλια.

Ο Υπουργός Εξωτερικών έχει ήδη ενημερώσει τους ομολόγους του Ιταλίας και Αλβανίας γι' αυτή μας την απόφαση. Σύμφωνα θα επισκεφθεί και τα Τίρανα για να συζητήσει με την αλβανική κυβέρνηση την οριστική επίλυση της εκκρεμότητας οριοθέτησης των θαλασσίων ζωνών με βάση προφανώς τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας, στην οποία και οι δύο χώρες είμαστε συμβαλλόμενα μέρη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ίσως δεν υπάρχει καλύτερη επιβεβαίωση της ορθότητας των επιλογών μας από τις σπασμωδικές αντιδράσεις που αυτές προκαλούν δυστυχώς στη γειτονική Τουρκία, όχι βέβαια στον λαό της, αλλά στην ηγετική της ομάδα. Ένα επιτελείο που επιμένει να χρησιμοποιεί τα λόγια μόνο για να φωνασκεί και όχι για να συζητά και τις πράξεις μόνο για να προκαλεί και όχι για να συνθέτει. Γι' αυτό και αιχμαλωτίζεται όλο και πιο πολύ στα δίχτυα της πολιτικής και διπλωματικής απομόνωσης. Γιατί τι άλλο από ολική αποτυχία μπορεί να σημαίνει η καταδίκη των ενεργειών της Άγκυρας στη Μεσόγειο απ' όλη την παγκόσμια κοινότητα; Και πόσο διαφορετική από έναν απεγνωσμένο παροξυσμό μπορεί να είναι η τελευταία προκλητική απόφαση να μετατραπεί σε τζαμί το πανανθρώπινο μνημείο της Μονής της Χώρας της Κωνσταντινούπολης;

Η καθοδική αυτή περιδίνηση φοβάμαι ότι δεν είναι δεν είναι στιγμιαίο συμβάν. Είναι μέρος μιας διαρκούς κρίσης που συνιστά στρατηγική ήττα και θα κλιμακώνεται αν δεν αλλάξει εγκαίρως αυτή η λανθασμένη επιλογή. Όσο κάποιος θα καταπατούν το Διεθνές Δίκαιο, τόσο θα αντιμετωπίζονται από τη διεθνή κοινότητα

ως ταραξίες. Δεν θα επεκταθώ πολύ περισσότερο, γιατί οι θέσεις μας απέναντι στη γειτονική χώρα είναι κρυστάλλινες. Η αποφασιστικότητά μας στην υπεράσπιση των εθνικών μας δικαιών έχει ήδη φανεί όπου και όπως χρειάστηκε και οι ένοπλες δυνάμεις μας βρίσκονται πάντα σε επιφυλακή.

Όσο ισχυρή όμως είναι η Ελλάδα στο πεδίο, άλλο τόσο αισθάνεται δυνατή και στο τραπέζι του διαλόγου. Γιατί τα όπλα του Διεθνούς Δικαίου, των σχέσεων καλής γειτονίας, της πολιτισμένης συμπεριφοράς είναι όπλα ακαταμάχητα. Συνεπώς η Ελλάδα έχει κάθε λόγο να οδηγήσει την Τουρκία στον στίβο της νομιμότητας. Γι' αυτό και θα επαναλάβω ότι ο δρόμος της συνεννόησης για το ένα ανοιχτό εκκρεμές ζήτημα που έχουμε με την Τουρκία, αυτό της οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο, είναι ανοικτός, μπορεί να ανοίξει και για την Άγκυρα υπό έναν όρο όμως, να σταματήσει αμέσως τις προκλήσεις.

Στην ιστορία άλλωστε πρώτοι οι Έλληνες καθιέρωσαν τον κλάδο ελαίας. Ξέρουν συνεπώς ότι δεν μπορεί να έχει αγκάθια. Έξι λέξεις λοιπόν αρκούν. Σταματούν οι προκλήσεις. Ξεκινούν οι συζητήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω χωρίς καμμία αναφορά στην πανδημία και στις συνέπειές της. Το τεράστιο αυτό ζήτημα θα μας απασχολήσει -φαντάζομαι- και στις ημέρες που έρχονται. Δεν θέλω να υποβαθμίσω τη σημασία του εθνικού θέματος που σήμερα έχουμε ενώπιόν μας. Γιατί η θωράκιση της πατρίδας δεν είναι επιλογή, είναι επιταγή. Και αυτή ακριβώς εξυπηρετούν οι Συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο που καλούμαστε να κυρώσουμε σε λίγο.

Σήμερα σας μίλησα καθαρά και με εντιμότητα, έχοντας πλήρη επίγνωση της ιστορικότητας της στιγμής. Σε μια τέτοια συγκυρία η αποχή από τη σημερινή ψηφοφορία σημαίνει υπεκφυγή και το αμήχανο «παρών» ισούται με απών από την ιστορική ευθύνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταλαβαίνω, κύριε Τσίπρα, ότι έχετε ζητήσει ονομαστική ψηφοφορία. Θα είναι η πρώτη φορά σε αυτή την Αίθουσα που γίνεται ονομαστικής ψηφοφορίας για να ψηφίσετε τελικά «παρών» και να μην εκφράσετε μια καθαρή θέση σε ένα τέτοιο κρίσιμο ζήτημα. Και αυτό μάλιστα να γίνει με δικιά σας πρωτοβουλία και με δικιά σας υπαιτιότητα. Θέλω να σας ζητήσω να επαναξιολογήσετε το αίτημα αυτό για ένα πρακτικό λόγο. Διότι ο Υπουργός Εξωτερικών πρέπει να πάει αύριο στη Σύνοδο Υπουργών με ψηφισμένη τη Συμφωνία και όχι για τακτικούς λόγους να καθυστερούμε για να λύσετε εσείς τις δικές σας εσωκομματικές αντιρρήσεις, που μπορεί να έχετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αναρωτιέμαι εάν στο ζήτημα αυτό από μέρους σας θα υπάρχει κομματική πειθαρχία. Γιατί δεν νομίζω ότι μπορεί να υπάρχει κομματική πειθαρχία που να υπονομεύει την εθνική ευθύνη, διότι ουκ ολίγοι Βουλευτές σας έχουν ταχθεί υπέρ της Συμφωνίας. Για να δούμε λοιπόν πώς θα ψηφίσουν στην ονομαστική ψηφοφορία την οποία εσείς προκαλείτε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε κάθε περίπτωση θα ήταν ευχής έργον να αναθεωρήσετε την άποψή σας, ως προς το τι θα ψηφίσετε και όχι μόνο ως προς το πώς θα ψηφίσετε, γιατί η εθνική γραμμή πρέπει να είναι σαφής, πρέπει να είναι κοινή, πρέπει να είναι ευθεία. Δεν πρέπει να είναι ούτε θαμπή, ούτε τεθλασμένη. Γι' αυτό και θεωρώ ότι η υπερψήφιση αυτής της Συμφωνίας απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής είναι επιβεβλημένη, παρά τις επιμέρους ενστάσεις, επιφυλάξεις, διαφωνίες οι οποίες εκφράστηκαν και στην επιτροπή κι οι οποίες κατεγράφησαν και ελήφθησαν υπ' όψιν από την Κυβέρνηση.

Είναι πολύ σημαντικό όλοι μαζί να δώσουμε ενωμένοι πρόσθετη ισχύ στην εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου και στην κατοχύρωση των εθνικών μας δικαιωμάτων.

Είναι πολύ σημαντικό να εκπέμψουμε προς όλους από αυτή την Αίθουσα, φίλους και αντιπάλους, ένα ισχυρό σήμα ισχυρής και υπεύθυνης πολιτικής και ένα παράδειγμα μιας διπλωματίας η οποία βρίσκεται σε κίνηση, μιας διπλωματίας με σχέδιο, με προοπτική, που οδηγεί σε λύσεις αρμονικές, λύσεις συνύπαρξης και δημιουργικής συνεργασίας.

Οι δύο Συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο μπορούν να μετατραπούν σε δύο βήματα θετικής αμφισβήτησης του ιστορικού Φερνάν Μπρωντέλ. Αυτός έλεγε για τη Μεσόγειο όταν έγραφε στα μέσα του 20^{ου} αιώνα ότι «η γεωγραφία είναι ένας μοχλός που επιβραδύνει την ιστορία». Κυρώνοντας σήμερα τις δύο αυτές ιστορικές συνθήκες μπορούμε να του απαντήσουμε ότι στις πρώτες δεκαετίες του 21^{ου} αιώνα είναι στο χέρι όλων μας να κάνουμε την κοινή μας θάλασσα έναν δημιουργικό επιταχυντή της ιστορίας. Ας το τολμήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ακολουθεί στο Βήμα ο κ. Αλέξης Τσίπρας, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι διανύουμε μία εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο με εντάσεις στην περιοχή, κρίσιμη περίοδο για την Ελλάδα, για την Κύπρο, για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, γιατί έχουμε απέναντί μας μία Τουρκία που γίνεται ολοένα και πιο επιθετική, αξιοποιώντας τη στήριξη που της παρέχει ο διεθνής παράγοντας, που της παρέχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής στη Λιβύη, αξιοποιώντας αδυναμίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι μια γείτονα η οποία θέλει να παίξει ρόλο περιφερειακής δύναμης, να καταστεί ναυτική δύναμη στη Μεσόγειο με έναν ηγέτη ο οποίος ιδίως μετά το 2016 βρίσκεται σε μία άλλη σφαίρα. Θεωρεί τον εαυτό του παγκόσμιο αρχηγό του ισλαμιστικού κινήματος και δεν διστάζει να προκαλεί με τις δηλώσεις του και τη συμπεριφορά του.

Έχουμε μία Τουρκία η οποία δεν δίστασε να συνάψει ένα παράνομο μνημόνιο με τον Πρωθυπουργό της Λιβύης -δεν κυρώθηκε από τη Βουλή της Λιβύης- ένα ανυπόστατο νομικά μνημόνιο το οποίο, όμως, παραβιάζει κατάφορα το διεθνές δίκαιο και δεν διστάζει -σύντομα, λέει- να προκηρύξει παρανόμως και οικόπεδα σε αυτή την περιοχή νοτίως της Κρήτης.

Έχουμε μία Τουρκία η οποία εντείνει τις παραβιάσεις στο Αιγαίο και συνεχίζει παραβιάσεις εντός της κυπριακής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Έχουμε μια Τουρκία η προέβη σε μία απάνθρωπη θα έλεγα εργαλειοποίηση προσφύγων και μεταναστών στον Έβρο με στόχο όχι να εκβιάσει μόνο την Ελλάδα, αλλά να εκβιάσει κυρίως την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και έχουμε μια Τουρκία η οποία από καιρό έχει προσχωρήσει σε μία αναθεωρητική αντίληψη, λογική απέναντι στις διεθνείς συνθήκες και πρόσφατα μάλιστα σε μια προκλητική κίνηση μετέτρεψε την Αγία Σοφία, αλλά και τη Μονή της χώρας σε τζαμιά παραβιάζοντας βασικές οικουμενικές αξίες.

Και έχουμε και μια Τουρκία που τις τελευταίες δεκαπέντε ημέρες παραβιάζει κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας στο Κατελινόριζο, ανατολικά του 28^{ου} μεσημβρινού και απειλεί έναν γείτονά της, απειλεί την Ελλάδα.

Απέναντι σε αυτή την Τουρκία είναι προφανές ότι απαιτείται ενότητα. Απέναντι σε αυτή την πρωτοφανή επιθετική, αλλά σαφή στρατηγική, από την άλλη μεριά, δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι δεν καταλαβαίνει τι κάνει ο γείτονάς μας, δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι δεν έχει στρατηγική στόχευση την αμφισβήτηση κυριαρχικών μας δικαιωμάτων στην Ανατολική Μεσόγειο, αλλά και στο Αιγαίο. Απέναντι σε αυτή την Τουρκία προφανώς οφείλουμε να είμαστε ενωμένοι, αλλά δεν αρκεί αυτό. Δεν αρκούν λόγοι ενότητας. Απαιτείται και μια σαφής εθνική στρατηγική με αρχή, μέση και τέλος.

Παρακολούθησα με προσοχή την ομιλία του κ. Μητσοτάκη έχοντας την ελπίδα ότι έστω και σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές θα μπορούσαν να διακρίνω στοιχεία αυτής της συγκροτημένης εθνικής στρατηγικής απέναντι σε έναν γείτονα που κλιμακώνει μια επιθετική στρατηγική. Λυπάμαι, αλλά δεν εισέπραξα αυτή τη στρατηγική, δεν κατανόησα αυτή τη στρατηγική.

Είπε στην αρχή της ομιλίας του ότι οφείλουμε να είμαστε σήμερα προσηκτικοί όλοι μας. Έχουμε ιστορική ευθύνη, όμως, όλοι μας να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας σε μια κρίσιμη στιγμή

στο εθνικό Κοινοβούλιο. Είναι υποχρέωση και καθήκον της Αντιπολίτευσης της χώρας και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλά τη γλώσσα της αλήθειας στα εθνικά θέματα και είναι καθήκον της εκάστοτε κυβέρνησης επίσης.

Για εμάς, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν είναι και θα είναι σαφές ότι μια τέτοια εθνική στρατηγική με αρχή, μέση και τέλος μπορεί και πρέπει να έχει δύο πολύ συγκεκριμένους στόχους: Πρώτον, την αποφασιστική υπεράσπιση της κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της πατρίδας μας και, δεύτερον, την επανεκκίνηση των διερευνητικών συνομιλιών με την Τουρκία για την επίλυση της διαφοράς μας για την υφαλοκρηπίδα που ταυτίζεται με την ΑΟΖ με προσφυγή στη Χάγη, αν χρειαστεί, αν εκ νέου οι διερευνητικές αποτύχουν.

Διότι η Ελλάδα είναι μία χώρα ειρηνική, είναι μία χώρα που θέλει την καλή γειτονία, τον διάλογο, τις εθνικές σχέσεις, είναι μια χώρα που τα επιχειρήματά της πηγάζουν από το Διεθνές Δίκαιο, αλλά ταυτόχρονα και μια χώρα αποφασισμένη να υπερασπιστεί με κάθε κόστος την κυριαρχία της και τα δικαιώματά της. Αυτό είναι το μήνυμα που εκπέμπει η χώρα, εξέπεμπε, εκπέμπει και πρέπει να συνεχίσει να εκπέμπει.

Αυτή πρέπει να είναι μία στρατηγική με σαφείς στόχους και με ένα πλαίσιο ώστε οι στόχοι αυτοί να εξυπηρετηθούν. Για εμάς είναι σαφές ότι μπορεί να εξυπηρετηθούν μόνο αν η Ελλάδα αποτελεί πυλώνα ειρήνης, σταθερότητας και ασφάλειας στην περιοχή προωθώντας ενεργά το Διεθνές Δίκαιο μέσω μιας ενεργητικής και πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής.

Αυτή, κύριε Μητσοτάκη και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν η Ελλάδα που μετά από τριάντα χρόνια εγκατέλειψε την πολιτική της ακινησίας και έλυσε προς το συμφέρον της και προς το συμφέρον της περιοχής το ζήτημα της ονομασίας των βορείων γειτόνων μας με τη Συμφωνία των Πρεσπών ώστε σήμερα η αεράμυνα των βορείων γειτόνων μας να καλύπτεται από την Ελληνική Πολεμική Αεροπορία και όχι από την Τουρκία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτή ήταν η Ελλάδα που μέσω αυτής της συμφωνίας αντέστρεψε, όχι μόνο την τύχη της Βόρειας Μακεδονίας, αλλά δύο χωρών στα βόρεια συνόρα μας, και της Αλβανίας, ώστε αντί να καταρρεύσουν πλήρως, όπως διαφαινόταν το 2017, και να καταστούν έρμαιο συμφερόντων της Τουρκίας και άλλων δυνάμεων, πήραν τελικά ευρωπαϊκή τροχιά.

Αυτή, κύριε Μητσοτάκη, ήταν η Ελλάδα που έφτασε πιο κοντά από ποτέ στη δίκαιη και βιώσιμη επίλυση του Κυπριακού, προτάσσοντας τα σωστά αιτήματα στη διαπραγμάτευση, και πάλεψε για το πολύτιμο κερκτικό του πλαισίου Γκουτιέρες, την κατάρτιση των εγγυήσεων δηλαδή και την αποχώρηση του κατοχικού στρατού από την Κύπρο. Και είναι ένα κερκτικό αυτό το πλαίσιο Γκουτιέρες, από το οποίο οφείλουν και πρέπει να επανεκκινήσουν οι συνομιλίες.

Αυτή ήταν η Ελλάδα που εξασφάλισε για πρώτη φορά στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδίκη της Τουρκίας, πέρσει τον Ιούνη, για τις ενέργειές της στο Αιγαίο και στην κυπριακή ΑΟΖ αλλά και ένα πολύτιμο πλαίσιο κυρώσεων, το οποίο δεν αξιοποιήσατε.

Αυτή ήταν η Ελλάδα που πρωταγωνίστησε το 2015-2016 στον ευρωπαϊκό διάλογο, με τρεις επισκέψεις μου τότε στην Τουρκία, και που δέσμευσε για πρώτη φορά τη γείτονα να μειώσει δραστικά τις ροές και να δέχεται επιστροφές μεταναστών.

Αυτή ήταν η Ελλάδα που καθιέρωσε, μαζί με τη Γαλλία, τη σύνοδο των ευρωπαϊκών χωρών του νότου, που κίνησε, επίσης, το 2018 τον στρατηγικό διάλογο με τις Ηνωμένες Πολιτείες, που καθιέρωσε πολυμερείς συνεργασίες στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο, που συμφώνησε στον αγωγό EastMed και κατοχύρωσε το σχήμα «3+1» με τις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ισραήλ.

Αυτή λοιπόν ήταν η Ελλάδα της ενεργητικής, πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής, πυλώνας ειρήνης, ασφάλειας, συνεργασίας, αλλά και η αποφασιστική δύναμη να υπερασπιστεί το Διεθνές Δίκαιο και τα κυριαρχικά της δικαιώματα, που απορρέουν από αυτό.

Το ερώτημα είναι τι γίνεται σήμερα. Διότι αυτή η Ελλάδα προ-άσπιζε αποφασιστικά την κυριαρχία της μέσω των ελληνικών

Ενόπλων Δυνάμεων, ενίσχυε συμμαχίες υπέρ της χώρας, προωθούσε τον διάλογο. Σας άκουσα λοιπόν σήμερα και διερωτήθηκα τι ακριβώς κάνουμε, πόσους κινδύνους διατρέχουμε, αν συνεχίσουμε χωρίς στρατηγική. Διότι αυτό που βλέπουμε όλοι οι Έλληνες, εδώ και δεκαπέντε μέρες, δεν μπορεί να κρυφτεί. Είναι μια Κυβέρνηση που αδυνατεί να υπερασπιστεί τις ίδιες της τις αποφάσεις, καλές ή κακές, αδυνατεί όμως και κυρίως αδυνατεί να προασπίσει αποτελεσματικά τα κυριαρχικά μας δικαιώματα ανατολικά του 28^{ου} μεσημβρινού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είναι μια Κυβέρνηση που παρακολουθεί τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια να περνούν, το ένα μετά το άλλο, με τις συμμαχίες μας για κυρώσεις στην Τουρκία να αποδυναμώνονται αντί να ενισχύονται, παρά την κλιμάκωση των παραβιάσεων, μια Κυβέρνηση που συμφωνεί σε ρυθμίσεις σε σχέση με τις θαλάσσιες ζώνες, οι οποίες μπορεί να μας κοστίζουν ακριβά στο μέλλον, και μια Κυβέρνηση που προτείνει μεν σταθερά τον διάλογο στην Τουρκία, αλλά δεν έχει συγκεκριμένο σχέδιο για το πώς θα επανέλθουμε σε αυτόν τον διάλογο. Κι αυτό μας ανησυχεί ιδιαίτερα.

Για να είμαι απολύτως σαφής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Μητσοτάκη, αποφασίσατε να υπογράψετε τη Συμφωνία για την οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Αίγυπτο, μια Συμφωνία, την οποία εμείς διαπραγματευτήκαμε όντως σε πολλούς γύρους και οι πιο πριν από εμάς διαπραγματευτήκαν, και καλά κάνετε. Ξέρετε πολύ καλά ότι όχι μόνο στήριξα και στηρίξαμε την ελληνική συμφωνία, παρά τους σοβαρούς συμβιβασμούς στους οποίους βασίστηκε -αλλά έχουμε απόλυτη επίγνωση εμείς ότι δεν υπάρχει διεθνής συμφωνία χωρίς συμβιβασμούς, αρκεί αυτή να είναι προωθητική- όχι μόνο υποστηρίξαμε δημόσια την ανάγκη να υπάρξει συμφωνία με την Αίγυπτο για να διευκολύσει την παράνομη συμφωνία της Τουρκίας με τον Λίβανο πρωθυπουργό, αλλά επιπλέον, σε δημόσιες δηλώσεις μου, υπογράμμισα και ότι στηρίζουμε μια τμηματική συμφωνία, η οποία να επιτρέπει την οριοθέτηση στην περιοχή του συμπλέγματος Καστελόριζου σε μεταγενέστερο στάδιο. Και είχα το θάρρος να πω, σε συνομιλίες που να συμπεριλαμβάνουν και την Τουρκία, διότι εμείς δεν είμαστε με τη στρατηγική της δήθεν απομόνωσης μιας χώρας όπως η Τουρκία. Εμείς λέμε καθαρά τη στρατηγική μας. Και αυτός ήταν ο σχεδιασμός μας.

Εσείς, όμως, τι κάνετε ακριβώς τώρα; Θα αναφερθώ σε τρία βασικά σημεία κριτικής. Πρώτον, υπογράψατε τελικά μια συμφωνία που δεν τόλμησε ούτε καν να προσεγγίσει την τουρκική κόκκινη γραμμή του 28^{ου} μεσημβρινού, αφήνοντας έτσι έξω όχι μόνο το Καστελόριζο, αλλά τη μισή Ρόδο. Και υπογράψατε χωρίς καμία πρόβλεψη και κανένα σχέδιο για την αμυντική θωράκιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων ανατολικά του 28^{ου} μεσημβρινού, στα πρότυπα αποτρεπτικών ενεργειών, που τα γνωρίζετε, τα γνωρίζουν και οι ένοπλες δυνάμεις μας, αφού χρειάστηκε να τα υλοποιήσουν και στο παρελθόν με επιτυχία -και αναφέρομαι στο 2018.

Θέλω εδώ να είμαι σαφής για να μην παρεξηγηθώ. Τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεών μας και σήμερα, όπως και το 2018, όπως και πάντα, επιτέλεσαν και επιτελούν τα καθήκοντα που τους ανατέθηκαν με απόλυτο επαγγελματισμό, αυταπάρνηση και ψυχραιμία, όπως απαιτείται δηλαδή. Αλλά τα στελέχη δεν αποφασίζουν τον επιχειρησιακό σχεδιασμό. Εισηγούνται στο ΚΥΣΕΑ, αλλά η πολιτική ηγεσία είναι αυτή -και ορθώς- που αποφασίζει τον σχεδιασμό. Και οι αποφάσεις σας ήταν αποφάσεις για τα μάτια του κόσμου, ήταν αποφάσεις για την επικοινωνία. Η εξωτερική μας πολιτική, όμως, και η άμυνα της χώρας δεν είναι επικοινωνία και αναρωτιέμαι γιατί έπρεπε να παρακολουθούμε όλη αυτή την οπερέτα, αυτή τη θλιβερή για τη χώρα μας παράσταση, όπου διατυμπανίζατε ότι δήθεν το τουρκικό ερευνητικό πλοίο δεν πραγματοποιεί έρευνες, διότι υπάρχει -λέει- θόρυβος από τα παρακείμενα πλοία, από τις τουρκικές φρεγάτες δηλαδή που το συνοδεύουν. Δεν πραγματοποιεί έρευνα, άρα δεν παραβιάζει τα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Άρα γιατί να ζητήσουμε ενεργοποίηση του Διεθνούς Δικαίου, και του διεθνούς παράγοντα, και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για κυρώσεις, αφού δεν διεξάγει έρευνες, αλλά κάνει βόλτες; Αυτές τις κραυγαλέες αντιφάσεις αντιμετωπίζει κανείς όταν πορεύεται με μοναδική του πυξίδα την επικοι-

ωνία και όταν στο μυαλό του το μόνο που έχει είναι πώς θα ηρεμήσει το εσωκομματικό του ακροατήριο, που έμαθε να φορά χλαμύδες στα ριχτά νερά των Πρεσπών, αλλά τώρα φοράει πιτζάμες στα βαθιά νερά του Αιγαίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους, κύριε Μητσοτάκη. Οι τριακόσιοι Βουλευτές έχουν ευθύνη στις κρίσιμες στιγμές και οι κρίσιμες για τη χώρα συμφωνίες πρέπει να κυρώνονται όχι με την ψήφο μόνο των κομμάτων, αλλά με την ψήφο και του τελευταίου Βουλευτή, που πρέπει να έρθει στο Κοινοβούλιο να αναλάβει τις ευθύνες του.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Το «παρών» είναι μη ψήφος.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ναι, ναι, θα σας εξηγήσω τι είναι. Διότι με τη δική σας λογική θα έπρεπε όσοι έχουν ενστάσεις, όσοι διαφωνούν, όσοι ασκούν κριτική να μη μιλούν καν -μας το είπατε στην αρχή της ομιλίας σας, μη μιλάς, μη γελάς, κινδυνεύει η Ελλάδα- αλλά και είτε να ψηφίζουν «υπέρ» στο όνομα του εθνικού συμφέροντος είτε «κατά». Ισοπεδώνετε δηλαδή, όπως κάνετε και στη Συμφωνία των Πρεσπών, που ήσασταν «υπέρ», που την τηρήσατε, την τηρείτε και την τιμάτε, αλλά καταψηφίσατε βγάζοντας τον ελληνικό λαό και διχάζοντάς τον, βγάζοντας τον στον δρόμο να διαμαρτύρεται και να διαδηλώνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εμείς θα τηρήσουμε στάση εθνικής ευθύνης και εδώ. Μη με διακόπτετε όμως, ακούστε την κριτική μου.

Είμαι ακόμα στο πρώτο σημείο της κριτικής. Και το πρώτο σημείο της κριτικής αφορά στο γεγονός ότι προχωρήσατε χωρίς να έχετε ένα σαφές επιχειρησιακό σχέδιο για την προάσπιση δικαιωμάτων μας μετά τον 28^ο μεσημβρινό, που αφήσατε εκτός της συμφωνίας. Και το πιο τραγικό, βέβαια, δεν είναι μόνο ότι όποιον έλεγε την αλήθεια τον αναγκάσατε σε παραίτηση, όπως τον Σύμβολο Εθνικής Ασφαλείας σας, τον κ. Διακόπουλο, ο οποίος για λόγους αυτοεκτίμησης και αξιοπρέπειας είπε την αλήθεια, το πιο τραγικό είναι αυτό που σας είπα, ότι από μόνοι σας με αυτή τη ρητορική αποδυναμώνετε τα επιχειρήματα της χώρας σε διεθνές επίπεδο, εκτός εάν μπορείτε να μου εξηγήσετε πώς πραγματοποιήθηκε η παραβίαση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων χωρίς η Τουρκία να πραγματοποιεί έρευνες, όπως λέγατε.

Πάμε, όμως, στο δεύτερο σημείο της κριτικής. Υπογράψατε τη Συμφωνία με την Αίγυπτο, όχι μόνο χωρίς αμυντικό σχεδιασμό αποτροπής, αλλά και χωρίς διπλωματικό σχεδιασμό. Ενώ η Τουρκία πραγματοποίησε την πιο προκλητική παραβίαση κυριαρχικών μας δικαιωμάτων της τελευταίας εικοσαετίας, όχι μόνο δεν υπήρξε κοινή δήλωση των είκοσι επτά, όχι μόνο δεν είχατε σχέδιο ώστε να ενισχυθούν οι φωνές υπέρ της προοπτικής κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά ακόμα και στενοί μας σύμμαχοι υποστήριξαν να μπει αυτή η συζήτηση στις ελληνικές καλένδες.

Εάν, όμως, μας είχατε ακούσει και είχατε ανοίξει τη συζήτηση για κυρώσεις πολύ νωρίς -εμείς φωνάζαμε από τις πρώτες μέρες διακυβέρνησής σας- έστω τον Νοέμβριο, μετά τη σύναψη του τουρκοαίλιου συμφώνου, αντί οι αρμόδιοι Υπουργοί σας τότε να λένε ότι είναι στρατηγική σας απόφαση να μην ζητήσετε κυρώσεις και να μην θέσετε ζήτημα κυρώσεων και αν είχατε ακούσει τις προτροπές μας στο πλαίσιο μιας στρατηγικής που είχε στόχευση και δεν ζητάγαμε από τον Ιούνιο -αλλά τις καταφέραμε τότε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο- τυχαία τις κυρώσεις, αλλά βλέπαμε τη στρατηγική της Τουρκίας;

Τα θυμάστε αυτά; Ο κ. Βαρβιτσιώτης κάθεται δίπλα από τον Υπουργό Εξωτερικών και αν δεν κάνω λάθος ήσασταν Αναπληρωτής όταν τα λέγατε αυτά. Ορίστε οι δηλώσεις σας, 17 Δεκεμβρίου 2019, «Στρατηγική απόφαση της Κυβέρνησης να μην θέσει θέμα κυρώσεων σε αυτή τη φάση».

Την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εάν, επίσης, είχατε αποφασίσει να παίξετε πρωταγωνιστικό ρόλο στον ευρωτουρκικό διάλογο που επανακινήθηκε τον Μάρτιο, αντί να είστε απόντες, και αν είχατε πιέσει για σύνοδο των ευρωπαϊκών χωρών του Νότου ώστε να ενισχυθούν οι συμμαχίες μας στη Μεσόγειο, ενδεχομένως σήμερα οι εξελίξεις να ήταν διαφορετικές.

Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι είναι απαράδεκτο η Ευρωπαϊκή Ένωση να μην αναλαμβάνει τις ευθύνες της και να παριστάνει τον ουδέτερο μεσολαβητή σε αυτές τις εξελίξεις, να αποφασίζει κάθε τρεις και λίγο κυρώσεις για παραβίαση δικαιωμάτων τρίτων χωρών, αλλά να σφυρίζει αδιάφορα ή στην καλύτερη περίπτωση να παριστάνει τον διαιτητή όταν πρόκειται για παραβιάσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων κρατών-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι απαράδεκτο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τρίτο σημείο κριτικής, οι μεσομακροπρόθεσμες επιπτώσεις από τη συμφωνία. Συνάψατε μια συμφωνία που μπορεί να δημιουργήσει πολύ αρνητικά προηγούμενα για τη χώρα, εάν αφήσουμε την Τουρκία να την εκμεταλλευτεί με το γνωστό στρεψό-δικο τρόπο της.

Δεν θα σταθώ μόνο στην κριτική για τη μειωμένη επήρεια στο μεγαλύτερο μας νησί, στην Κρήτη, αλλά και σε άλλα νησιά ή στο ότι δεχθήκατε να ληφθεί υπ' όψιν μόνο ένα κομμάτι της Ρόδου και όχι ολόκληρο το νησί στην οριοθέτηση. Όμως, θα σταθώ στο ότι επιμένετε, ακόμη και σήμερα, να μην απαντάτε στο ερώτημα, να μην μας λέτε αν στη συμφωνία αυτή ως μεθοδολογία χρησιμοποιήθηκε η αρχή της αναλογικότητας, αντί η αρχή της μέσης γραμμής. Αυτό είναι το κρίσιμο γιατί αλλάζει στρατηγική αντιμετώπιση, αλλάζει η εθνική μας στρατηγική στα θέματα των Αποκλειστικών Οικονομικών Ζωνών. Αυτό είναι κρίσιμο και πρέπει να το απαντήσετε. Θέλω να είμαι απολύτως ξεκάθαρος.

Αν θέλετε, κύριε Μητσοτάκη, πραγματικά εθνική συνεννόηση για να αντιμετωπιστεί αυτή η μεγάλη πρόκληση για τη χώρα, που λέγεται «ελληνοτουρκικές σχέσεις» με έναν γείτονα που κλιμακώνει την προκλητικότητά του, δεν έχετε παρά να ζητήσετε επιτέλους τη σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών, για να καταγραφούν οι θέσεις των πολιτικών δυνάμεων και της Κυβέρνησης και να καταλήξουμε, αν μπορούμε, σε μια εθνική στρατηγική.

Εσείς επιλέγετε να ενημερώνετε, δεν αντιλέγω. Όντως, ενημερώνετε και δεν έχω κανένα παράπονο ως προς αυτό. Όμως, εδώ δεν μιλάμε για απλή ενημέρωση, εδώ μιλάμε για συνεννόηση και εθνική στρατηγική. Δεν το θέλετε. Αν θέλετε συνεννόηση για εθνική στρατηγική με στόχο την επανεκκίνηση των διερευνητικών με τη προσφυγή στην Χάγη, αν χρειαστεί, όπως εμείς επιθυμούμε, θα πρέπει να μιλήσετε ανοικτά στον ελληνικό λαό, όπως εμείς μιλήσαμε ανοικτά σε μια ιστορική Συμφωνία, αυτή των Πρεσπών, διότι η δική σας παράταξη, κύριε Μητσοτάκη, είναι αυτή που απέρριψε το Ελσίνκι όταν η χώρα είχε την ευκαιρία για λύση στη μοναδική διαφορά με την Τουρκία, σε αυτή της υφαλοκρηπίδας. Η δική σας παράταξη είναι αυτή που καθιέρωσε το δόγμα της πλήρους επήρειας για όλα τα ελληνικά νησιά στις διαπραγματεύσεις και εσείς ήσασταν μαζί με το Κίνημα Αλλαγής στην Κυβέρνηση του κ. Σαμαρά που ψηφίσατε τον νόμο Μανιάτη, σύμφωνα με τον οποίο ελλείψει συμφωνίας ΑΟΖ τα όρια της υφαλοκρηπίδας -σε αυτή την περίπτωση και του Καστελόριζου- είναι στο απώτατο όριο της 100% επήρειας όλων των νησιών καθώς και του Καστελόριζου.

Εσείς έχετε καθορίσει αυτά τα όρια των εθνικών κόκκινων γραμμών και εμείς αυτά τα όρια, αυτές τις κόκκινες γραμμές τσεκάρουμε χρόνια τις τιμήσαμε και τις προασπίσαμε, διότι οι εθνικές γραμμές που συναποφασίζονται και ψηφίζονται δεν είναι αλά καρτ. Εμείς τις τιμήσαμε, εσείς τι κάνετε τώρα; Εσείς τώρα έρχεστε να αλλάξετε αυτό το πλαίσιο της εθνικής μας γραμμής. Εάν ναι, πείτε το ανοικτά, όχι κοροϊδία και ψέματα. Μια δεν κάνει έρευνα γιατί το πήρε ο άνεμος που φυσούσε και ήταν δυτικός, αλλά το πήρε από την άλλη μεριά, την άλλη δεν κάνει έρευνα γιατί έχει φασαρία. Τι είναι αυτά;

Νομίζω ότι είστε οι τελευταίοι οι οποίοι δικαιούστε να μιλάτε για διγλωσσία στην εξωτερική πολιτική. Ο πρώην Πρόεδρός σας, ο πρώην Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Σαμαράς και υψηλό-

βαθμα στελέχη της δικής σας παράταξης τόσα χρόνια διατυμπάνιζαν την ανάγκη να υπάρχει συμφωνία για την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη Ελλάδας-Κύπρου, χωρίς τρίτους, απευθείας, λαμβάνοντας την εκτίμηση ότι το Καστελόριζο έχει 100% επήρεια, γιατί εάν η Κρήτη έχει 90%, το Καστελόριζο πόσο έχει; Έχει 110%; Δεν γίνεται. Μιλούσαν όλοι αυτοί κατά της ρηματικής συμφωνίας. Πού είναι σήμερα αυτοί; Κάνουν διακοπές.

Μην κουνάτε, λοιπόν, τώρα το δάχτυλο στην Αριστερά που μέσα σε τεσσεράμισι χρόνια κατάφερε και την κυριαρχία να προστατεύσει και τις συμμαχίες μας να αναβαθμίσει και τον διάλογο με την Τουρκία να κρατήσει ζωντανό και να αναβαθμίσει τη γεωπολιτική δυναμική της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Φοβάμαι ότι τίποτε από αυτά δεν καταφέρνεται σήμερα εσείς και το λέω με μεγάλο πόνο αυτό διότι στα εθνικά θέματα δεν μπορεί να χαίρεκακούμε.

Το πλοίο στο οποίο επιβαίνουμε είναι κοινό. Είναι η χώρα. Πρέπει να πάει μπροστά. Όμως αυτή η αδυναμία που διαπιστώνω δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από μια λογική αντιμετώπιση των θεμάτων με την επικοινωνία, ούτε βεβαίως να μας ζητάτε να σωπήςουμε και να στιγματίζεται όποιος σας κάνει κριτική. Αν αυτός είναι δικό σας να τον απολύετε, αν είναι στην Αντιπολίτευση, θα τον κατατάσσετε στους απέναντι. Δίνουμε, λέει επιχειρήματα στην Τουρκία. Αυτό μας λέτε. Τα ίδια κάνετε και με την πανδημία. Όποιος σας ασκεί κριτική είναι ψεκασμένος. Αυτή είναι μια ολοκληρωτική αντίληψη για τη δημοκρατία και για την πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είναι επικίνδυνη. Σε ό,τι αφορά όμως τα εθνικά θέματα, επαναλαμβάνω, είναι υποχρέωση και καθήκον των πολιτικών δυνάμεων να καταγράφουν τη θέση τους, να μιλάνε τη γλώσσα της αλήθειας, να μην αυτολογκρίνονται. Πριν λίγες μέρες ο Κυβερνητικός σας Εκπρόσωπος, ο ίδιος Κυβερνητικός Εκπρόσωπος που είχε κατηγορήσει την Αξωματική Αντιπολίτευση, σας θυμίζω, ως δούρειο ίππο της Τουρκίας -και από την άλλη μας εγκαλείτε γιατί δεν θέλουμε συνεννόηση- έλεγε ότι οι εντάσεις με την Τουρκία είναι κυρίως λεκτικές. Μας είπε ότι η δική μας στάση είναι ανεύθυνη. Προφανώς εννοείτε ότι υπεύθυνη στάση είναι να ψηφίζεις κατά, όταν έχεις διαφωνίες ή ότι υπεύθυνο είναι να είσαι χειροκροτητής μιας συμφωνίας που ελλείψει εθνικής στρατηγικής μπορεί να οδηγήσει τη χώρα σε σοβαρές εξελίξεις που κανείς δεν θέλει να δει. Σας διαβεβαιώνω γι' αυτό. Έχουμε ευθύνη να αποτρέψουμε.

Εμείς όμως σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις σοβαρές διαφωνίες μας για αυτή τη συμφωνία και την έλλειψη στρατηγικής από την πλευρά της Κυβέρνησης δεν προχωρούμε σε μια στάση στείρας και ισοπεδωτικής αντιπολίτευσης. Δεν μπορούμε να υπερψηφίσουμε αυτή τη συμφωνία. Εξήγησα τους λόγους. Ο καθένας αναλαμβάνει μια ιστορική ευθύνη. Η ιστορία μακάρι να μη δικαιώσει τους δικούς μας φόβους. Το λέω με ειλικρίνεια.

Δεν θα καταψηφίσουμε, όμως, διότι έχουμε πλήρη επίγνωση της σημασίας που θα έχει το να καταψηφίζουμε μια συμφωνία που παρά τις αδυναμίες της τέμνει το τουρκο-λιβυκό παράνομο σύμφωνο και μια συμφωνία που ενδεχομένως, έτσι όπως τα κάνετε, πολύ σύντομα θα κληθούμε εμείς να υλοποιήσουμε και να διαχειριστούμε, απέναντι στο τουρκο-λιβυκό μνημόνιο. Εμείς τέτοιου είδους κυβιστήσεις, όπως εσείς τις Πρέσπες, δεν θα κάνουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αναγνωρίζουμε την κρισιμότητα της περιόδου που διανύουμε για τη χώρα. Δεν πλειοδοτούμε, όμως, σε εθνολαϊκισμό, όπως κάνατε εσείς, όχι μόνο στις Πρέσπες. Στην προσφυγική κρίση λέγατε ότι φέρνει τους πρόσφυγες ο ΣΥΡΙΖΑ και ότι φταίει για όλα. Όταν βρισκόμουν στην Τουρκία ή όταν ερχόταν εδώ ο Πρόεδρος Ερντογάν έβγαιναν στελέχη σας και έλεγαν ότι εμπιστεύεστε τον Ερντογάν περισσότερο από τον τότε Έλληνα Πρωθυπουργό. Αυτά λέγατε εσείς. Το κάνατε και προσωπικά, κύριε Μητσοτάκη, όταν τολμήσατε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα να πείτε ότι πούλησα τη Μακεδονία για να κερδίσω τις συντάξεις. Δεν είχατε το σθένος να ζητήσετε δημόσια μια συγγνώμη ενάμιση χρόνο μετά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτοί είστε όμως. Σημαία ευκαιρίας τα εθνικά ζητήματα. Για

να σας το αποδείξω αυτό δεν έχω παρά να θυμηθώ τι λέγατε ένα χρόνο πριν σχεδόν για την ειλημμένη απόφαση της τότε Κυβέρνησης να επεκτείνει τα χωρικά ύδατα στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο όταν το ανακοινώσαμε στην αποχώρηση τότε του κ. Κοτζιά από το Υπουργείο Εξωτερικών και όταν ανακοίνωσα ότι μετά τις ευρωεκλογές θα το φέρω στη Βουλή με νόμο κι όχι με προεδρικό διάταγμα.

Έχω εδώ να σας καταθέσω τις δηλώσεις του υπεύθυνου τομέαρχη τότε της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Κουμουτσάκου. Έλεγε «με πρωτοφανή επιπολαιότητα ο κ. Κοτζιάς και ο κ. Τσίπρας χωρίζουν τη χώρα στη μέση. Προαναγγέλλουν την επέκταση των χωρικών μας υδάτων μόνο στο Ιόνιο και μάλιστα με τη συγκατάθεση του κ. Τσίπρα». Για τον Κοτζιά έλεγε. «Έδωσαν τη δυνατότητα στην Τουρκία να επιμείνει στη γνώση της θέση ότι στο Αιγαίο δεν μπορεί να εφαρμοστεί πλήρως το Δίκαιο της Θάλασσας, διότι δήθεν πρόκειται για ειδική περίπτωση. Για μία ακόμη φορά η Κυβέρνηση με φθηνούς εντυπωσιασμούς υποσκάπτει θεμελιώδεις θέσεις της εξωτερικής μας πολιτικής».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Τσίπρας, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά λέγατε. Σήμερα σηκωθήκατε όλοι όρθιοι να πανηγυρίσετε, αλλά αυτά λέγατε πέρυσι.

«Αν υιοθετηθεί το σκεπτικό της Κυβέρνησης τότε θα γίνει πράξη μια τμηματική επέκταση των χωρικών μας υδάτων γεγονός που δημιουργεί αρνητικό προηγούμενο για τη χώρα». Αυτές είναι δηλώσεις του κ. Κουμουτσάκου, εδώ, μέσα, στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Τσίπρας, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

«Η εξωτερική πολιτική δεν είναι πεδίο για ασκήσεις εντυπωσιασμού και μάλιστα όταν η συγκυρία έχει τα χαρακτηριστικά της έντασης. Μην το κάνετε» μας προέτρεπε. «Ξέρετε ότι αναφέρομαι στη σκέψη που έχετε διαρρεύσει ή έχετε κοινοποιήσει όσον αφορά ορισμένες ενέργειες που σκέφτεστε να κάνετε στο Ιόνιο για την επέκταση των χωρικών υδάτων. Μην το κάνετε» μας λέγατε. Αυτοί είστε. Η εξωτερική πολιτική για τα εθνικά θέματα της χώρας σημαία ευκαιρίας κάθε φορά ανάλογα με το αν είστε στην Κυβέρνηση ή στην Αντιπολίτευση.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Τσίπρας, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θέλετε, λοιπόν, στο θέμα των θαλασσίων ζωνών όπως και στις Πρέσπες να κάνετε μια ωραία κυβίστηση και να επεκτείνετε στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο. Καλοδεχούμενη η κυβίστηση. Να έχετε το θάρρος όμως να το πείτε. Θέλετε να στηρίξουμε διάλογο με την Τουρκία, να θέσουμε τους σαφείς εγγυημένους όρους που επιτάσσουν τα συμφέροντα της χώρας; Να έχετε το θάρρος να το πείτε και κυρίως να μας ενημερώσετε εκ των προτέρων αντί να μαθαίνουμε από τον κ. Τσαβούσογλου ότι η διπλωματική σας σύμβουλος με τον διπλωματικό σύμβουλο του Ερντογάν βρίσκονται στο Βερολίνο και διαπραγματεύονται. Δεν θα σας λέγαμε να μην πάει. Να έχετε το θάρρος όμως. Και να έχετε το θάρρος να το παραδέχεστε αντί να λέτε ότι διεξάγονται συνομιλίες δήθεν μεταξύ υπηρεσιακών παραγόντων. Θέλετε εθνική συνεννόηση. Σταματήστε να βάζετε την επικοινωνία πάνω απ' όλα. Σταματήστε να διχάζετε τον ελληνικό λαό μιμούμενοι τις χειρότερες παραδόσεις της παράταξης σας.

Ξέρετε κάτι; Ούτε εσείς ούτε κανένας σε αυτή τη χώρα δεν έχει το δικαίωμα να ζητά πιστοποιητικά εθνικοφροσύνης από κανέναν και κυρίως από την Αριστερά και τον δημοκρατικό κόσμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Άλλωστε οι πατριδοκάπηλοι και οι έμμοροι του εθνικισμού κατοικούν αποκλειστικά στο δικό σας σπίτι όχι στο δικό μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σταματήστε, λοιπόν, αυτό το παιχνίδι. Σταματήστε να απολύετε όποιον λέει την αλήθεια. Σταματήστε να διαπομπεύετε όποιον ασκεί κριτική στην εξωτερική σας πολιτική ως ανεύθυνο ή φιλότουρκο που μπορεί δήθεν να δώσει επιχειρήματα στην άλλη πλευρά. Αυτές είναι οι προϋποθέσεις, αν θέλετε πραγματικά εθνική συνεννόηση για μια στιβαρή εθνική στρατηγική με αρχή μέση και τέλος.

Κύριε Μητσοτάκη, θα κλείσω την παρέμβασή μου με τα λόγια ενός συντοπίτη σας που η πατρίδα του οφείλει πολλά. Ξέρω ότι τον θαυμάζετε. Για τον Ελευθέριο Βενιζέλο μιλάω. Έλεγε, λοιπόν, ότι ο πολιτικός πρέπει να έχει το χάρισμα να βλέπει πρωτίτερα απ' ό,τι βλέπουν οι άλλοι. Αν δεν είχε το χάρισμα αυτό είναι αδύνατον να μην οδηγήσει την πατρίδα του στη συμφορά και την καταστροφή. Το λέω, διότι οι στιγμές που περνάμε είναι κρίσιμες και πρέπει να βλέπουμε τι έρχεται.

Σας προτρέπω λοιπόν, να μην εκλάβετε τη δική μου τοποθέτηση ως στάση σφοδρής κριτικής απέναντι στην Κυβέρνησή σας, αλλά ως εποικοδομητική στάση εθνικής ευθύνης. Σας προτρέπω να μιλήσετε ειλικρινά στον ελληνικό λαό, γιατί πάντα το εθνικό είναι το αληθές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Σείρα τώρα έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής, η κ. Φώφη Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε σήμερα εδώ για να μιλήσουμε για πολύ κρίσιμα εθνικά ζητήματα και μόνο γι' αυτά. Όμως, επειδή υπάρχουν πολύ σοβαρά θέματα που σχετίζονται με την πανδημία του κορωνοϊού και απασχολούν τους Έλληνες πολίτες, θέλω να ζητήσω σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής από τον Πρωθυπουργό, να δεχθεί προ ημερησίας συζήτησης σε επίπεδο Αρχηγών, για να συζητήσουμε ζητήματα που αφορούν την προστασία της δημόσιας υγείας, αλλά και το άνοιγμα των σχολείων, διότι οι παλινωδίες και η έλλειψη σχεδιασμού, μας ανησυχούν και εμάς, αλλά κυρίως τους Έλληνες πολίτες που ζητούν απαντήσεις και ζητούν να πάρουν ένα συγκεκριμένο σχέδιο για τα ζητήματα αυτά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς δεν ψηφίζουμε «παρών» ούτε «απών» σε αυτό το καίριο ζήτημα. Τούτη την ώρα, που απαιτείται αίσθημα ευθύνης από όλους μας, το Κίνημα Αλλαγής δεν κρύβει το κεφάλι στην άμμο, αλλά βάζει πλάτη για τον τόπο. Διότι, αυτό σημαίνει για εμάς «πατριωτισμός». Ο πατριωτισμός είναι κομμάτι, στοιχείο της δικής μας ταυτότητας. Και πώς τον αντιλαμβανόμαστε; Βάζουμε πάνω απ' όλα την πατρίδα. Δεν υποχωρούμε σε θέματα κυριαρχίας, αλλά και υπεράσπισης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Με σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο, με αξιοποίηση των συμμαχιών μας και βεβαίως, εμείς αγαπάμε την πατρίδα μας, αλλά δεν μισούμε τους γείτονές μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό το πατριωτικό στίγμα αποτέλεσε τη σφραγίδα του ΠΑΣΟΚ από όλα τα χρόνια της Μεταπολίτευσης και καθόρισε τον ρόλο και την ισχύ της χώρας τα προηγούμενα χρόνια. Δεν βλέπαμε ποτέ την Ελλάδα ως μια μικρή περιφερειακή χώρα που περίμενε από τις αποφάσεις των άλλων να δει τι θα της συμβεί, τι θα της ξημερώσει. Αντίθετα, τη βλέπαμε και τότε και τώρα ως έναν σημαντικό παίκτη στην περιοχή, μια χώρα ενταγμένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δώσαμε μάχη σε δύσκολες στιγμές για τούτο τον τόπο να την κρατήσουμε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και βεβαίως, σε μεγάλους διεθνείς οργανισμούς. Τι σημαίνει εθνική πολιτική που αφήνει σφραγίδα στίγμα και ταυτότητα; Σημαίνει η ένταξη στην ΟΝΕ, σημαίνει η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η χώρα μας σήμερα πληρώνει το τίμημα της απουσίας εθνικής στρατηγικής περίπου την τελευταία σχεδόν δεκαετία. Με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ πληρώνει τις κομματικές ατζέντες, τις εμμονές, τις αμφιταλαντεύσεις τους και είναι πάρα πολλές οι φορές, δυστυχώς το λέω αυτό, για τον τόπο που πιάστηκαν στον ύπνο σε εθνικά ζητήματα, που δεν προέβλεψαν έγκαιρα τις κινήσεις της Τουρκίας και τις γεωστρατηγικές της βλέψεις.

Το μεγάλο θέμα λοιπόν, σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πάνω από όλα πού το πάει η Τουρκία, αλλά παράλληλα ποια είναι η δική μας εθνική στρατηγική που μπορεί να βάλει φρένο στους δικούς της σχεδιασμούς. Υπάρχει; Και πόσο αποτελεσματικά υπερασπιζόμαστε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα;

Κύριε Πρωθυπουργέ, θέλω να σας πω ευθέως ότι και στην εξωτερική πολιτική ακολουθείτε τη λογική «βλέποντας και κάνοντας». Χαράσσετε την εξωτερική πολιτική της χώρας πραγματικά στο πόδι. Δεν πηγάζουν όλες οι τελευταίες σας κινήσεις από μια ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική και αυτό -σήμερα ειδικά βλέπουμε αυτή την αποχαλίνωση της Τουρκίας- μπορεί να αποβεί εξαιρετικά επικίνδυνο για τα συμφέροντα του τόπου. Κύριε Πρωθυπουργέ, ακολουθείτε, δεν προηγείστε και αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της εξωτερικής μας πολιτικής αυτό το διάστημα. Δεν ηγείστε. Αυτό το έλλειμμα δεν θα υπήρχε ποτέ με κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, με κυβερνήσεις της δημοκρατικής παράταξης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι απόλυτα σαφές ότι η Τουρκία έχει επιλέξει μια διαφορετική στρατηγική από τον ευρωπαϊκό δρόμο. Τώρα η Τουρκία αναπτύσσει μια νέα οθωμανική στρατηγική, επιχειρεί την αναθεώρηση των συνθηκών και αυτοπροβάλλεται ως ισχυρή περιφερειακή δύναμη, προστάτης δήθεν των μουσουλμάνων στην ευρύτερη περιοχή. Δύναμη που επιδιώκει να μιλά με όλες τις ισχυρές χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς, με τους δικούς της πάντα όρους.

Σήμερα, λοιπόν, πρέπει να συνειδητοποιήσουν η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, αλλά και το ΝΑΤΟ ότι οι κινήσεις της Τουρκίας δεν αφορούν μονάχα τη χώρα μας, αλλά αποτελούν απειλή για την ειρήνη και την ασφάλεια στην ευρύτερη περιοχή. Αυτό είναι δική σας ευθύνη, κύριε Πρωθυπουργέ, να το πράξετε.

Όταν μιλούν για αποκλιμάκωση, οφείλουν να αναφέρονται ρητά στην Τουρκία και μόνο. Ποιες ήταν οι δικές μας κινήσεις απέναντι στη γείτονα χώρα; Γιατί μιλούν λες και έχουμε πρόβλημα και οι δύο στη συμπεριφορά μας και τη στάση μας, όλο το τελευταίο διάστημα; Σας είπα λοιπόν, ότι είναι πολύ μεγάλη η δική σας ευθύνη να κατανοήσουν όλοι τι ακριβώς συμβαίνει και να αναλάβουν τις ευθύνες τους συγκεκριμένα και εμπράκτως, γιατί μόνο η δική σας ξεκάθαρη στάση θα τους ενεργοποιήσει όλους. Και την Ευρωπαϊκή Ένωση που πρέπει να μην επιτρέψει τη συνέχιση αυτής της πολιτικής από την Τουρκία, με συγκεκριμένες κυρώσεις, αλλά και από το ΝΑΤΟ που πρέπει να σταματήσει η αδράνεια και η πολιτική των ίσων αποστάσεων και δεν μπορεί να συνεχίσει να κάνει ότι δεν καταλαβαίνει, ότι προσβάλλονται κυριαρχικά δικαιώματα κράτους-μέλους από άλλο κράτος-μέλος.

Το έχω ξαναπεί, η Τουρκία δεν καταλαβαίνει μόνο από δηλώσεις. Χρειάζονται συγκεκριμένες κυρώσεις. Και το έδειξε με τον πιο σαφή τρόπο, έτσι όπως απάντησε στη γερμανική πρωτοβουλία, απαιτώντας στην πραγματικότητα διάλογο χωρίς προϋποθέσεις. Δεν μπορεί λοιπόν, να συνεχίσουν να κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν τις ενέργειες της Τουρκίας στη Συρία, στην Κύπρο, στη Λιβύη που σπάει το εμπάργκο, τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας αλλά και της Μονής της Χώρας σε τζαμί, την προσπάθεια παραβίασης των ευρωπαϊκών συνόρων στον Έβρο, αλλά και τους εκβιασμούς με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες.

Και βέβαια θεωρώ αδιανόητο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το γεγονός ότι το «ORUC REIS» συνεχίζει να κόβει βόλτες στο Αιγαίο και να παραβιάζει ευθέως τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, επιχειρώντας να οριοθετήσει εμμέσως αυθαίρετα με παράνομα θαλάσσιες ζώνες.

Αλήθεια, κύριε Μητσοτάκη, εγώ αναρωτιέμαι παρακολουθώντας όλες αυτές τις τελευταίες ημέρες αυτό εννοούσατε όταν μας λέγατε ότι καμμία πρόκληση δεν πρόκειται να μείνει αναπάντητη από την Κυβέρνησή σας;

Η Τουρκία, λοιπόν, επιμένει με την παράταση της παράνομης NAVTEX. Ο διάλογος με την Ελλάδα, για τον οποίο πιέζουν μεγάλες χώρες και έχει αναλάβει ως φαίνεται μεσολαβητικό ρόλο η Γερμανία, η Τουρκία είναι φανερό ότι επιθυμεί να γίνει υπό καθεστώς εκβιασμών μετά από δημιουργία τετελεσμένων και μετά

από ενέργειες που κατά τη γνώμη της θα την φέρει σε θέση ισχύος, ακόμα και σήμερα συνέχισε τις επιθετικές της προκλήσεις στη Χάλη.

Είναι σαφές, λοιπόν, τι θέλουν οι Τούρκοι. Το ζήτημα είναι πώς απαντάμε εμείς. Η ψυχραιμία δεν μπορεί να εκλαμβάνεται ως αδυναμία. Για εμάς οι διερευνητικές επαφές δεν μπορούν να γίνουν με το «ORUC REIS» να παραβιάζει ευθέως τα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Και σε αυτό πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι μέσα σε αυτή την Αίθουσα και να στείλουμε αυτό το ισχυρό μήνυμα παντού σε κάθε κατεύθυνση. Και ο διάλογος πρέπει να αφορά μόνο την πραγματική μας διαφορά την οριοθέτηση με ταξί μας θαλασσιών ζωνών ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας και αυτό να γίνει επίσης σαφές προς κάθε κατεύθυνση.

Εμείς, τουλάχιστον, το Κίνημα Αλλαγής συζητάμε μόνο για αυτό και αν ο διάλογος δεν καταλήξει, η θέση μας είναι υπογραφή συνυποσχετικού μόνο για αυτό το θέμα και προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Αυτή είναι μια ξεκάθαρη θέση, μια ξεκάθαρη στρατηγική και εμείς την έχουμε πει αυτή δημόσια, επίσημα από αυτό εδώ το Βήμα από το Δεκέμβριο του 2019. Χαίρομαι που όλο και περισσότερες πολιτικές δυνάμεις τείνουν να υιοθετήσουν την άποψη αυτή.

Η Ελλάδα δεν έχει ποτέ αρνηθεί το διάλογο με την Τουρκία και τις γειτονικές χώρες. Αλλά, κύριε Μητσοτάκη, θέλω να σας ρωτήσω ευθέως, πιστεύετε ότι μπορεί να γίνει αυτός ο διάλογος με την Τουρκία να έχει βάλει το πιστόλι στο τραπέζι; Αυτό δεν είναι διάλογος, αυτός είναι καθαρός εκβιασμός.

Και εγώ θέλω να κάνω σαφές σήμερα ότι τουλάχιστον εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, αυτό δεν μπορούμε να το δεχθούμε και θέλουμε μια ξεκάθαρη απάντηση από εσάς. Είναι δυνατόν να συνεχίσουμε κάτω από αυτές τις συνθήκες; Έχετε μεγάλη ευθύνη για αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ελληνικός λαός απαιτεί από όλους μας αποφασιστικότητα, ενότητα και κυρίως αποτελεσματικότητα. Πώς θα γίνει αυτό; Χρειάζεται ένα αρραγές εθνικό μέτωπο. Υπάρχει; Όχι, δυστυχώς δεν επιτρέπετε εσείς να διαμορφωθεί. Το αρνείστε όλο αυτό το διάστημα, ενώ ξέρετε πόσο κρίσιμη είναι η κατάσταση. Η Κυβέρνησή σας είπα και πριν ότι πορεύεται χωρίς εθνική γραμμή. Επιλογές σας αναιρούν η μία την άλλη, η πολιτική σας διακρίνεται από αστάθεια και από αντιφάσεις. Υπάρχουν, όμως, κύριε Πρωθυπουργέ, κόκκινες γραμμές που κανείς δεν έχει το δικαίωμα να αγνοεί και να αφήνει να παραβιάζονται.

Κύριε Πρωθυπουργέ, τις τελευταίες δύο εβδομάδες βλέπουμε πραγματικά ένα πινγκ πονγκ με την έκδοση NAVTEX μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Είπα και πριν ότι το «ORUC REIS» κόβει βόλτες στις παρυφές της ελληνικής υφαλοκρηπίδας σχεδόν ανενόχλητο με την ελληνική κοινή γνώμη να μην γνωρίζει ποια είναι η πραγματικότητα. Πληροφορηθήκαμε από τον πρώην σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας, τον κ. Διακόπουλο, ότι το τουρκικό ερευνητικό πλοίο άπλωσε κανονικά τα καλώδια του εντός της ελληνικής υφαλοκρηπίδας και αντί να ενημερωθούμε στη συνέχεια και οι εμείς και ο ελληνικός λαός από την Κυβέρνησή σας για το τι πραγματικά συνέβη, το μόνο που μάθαμε είναι ότι τον παραιτήσατε. Περιμένουμε, λοιπόν, σήμερα εδώ από αυτό το Βήμα να μας δώσετε απαντήσεις, κύριε Πρωθυπουργέ. Τι πραγματικά συνέβη;

Αρνείστε δε πεισματικά να ζητήσετε από την Πρόεδρο της Δημοκρατίας τη σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών. Το ζητάω προσωπικά και το Κίνημα Αλλαγής εδώ και πολύ καιρό από τότε που διακρίναμε τους κινδύνους που υπάρχουν για τα ζητήματα της εξωτερικής μας πολιτικής και τα εθνικά μας θέματα. Τώρα πρόσφατα άρχισε να υιοθετεί αυτή την πρόταση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ως κυβέρνηση βέβαια το αρνήθηκαν και αυτοί σθεναρά. Γιατί το αρνείστε; Για τον ίδιο λόγο που το αρνήθηκε και ο προκάτοχός σας, γιατί θέλετε να έχετε λυμένα τα χέρια σας, γιατί δεν θέλετε να αναλάβετε καμμία απολύτως δέσμευση. Έχετε επιλέξει να χειρίζεστε όλα τα θέματα μόνος σας και είναι φανερό ότι έχετε επιλέξει και τη μυστική διπλωματία.

Θα πρέπει, όμως, να σας θυμίσω ότι όλα αυτά στο πρόσφατο παρελθόν οδήγησαν τελικά σε υποχωρήσεις και σε παραχωρήσεις. Μην το ξεχνάτε, λοιπόν, αυτό. Με την άρνησή σας στη δια-

μόρφωση της αναγκαίας εθνικής γραμμής, κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε αναλάβει πλήρως τις ευθύνες σας -πρέπει να τις αναλάβετε- έχετε αποκλειστικά την ευθύνη για ότι συμβαίνει στα εθνικά μας θέματα και στην εξωτερική μας πολιτική.

Η απουσία, όμως, εθνικής γραμμής οδηγεί και σε ένα ακόμα φαινόμενο στον ανεγκέφαλο εθνικισμό και πρέπει να το λάβετε πολύ σοβαρά υπ' όψιν σας αυτό. Η χώρα αυτή τη στιγμή έχει ανάγκη από γνήσιο πατριωτισμό και όσο μας αφορά δεν θα επιτρέψουμε να επικρατήσει ο λαϊκισμός και η πατριδοκαπηλία στα ζητήματα αυτά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όσον αφορά τώρα τις δύο συμφωνίες η συμφωνία οριοθέτησης της ΑΟΖ με την Ιταλία καθυστέρησε σημαντικά, αλλά κάλλιο αργά παρά ποτέ. Η Κυβέρνηση θα πρέπει να μας εξηγήσει, βέβαια, ποια ακριβώς επήρεια έχει αναγνωρίσει για τα νησιά του Ιονίου, ιδιαίτερα στο βόρειο τμήμα του και αν αυτό μπορεί να επηρεάσει δυσμενώς τη συμφωνία οριοθέτησης με την Αλβανία και ποια αλιευτικά δικαιώματα αναγνώρισε στην Ιταλία μέσα στα ελληνικά χωρικά ύδατα για να φτάσουμε στη συμφωνία;

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι θα ψηφίσουμε τη συμφωνία αυτή, γιατί επιλύει μια μακροχρόνια εκκρεμότητα σύμφωνα με τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου και ενισχύει τη θέση της χώρας.

Τώρα όσον αφορά την επέκταση στα χωρικά ύδατα που ανακοινώσατε στο Ιόνιο θέλω να σας πω, ότι αυτά τα είχαμε ακούσει και από τον κ. Τσίπρα και τον κ. Κοτζιά. Βέβαια δεν το έκαναν ποτέ, δεν το ολοκλήρωσαν. Χρειάζεται μια προσοχή. Η εξωτερική πολιτική δεν μπορεί να ασκείται με όρους επικοινωνίας και χρειάζεται διπλά προσοχή σε αυτή τη συγκυρία και με το έλλειμα που υπάρχει συνολικής στρατηγικής, γιατί κινδυνεύετε να πει κάποιος ότι εσείς με τις πρωτοβουλίες σας και τις επιλογές σας μαρκάρετε περιοχές κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και οδηγείτε το Αιγαίο σε ένα ειδικό καθεστώς. Προσέξτε δεν πρέπει κανείς να το πει αυτό εντός ή εκτός Ελλάδας. Εμείς τουλάχιστον από τη μεριά μας θέλουμε κάτι τέτοιο οπωσδήποτε να αποτραπεί. Πρέπει, λοιπόν, να είναι πολύ ξεκάθαρη η θέση σας ότι μια τέτοια επιλογή είναι μονάχα η αρχή.

Τώρα όσον αφορά τη δεύτερη συμφωνία με την Αίγυπτο, με τη χώρα αυτή είναι αλήθεια ότι διαπραγματευόμαστε εδώ και δεκαπέντε χρόνια, κύριε Πρωθυπουργέ. Όλα αυτά τα χρόνια, όμως, επιδιώξαμε την πλήρη οριοθέτηση των μεταξύ μας θαλασσιών ζωνών, ολική και όχι μερική συμφωνία. Μην πανηγυρίζετε, λοιπόν, για τη συμφωνία, είναι μια αναγκαστική επιλογή. Και όσο μας αφορά δεν υπήρχε καμμία περίπτωση να την ψηφίσουμε και να δεχθούμε μερική οριοθέτηση αν δεν είχε προηγηθεί το παράνομο τουρκολιβυκό μνημόνιο.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να ξεκαθαρίσετε και να δεσμευθείτε γι' αυτό, κύριε Μητσοτάκη, είναι ότι μερική συμφωνία δεν σημαίνει υποχώρηση από τις πάγιες θέσεις της χώρας μας και δεν εκχωρούμε τίποτα, για να αποτρέψουμε την οποιαδήποτε υπόνοια δημιουργίας τετελεσμένου πέραν του 28^{ου} Μεσημβρινού από την πλευρά της Τουρκίας. Περιμένουμε, λοιπόν, από εσάς σήμερα μία ξεκάθαρη δήλωση γι' αυτό το θέμα.

Το Κίνημα Αλλαγής ψηφίζει «ναι» στη συμφωνία. Γιατί ; Γιατί θεωρούμε ότι πράγματι διεμβολίζει το παράνομο τουρκολιβυκό σύμφωνο. Δεν το ακυρώνει, όπως λένε οι Βουλευτές και οι Υπουργοί σας.

Θυμίζω ότι εσείς μας λέγατε ότι είναι και παράνομο και άκυρο. Παράνομο είναι. Άκυρο, δυστυχώς, έχει αποδειχθεί ότι τουλάχιστον στην πράξη δεν έχει γίνει ακόμα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, επιτρέψτε μου να σας πω ότι το μόνο που γνωρίζουμε για τη συμφωνία οριοθέτησης με την Αίγυπτο είναι αυτό, ότι διεμβολίζει το τουρκολιβυκό σύμφωνο. Για όλα τα υπόλοιπα υπάρχει ένα πλήθος από εικασίες και εκτιμήσεις, πράγμα εξαιρετικά επικίνδυνο για τα εθνικά μας συμφέροντα. Και εξηγούμε.

Υπάρχουν πολλά αναπάντητα ερωτήματα. Λέτε ότι θα συνεχιστεί η διαπραγμάτευση -σας άκουσα και σήμερα- για τη σύναψη ολικής συμφωνίας. Πότε προβλέπετε ότι θα γίνει αυτό; Δώστε μας ένα χρονοδιάγραμμα.

Δημιουργούνται θέματα, όσον αφορά την επήρεια που αναγνωρίσατε στα νησιά, από τη Ρόδο και την Κάρπαθο μέχρι την

Κρήτη. Αναγνωρίσατε, κύριε Μητσοτάκη, μειωμένη επήρεια και πόση ακριβώς στα συγκεκριμένα νησιά; Ποιες είναι τελικά οι γραμμές βάσης για την εκτίμηση της οριοθέτησης; Ζητάμε και γι' αυτά σήμερα ξεκάθαρες απαντήσεις από την Κυβέρνηση.

Πρέπει, όμως, να πω ότι αυτή την ώρα οφείλουμε όλοι να σκεφτούμε ότι στις κρίσιμες στιγμές που ζούμε η εσωτερική αναμέτρηση σε ένα τέτοιο θέμα και οι διχαστικές συγκρούσεις μόνο την τουρκική πλευρά ευνοούν και της προσφέρουν πρόσθετα επιχειρήματα.

Άλλωστε, και με όλα τα προβλήματα που έχουν αναλυθεί όλες αυτές τις ώρες από τους περισσότερους ομιλητές τους δικούς μας, η συμφωνία αυτή προσφέρει επιχειρήματα στη χώρα μας, ενισχύοντας τη μάχη κατά του τουρκοκλιβικού συμφώνου.

Για τους λόγους αυτούς ψηφίζουμε τη συμφωνία ως αναγκατική επιλογή λόγω της συγκυρίας. Δεν δίνουμε όμως λευκή επιταγή στην αβεβαιότητα της εξωτερικής σας πολιτικής και απαιτούμε εθνική γραμμή. Διεκδικούμε έναν γόνιμο ελληνοτουρκικό διάλογο, που δεν θα κληροδοτήσει στις επόμενες γενιές γκρίζα σημεία, αλλά μια πραγματική κοινότητα ειρήνης και ασφάλειας στη Νοτιανατολική Μεσόγειο. Αυτό είναι χρέος και ευθύνη μας απέναντι στις επόμενες γενιές της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μεγαλύτερη ευθύνη της Κυβέρνησης δεν είναι μόνο η έλλειψη μιας σταθερής γραμμής και η διαρκής προσφυγή στην τακτική, όπως είπα πριν, του «βλέποντας και κάνοντας». Κύρια ευθύνη της Κυβέρνησης είναι ότι δεν έχει σκεφθεί την ανάγκη να σχεδιάσει τις βάσεις μιας μακροπρόθεσμης στρατηγικής προάσπισης και κατοχύρωσης των εθνικών μας συμφερόντων.

Ο τουρκικός αναθεωρητισμός δεν αφορά μόνο την Ανατολική Μεσόγειο και το Αιγαίο και τις θαλάσσιες ζώνες. Επεκτείνεται σε αμφισβήτηση της κυριαρχίας ελληνικών νησιών, απειλεί με ζητήματα μειονότητας στη Θράκη, επιχειρεί να επεκτείνει την επιρροή της δυτικά σε βάρος της Ελλάδας.

Αυτά επιβάλλουν μια συνεκτική και συνολική στρατηγική ανασύνταξη της χώρας, ανασύνταξη με ριζικό εκσυγχρονισμό του κράτους σε όλους τους τομείς, πριν απ' όλα. Δεν μπορεί να προχωρήσουμε άλλο με το «Μαξίμου Α.Ε.» και με αυτόν τον συγκεντρωτισμό. Εδώ δεν υπάρχουν καν Υπουργοί.

Η Ελλάδα, αξιοποιώντας όλο το δυναμικό του λαού μας και τη δυναμική συμβολή των Ελλήνων της διασποράς, μπορεί και πρέπει να προβάλλει ως η αξιόπιστη δύναμη σταθερότητας και ασφάλειας στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Να είναι η Ελλάδα το σημείο αναφοράς της ενωμένης Ευρώπης σε ένα τόσο ρευστό περιβάλλον. Να ενισχύσουμε αποφασιστικά πριν απ' όλα την άμυνα μας και να αναπτύξουμε την εθνική αμυντική βιομηχανία.

Χρόνια τα λέμε, αλλά τίποτα δεν γίνεται όλο αυτό το διάστημα. Κοιτάμε τις επιχειρήσεις να καταρρέουν. Έχουμε όλες τις δυνατότητες και έχουμε και το πιο κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό για να το πετύχει αυτό. Πρέπει, όμως, να το αποφασίσουμε και να το δρομολογήσουμε άμεσα. Κυρίως, όμως, χρειάζεται μια ηθική ανασυγκρότηση της χώρας, αρχίζοντας από πού; Από το ίδιο το πολιτικό σύστημα και τη συμπεριφορά των ηγεσιών και των κομμάτων.

Είχα μιλήσει πολύ πριν τις εκλογές για τη λογική του «φύγε εσύ, έλα εσύ», αλλά, δυστυχώς, το ζούμε πάλι τώρα με τραγικό τρόπο. Ό,τι κατήγγειλε ο ένας, τώρα το κάνει ο άλλος. Και ο προηγούμενος ελπίζει ότι κάποια στιγμή θα επανέλθει, για να κάνει ακριβώς τα ίδια που σήμερα κατηγορεί. Αλλά, αυτό πρέπει επιτέλους να τελειώσει και θα βάλει τέλος ο ελληνικός λαός.

Δεν πάει πουθενά έτσι η χώρα, κύριε Μητσοτάκη και κύριε Τσίπρα. Δεν είμαστε εδώ μέσα στη Βουλή για τα κόμματα μας, αλλά για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, που απαιτεί απ' όλους μας άλλες συμπεριφορές και άλλες επιλογές.

Δεν είναι δυνατόν ο ένας να στέλνει Υφυπουργούς σε γιορτές μίσους και ο άλλος να βάζει τη νεολαία να αναβιώνει τον διχασμό. Επιτέλους, δεν θα ξαναγυρίσουμε στον Εμφύλιο. Αυτή η περίοδος έληξε οριστικά με τον Ανδρέα Παπανδρέου, το ΠΑΣΟΚ και τη δημοκρατική παράταξη. Πάρτε το επιτέλους απόφαση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Το κάνετε αυτό συνειδητά, γιατί μόνο μέσα από τον διχασμό ζείτε.

Εμείς στο Κίνημα Αλλαγής έχουμε επεξεργαστεί και καταθέσει ένα πλήρες σχέδιο για την εθνική ανασύνταξη. Σας καλώ, λοιπόν, σε έναν διάλογο γι' αυτά τα ζητήματα και όχι για ανούσιες και ανιστόρητες κοκορομαχίες, όταν απειλείται η ίδια η εθνική μας υπόσταση και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Το Κίνημα Αλλαγής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γι' αυτό υπάρχει. Αυτό είναι το χρέος μας και η ιστορική μας δέσμευση και σας καλώ σε αυτές τις προτεραιότητες να οικοδομηθεί επιτέλους η εθνική μας ενότητα, που οδηγεί σε δύναμη για τη χώρα. Απ' αυτό θα κριθούμε όλοι μας σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ): Για την ενημέρωσή σας σας λέω ότι ο Πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης θα δευτερολογήσει όταν κλείσει ο κατάλογος όλων των πολιτικών αρχηγών.

Καλείται στο Βήμα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Κουτσούμπας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι, θέλετε τον ελληνικό λαό στο ίδιο αργό θεατή, να παρακολουθεί ανήσυχος και μπερδεμένος τα παιγνίδια που παίζονται στην ιμπεριαλιστική σκακιέρα.

Ένα έργο που επαναλαμβάνεται με όλες τις κυβερνήσεις και τους Πρωθυπουργούς, είτε ονομάζονταν Σημίτης, είτε Γιώργος Παπανδρέου, είτε Τσίπρας, τώρα Μητσοτάκης. Δεν αναφέρω και τους υπόλοιπους. Απλώς, ήθελα να επικεντρωθώ στους πλέον βασιλικότερους του βασιλέως, όπου ο ένας μετά τον άλλον έκαναν τα πιο μεγάλα βήματα προς τον γκρεμό, που είχαν φροντίσει να ανοίξουν οι μεγάλοι μας σύμμαχοι.

Έτσι, και οι σημερινές συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών τις οποίες κυρώνει η Κυβέρνησή σας ανοίγουν τους δρόμους της αβύσσου, όντως ενταγμένες στις επικίνδυνες επιδιώξεις των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ολόκληρη την περιοχή. Μέρος αυτών των επιδιώξεων είναι και η συνεκμετάλλευση των θαλάσσιων ζωνών της Ανατολικής Μεσογείου, του Αιγαίου και η επιβολή διχοτομικής λύσης στο Κυπριακό.

Ο κ. Μάας χθες, ο Υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας, ήταν απλά ο αγγελιοφόρος κακών μηνυμάτων, αφού δεν κόμισε τίποτα άλλο παρά προτάσεις οδυνηρού συμβιβασμού για συνεκμετάλλευση. Και αυτό αποδεικνύεται, εκτός των άλλων, ότι μετά από εδώ πέταξε για την Τουρκία, την οποία όπως όλοι γνωρίζουμε η γερμανική αστική τάξη, η κ. Μέρκελ και Σία., την έχουν στα ώπα-ωπα, καθότι είναι μεγάλη αγορά, πουλάει εκεί εμπορεύματα, την εξοπλίζει στρατιωτικά και τόσα άλλα.

Γι' αυτό και ο Ερντογάν με περισσό θράσος δήλωνε προχθές ότι η Ελλάδα δεν έχει δικαίωμα να κηρύξει NAVTEX στην περιοχή. «Η Ελλάδα με τη στάση της...» -είπε- «...έριξε τον εαυτό της σε ένα χάος από το οποίο δεν μπορεί να βγει μόνη της». «Από εδώ και πέρα θα είναι υπεύθυνη...» -είπε- «...για οποιοδήποτε αρνητικό γεγονός και θα είναι η μόνη χώρα που θα ζημιωθεί». «Όπως ξέρουμε εμείς...» -είπε- «...πρέπει να ξέρουν και οι Έλληνες γείτονες πως όσοι ρίχνουν την Ελλάδα μπροστά στον τούρκικο στόλο θα την αφήσουν μόνη σε ενδεχόμενο δυσκολίας». Αν αυτό δεν είναι ευθέως απειλή για κλιμάκωση, για ένα πολεμικό επιθετικό επεισόδιο εκ μέρους τους, τι είναι;

Την ίδια ώρα οι τούρκικες εφημερίδες αναφέρουν ότι η Τουρκία μελετά δύο εκδοχές για εγκαθίδρυση τούρκικης στρατιωτικής ναυτικής βάσης στην Κύπρο, είτε στην Αμμόχωστο είτε στο Τρίκωμο. Αν αυτό, επίσης, δεν είναι προκλητική κλιμάκωση ενταγμένη στα σχέδια για διχοτόμηση της Κύπρου, τι είναι;

Κυρίες και κύριοι, όταν μιλάμε για συνεκμετάλλευση και συμβιβασμό μιλάμε για συνεκμετάλλευση ανάμεσα σε ενεργειακούς κολοσσούς που δρουν την ίδια ώρα και ανταγωνιστικά μεταξύ τους, πράγμα που καμμία σχέση, βέβαια, έχει με πραγματικά συμφέροντα γειτονικών λαών.

Δυστυχώς, αυτή την υπόθεση ακριβώς προετοιμάζουν οι επιμέρους συμφωνίες και με την Ιταλία και την Αίγυπτο, με απaráδεκτους συμβιβασμούς. Προετοιμάζουν τον μεγαλύτερο και πιο επώδυνο συμβιβασμό, αυτόν της συνεκμετάλλευσης των θαλάσ-

σιων ζωνών με τις ευλογίες φυσικά και τα σχέδια των συμμάχων σας. Κι αυτά τα σχέδια δεν έχουν καν έστω μια δίκαιη, όπως θα λέγατε κι εσείς, μοιρασιά σε αυτό το αλισβερίσι. Τα σχέδια αυτά των ισχυρών συμμάχων έχουν μόνο αναβάθμιση της Τουρκίας στη μοιρασιά κι αυτό σας το υπογράφουμε.

Τα όσα, βέβαια, λέτε περί ιστορικών συμφωνιών, για εθνική επιτυχία μίλησε ο κ. Μητσστάκης, στόχο έχουν να κρύψουν πως αυτές οι συμφωνίες δεν υπηρετούν λαϊκά συμφέροντα. Δεν είναι η πρώτη φορά. Τα ίδια ακούγαμε και για τη Συμφωνία των Πρεσπών από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Τα ίδια ακούγαμε και από τους δυο σας για τις επικίνδυνες στρατιωτικές συμφωνίες με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και το Ισραήλ. Ποτέ και πουθενά στον σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο συμφωνίες ανάμεσα σε κυβερνήσεις, δηλαδή ανάμεσα σε αστικές τάξεις των χωρών, δεν υπηρετούν λαϊκά συμφέροντα. Γιατί πουθενά στον κόσμο δεν ταυτίζονται τα συμφέροντα των λαών με τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών τους.

Οπωσδήποτε ο στόχος για γεωστρατηγική αναβάθμιση της ελληνικής άρχουσας τάξης, δηλαδή ουσιαστικά της αναβάθμισης των δικών της και μόνο συμφερόντων, σε μια περιοχή όπου βρίσκεται σε εξέλιξη ένα μεγάλο παζάρι ιμπεριαλιστικό, σε καμμία περίπτωση δεν ταυτίζεται με την αναβάθμιση πραγματικά της ζωής, της ειρήνης, της φιλίας των λαών. Το αντίθετο.

Σήμερα η θέση που μπορεί να εκφράσει τα λαϊκά συμφέροντα είναι η θέση για καμμία αλλαγή συνόρων, καμμία αλλαγή διεθνών συνθηκών, καμμία συμμετοχή σε παζάρια για τη συνδιαχείριση του Αιγαίου, της Ανατολικής Μεσογείου. Γιατί τα σύνορα αλλάζουν μόνο με πολέμους, με επεμβάσεις που πληρώνουν τελικά με τη ζωή τους οι εργαζόμενοι, οι λαοί, οι νέοι. Οι διεθνείς συνθήκες αλλάζουν όταν οι νέες υπογράφονται για να καταργήσουν τις παλιές, τις προηγούμενες και να ολοκληρώσουν τελικά το έγκλημα σε βάρος των λαών.

Ο λαός μας δεν χρειάζεται να κοιτάξει μακριά. Μια ματιά να ρίξει στη γειτονιά μας, στα Βαλκάνια, θα δει πως τα σύνορα έχουν αλλάξει δύο και τρεις φορές με το αίμα των λαών της περιοχής και η αλλαγή αυτή έχει τη σφραγίδα των συμμάχων του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έχετε μάλιστα το θράσος να προπαγανδίζετε στη νέα γενιά πως η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο προπομπός της, η τότε ΕΟΚ, δήθεν εξασφάλισε για εδωμέντα και πλέον χρόνια από την εμφάνιση της την ειρήνη στο έδαφός της. Όταν ξέρουμε όλοι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι δυνάμεις της οργάνωσαν με τους ΝΑΤΟικούς τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία πριν είκοσι χρόνια.

Θυμίζουμε τις εβδομήντα οκτώ μέρες ανελέητων βομβαρδισμών, δυο χιλιάδες τριακόσιες αεροπορικές επιδρομές μέσα στην καρδιά της Ευρώπης. Εκτόξευσαν συνολικά τετρακόσιες είκοσι χιλιάδες βλήματα, πυραύλους, βόμβες, ενώ χρησιμοποιήσαν τριάντα επτά χιλιάδες βόμβες διασποράς, που προκάλεσαν τις περισσότερες απώλειες στον άμαχο πληθυσμό. Με το αίμα αυτών των αμάχων χαράχτηκαν τα νέα σύνορα, υπογράφηκαν οι νέες συνθήκες.

Ποιος μπορεί, λοιπόν, να εγγυηθεί τα σύνορα της χώρας μας, τα κυριαρχικά της δικαιώματα, την εδαφική της ακεραιότητα; Αυτοί που έχουν εφαρμόσει και συνεχίζουν στη λογική του διαίρει και βασίλευε σε όλο τον κόσμο; Αυτοί που δεν αναγνωρίζουν σύνορα ανάμεσα στα κράτη-μέλη τους, όπως το ΝΑΤΟ, που θεωρεί το Αιγαίο ενιαίο επιχειρησιακό χώρο και όπου ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ δηλώνει ότι οι διαφορές με την Τουρκία πρέπει να λυθούν «in a spirit of Allied solidarity».

Ο ελληνικός λαός το έχει γνωρίσει οδυνηρά αυτό το πνεύμα της συμμαχικής αλληλεγγύης που μας πρότεινε ο κ. Στόλτενμπεργκ. Ποιος μπορεί αλήθεια να προστατέψει την εδαφική ακεραιότητα της χώρας; Μπορούν οι Ηνωμένες Πολιτείες, που με δηλώσεις του Στέιτ Ντιπάρτμεντ μιλούν για αμφισβητούμενα ύδατα, νομιμοποιούν δηλαδή τις διεκδικήσεις της Τουρκίας; Είναι οι ίδιες οι ΗΠΑ, βέβαια, που έδωσαν στην Τουρκία κάλυψη για τις επεμβάσεις στη Σύρια, στο βόρειο Ιράκ και της δίνουν κάλυψη και για την κατοχή της Κύπρου εδώ και σαράντα έξι χρόνια.

Και για να μην κοροϊδεύομαστε, σε αυτές τις απαράδεκτες δηλώσεις έρχονται να κομπάζουν και διάφορες απόψεις που αποσπούν το δικαίωμα της ΑΟΖ από τα κυριαρχικά δικαιώματα της

χώρας. Όμως, η υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων, της εδαφικής ακεραιότητας, των συνόρων, δεν είναι γενικές θεωρίες, κούφια λόγια. Αποκτούν πραγματικό νόημα μόνο όταν συμβαδίζουν με την πάλη για την απεμπλοκή της χώρας από τα επικίνδυνα σχέδια του ΝΑΤΟ, των Αμερικάνων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το διώξιμο των στρατιωτικών βάσεων, με τον λαό να κάνει κουμάντο στον τόπο του.

Για τα επικίνδυνα σχέδια όλων αυτών ο λαός μας πληρώνει 4 δισεκατομμύρια το χρόνο, πάνω από το 2% του ΑΕΠ, όχι φυσικά για να προστατέψει σύνορα, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας. Γιατί τα κριτήρια αυτών των συγκεκριμένων εξοπλισμών δεν είναι η ενίσχυση της άμυνας της χώρας, αλλά η απόκτηση περισσότερων μέσων συμμετοχής σε σχέδια που επιβάλλει ο στόχος της δήθεν γεωστρατηγικής αναβάθμισης, η συμμετοχή σε ιμπεριαλιστικές αποστολές, κόντρα στα πραγματικά συμφέροντα του ελληνικού λαού και των δικαιωμάτων του.

Το ομολογούν οι σύμμαχοί σας, οι Αμερικάνοι, όταν για παράδειγμα έλεγαν χωρίς μισόλογα ότι η αναβάθμιση των ελληνικών F-16 θα ενισχύσει την προβολή ισχύος του ΝΑΤΟ στην νοτιοανατολική πτέρυγα της Συμμαχίας, όπως και η αναβάθμιση των στρατιωτικών υποδομών της χώρας, των στρατιωτικών δηλαδή βάσεων τους.

Άρα, η κούρσα των στρατιωτικών εξοπλισμών στην οποία οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, χωρίς βέβαια η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να αποτελεί εξαίρεση, δεν υπηρετεί υπεράσπιση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας.

Πιο συγκεκριμένα, για τις συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο, για τις ΑΟΖ που σήμερα συζητάμε:

Όταν αναφερόμαστε στις Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες αναφερόμαστε σε κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας. Τα νησιά με βάση το Δίκαιο της Θάλασσας έχουν το ίδιο δικαίωμα σε υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ, όπως και η ηπειρωτική χώρα. Όποιος καλοθελητής αμφισβητεί αυτή τη βασική θέση, ρίχνει νερό στο μύλο της επιθετικότητας της αστικής τάξης της Τουρκίας, της αμφισβήτησης των συνόρων, με ό,τι, βέβαια, συνεπάγεται αυτό. Η Τουρκία δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα αυτό των ελληνικών νησιών. Τι κάνει; Εστιάζει ιδιαίτερα στο Καστελόριζο, όπου μαζί με τη Στρογγύλη και το σύμπλεγμα νησίδων και βραχονησίδων στην περιοχή αυτή είναι το κλειδί για την οριοθέτηση ΑΟΖ ανάμεσα στην Ελλάδα, την Αίγυπτο και την Κύπρο, πολύ περισσότερο που η Λεκάνη αυτή φαίνεται ότι έχει σημαντικά κοιτάσματα υδρογονανθράκων.

Η αμφισβήτηση, βέβαια, από την Τουρκία του δικαιώματος για το Καστελόριζο συνδυάζεται με την αμφισβήτηση για τα Δωδεκάνησα, την Κρήτη και τα υπόλοιπα νησιά στην περιοχή. Πού ακριβώς, όμως, είναι η υποχώρηση στις συμφωνίες που υπογράψατε με την Ιταλία, πολύ περισσότερο με την Αίγυπτο;

Κατ' αρχάς, η επέκταση της αιγιαλιτιδας ζώνης σε ένα τμήμα της επικράτειας και όχι στο σύνολό της, μπορεί να ερμηνευθεί κυρίως από την πλευρά της Τουρκίας ως αποδοχή από την ελληνική πλευρά της ύπαρξης γκρίζων ζωνών στο Αιγαίο. Μάλιστα, η συμφωνία που υπογράψατε με την Ιταλία, εκτός των άλλων έχει δημιουργήσει το εξής δεδομένο: Η ελληνική πλευρά έχει συμφωνήσει στη διατήρηση των δικαιωμάτων του ιταλικού αλιευτικού στόλου στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ των έξι και των δώδεκα ναυτικών μιλίων όπως αυτά ίσχυαν όταν η συγκεκριμένη περιοχή τελούσε υπό το καθεστώς της ανοιχτής θάλασσας, πριν τη συμφωνία. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι η ελληνική πλευρά έχει αποδεχτεί την εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων -σίγουρα ως προς το δικαίωμα στην αλιεία- για το τμήμα που προστέθηκε στην ελληνική αιγιαλιτιδα ζώνη.

Ακούμε, βέβαια, όλα τα επιχειρήματα που έχουν επιστρατευθεί για να πείσουν ότι η συμφωνία είναι προς όφελος της χώρας. «Δίκαιη για όλους» είπε ο Υπουργός Εξωτερικών. Από πού κι ως πού είναι δίκαιη μια μερική οριοθέτηση, να αφήνεις έξω το Καστελόριζο και τη μισή Ρόδο, μια περιοχή ιδιαίτερης σημασίας που είναι στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεων της τουρκικής αστικής τάξης, όπως φαίνεται, άλλωστε, και από τις απανωτές NAVTEX, τις στρατιωτικές ασκήσεις, αλλά και τις κινήσεις των ερευνητικών πλοίων;

Η ελληνική επικράτεια είναι ενιαία και έτσι πρέπει να αντιμετω-

τωπίζεται. Και ας αφήσουν αυτά που ξέρουν όσοι τώρα ανακάλυψαν πως το Καστελόριζο είναι κοντά στην Τουρκία, δηλαδή μακριά από την ηπειρωτική Ελλάδα. Έχουν πάρει, μάλιστα, και τη μεζούρα για να μετρήσουν πόσο απέχει από την Αττική ή την Πελοπόννησο. Το Καστελόριζο είναι μέρος του συμπλέγματος της Δωδεκανήσου, τμήμα της ελληνικής επικράτειας και δικαιοῦται, όπως όλα τα νησιά με οικονομική ζωή, θαλάσσιες ζώνες, δικαιούται πλήρη επήρεια, όπως οι ηπειρωτικές ακτές, σύμφωνα με τη διεθνή σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας.

Ας αφήσουν, λοιπόν, κατά μέρος τις μεζούρες ορισμένοι που φτάνουν μέχρι και σε εξυπνακισμούς, γιατί το μόνο που κάνουν είναι να αμφισβητούν τις διεθνείς συνθήκες που καθόρισαν τα σύνορα και ας μην σφυρίζουν αδιάφορα δήθεν όταν τους υπενθυμίζουμε πως πολύ κοντά στις τουρκικές ακτές βρίσκονται και άλλα νησιά - η Λέσβος, η Χίος, η Σάμος και άλλα - γιατί το μόνο που κάνουν είναι να παίζουν το παιγνίδι και να ανοίγουν την όρεξη των πιο επιθετικών κύκλων.

Λέτε, βέβαια, ότι οι διαπραγματεύσεις με την Αίγυπτο συνεχίζονται ότι αν τώρα εξαιρέθηκε το Καστελόριζο και η μισή Ρόδος, αυτό θα διορθωθεί σε μια νέα συμφωνία όταν θα ωριμάσουν οι συνθήκες. Πότε και πώς ακριβώς βλέπετε να ωριμάζουν αυτές οι συνθήκες αλήθεια; Όπως ωριμάζουν δεκαετίες τώρα για το άλυτο ακόμα κυπριακό πρόβλημα; Όπως ωριμάζουν τα γκριζάριασμα των γαλάζιων πατριδών του Ερντογάν;

Ξέρετε, επίσης, πολύ καλά, πως η γραμμή που χωρίζει την ελληνική και την αιγυπτιακή γραμμή οριοθέτησης, δεν καθορίστηκε με βάση τη μέση απόσταση πενήντα συν πενήντα. Πρόκειται για γραμμή με ξεκάθαρη σκοπιμότητα, μόνο και μόνο για να ικανοποιηθούν οι θέσεις της Αιγύπτου και να υπογράψει οπωσδήποτε τη συμφωνία.

Δυστυχώς, φαίνεται ότι αυτή η λογική επικράτησε και στη μη απόδοση πλήρους επήρειας στην Κρήτη και στα άλλα νησιά, στη διαγραφή από το χάρτη των νησιών νότια της Κρήτης.

Κυρίες και κύριοι, η Ελλάδα, όπως και τα άλλα κράτη, έχει δικαίωμα σε αιγιαλίτιδα ζώνη έως τα δώδεκα ναυτικά μίλια και στον καθορισμό της στη βάση της μέσης απόστασης, της «μέσης γραμμής» όπου αυτό χρειάζεται. Και αυτό ανεξάρτητα από το χρόνο άσκησης του δικαιώματος. Όμως, ο ελληνικός λαός πρέπει να γνωρίζει ότι η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα ναυτικά μίλια, που με στόμφο ανακοινώθηκε σήμερα για το Ιόνιο, δεν μπορεί από μόνη της να λειτουργήσει υπέρ των λαϊκών συμφερόντων, γιατί ενδεχομένως μπορεί και να αποτελέσει λόγο παραπέρα όξυνσης αντιθέσεων, ανταγωνισμών αστικών τάξεων, κρατών, κυβερνήσεων. Είναι μέρος των ενδιαφερόντων και σχεδιασμών των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών σας. Μπορεί να πυροδοτήσει, δηλαδή, και νέες εντάσεις και απειλές ιμπεριαλιστικού πολέμου.

Ο λαός μας δεν μπορεί να σας έχει εμπιστοσύνη αφού και με και χωρίς επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα ναυτικά μίλια θα συνεχίζετε να υπηρετείτε συμφέροντα των μονοπωλίων, να υπηρετείτε παζάρια αστικών τάξεων, την εμπλοκή της χώρας σε επικίνδυνα σχέδια των ΗΠΑ, NATO, Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή και τους διάφορους ανταγωνισμούς τους που βάζουν το λαό μας μπροστά σε κινδύνους.

Η επίλυση των προβλημάτων που αφορούν την αιγιαλίτιδα ζώνη, την οριοθέτηση υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ υπέρ των λαϊκών συμφερόντων συνδέεται με την οικοδόμηση σχέσεων αμοιβαίου οφέλους μεταξύ των γειτονικών κρατών και λαών, την εκμετάλλευση του θαλάσσιου πλούτου με κριτήριο τις εργατικές λαϊκές ανάγκες, τη λύτρωση της χώρας από ιμπεριαλιστικές συμμαχίες. Και αυτά και εσείς της Κυβέρνησης και εσείς της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και των άλλων αστικών κομμάτων δεν μπορείτε να τα εγγυηθείτε. Είστε φανατικοί πολέμιοι όλων αυτών των αναγκαίων βημάτων που ανοίγουν πραγματικά ελπιδοφόρους δρόμους για το καλό του ελληνικού λαού, των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας, της ειρήνης, της ασφάλειας και της σταθερότητας στην περιοχή.

Σας παρακολουθούμε να κομπάζετε για τη συμμαχία σας με την αιγυπτιακή αστική τάξη. Ξέρετε, όμως, πώς είναι αυτά και κυρίως ξέρετε και πώς αυτά αλλάζουν όταν αλλάζουν και τα συμφέροντα. Και η κυβέρνηση της Αιγύπτου, παρά τις όποιες

αντιπαραθέσεις της με την Τουρκία σήμερα, κρατά ανοιχτό το θέμα των διαπραγματεύσεων για την οριοθέτηση τουρκοαιγυπτιακής ΑΟΖ.

Από την πρώτη στιγμή της συμφωνίας σας θέσαμε πολύ συγκεκριμένα ερωτήματα, αλλά καθαρές απαντήσεις δεν πήραμε, γιατί απλά θα αποκάλυπταν τις απαράδεκτες υποχωρήσεις και τους πραγματικούς, τελικά, σχεδιασμούς, ότι, δηλαδή, δεν δικαιολογείται από το γεωγραφικό ανάγλυφο η μειωμένη έκταση της ελληνικής ΑΟΖ που υπογράψατε, το γεγονός που ανέφερα πριν, ότι, δηλαδή, η μοιρασιά έγινε με το 44% η Ελλάδα και το 56% η Αίγυπτος, με βάση τα δημοσιοποιημένα, βέβαια, στοιχεία, τα οποία πιθανώς να είναι ακόμα πιο ανιστότιμα.

Επίσης, η εκτίμηση ότι μια θαλάσσια ζώνη νότια και κοντά στην οριοθετική γραμμή, που ενδιέφερε ιδιαίτερα την αιγυπτιακή κυβέρνηση, αποτελεί πηγή υδρογονανθράκων, έχει έρθει από καιρό στη δημοσιότητα. Το ξέρατε, σε μια μελέτη που φιλοξενήθηκε σε ιστοσελίδα πριν λίγες μέρες, αναφέρεται ότι η οριοθετημένη θαλάσσια περιοχή έχει εμβαδόν εβδομήντα τρεις χιλιάδες εννιακόσια δέκα τετραγωνικά χιλιόμετρα και με βάση τις συντεταγμένες της οριοθετικής γραμμής τον σχετικού χάρτη η συμφωνία δίνει εμβαδόν τριάντα δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι πέντε τετραγωνικά χιλιόμετρα στην Ελλάδα και σαράντα ένα χιλιάδες τριακόσια ογδόντα πέντε στην Αίγυπτο.

Αλήθεια, γιατί αυτό δεν το ανέφερε το αρμόδιο Υπουργείο; Οι ισχυρισμοί σας ότι η συμφωνία με την Αίγυπτο ακυρώνει το απαράδεκτο τουρκοливικό Σύμφωνο επίσης δεν ευσταθούν. Οι διεκδικήσεις της Τουρκίας αφορούν μια ευρύτερη θαλάσσια περιοχή συμπεριλαμβανομένης εδώ και της ελληνικής υφαλοκρηπίδας, στην οποία έχουν χαραχθεί οικόπεδα στα οποία ετοιμάζεται για έρευνες και εκμετάλλευση η τουρκική κρατική εταιρεία πετρελαίου.

Μπορείτε να ρωτήσετε και τους συμμάχους σας, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τους Αμερικανούς, το NATO τι ακριβώς ισχύει με το σύμφωνο που υπέγραψε ο Ερντογάν με τον Σάρατζ ή μήπως ξεχάσατε κιόλας ότι η κυβέρνηση Σάρατζ στη Λιβύη προέκυψε από την επέμβαση των ΗΠΑ και του NATO; Αλήθεια η Γαλλία για παράδειγμα τι ρόλο έπαιξε για να υπερασπίσει τα συμφέροντά της «TOTAL» στη Λιβύη; Τα ξεχάσατε; Ξεχάσατε πως έχει αναγνωριστεί αυτή η κυβέρνηση από τον ΟΗΕ, από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Ο ίδιος ο Γενικός Γραμματέας του NATO δήλωσε πως το NATO είναι έτοιμο να στηρίξει την κυβέρνηση Σάρατζ προφανώς και να αναγνωρίσει τη συμφωνία που έχει υπογράψει, η οποία βέβαια θα χρησιμοποιηθεί στο σχέδιο γενικότερης διευθέτησης των προβλημάτων στην περιοχή με κριτήριο τα ευρωπαϊκά συμφέροντα.

Οι συμφωνίες σας με την Ιταλία και την Αίγυπτο στην πραγματικότητα είναι μελετημένοι αλλά επικίνδυνοι συμβιβασμοί σκοπιμότητας που εντάσσονται στο γενικότερο σχεδιασμό για τον ακόμη μεγαλύτερο συμβιβασμό που θα ακολουθήσει με την Τουρκία. Την ώρα που η Τουρκία μιλά για μηδενική επήρεια, εσείς προωθείτε στην πράξη με αυτές τις συμφωνίες τη μειωμένη ακόμα και τη μηδενική επήρεια σε ορισμένα νησιά.

Το επιχείρημα που επιστρατεύετε ότι δήθεν θα αποφύγουμε τον πόλεμο εάν προχωρήσουμε σε ένα επώδυνο συμβιβασμό με την Τουρκία, δηλαδή, τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου και των οικοπέδων της Κύπρου είναι και ψεύτικο και επικίνδυνο. Είναι για το παρόν ψεύτικο και επικίνδυνο όσο και για το μέλλον για τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, για την ειρήνη συνολικά στην περιοχή. Γιατί εδώ στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, του Αιγαίου, μια περιοχή πλούσια σε κοιτάσματα υδρογονανθράκων κυρίως φυσικού αερίου, ανταγωνίζονται πολύ ισχυρά κράτη, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, η Γαλλία, η Ρωσία, η Βρετανία, η Ιταλία, η Γερμανία, η Κίνα, για το ποιος θα βάλει στο χέρι τον πλούτο αυτής της περιοχής. Σε αυτό το εδαφος εκδηλώνονται όλοι αυτοί οι ανταγωνισμοί. Και αυτοί οι ανταγωνισμοί οδηγούν σε πολεμικές συγκρούσεις, όπως με τον τρόπο έχει αποδειχθεί πολλές φορές στο παρελθόν με διάφορες επεμβάσεις και στη Μέση Ανατολή, στη Βόρεια Αφρική, για να πιάσω εδώ τη γειτονία μας, και αλλού φυσικά σε όλο τον κόσμο.

Ο λαός μας πρέπει να απορρίψει όλα τα εκβιαστικά διλήμματα,

να μη δεχτεί καμμία υποχώρηση σε κυριαρχικά δικαιώματα. Και να σκεφτεί πως και στην Ελλάδα και στην Τουρκία όπως και σε άλλες χώρες πρέπει οι λαοί να βαδίσουμε έναν δρόμο στον οποίο θα κάνουμε κουμάντο εμείς οι ίδιοι, πως και στα Βαλκάνια και στη Μέση Ανατολή και στη βόρεια Αφρική και σε όλη την Ευρώπη πρέπει να βαδίσουμε το δρόμο εκείνο που θα μας οδηγήσει στο να πάρουν πραγματικά την εξουσία οι ίδιοι οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, ο λαός της χώρας. Μόνο σ' αυτόν το δρόμο οι λαοί θα έβρισκαν τον τρόπο να λύσουν και τις όποιες διαφορές παρουσιάζονται.

Προς τα εκεί λοιπόν πρέπει να πάμε σαν λαός, συνολικά σαν χώρα. Εκεί πρέπει να κατευθύνεται και η πάλη μας και μέσα στην Ελλάδα και σε κάθε άλλη χώρα από τους δικούς της λαούς σε άλλες περιοχές.

Δεν ισχυριζόμαστε ότι δεν θα υπογράφονται συμφωνίες, ότι δεν θα γίνεται κανένας διάλογος, ότι δεν θα υπάρχουν και κάποιες συμβιβασμοί σε αυτή την πορεία. Δηλώνουμε όμως ότι είμαστε κάθετα αντίθετοι με τις συμφωνίες σκοπιμότητας, τις συμφωνίες που εκφράζουν συμφέροντα των αστικών τάξεων και όχι των λαών. Σήμερα τέτοιες συμφωνίες σαν αυτές που φέρνετε εν μέσω μάλιστα σφοδρών ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών είναι μόνο επικίνδυνες. Αυτό ισχύει και για τα κοιτάσματα και την εκμετάλλευσή τους από τους διάφορους μονοπωλιακούς ομίλους είτε γαλλικούς, είτε γερμανικούς, είτε ιταλικούς, είτε αμερικανικούς, είτε ρωσικούς, είτε κινεζικούς.

Γιατί πάνω απ' όλα όλοι μας πρέπει να βάζουμε την Ελλάδα των εργατών, των αγροτών, των βιοπαλαιστών επαγγελματιών, βιοτεχνών, εμπόρων, επιστημόνων ανδρών και γυναικών, των νέων και των συνταξιούχων και όχι μια Ελλάδα των μονοπωλίων, του κοσμοπολιτισμού του μεγάλου κεφαλαίου και των κάθε είδους πολιτικών διαχειριστών τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους λοιπόν η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ με αίσθημα ευθύνης θα ψηφίσει «όχι» και στις δύο συμφωνίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούμπα. Σειρά έχει τώρα ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από δεκατέσσερα ολόκληρα χρόνια αλλιώς φανταζόμουν αυτή την ημέρα. Την φανταζόμουν, κύριοι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας μέρα χαράς, μέρα γιορτής, γιατί επιτέλους η χώρα μας αποφάσισε να κάνει το αυτονόητο, το αναφαίρετο δικαίωμά της να φτιάξει και να ανακηρύξει και να οριοθετήσει ΑΟΖ. Δυστυχώς αισθάνομαι ιδιαίτερη θλίψη γιατί δεν περίμενα ποτέ η Νέα Δημοκρατία να υποπέσει σε ένα τέτοιο εθνικό ολισθημα κάνοντας μερική ανακήρυξη και οριοθέτηση.

Σήμερα πραγματικά έγινα σοφότερος, γιατί ανακάλυψα έναν νέο πολιτικό όρο, την «μερική διακυβέρνηση». Αυτό κάνει η Νέα Δημοκρατία, μερικώς διακυβερνά, μερική κοινωνική πολιτική -το είδαμε από τα οικονομικά προγράμματα- μερική πολιτική στην υγεία, μερική πολιτική στην οικονομία! Όλα τα κάνετε μερικώς. Τώρα έχουμε και τη μερική ΑΟΖ, έχουμε και την επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια εις δυσμάς -είπε ο Πρωθυπουργός- μερικώς και αυτό. Είστε μια Κυβέρνηση μερική.

Πρέπει να καταλάβετε ότι όταν κυβερνάς μια χώρα την κυβερνάς ολικά και συνολικά και όχι μερικά. Το μερικώς θα έλεγα ότι οδηγεί μένα σε ένα συνειρμό ιδιαίτερα περίεργο. Θεωρείτε την Ελλάδα ένα παζλ και βάζετε μερικά κομματάκια από εδώ και από εκεί. Η Ελλάδα δυστυχώς είναι ολική. Η Ελλάδα είναι Ελλάδα και δεν μπορείς να βγάζεις εκτός το Καστελλόριζο. Το Καστελλόριζο γράφεται με δύο λάμδα και είναι Ελλάδα για όσους θέλουν να καταλάβουν, όπως και οι Στροφάδες και τα Διαπόντια νησιά.

Ο κύριος Πρωθυπουργός δεν είναι εδώ, δεν πειράζει. Προτιμά να ακούει μόνο τον κ. Τσίπρα, έτσι και αλλιώς συμφωνούν στα περισσότερα μεταξύ τους και με την κ. Γεννηματά. Υπάρχει μια τρόικα εδώ μέσα κομμάτων που συμφωνούν απολύτως υπογεύως και -το λέω- και παρασηκιακώς. Και φάνηκε από τη συνολική τους παρουσία. Φαίνεται το μασάζ του κ. Μάας έκανε καλό στον κ. Τσίπρα και όποιος καταλαβαίνει, καταλαβαίνει.. Εδώ μπήκαμε για να

λέμε αλήθειες στον ελληνικό λαό. Δεν μπορούμε να κοροϊδεύουμε τους Έλληνες. Ήρθε ο Γερμανός μία μέρα πριν τη συζήτηση και συνάντησε τον κ. Τσίπρα. Αυτό είναι θεσμικό ατόπημα, διότι δεν συνάντησε κανέναν άλλο. Δεν ήθελα να τον δω έτσι κι αλλιώς εγώ, αλλά δεν κατάλαβα τι χρεία είχε να συναντήσει τον κ. Τσίπρα και τον κ. Μητσοτάκη μία μέρα πριν από τη συζήτηση αυτή. Αναρωτιέμαι. Ο ιστορικός του μέλλοντος ίσως ψάξει.

Βέβαια, ανοίγοντας την επέκταση των δώδεκα ναυτικών μιλίων εις δυσμάς παρά τα περί του αντιθέτου που έλεγαν πριν μερικά χρόνια στον ΣΥΡΙΖΑ οι της Νέας Δημοκρατίας ανοίγουν κερκόπορτα. Τι κάνετε δηλαδή τώρα; Λέτε ότι εις δυσμάς πάω στα δώδεκα μίλια αλλά στο Αιγαίο φοβάμαι να το κάνω. Γιατί; Είστε φοβικοί. Σηκώνετε σημαία φοβική απέναντι στην Τουρκία, λέγοντας ότι αδυνατώ στο Αιγαίο και το κάνω μόνο στο Ιόνιο.

Βέβαια, θα περίμενα από τον Πρωθυπουργό σήμερα να μας πει αν ισχύει αυτό που λέει το περιοδικό «SPIEGEL». Είναι εδώ ο κ. Δένδιας και προς τιμήν του έκανε έναν αγώνα -και μπορεί να διαφωνώ σε πολλά μαζί του- για να επιβληθούν κυρώσεις στην Τουρκία. Αυτό ζητάει ο κ. Δένδιας εδώ και καιρό και είναι σωστό και εθνικό αυτό που ζητάει. Δεσμεύτηκε ο Έλληνας Πρωθυπουργός, σύμφωνα με το «SPIEGEL», στον κ. Μάας να μην ζητήσουμε κυρώσεις, ακυρώνοντας την πολιτική του Υπουργείου Εξωτερικών; Αυτό γράφει το «SPIEGEL» σήμερα και δεν άκουσα τον Πρωθυπουργό να το διαψεύδει.

Περιμένω τον κ. Πέτσα να το διαψεύσει και την Κυριακή που έρχεται η κουβέντα να δούμε τι θα θέσει η Ελλάδα. Θα θέσει θέμα κυρώσεων; Πρώτο επιχείρημα αυτό και πάμε στο δεύτερο.

Πότε μας έλεγε ψέματα η Νέα Δημοκρατία, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Όταν λέγατε στις 11-8-2020 εδώ και σε όλη την Ελλάδα, που κάνατε τη ρηματική διακοίνωση εσχάτως, ότι δεν υπάρχει καμμία παραβίαση, δεν παραβιάζεται η υφαλοκρηπίδα μας; Μας το λέγατε εδώ στη Βουλή και υπάρχει και ανακοίνωση. Και στείλατε επιστολή στις 11-8 στον ΟΗΕ, τώρα, διαμαρτυρίας ότι παραβιάστηκε η ελληνική υφαλοκρηπίδα. Θα καταθέσω στα Πρακτικά την επιστολή στον ΟΗΕ.

Ή μας λέγατε ψέματα στο ελληνικό Κοινοβούλιο όλοι στη Νέα Δημοκρατία και ο Υπουργός ο αρμόδιος και ο Πρωθυπουργός ότι δεν υπήρχε παραβίαση ή τότε απλά η διαμαρτυρία σας είναι για τα σκουπίδια. Αφού δεν έχετε παραβίαση τι διαμαρτύρεστε στον ΟΗΕ; Εδώ είναι το έγγραφο.

Πάμε, λοιπόν, σε αυτό που ειλικρινά το θεωρώ ολοκληρωτικό. Το είπε και ο κ. Τσίπρας. Διαφωνώ με τη Νέα Δημοκρατία στη μερική διακυβέρνηση, στη μερική ΑΟΖ, στον κατακερματισμό δηλαδή της Ελλάδας μέχρι νεότερας. Αυτό λέτε. Δηλαδή κάνω μερική οριοθέτηση μέχρι νεότερας. Δεν υπάρχει μερική, υπάρχει ολική και θα σας το εξηγήσω σε λίγο. Από το 2007 που μπήκα εδώ τα έλεγα.

Είναι εδώ η κ. Μπακογιάννη. Θυμάμαι κάνατε έναν αγώνα, και εγώ θα σας το αποδώσω αυτό, για την οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Αλβανία. Αν ενθυμείται και η ίδια, όπως είχα πει, ότι η Αλβανία έχει συνταγματικό δικαστήριο και θα την ακυρώσει τη συμφωνία. Έκανε τον αγώνα, κάναμε τη συμφωνία και πήγαν στο συνταγματικό δικαστήριο οι Αλβανοί και ακύρωσαν τη συμφωνία και δεν έχουμε ΑΟΖ με την Αλβανία. Μην τρέφετε αυταπάτες με αυτά που υπογράφετε.

Αυτά που υπογράφετε εναντίον της χώρας μας για μερική ΑΟΖ μένει ως κεκτημένο στον αντίπαλο. Ο αντίπαλος όμως, μπορεί να στο αλλάξει όποτε θέλει. Σας τα λέω για να ξέρετε ότι δεν βάλατε μυαλό. Το 2009 έγινε αυτή η ιστορία και το 2010 στη Βουλή ήμουν και φώναζα και τότε ότι κάνετε λάθος με την Αλβανία και καταψήφισα κιόλας τότε, εγώ ήμουν ο εισηγητής γιατί γνωρίζω καλά το θέμα.

Είπατε, λοιπόν, εδώ και μερικές ημέρες βάλατε τα τρούλκ σας στο FACEBOOK, η Νέα Δημοκρατία για έναν ολομέτωπο αγώνα εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ και των υπολοίπων κομμάτων που διαφωνούν ότι υπηρετούν και εξυπηρετούν την τουρκική προπαγάνδα. Και σε εμάς το λέγατε αυτό.

Και βγάζετε δηλώσεις διαφόρων περιεργων τύπων από την Τουρκία ότι δηλαδή εκνευρίστηκε η Τουρκία. Η Τουρκία δεν εκνευρίστηκε καθόλου. Υπάρχει η δήλωση του Τσαβούσογλου στις 10 Αυγούστου του 2020. Ξέρετε ποια ήταν η δήλωση αυτή

που την έκοψαν όλα τα κανάλια, γιατί ελέγγχετε όλα τα μέσα ενημέρωσης και κάνετε ό,τι θέλετε, και κάνετε το κρέας ψάρι όποτε θέλετε; Ακούστε τι είπε: «Δικαιωμένη η Τουρκία από τη συμφωνία της Αιγύπτου με την Ελλάδα. Έχουν γίνει υποχωρήσεις από τα κυριαρχικά δικαιώματα νησιών και Κρήτης. Αυτό ουσιαστικά ενισχύει τις θέσεις μας. Αυτή η συμφωνία συμφέρει την Τουρκία διότι κανείς δεν μπορεί να μας πει πως προκαλούμε ένταση στην περιοχή και μπορούμε να πηγαίνουμε όποτε θέλουμε όπου θέλουμε στην περιοχή». Είναι δήλωση από φιλικό σας site, το in.gr και από το Κυπριακό Πρακτορείο Ειδήσεων και από το τουρκικό «ANADOLU». Αυτό λέει η Τουρκία. Χαίρεται για τη συμφωνία.

Εξαπατάτε τον κόσμο με τους δημοσιογράφους των χιλίων ευρώ -όχι όλοι, αλλά πολλοί εξ αυτών- οι οποίοι έχουν γίνει τα φαναράκια στη μερική διακυβέρνησή σας, κρατάνε φανάρι. Και εδώ είναι τα «ΝΕΑ» -ξέρετε, του κ. Μαρινάκη είναι η εφημερίδα- που λέει το ίδιο πράγμα. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά και αυτό.

Άρα, λοιπόν, αυτή η ιστορία του ολοκληρωτισμού από τη Νέα Δημοκρατία «όποιοι διαφωνεί μαζί μου είναι εχθρός μου» ας σταματήσει. Και το χειρότερο δεν είναι ότι είναι εχθρός σας, αλλά του ρίχνετε και λάσπη. Τον θεωρείτε και φιλότουρκο, τον θεωρείτε και τουρκόσοφο. Υπάρχουν τρoλ στο FACEBOOK που όσοι διαφωνούν μαζί σας με τη μερική διακυβέρνηση, τη μερική ΑΟΖ και τον κατακερματισμό της Ελλάδας τους θεωρείτε τουρκόσοφοι. Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία, ολοκληρωτισμός.

Πάμε τώρα και στο ΠΑΣΟΚ. Μου θύμισε το ολίγον έγκυος το ΠΑΣΟΚ σήμερα, ζητώ συγγνώμη. Αλλά είναι συνεπές στη στάση του το ΠΑΣΟΚ. Γιατί; Επί Γεωργίου Ανδρέα Παπανδρέου το 2003 -θα πούμε τα εθνικά εγκλήματα όλων εδώ μέσα- ξεκίνησε η Κύπρος να κάνει μία ΑΟΖ. Ζήτησε από την Ελλάδα να συμφωνήσει η Κύπρος με την Ελλάδα το 2003 παρακαλώ. Υπάρχουν στα πρακτικά της κυπριακής βουλής οι δηλώσεις Ρολάνδη.

Αυτό ήταν εθνικό έγκλημα και ήρθε η κ. Γεννηματά εδώ και μας είπε ότι μας έσωσε από παντού, ότι το ΠΑΣΟΚ έκανε αγώνα για όλα. Τίποτα δεν έκαναν! Επί σαράντα χρόνια ούτε ΑΟΖ έκαναν, ούτε εξορύξεις έκαναν, ούτε έρευνες έκαναν, ούτε ποτέ μα, ποτέ ασχολήθηκαν με τα πετρέλαια. Γιατί αυτή η ιστορία με την ΑΟΖ δεν γίνεται για τα μάτια της Ωραίας Ελένης. Γίνεται για το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο που υπάρχει στην περιοχή. Και θα σας πω τι υπάρχει γιατί εγώ από το 2007 ασχολούμαι με τα θέματα αυτά μέσα στο Κοινοβούλιο. Δεν μπορεί κανείς να μου κάνει υπομνήσεις ή υποδείξεις για ένα θέμα για το οποίο ήμουν γραφικός το 2007, το 2008, το 2009 και το 2010 και το 2011 στη Βουλή, δηλαδή το θέμα των πετρελαίων και του φυσικού αερίου. Είμαι συναισθηματικά φορτισμένος γιατί εγώ ξέρω τι τράβηξα εκείνη την πενταετία.

Ο Ρολάνδης, λοιπόν, ο Υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας είχε προτείνει στην Ελλάδα το 2003 για την ΑΟΖ και είχε συμφωνήσει με την Αίγυπτο παρακαλώ η Κύπρος -το λέει ο ίδιος ο Ρολάνδης- σε μία οριογραμμή η οποία εκτεινόταν ακριβώς μέχρι το σημείο που αρχίζει η ελληνική ΑΟΖ και συνυπολόγιζε το Καστελόριζο. Το 2003 το συνυπολόγιζε το Καστελόριζο! Ποιος ήταν Υπουργός Εξωτερικών; Ο κ. ΓΑΠ, ο κ. Παπανδρέου, ο οποίος βέβαια ζήτησε από τον κ. Ρολάνδη, το λέει στα κυπριακά πρακτικά της βουλής τους, γιατί αυτό είναι προδοσία, να μετατοπιστεί ανατολικότερα η ΑΟΖ της Κύπρου για να μην ακουμπάει το Καστελόριζο. Πάρτε τα πρακτικά της κυπριακής βουλής, Ρολάνδης! «Ο Γιώργος Παπανδρέου», λέει ο Ρολάνδης, «παρακάλεσε την κυπριακή πλευρά να μην υπογράψει την οριογραμμή ως εκεί που άρχιζε η ελληνική ΑΟΖ».

Έβγαλαν δηλαδή από το 2003 το Καστελόριζο εκτός, αγαπητέ κύριε συνάδελφε. Είναι τα πρακτικά της κυπριακής βουλής! Θα τα καταθέσω στα πρακτικά και αυτά. «Και ζήτησε να μεταφερθεί ανατολικότερα οκτώ ναυτικά μίλια ήτοι δεκα πέντε χιλιόμετρα, περίπου» αφήνοντας ουσιαστικά το Καστελόριζο απ' έξω.

Και να πω κάτι για τη Νέα Δημοκρατία τώρα. Τον κ. Γιάννη Μπασιά τον ξέρετε; Είναι ο Πρόεδρος της Ελληνικής Διαχειριστικής Εταιρείας των Υδρογονανθράκων. Ψάξτε τον κ. Μπασιά, αν δεν κάνω λάθος είναι και κεντροαριστερός, δικός σας πρέπει να είναι ο άνθρωπος. Δεν με ενδιαφέρει, αλλά ήταν εκεί. Τον Αύγουστο, λοιπόν, του 2019 ζήτησε από την Κυβέρνηση να προκηρύξει διαγωνισμό σε πέντε θαλάσσια οικοπέδα με πιθανολογούμενα κοιτά-

σματα δύο εκ των οποίων νοτίως της Κρήτης. Η απάντηση του Υπουργού Χατζηδάκη ήταν αρνητική. Νότια της Κρήτης πριν γίνει το τουρκολιβικό σύμφωνο -που ούτε παράνομο. Δεν υπάρχει σύμφωνο για εμάς- να δοθούν σε διεθνείς κολοσσούς, «Εκκοπ Mobil» και λοιπά, τα οικοπέδα αυτά. Και ο κ. Χατζηδάκης μπλόκαρε την ευκαιρία της χώρας να βάλει τους διεθνείς παράγοντες με τους οποίους το ΚΚΕ διαφωνεί -δικαίωμά του- στο παιχνίδι αυτό. Αναιτιολόγητη η άρνηση του Υπουργού τότε. Ήταν μια χαμένη ευκαιρία. Αυτά δεν τα λέω εγώ τα λέει ο κ. Μπασιάς, τα λέει και ο κ. Κονοφάγος, ο οποίος είναι ειδικός επί των θεμάτων αυτών. Κανείς δεν ξέρει περισσότερα από αυτόν στη Βουλή.

Επίσης να σας πω το εξής, επειδή ακούω κάποιους από τη Νέα Δημοκρατία, τους νέους που φέρατε στο κόμμα σας, γιατί είστε ένα κόμμα πατριωτικό, έτσι θέλω να πιστεύω κατά βάση, αλλά φέρατε πολλούς επήλυδες, οι οποίοι πήδησαν στον χώρο σας και είναι πολύ προχωρημένοι στις απόψεις τους περί εθνικής κυριαρχίας. Υιοθετούν μια τουρκική επιχειρηματολογία και δυστυχώς το λένε πολλοί: το Καστελόριζο είναι μακριά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Ποιος το είπε αυτό;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Το είπαν πολλοί αυτό.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κανείς.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης):

Το έχουν πει πολλοί. Ψάξτε το λίγο παραπάνω, κύριε Χατζηδάκη. Το έχουν πει πολλοί, μην το συνεχίζετε. Ας ψάξουν τα γραφεία να βρουν τις δηλώσεις να τις βρουν και οι ίδιοι.

Εδώ το Αγαθονήσι είπε η Πρόεδρος της Δημοκρατίας ότι είναι μακριά. Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας είπε ότι το νησί Αγαθονήσι είναι μακριά! Επειδή, λοιπόν, είναι μακριά το νησί θα σας αποδείξω ότι δυστυχώς λέτε ό,τι θέλετε.

Τα Κανάρια Νησιά τα ξέρετε; Υπήρχε μια αντιδίκια με την Πορτογαλία για το θέμα αυτό. Είναι πολύ πιο μακριά από την Ισπανία. Εδώ είναι ο χάρτης. Τα πήραν οι Ισπανοί που είναι πολύ πιο μακριά. Διεθνές Δίκαιο! Έχετε διεθνολόγους οι οποίοι βέβαια έχουν πολλές φορές πρεσβυπικούς φακούς και βλέπουν μόνο τη μία πλευρά, δεν βλέπουν την άλλη πλευρά.

Η άλλη πλευρά του κ. Συρίγου, παραδείγματος χάριν, είναι του κ. Μανωλάκου από τη Νέα Δημοκρατία. Η λίστα που δόθηκε για ομιλητές έμαθα ότι μερικοί έφυγαν από τη λίστα, «τους έφυγαν», γιατί λένε πράγματα τα οποία μπορεί και να μην είναι και σωστά κατά τη βάση της μερικής διακυβερνήσεως και της μερικής ΑΟΖ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Όχι μερικής διακυβερνήσεως, συμφωνίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Μερικής διακυβερνήσεως. Ξέρω τι λέω.

Πάμε στην ουσία. Λέω λοιπόν το εξής και θα το ξαναπώ ακόμη μια φορά: Μερική ΑΟΖ κάνετε, μερική επέκταση δώδεκα ναυτικών μιλίων κάνετε, μερική οικονομική πολιτική κάνετε, μερική πολιτική υγείας κάνετε, μερική πολιτική μασκών κάνετε, «μερικά» τα κάνετε όλα, θέλετε, δεν θέλετε.

Πάμε στην ουσία. Υπόθεση Κίνας - Φιλιππίνων. Οι Φιλιππίνες είναι νησιά, δικαιώθηκαν από τη Χάγη. Γιατί άκουσα εδώ πολλούς να συμφωνούν για τη Χάγη. Για πείτε μου, κύριοι, γιατί να προσφύγω στη Χάγη; Για πείτε μου εσείς. Η Κίνα, ενώ έχασε το δικαστήριο, το έγγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων της ως ισχυρός, διότι από την εποχή των σπηλαίων υπάρχει το δικαίωμα της ισχύος, το δικαίωμα του ισχυρού και ουσιαστικά -θα σας το ξαναπώ ακόμη μια φορά- ο μεγάλος τρομοκράτης της Μεσογείου είναι η Τουρκία, ο πιο απειθαρχος παράγοντας και αποσταθεροποιητικός είναι η Τουρκία. Ποιος μου εγγυάται ότι η Χάγη, αν αποφασίσει υπέρ μας, θα στείλει στρατό να επιβάλει την άποψή της; Δεν έχει στρατό. Δεν μπορεί. Τι θέλετε πάλι, να λέτε ότι το Διεθνές Δίκαιο μας δικαιώσει; Ε, και; Αποτροπή και επίδειξη ισχύος, αυτή είναι η λύση, καταλάβετε το.

Πάμε λοιπόν τώρα στο τι δώσατε. Γιατί εδώ αρχίζει το πάρτι. Ακούστε, αγαπητοί μου φίλοι. Επειδή δεν είναι οικοπέδο και τσιφλίκι ή σπίτι σας η Ελλάδα, ποιος δίνει το δικαίωμα να δίνετε 56% στην Αίγυπτο; Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα εσάς να δίνετε το 56%, περιουσίας του ελληνικού λαού, στην Αίγυπτο; Αυτό κάνουνε, 56%-44%. Είναι οικοπέδο σας; Θα δίνετε το σπίτι σας εσείς κατά 56% σε κάποιον ξένο, αν είχατε ένα οικοπέδο; Όχι. Γιατί το

δίνετε εδώ; Πήρατε εγγύηση...Για να ακούσω εγώ μια λογική, γιατί ο Πρωθυπουργός είπε μια μισή αλήθεια, δεν είπε ψέματα, είπε μισή αλήθεια, ότι μας ενημέρωσε. Ακροθιγώς μας είπε για την Αίγυπτο. Κι αυτό που του τόνισα εγώ είναι να κάνει και στρατιωτική συμμαχία με την Αίγυπτο σε περίπτωση επιθέσεως και εμπλοκής και το ακούω, του λέω, αυτό, αν και διαφωνώ με τη λογική σας. Αλλά ούτε αυτό κάνετε. Δέσμευση αιγυπτιακή ότι αν συμβεί το παραμικρό με την Τουρκία θα συνδράμει η Αίγυπτος στρατιωτικά, ούτε αυτό πήρατε.

Πάμε λοιπόν στην ΑΟΖ. Θα διαβάσω λοιπόν τι λένε οι ειδικοί, όχι τι λέω εγώ. Γιατί με αυτό που κάνετε παραδεχθήκατε κι άλλα πράγματα. Ουσιαστικά παραδεχθήκατε και παραδέχεστε, με αυτή τη σύμβαση που θέλετε εμείς να γίνουμε συνένοχοι στο έγκλημα που κάνετε και μιλάτε για εθνική ομοψυχία.... Είναι έγκλημα αυτό που κάνετε. Δεν με ενδιαφέρει τι θα πουν τα σάιτ, τη συνειδησή μου θέλω να έχω καθαρή εγώ. Εδώ είναι ο Θεόδωρος Ρουσόπουλος. Το 2007, το 2008, το 2009, το 2010, το 2011 ήμουν εδώ, φωνή που ούρλιαζε για την ΑΟΖ και για τα πετρέλαια. Τα έλεγα, δεν με άκουγε κανείς. Θυμάμαι τον κ. Παπακωνσταντίνου, που με έλεγε «πετρέλαιά». Με έβλεπε έξω, στο Περιστέλι, και έλεγε «Ήρθε ο πετρέλαιός, ο Βουλευτής», γιατί έλεγα για τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο. Και σήμερα κινδυνεύει η Ελλάδα από το γεγονός ότι έχει αμύθητους θησαυρούς, δυστυχώς ή ευτυχώς για την πατρίδα.

Παραδοχή: Το μέγεθος της Κρήτης έχει μειωμένη επήρεια. Με αυτή τη συμφωνία αυτό παραδέχεστε, ότι η Κρήτη έχει μειωμένη επήρεια. Δεν θα πω ποσοστά, θα πω μειωμένη επήρεια. Κρήτη, μειωμένη επήρεια. Τι επήρεια να διεκδικήσω, αν ένα μεγάλο νησί όπως η Κρήτη έχει μειωμένη επήρεια, τότε τι επήρεια να ζητήσω μετά για το Καστελόριζο που είναι μικρότερο νησί; Με τα λάθη που κάνετε, μαθηματικά δημιουργείτε δεδομένα και εφελτήριο για τις επόμενες αρνητικές εξελίξεις. Δεν μιλώ για τον 28^ο μεσημβρινό, ειλικρινά. Αλλά η Ρόδος; Και η Ρόδος μειωμένη επήρεια; Σε λίγο θα βγάλετε μειωμένη επήρεια και τον Θερμαϊκό Κόλπο. Μειωμένη επήρεια και η Ρόδος;

Και επειδή θέλω να είμαι συνεπής: Κονοφάγος, ο ειδικότερος όλων για τη Λεκάνη του Ηροδότου. Δεν υπάρχει καλύτερος, δεν υπάρχει ειδικότερος, σας το λέω. Από το 2007, 2008, 2009 συνεργάζομαι, μαθαίνω από αυτόν πράγματα και από πολλούς, όπως ο κ. Φώσκολος, και πολλούς καθηγητές από τη Γερμανία. Λέμε: Δώσαμε το 1/3 από τη δική μας Λεκάνη, του Ηροδότου δώσαμε το 75% στην Αίγυπτο. Ακούστε τώρα. Η αξία, με τις σημερινές αποτιμήσεις, κύριοι συνάδελφοι, της Λεκάνης του Ηροδότου, του Αιγυπτιακού Γεωλογικού Ινστιτούτου, σας το λέω, είναι 300 με 400 δισ.. Δώσαμε δηλαδή στους Αιγύπτιους μπαξίσι για να συμφωνήσουν μαζί μας, περίπου, να υπολογίζετε 80 δισεκατομμύρια ευρώ. Τους τα δώσαμε, από τη δική μας περιουσία. Καταλαβαίνετε τι κάνετε; Χωρίς στρατιωτική συμφωνία, συμμαχία για επίθεση κοινή αν συμβεί το μοιραίο. Δεν κάνετε το αυτο-νέο. Η αξία της ελληνικής Λεκάνης του Ηροδότου είναι τρία τρισεκατομμύρια κυβικά μέτρα, δηλαδή εκατό τρισ. κυβικά πόδια, δηλαδή 300 με 400 δισ. ακαθάριστα ως αξία. Για να καταλάβετε κι εσείς τι δώσατε, αυτό το ροζάκι που βλέπετε εδώ είναι ελληνικό. Το δώσατε στην Αίγυπτο. Το ροζ κομμάτι, το 1/3, το δώσατε στην Αίγυπτο, και αυτό θα υπογράψω εγώ; Θέλετε να με κάνετε συνένοχο σε αυτό το πράγμα εμένα; Δεν θα με κάνετε ποτέ. Ειλικρινά το λέω αυτό. Το ροζ, εδώ. Το ροζ είναι ελληνικό και το δώσαμε στην Αίγυπτο, για να μάθει ο ελληνικός λαός τι δώσαμε, είναι σημαντικό. Γιατί δεν κάνετε ΑΟΖ με την Κύπρο απευθείας; Δεν θα χρειαζόταν ούτε η Αίγυπτος ούτε τίποτα, ΑΟΖ με την Κύπρο. Ξέρετε, οι διεθνολόγοι εδώ έχουν μια άλλη άποψη. Ξέρετε τι λένε; «Ελα, μωρέ, δεν γίνονται αυτά.» Γιατί δεν γίνονται, ρε παιδιά; Αν δεν γίνονται, πείτε δημόσια ότι δεν μπορείτε να το κάνετε και κάντε εκλογές και φύγετε. Πείτε «Δεν μπορώ να κάνω ΑΟΖ με την Αίγυπτο, φοβάμαι την Τουρκία μη μου κάνει πόλεμο και φεύγω». Δεν είναι κακό, δεν είναι κακό να το πείτε, αλλά να κάνετε μια επαίσχυντη συμφωνία, βαφτίζοντάς την θετική, υπάρχει διαφορά.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Πάμε στα Διαπόντια νησιά. Μας φέρνετε μια συμφωνία με την Ιταλία. Ποια Ιταλία; Ξέρετε ποια είναι η Ιταλία; Μεγαλύτερος εχθρός για όσους ξέρουν ιστορία -

κι εδώ διδάσκουν πολλοί ιστορία- είναι η Ιταλία. Η Ιταλία είναι πάντοτε εχθρική χώρα με την Ελλάδα, από τη ρωμαϊκή περίοδο, το Βυζάντιο, με τον Πάπα. Τα ξεχάσατε αυτά; Το '40 θα μιλήσω; Το '23 τι μας έκαναν στην Κιλικία; Πάντοτε. Γιατί είναι εχθροί μας όμως; Γιατί είμαστε η πόρτα για να βγουν προς το Σουέζ, η Ελλάς. Γεωοικονομικά, γεωπολιτικά τους στραγγαλίζουμε. Λογικό. Και πάτε και κάνετε συμφωνία με την Ιταλία, η οποία Ιταλία τώρα κάνει κοινά γυμνάσια με την Τουρκία κάτω από την Κρήτη. Την ώρα που φέρνετε εδώ τη συμφωνία με την Ιταλία, οι Ιταλοί κάνουν κοινά γυμνάσια με τους Τούρκους κάτω από την Κρήτη. Ζητώ συγγνώμη για την ένταση, αλλά δεν έχετε καταλάβει τι υπογράφετε. Δυστυχώς, το λέω με πολύ πόνο ψυχής. Δεν καταλαβαίνετε τι υπογράφετε. Διαπόντια νησιά. Λέει ο καθηγητής Ζεληλίδης, Νέα Δημοκρατία είναι ο άνθρωπος, καθηγητής πανεπιστημίου, ψάξτε τον. Διάβασα λοιπόν τη μελέτη του. Είναι ο ειδικός που έψαξε όλο το Ιόνιο. Είναι πολύ πλούσια σε κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Τι δώσαμε με τη συμφωνία, τι δίνετε εσείς ως Νέα Δημοκρατία με τη συμφωνία αυτή; Ο Κόλπος Κυπαρισσίας μαζί με τις Στροφάδες έχει μεγάλο αντίκλινο. Ο καθηγητής γεωλογίας, όχι ο διεθνολόγος. Ο διεθνολόγος λέει τα δικά του, με βάση αυτά που του έμαθαν στο πανεπιστήμιο ή με βάση τι φαντάζεται ο ίδιος. Ο γεωλόγος είναι επιστήμονας. Επιστήμη σημαίνει έρευνα, ένα κι ένα κάνει δύο. Ο διεθνολόγος είναι όπως οι δημοσιογράφοι, από θεωρία είμαστε μεγάλοι, από ουσία τίποτα. Είναι το μεγαλύτερο κοίτασμα της Νοτιοανατολικής Μεσογείου. Το κοίτασμα στις Στροφάδες, το λέει ο καθηγητής, πολύ μεγαλύτερος από το κοίτασμα Ζορ της Αιγύπτου, ο νεοδημοκράτης καθηγητής γεωλογίας Ζεληλίδης. Και το δώσατε όλο στην Ιταλία και θέλετε εγώ, που από το 2007 ωρνούμαι εδώ -μη σώσω και ξαναμπώ στη Βουλή- να υπογράψω κάτι τέτοιο; Δεν θα το κάνω ποτέ μου. Ποτέ μου! Το ζήτησαν λοιπόν οι Ιταλοί, το δώσατε. Τι είπε ο κ. Ζεληλίδης; Μόνο από το Ιόνιο η Ελλάς, αν εκμεταλλευτεί τον ορυκτό της πλούτο, μπορεί να έχει είκοσι χρόνια εξάρτηση ενεργειακή η Ευρώπη από την Ελλάδα. Δεν μιλάει για τα υπόλοιπα μέρη, άλλα τριάντα χρόνια.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, εγώ προσωπικά μπήκα στη Βουλή με ένα όνειρο, να μιλήσουμε γι' αυτό το θέμα πραγματικά για την ανακρίση ΑΟΖ κάποια στιγμή στο Κοινοβούλιο. Θλίβομαι, ειλικρινά θλίβομαι για αυτά που συμβαίνουν. Ήρθα, άκουσα πολιτικούς αρχηγούς και ντρέπομαι για αυτά που άκουσα σήμερα. Πιστεύω ότι έχουν συμφωνήσει όλοι μαζί σας, με τη Νέα Δημοκρατία, είναι συμφωνημένη ιστορία. Δεν άκουσα τίποτα πραγματικό περί ουσιαστικής διαφωνίας. Σας είπα, ο Μάας έκανε δουλειά, έκανε μασάζ και ιδιαίτερα στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που ήρθε εδώ να μας πει τι έλεγε ο Κουμουτσάκος πριν, τι έλεγε η Νέα Δημοκρατία πριν, να τους υπενθυμίσει στους νεοδημοκράτες για τη Συμφωνία των Πρεσπών τι έγκλημα έκαναν κατ' αυτούς. Για μένα ήταν εθνικά αξιοπρεπής η στάση της Νέας Δημοκρατίας προεκλογικά με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αλλά θα την επιδοκίμαζα αν την εξεταστική επιτροπή για τον Κοτζιά τη φέρνατε στη Βουλή. Ο κ. Τασούλας είναι εδώ. Δεν τη φέρνει ποτέ ο κ. Τασούλας. Πρόεδρος είναι, ό,τι θέλει κάνει έτσι κι αλλιώς, δική του άποψη είναι αυτή. Να συζητήσουμε ποιος μας οδήγησε στη Συμφωνία των Πρεσπών, ο κ. Κοτζιάς και οι υπόλοιποι. Δεν φέρνετε την εξεταστική. Αυτό είναι το έγκλημα που κάνετε.

Πάμε στην ουσία, γιατί μίλησε για τη συμφωνία αυτή. Κύριοι της Βόρειας Ελλάδος, Μακεδόνες Βουλευτές, η συμφωνία που υπέγραψε η Ελλάς περί περικόλειστος κράτους και Διεθνούς Δικαίου δίνει τη δυνατότητα στα Σκόπια ως περικόλειστο κράτος να ζητήσει ναυτικές βάσεις στον Θερμαϊκό Κόλπο. Σας το είχα πει από τότε, σας το ξαναλέω. Ψάξτε το. Το άρθρο μέσα είναι καταγεγραμμένο πονηρά, αλλά δυστυχώς δεν το αντιλαμβάνονται κάποιοι. Έχουν γίνει εγκλήματα. Στο άρθρο λοιπόν το συγκεκριμένο, της Συμφωνίας των Πρεσπών, που είναι και η ενδιάμεση συμφωνία που έχει γίνει και σε προγενέστερο χρόνο, στο άρθρο 5, μιλάει για δικαιώματα στον Θερμαϊκό Κόλπο των Σκοπιανών. Πώς θα αντικρίσετε τους ψηφοφόρους σας στη Μακεδονία να βλέπετε λιμάνι σκοπιανό στον Θερμαϊκό Κόλπο ή βάση λιμενικού, γιατί θα 'χουμε σύνδεση με τον Αζόρ με ποταμόπολη;

Ξέρετε, ουδείς ελληνικότερος των Ελλήνων, φίλες και φίλοι.

Επειδή επενδύετε στους συμμάχους σας, επενδύετε στη Γερμανία, στην Αμερική, στη Γαλλία, στους εξωγήινους, στον Σείριο, στην Ανδρομέδα -δεν ξέρω πού επενδύετε- σας ξαναλέω, ουδείς ελληνικότερος των Ελλήνων. Αυτή είναι η αλήθεια. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι, πρέπει να είμαστε τολμηροί, ελληνοπρεπείς και αποφασισμένοι. Εμείς οφείλουμε στην Ελλάδα και όχι η Ελλάδα σε εμάς. Αυτή είναι μια αλήθεια.

Όμως, έτσι όπως κάνετε τις συμβάσεις και τις συμφωνίες δεν μπορούμε να συναινέσουμε. Θεωρούμε ότι κάνετε τραγικό λάθος.

Δεν θα πω ότι δεν μιλάτε καθόλου για υφαλοκρηπίδα. Εάν θέλετε να συμφωνήσουμε πραγματικά για να ασκηθεί σοβαρή εξωτερική πολιτική, ας κάνουμε Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας. Είμαστε η χώρα που δεν το έχει, όπως δεν έχει και συνταγματικό δικαστήριο. Ας τα κάνουμε αυτά. Ούτε αυτά κάνετε!

Αν θέλετε να συμφωνήσουμε κάνετε ΑΟΖ με την Κύπρο, επεκτείνετε τα χωρικά ύδατα σε δώδεκα ναυτικά μίλια σε όλο το εύρος της Ελλάδος. Δεν είναι μόνο το Ιόνιο, είναι και το Αιγαίο. Να τα επεκτείνετε παντού και έτσι να σας ακούσουμε!

Δεν έχω καμμία διάθεση να αντιπαλέψω ή να μαλώσω με κανέναν. Θεωρώ ότι η Ελλάς χρειάζεται μια νέα μεγάλη ιδέα, μια και λατρεύουν τον Βενιζέλο εδώ. Ήρθε και ο κ. Τσίπρας, ήρθε και ο Πρωθυπουργός μας. Η Ελλάς χρειάζεται μια νέα μεγάλη ιδέα, μια πραγματικά μεγάλη ιδέα όσο και αν φαίνεται περιέργο, ένα όραμα που θα ακολουθήσουν όλοι οι Έλληνες και τα κόμματα μαζί, έναν ηγέτη, έναν οποιοδήποτε ηγέτη. Το λέω αυτό γιατί οι μεγάλες ιδέες γεννιούνται από τους μεγάλους άνδρες, αλλά οι μεγάλοι άνδρες δεν κάνουν εκπτώσεις σε εθνική κυριαρχία. Οι μεγάλοι ηγέτες δεν έκαναν ποτέ εκπτώσεις. Ο Βενιζέλος δεν έκανε εκπτώσεις. Οραματίστηκε μια τεράστια Ελλάδα, με τη λάθη του -διότι έκανε και λάθη- αλλά οδήγησε μια Ελλάδα εκεί που έπρεπε. Δυστυχώς, σήμερα με αυτό που κάνουμε δεν μεγαλώνουμε την Ελλάδα, δεν μεγαλώνετε την Ελλάδα. Αυτό αποδεικνύεται από τα λάθη που κάνετε στην εξωτερική πολιτική.

Κύριε Πρωθυπουργέ, τα είπαμε και κατ' ιδίαν, σας είπα για τη Γαλλία. Θα μπορούσαμε να κάνουμε με τη Γαλλία, όχι γιατί μας αγαπάνε οι Γάλλοι, αλλά παραδόξως θα έλεγα ότι η Γαλλία εδώ και αιώνες έχει μια φιλοελληνική στάση. Είναι αληθές. Όμως, την έχει γιατί συμπλέουν τα συμφέροντά της και σήμερα -η Γαλλία, όχι ο Μακρόν συγκεκριμένα- με τα δικά μας συμφέροντα. Μην ξεχνάμε ότι στον Λίβανο, στη Συρία, είχε αποικίες η Γαλλία.

Άρα, γιατί να μην πάρω οπλικά συστήματα από τη Γαλλία, αφού θέλετε να πάρετε οπλικά συστήματα; Αλλά να υποχρεώσεις τη Γαλλία! Υποχρεώσεις, όμως, και με την Κύπρο.

Τους δίνουν βάση, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά υπογράφουν και στρατηγική συμφωνία αρωγής της Γαλλίας προς την Κύπρο. Δώστε μία βάση! Δώσατε στους Αμερικανούς τόσες βάσεις: Αλεξανδρούπολη, Σούδα, Άραξο, τα δώσατε όλα. Όμως, έχει σημασία τι πήραμε. Τίποτα!

Δώστε μία βάση! Όμως, όταν δίνετε βάσεις να παίρνετε και κάτι άλλο. Υπάρχει και η λογική του δίνω και παίρνω. Η Ελλάς είναι η χώρα που μόνο δίνει και ποτέ δεν παίρνει. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μπορούμε να κάνουμε συνεργασία με τους Γάλλους, ναυπήγηση πλοίων κ.λπ..

Εδώ η φιλική μας Ισπανία βοηθά στην κατασκευή του ελικοπτεροφόρου μας Τούρκους. Η Ιταλία, που σας έλεγα προηγουμένως, τους δίνει στρατιωτικά ελικόπτερα. Τα τουρκικής κατασκευής ελικόπτερα είναι ιταλικές μηχανές. Η δε Γερμανία τους δίνει Leopard και τους έκανε drones. Και περιμένετε από αυτούς, κύριε Πρωθυπουργέ, να μας σώσουν; Είμαστε μόνοι! Ο κ. Τσίπρας, ο κ. Κουτσούμπας, ο κ. Βαρουφάκης, η κ. Γεννηματά, οι υπόλοιποι συνάδελφοι Βουλευτές, οι Έλληνες, είμαστε μόνοι και πάντα ήμασταν μόνοι. Ας το καταλάβουμε! Γιατί πρέπει να επενδύω στο Διεθνές Δίκαιο που δεν υπάρχει, γιατί αν υπήρχε Διεθνές Δίκαιο θα είχαν φύγει οι Τούρκοι από την Κύπρο.

Ποιον κοροϊδεύουμε; Αν το 1974 υπήρχε Διεθνές Δίκαιο θα είχαν φύγει οι Τούρκοι από την Κύπρο. Δεν έφυγαν ποτέ. Δυστυχώς, ζούμε με αυταπάτες, ζει το πολιτικό μας σύστημα με αυταπάτες, ζει με φαντασιώσεις. Μακάρι να υπήρχε Διεθνές Δίκαιο! Διαβάστε τον Θουκυδίδη, κάνει καλό.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ξανά το εξής για τη Γαλλία. Η

μόνη χώρα που πραγματικά μας βοήθησε είναι η Γαλλία. Να σας πω γιατί; Μας έδωσε Mirage και δεν έδωσε στους Τούρκους. Στους Γερμανούς πληρώσαμε τα τέσσερα υποβρύχια -και να είναι καλά που τα παραλάβαμε τα αόρατα αυτά υποβρύχια, παρά τα προβλήματα που είχαν, που έγερναν, δεν έγερναν και έχουμε υπεροπλία τώρα στον υποβρυχιακό μας στόλο- αλλά ταυτοχρόνως δίνουν και έξι υποβρύχια στους Τούρκους. Αυτή είναι η καλή στρατιωτική αγορά. Αγοράζει F-16 η Ελλάδα από την Αμερική, αγοράζει και η Τουρκία.

Γιατί, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν πάτε να πάρετε από τη Ρωσία Suckhoi 57 και μέσα σε δύο χρόνια παράδοση και περιμένετε το 2030; Η ίδια τιμή για τριάντα Suckhoi με δύο χρόνια παράδοση και θα έχουμε υπεροπλία στον αέρα.

Θα μου πείτε, νατοϊκή δύναμη κ.λπ.. Νατοϊκή είναι και η Τουρκία, έχει πάρει S-400. Γιατί θα πρέπει να είμαι συνεχώς εγώ το καλό παιδί και να μη με βοηθάνε κιόλας; Να είμαι καλό παιδί, αλλά να με βοηθούν! Μας έχουν στην καρπαζιά.

Αυτά, όταν τα λέω, μπορεί να γίνονται κακός, αλλά πρέπει να αποκτήσουμε το στρατηγικό δόγμα του Κονδύλη. Είμαι κάθετος σε αυτό. Μόνο με το δόγμα του Κονδύλη μπορεί η Ελλάς να ανανήψει. «Για να πετύχουμε την αποτροπή πρέπει να έχουμε δυνατότητα της στρατηγικής κρούσης ή του ισοδύναμου αποτελέσματος», Κονδύλης. Τα έλεγε, τα έγραφε, αλλά ποιος τα διαβάζει και ποιος τους δίνει σημασία;

Βέβαια, έχουμε ένα σωρό προτάσεις, αλλά θα σας πω κάτι; Τις κρίσιμες αυτές στιγμές -με πιέζει ο χρόνος και θέλω να πω πάρα πολλά πράγματα-, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν με ακούσατε σήμερα, αλλά δεν με πειράζει, όμως θα ήθελα κλείνοντας να χρησιμοποιήσω τα δικά σας λόγια, τις δικές σας εκφράσεις. Συμφωνώ απόλυτα με όσα λέτε εδώ. Θεωρώ ότι ήταν η καλύτερή σας ομιλία. «Αποτελεί ένα εθνικό λάθος που προσβάλει την αλήθεια και την ιστορία της πατρίδας μας. Κατώτερη των περιστάσεων η Κυβέρνησή σας, κουρελιάζει την πολιτική ζωή με μεθοδεύσεις. Τα προσωπεία πέφτουν, γελοιοποιείται η δημόσια ζωή και υπονομεύονται τα εθνικά μας συμφέροντα. Μυστικά διαπραγματευτήκατε παραβιάζοντας μια πολιτική που ζητά ευρύτερες συναίνεσεις. Μιλώ σε Βουλευτές προθύμους να υψώσουν το χέρι σκύβοντας το κεφάλι, να θυσιάσουν διακυβεύματα που τους υπερβαίνουν κατά πολύ.

Η Κυβέρνηση μας έδωσε μια μεγάλη μάχη. Καταγγείλαμε τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις στέλνοντας σήμα κινδύνου για όσα έρχονται. Απαιτήσαμε συνεργασία, αλλά διαπιστώσαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε κομματικό του εργαλείο τα εθνικά θέματα. Σας καλώ στην ψηφοφορία, κύριοι συνάδελφοι, που θα ακολουθήσει να πείτε το μεγάλο «όχι», να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, στο ύψος της ιστορίας». Ομιλία του Έλληνα Πρωθυπουργού για την επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών. Την προσυπογράφω με δύο υπογραφές, αλλά την επαναλαμβάνω και σήμερα για το δικό σας κόμμα, γιατί αυτά που λέγατε τότε, δυστυχώς γίνονται και σήμερα. Δεν μας ακούτε για τα εθνικά θέματα και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα.

Κλείνοντας, να ευχαριστήσω δημοσίως τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις και να πω ότι εδώ η Κυβέρνηση πάει καλά -εγώ θα είμαι ακριβοδίκαιος με όλα- όμως, πρέπει και οι κανόνες της εμπλοκής και απεμπλοκής να δοθούν στο Πολεμικό μας Ναυτικό ή στη Αεροπορία μας για να ξέρουμε πώς θα αντιδράσουμε. Το Έθνος αυτή τη στιγμή στηρίζεται σε τρεις πυλώνες: στον Στρατό, στον Στόλο και στην Αεροπορία, πυλώνες που όταν ήταν ελεύθεροι να δουλέψουν δεν μας πρόδωσαν ποτέ.

Να πω και κάτι, κύριε Πρωθυπουργέ, και αν θέλετε το ακούτε; Αν θέλεις να γίνεις μεγάλη χώρα, να μάθεις να έχεις μεγάλες ιδέες, έλεγε ένας πολύ μεγάλος Έλληνας στοχαστής, τον οποίον ξεχνούμε όλοι.

Κλείνοντας, να πω για ακόμη μία φορά ότι, κύριε Πρωθυπουργέ, για εμάς και τα Διαπόντια νησιά και οι Στροφάδες και το Καστελόριζο και τα δεκατέσσερα άλλα μικρά νησιά είναι Ελλάδα. Μην κόβετε την Ελλάδα! Μην την ακρωτηριάζετε γιατί θα είστε ο Πρωθυπουργός που ακρωτηρίασε την Ελλάδα και αυτός που τη μεγάλωσε. Δεν σας αξίζει εσάς αυτό ειδικά!

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ο κύκλος των πρωτομιλιών των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων κλείνει με την ομιλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25 κ. Βαρουφάκη.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρωθυπουργέ, το ΜέΡΑ25 θα καταψηφίσει τη συμφωνία με την Ιταλία και την Αίγυπτο για την οριοθέτηση Αποκλειστικών Οικονομικών Ζωνών, όχι λόγω των ατελειών που προφανώς έχουν -καμμία συμφωνία δεν μπορεί να είναι τέλεια- όπως έχουν πει και άλλοι συνάδελφοι, για παράδειγμα, ότι η συμφωνία με την Ιταλία περιέχει πρόβλεψη για προσφυγή στη Χάγη σε περίπτωση διαφωνιών, ενώ η συμφωνία με την Αίγυπτο δεν το περιέχει ή την απουσία τόσο από το προσέτιμο όσο και από κάθε άρθρο της ελληνοαιγυπτιακής συμφωνίας της οποιασδήποτε ρητής αναφοράς στον κανόνα της μέσης γραμμής με βάση τον οποίο συντελέστηκε η οριοθέτηση ή η ασάφεια ως προς το ερώτημα αν η συμφωνία οριοθέτησης ΑΟΖ με μια χώρα που έχει παντού χωρικά ύδατα στα 8 μίλια, όπως η Αίγυπτος, την ώρα που η δεύτερη χώρα, η Ελλάδα, παραμένει στα 6 μίλια προς ανατολάς, κάτι που δεν αλλάζει με το σημερινό πυροτέχνημα για το Ιόνιο. Αυτό σημαίνει επαναδιαπραγμάτευση με την Αίγυπτο της συμφωνίας για την ΑΟΖ σε περίπτωση που επεκτείνουμε και εμείς στα δώδεκα μίλια προς ανατολάς.

Αυτές είναι ατέλειες αλλά δεν είναι ο λόγος για τον οποίον καταψηφίζουμε. Κανένα προϊόν διαπραγμάτευσης, όπως είπα, δεν είναι τέλει, προφανώς. Ούτε καταψηφίζουμε επειδή οι συμφωνίες αυτές εμπεριέχουν υποχωρήσεις προς τη Ρώμη και το Κάιρο. Για παράδειγμα μειωμένη επήρεια μεγάλων νησιών, όπως η Κεφαλλονιά που ενδεχομένως να ενισχύουν την διαπραγματευτική θέση της Άγκυρας. Μακριά από το ΜέΡΑ25 ο εθνικιστικός μαξιμαλισμός. Η επίτευξη αμοιβαίων επωφελών συμφωνιών, κύριε Πρωθυπουργέ, προφανώς απαιτούν και συμβιβασμούς. Το ζητούμενο για μας στο ΜέΡΑ25 είναι οι συμβιβασμοί είτε με την Τρόικα είτε με την Άγκυρα να είναι αμοιβαίως επωφελείς. Να ωφεληθούν, δηλαδή, τη χώρα χωρίς να την καταστήσουν τελικά συμβιβασμένη, εξουδετερωμένη και εν τέλει ηττημένη. Ο λόγος που καταψηφίζουμε είναι ότι διαφωνούμε με το σκεπτικό σας τόσο της Κυβέρνησης όσο και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που σας οδηγεί στην τακτική να επιδιώκετε τακτοποίηση των εθνικών μας θεμάτων μέσω ακολουθίας διμερών συμφωνιών.

Η λογική σας, που δεν αμφισβητεί ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε το Κίνημα Αλλαγής είναι η εξής. Εύλογη είναι, απλά εμείς διαφωνούμε μαζί της. Θέλετε πριν πάτε σε διμερή διάλογο με την Άγκυρα να ενισχύσετε τη διαπραγματευτική σας ισχύ. Σωστό. Πώς μας ζητάτε να σας βοηθήσουμε όμως να αποκτήσετε μεγαλύτερη διαπραγματευτική ισχύ; Να κυρώσουμε δυο διμερείς συμφωνίες ΑΟΖ επειδή κρίνεται ότι αν πάτε στη διαπραγμάτευση με την Άγκυρα με αυτές τις συμφωνίες κυρωμένες η θέση σας θα είναι ισχυρότερη. Πλανάσθε, αγαπητοί συνάδελφοι. Το αντίθετο θα συμβεί. Τίποτα δεν ενισχύει περισσότερο την Άγκυρα, ιδίως σήμερα, από μια ακολουθία διμερών διαπραγματεύσεων που κλιμακώνονται με διμερή διαπραγμάτευση Αθήνας-Άγκυρας. Κακά τα ψέματα, κύριε Πρωθυπουργέ. Σας σέρνουν σε διμερή διαπραγμάτευση με επιδιαιτητή την κ. Μέρκελ. Και στο βάθος, στην απευκταία περίπτωση εκτροπής, τον αμερικανικό παράγοντα.

Έχετε ήδη συμφωνήσει, κύριε Μητσοτάκη, σε ένα τέτοιο διάλογο με ατζέντα που θα υπαγορεύσει το Βερολίνο μετά από αгаστή συνεργασία με την Άγκυρα. Εμείς, το ΜέΡΑ25 δεν θα λέγαμε όχι ακόμα και σε ένα τέτοιο διάλογο αν θεωρούσαμε ότι υπήρχε προοπτική μιας αμοιβαίως επωφελούς για τον ελληνικό και τουρκικό λαό συμφωνίας. Δεν θα είχαμε πρόβλημα καν με την επιδιαιτησία της κ. Μέρκελ αν δεν ήταν δεδομένη η προσήλωσή της όχι στα συμφέροντα των ευρωπαϊών πολιτών, ούτε καν των Γερμανών πολιτών αλλά στις επιδιώξεις συγκεκριμένων γερμανικών πολυεθνικών με επενδύσεις στην Τουρκία ή με δίκτυο εξαγωγών προς την Τουρκία.

Απευθύνομαι στον Πρωθυπουργό και τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με ένα ερώτημα. Πραγματικά περιμένετε να συναινέσει η κ. Μέρκελ έστω και θεωρητικά σε κυρώσεις εναν-

τίον της Τουρκίας όταν το γερμανικό μεγάλο κεφάλαιο έχει τέτοια διείσδυση στην τουρκική οικονομία;

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, επειδή η τακτική σας νομοτελειακά φέρνει διμερή διάλογο που θα σας οδηγήσει στη βέβαιη συνθηκολόγηση είτε μετά από θερμό επεισόδιο, είτε χωρίς. Μια συνθηκολόγηση που θα ωφελήσει μόνο την ολιγαρχία χωρίς σύνορα εις βάρος των χωρών μας, εις βάρος όλων των λαών της Ανατολικής Μεσογείου για να μην πω και εις βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας των ευρωπαίων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, λέτε και ξαναλέτε ότι η χώρα μας είχε κάθε νομικό δικαίωμα να συνάψει αυτές τις δυο συμφωνίες. Προφανώς. Αυτό δεν το αμφισβητεί κανείς. Γιατί όμως δεν προχωρήσατε στη θεσμοθέτηση ΑΟΖ με την Κύπρο; Δεν είχατε το νομικό δικαίωμα; Προφανώς το είχατε. Δεν το κάνατε και σωστά δεν το κάνατε γιατί θα ήταν στρατηγικό λάθος. Εμείς θεωρούμε ότι κι αυτές οι συμφωνίες με Ιταλία και Αίγυπτο είναι κι αυτές στρατηγικό λάθος. Εκείνο, λοιπόν, που αμφισβητεί το ΜέΡΑ25 είναι το κατά πόσον οι διμερείς συμφωνίες ως έννοια, ως μέθοδος, είτε είναι με την Ιταλία, με την Αίγυπτο, συμφέρουν τη χώρα μας στη σημερινή συγκυρία. Το κατά πόσο εντάσσονται σε μια συνολική στρατηγική αντί να αποτελέσουν τακτικισμούς που άνευ στρατηγικού σχεδιασμού οδηγούν νομοτελειακά σε ένα αυτογκόλ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γνωρίζουμε αυτό. Δεν το γνωρίζουμε; Η τουρκική διπλωματία κοπτάζει μπροστά τρεις, τέσσερις και πέντε κινήσεις στη γεωστρατηγική, γεωπολιτική σκακιέρα. Οι δικές μας κυβερνήσεις, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, μένετε κολλημένες στην πρώτη, άντε μπορεί και στη δεύτερη κίνηση. Μια σύντομη αναδρομή στο πρόσφατο παρελθόν νομίζω ότι το επιβεβαιώνει. Κάποιοι είχαν τη φαινική ιδέα πριν από αρκετά χρόνια ότι ο καλύτερος τρόπος να προωθηθούν τα ελληνικά συμφέροντα, τα εθνικά μας συμφέροντα ήταν μέσω της συμφωνίας με το Ισραήλ, στη μέση η Κύπρος για εξορύξεις από την Κρήτη μέχρι τη Χάιφα με τον EastMed κ.ο.κ.. Πλούτος και ισχύς ήταν η υπόσχεση. Από τη μια μεριά πετρέλαια και φυσικά αέρια θα γέμιζαν τα άδεια ταμεία από την άλλη στήριξη από «Εκχοπ», Τραμπ, 6^ο στόλο, Ισραήλ θα δημιουργούσαν ερείσματα για τη χώρα μας μεταξύ των ισχυρών. Ούτε σκέψη για την επόμενη κίνηση της Άγκυρας.

Καμμία συνειδητοποίηση ότι ο Ερντογάν σας κοιτούσε κι έτριβε τα χέρια του βλέποντας το γεωστρατηγικό δωράκι που του χαρίζετε. Βλέπετε η Άγκυρα γνωρίζει ότι πλούτος δεν υπάρχει. Ότι άνθρακας ο θησαυρός των ορυκτών καυσίμων. Θέλετε απόδειξη; Ακούσατε τις προάλλες για τα σημαντικά ευρήματα υδρογονανθράκων στη Μαύρη Θάλασσα σε περιοχές που αναμφισβήτητα βρίσκονται στην τουρκική κυριαρχία. Αν, όπως λένε πολλοί, ο Ερντογάν κάνει προκλήσεις στη Μεσόγειο, παίρνει ρίσκα, επειδή έτσι ελπίζει ότι θα λύσει το ενεργειακό πρόβλημα της Τουρκίας, θα περίμενε κανείς ότι αυτά τα ευρήματα στη Μαύρη Θάλασσα θα μείωναν την προκλητικότητα του στη Μεσόγειο. Θα μείωναν τις κινήσεις του στη Μεσόγειο. Κάτι που δεν έγινε. Και γιατί δεν έγινε; Επειδή ο Ερντογάν δεν ενδιαφέρεται για τους υδρογονάνθρακες. Άλλο τον ενδιαφέρει. Να σας σύρει σε διμερή διαπραγμάτευση και παράλληλα να μετατρέψει την Τουρκία από περιφερειακή δύναμη που ήδη είναι στη μοναδική έκφραση του πολιτικού σουνιτικού Ισλάμ από τη Βοσνία και το Κόσοβο ως την Υεμένη, ακόμα και την Ινδονησία αν μπορεί. Η ανατροπή των αδερφών μουσουλμάνων, από τον σύμμαχό σας και δικτάτορα, κ. Σίσι, παρά το γεγονός ότι ήταν σύμμαχός του, τον καθιστά μοναδικό παίκτη και εκφραστή που πολιτικού σουνιτικού Ισλάμ.

Γνωρίζει ακόμα η Άγκυρα και κάτι άλλο. Ότι η συμμαχία σας με Ισραήλ, «Εκχοπ», Σίσι, Μακρόν, Εμιράτα και σία δεν θα ενισχύσει τη χώρα μας. Μόνο εκείνον ενισχύει. Τόσο στο εσωτερικό της Τουρκίας όσο και στην ευρύτερη περιοχή. Κοπτάξε πόσο χρήσιμα για εκείνον, πόσο έξυπνα χρησιμοποίησε τη συμμαχία σας με Ισραήλ, «Εκχοπ», Σίσι, Μακρόν, Εμιράτα και σία. Ξεκίνησε κι αυτό όσο ήσασταν εσείς στην Αντιπολίτευση, όταν ο κ. Τσίπρας ήταν υπεύθυνος για τη συμμαχία αυτή, με διάγγελμα στον κατατρεγμένο και καταδυναστευόμενο τουρκικό λαό λέγοντας «πάνε να μας περικυκλώσουν με τρυπάνια από την Κρήτη ως τη Χάιφα

εκμεταλλευόμενοι όλη τη θαλάσσια περιοχή στην ποδιά, στην κοιλιά της Τουρκίας και εγκλωβίζοντας την Τουρκία στη στεριά». Είπε στους Τούρκους πολίτες στα διαγγέλματά του στην τηλεόραση: «Τρυπάνια αυτοί; Τρυπάνια κι εμείς από την Αττάλεια ως την Τρίπολη της Λιβύης». Με αυτό το εθνικιστικό ξέσπασμα το οποίο όμως οι εξαγγελίες για τα δικά μας τρυπάνια κατέστησαν κυρίαρχο αφήγημα εντός της Τουρκίας θεμελίωσε τη συναίνεση εντός της Τουρκίας για τη λιβυκή του εκστρατεία. Σταθεροποίησε το τρεμάμενο καθεστώς του κι έβαλε έτσι στη γωνία τους Τούρκους δημοκράτες, τους δικούς μας συνοδοιπόρους εντός της γείτονας χώρας.

Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα. Αν η Ελλάδα δεν είχε προχωρήσει στη συμμαχία με Ισραήλ, «Εκχον», Σίσι, Μακρόν, Εμράτα και σία ο Ερντογάν δεν θα προχωρούσε στη λιβυκή του εκστρατεία; Εύλογο το ερώτημα. Κανείς δεν μπορεί να απαντήσει με σιγουριά. Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι αν ο κ. Τσίπρας κι αργότερα εσείς, κύριε Μητσοτάκη, δεν χαριεντιζόσασταν με τον κ. Νετανιάχου εξαγγέλλοντας εξορύξεις σε όλο το πλάτος της Ανατολικής Μεσογείου θα ήταν πολύ δυσκολότερο για τον Ερντογάν να δημιουργήσει εντός της Τουρκίας και του μουσουλμανικού κόσμου τη συναίνεση που τόσο εύκολα δημιούργησε λόγω της δικής σας συμμαχίας με Ισραήλ, «Εκχον», Σίσι, Μακρόν, Εμράτα και σία.

Κάπως έτσι κίνησε ο Τούρκος Πρόεδρος προς τη Λιβύη με τριπλό στόχο: ΑΟΖ με την Τρίπολη, με την οποία ουσιαστικά να κάνει ρελάνς στη δική σας συμμαχία με Ισραήλ και Αίγυπτο, προβολή ηγεμονικής εξουσίας στον αραβικό κόσμο και το πιο σημαντικό να σας εξωθήσει στο επόμενο σας λάθος. Και εσείς, κύριε Μητσοτάκη, δεν αργήσατε να πέσετε στην παγίδα. Χωρίς σχέδιο και πάλι χωρίς να σκεφτείτε την επόμενη σας κίνηση, αγκαλιάσατε τον πολέμαρχο Χαφτάρ, στη βάση της σαθρής λογικής ότι ο εχθρός του εχθρού μου, είναι φίλος μου.

Σε τούτη εδώ την Αθήνα, την 17^η Ιανουαρίου σάς είχα πει αυτολεξεί τα εξής: Αγκαλιάζοντας τον πολέμαρχο Χαφτάρ, θυμίζετε τους Έλληνες υπερπατριώτες που τη δεκαετία του '90 αγκάλιασαν τον Κάρατζιτς, πλήττοντας έτσι και την εικόνα της χώρας και τη γεωστρατηγική μας θέση. Σας κάλεσα τότε να επανορθώσετε, να πάψετε να ονειρεύεστε άπιαστα μεγαλεία και ανύπαρκτα πλούτη από υδρογονάνθρακες, αγκαλιά με Νετανιάχου, Σίσι, Τραμπ και -αν είναι δυνατόν- Χαφτάρ. Είχα πει να καταστήσουμε την Ελλάδα το μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα γίνει το κέντρο βάρους ενός διεθνούς περιφερειακού δικτύου ανανεώσιμης ενέργειας, το οποίο θα αγκαλιάζει ολόκληρη τη Μεσόγειο και μας δίνει πραγματικές δυνατότητες και να παίξουμε αναπτυξιακό ειρηνευτικό ρόλο και να περιθωριοποιήσουμε εκείνους που επιβουλούνται τη Λιβύη, αλλά και τα κυρίαρχά μας δικαιώματα. Κωφεύσατε τότε, όπως κωφεύετε και σήμερα και είδαμε τα αποτελέσματα της ιλαροτραγωδίας με τον Χαφτάρ, τον αμμοσαγιά loser που αγκαλιάσατε. Όχι μόνο οι Ισλαμιστές μισθοφόροι του Ερντογάν τον εξευτέλιαν στα πεδία της μάχης στη Λιβύη, αλλά δεδομένο ότι ο Χαφτάρ είχε την υποστήριξη και του Πούτιν, με αυτή τη στρατιωτική νίκη επί του Χαφτάρ, ο Ερντογάν, έγινε χρησιμότερος στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής που στο πρόσωπο του Τούρκου Προέδρου βρήκαν έναν χωροφύλακα, ικανό να περιορίζει τον Πούτιν, τη Ρωσία σε χώρες όπως η Λιβύη και η Συρία, καλύπτοντας τα νώτα μιας Αμερικής που επιλέγει, για δικούς της λόγους, να αποχωρεί σταδιακά από την περιοχή, κάτι που ούτε ο κ. Μπάιντεν θα αλλάξει, το ξέρετε αυτό.

Αλήθεια, κύριε Μητσοτάκη, θα ζητήσετε συγγνώμη από το Κοινοβούλιο που μας φέρατε τον Χαφτάρ σε αυτό το ιερό κτίριο; Και οι Γάλλοι τον στήριξαν, αλλά δεν τον πήγαν στην Εθνοσυνέλευση ούτε τον δεξιώθηκαν στα Ηλύσια Πεδία. Μια συγγνώμη στη Βουλή των Ελλήνων την χρωστάτε, κύριε Πρωθυπουργέ.

Και όταν ο Χαφτάρ δεν σας «έκατσε», απεδείχθη loser, στραφήκατε στον έτερο ηττημένο της Λιβύης, τον συμπαθέστατο κ. Μακρόν. Έτσι, χωρίς στρατηγικό πλάνο, λόγω ανάγκης θυμηθήκαμε ξανά το «Ελλάς, Γαλλία, συμμαχία», που φάνηκε να κολλάει στη δύσκολη στιγμή, λες και η Γαλλία αποτελεί σοβαρή δύναμη στην Ανατολική Μεσόγειο και παράλληλα έτρεχε ο κ. Δένδιας στην Αίγυπτο να βρείτε κάποια ερείσματα, από αυτά που είχαν γίνει σκόνη και μπόκατε στη διαδικασία που σήμερα κορυφώνε-

ται, με την κύρωση διμερών συμφωνιών ΑΟΖ, με την Ιταλία, με την Αίγυπτο, ελπίζοντας αγχωμένοι και καταϊδρωμένοι να επανακτήσετε κάποια πρωτοβουλία κινήσεων, παρά την παντελή έλλειψη στρατηγικής σκέψης. Στο μεταξύ η Άγκυρα εφάρμοζε το μακρόπνοο στρατηγικό της σχέδιο, που εσείς, εμείς δεν έχουμε. Έβγαλαν το «ORUC REIS» στη Μεσόγειο, σε περιοχή κοντά αλλά εκτός της ΑΟΖ που συμφωνήσατε με την Αίγυπτο και στο απώτατο όριο της υφαλοκρηπίδας που θα μας κατοχύρωνε το δικαστήριο της Χάγης, μόνο αν αποδεχόταν 100% όλα τα ελληνικά επιχειρήματα, κάτι που δεν θα γίνει ποτέ.

Και τότε, ήρθε η μέγιστη στρατηγική σας, στρατηγική μας ήττα. Σέρνεστε σε διμερή διάλογο υπό την κ. Μέρκελ, όχι υπό τον κ. Μακρόν, μια διαφορά με σημασία αν δείτε τα γερμανικά μεγαλοεπιχειρηματικά συμφέροντα, συμπεριλαμβανομένων και των πωλήσεων γερμανικών όπλων στην Τουρκία, κάτι που η Γαλλία δεν κάνει και την εξάρτηση των μεγάλων γερμανικών πολιτικών κομμάτων, όλων των μεγάλων πολιτικών κομμάτων στη Γερμανία, από μεγάλο εκλογικό σώμα τουρκικής καταγωγής στη Γερμανία, το οποίο επηρεάζεται προσωπικά από τον κ. Ερντογάν.

Όπως είπα προηγουμένως έχετε ήδη αποδεχθεί ως αποτέλεσμα αυτής της στρατηγικής ήττας, την ατζέντα Μέρκελ η οποία όμως δύσκολα θα φέρει την οποιαδήποτε συμφωνία, ενώ πολύ πιο εύκολα θα εντείνει τις εντάσεις στο Αιγαίο, μετά από ένα διπλωματικό ναυάγιο. Και σαν να μην έφτανε αυτό, έχετε εγκλωβιστεί σε μια επικίνδυνη διγλωσσία, ένα διπλό κυβερνητικό λόγο. Άλλα λέτε στο εξωτερικό, αλλά λέτε στον ελληνικό λαό. Στο εξωτερικό εμφανίζεστε συναινετικοί. Δεν είναι κακό αυτό. Προχωράτε σε μυστικές διαβουλεύσεις με την Τουρκία. Και αυτό ίσως να μην είναι κακό. Δεν είναι όμως αποδεκτό το ότι ο ελληνικός λαός ενημερώνεται γι' αυτό από το στόμα Τούρκων αξιωματούχων. Και δεν είναι σωστό ότι την ίδια στιγμή στο εσωτερικό, θωπεύετε το ακροδεξιό σας ακροατήριο, εντός και εκτός της Νέας Δημοκρατίας, προσπαθώντας με τη λεγόμενη επακούμηση να διαμορφώσετε το προφίλ του σκληρού στα ελληνοτουρκικά.

Αυτή η διγλωσσία, κύριε Πρωθυπουργέ, προκαλεί σύγχυση στον ελληνικό λαό. Αυτή η διγλωσσία υπονομεύει τη λαϊκή ομοψυχία και ως εκ τούτου πλήττει τη διαπραγματευτική σας θέση. Ακόμη χειρότερα, είμαι σίγουρος ότι το ξέρετε αυτό, καλλιεργώντας μαξιμαλιστικές θέσεις στο εσωτερικό εγκλωβίζεστε. Ενώ ετοιμάζεστε για διμερή διαπραγματεύσεις υπό την κ. Μέρκελ στην οποία τελικά θα είστε ο ανίσχυρος εταίρος, πείθετε σιγά σιγά την ελληνική κοινή γνώμη ότι το μέγιστο που ζητάμε είναι αδιαπραγμάτευτο. Άρα, είτε θα αναγκαστείτε να αποχωρήσετε από τον διάλογο είτε θα κάνετε συμβιβασμούς, που ακόμα κι αν είναι θεμιτοί, θα προκαλέσουν την οργή των δικών σας ανηρώπων.

Θα πει κανείς «ω γέγονε γέγονε», ότι ακόμα και σωστή να είναι η ανάλυση του ΜέΡΑ25 για την έλλειψη σοβαρής στρατηγικής της ελληνικής πλευράς, το ερώτημα είναι τι κάνουμε τώρα. Πάρα, πάρα πολύ σωστά. Ας δούμε λοιπόν, ψύχραιμα τις δύο συμφωνίες με Ιταλία και Αίγυπτο, που μας φέρνετε για ψήφιση σήμερα. Μπορούν να ενταχθούν αυτές οι διμερείς συμφωνίες σε μια βέλτιστη για τη χώρα στρατηγική; Τώρα, σήμερα; Ένα είναι απολύτως σίγουρο. Είτε κυρώσουμε τις συμφωνίες αυτές είτε όχι, κάποια στιγμή θα αναγκαστούμε σε πολυμερή διαπραγματεύσεις που θα περιλαμβάνει τουλάχιστον την Τουρκία και τη Λιβύη. Ο λόγος είναι απλός: η δική σας επιδίωξη, φαντάζομαι ήταν και παραμένει η ελληνοαιγυπτιακή ΑΟΖ να υπερκαλύψει την τουρκοливική ΑΟΖ, έτσι ώστε το νομικό πρόβλημα της Άγκυρας να βρει αντίπαλο δέος στο δικό μας νομικό πρόταγμα και κάποια στιγμή να τη βρούμε. Με τα όπλα δεν υπάρχει πιθανότητα να επιβάλουμε την ελληνοαιγυπτιακή ΑΟΖ επί της τουρκοливικής. Θα ήταν ανήκουστο και ανεδαφικό να προετοιμάζετε τον κόσμο για κάτι τέτοιο. Άρα, κάποια στιγμή, έτσι κι αλλιώς θα καταλήξουμε στη Χάγη. Όμως, στο δικαστήριο της Χάγης δεν δικαιούμαστε να πάμε μόνοι μας, απαιτώντας να ακυρώσει το τουρκοливικό σύμφωνο και να αποδεχθεί το δικό μας. Ούτε μπορεί κανείς να σύρει στη Χάγη κράτος, χωρίς τη συναίνεσή του. Το γνωρίζετε βεβαίως, πολύ καλά. Το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης μόνο κατ' ευφημισμόν είναι δικαστήριο. Είναι μια υπηρεσία διαίτησας, που πασχίζει να μοιράσει τις σαφώς καταγεγραμμένες διαφορές κρατών, που επιλέγουν να προσφύγουν σε αυτό. Άρα στην καλύτερη

περίπτωση θα καταλήξουμε όλοι μαζί, Ελλάδα, Τουρκία, Αίγυπτος, Λιβύη και άλλες χώρες στη Χάγη, όπου αφού έχουμε καταγράψει τις διαφορετικές μας διεκδικήσεις και προτάσεις, το λεγόμενο δικαστήριο θα μοιράσει τη διαφορά. Μακάρι.

Δεδομένο όμως, ότι η πολυμερής διαπραγμάτευση είναι αναπόφευκτη, έχει μεγάλη σημασία να στοχεύσουμε από την αρχή στην πολυμερή διαπραγμάτευση αντί να καταλήξουμε σε αυτήν, μετά από διμερείς διαπραγματεύσεις στις συμφωνίες σαν αυτές που φέρνεται σήμερα. Γιατί; Επειδή σε μια πολυμερή διαπραγμάτευση όλων των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου με μοναδικό θέμα υφαλοκρηπίδες και ΑΟΖ, η Άγκυρα δεν θα μπορεί σε μια τέτοια πολυμερή διαπραγμάτευση να θέτει στο τραπέζι προβοκατόρικα και άσχετα θέματα, όπως ζήτημα Θράκης, τραβηγμένα επιχειρήματα για γκρίζες ζώνες ή αποστρατιωτικοποίηση της Δωδεκανήσου κ.λπ..

Βοηθάει σε αυτή την κατεύθυνση ή βλάπτει η πρότερη σύναψη διμερών συμφωνιών, όπως αυτή με την Ιταλία και την Αίγυπτο;

Το ΜέΡΑ25 κρίνει ότι σαφώς βλάπτουν αυτές οι διμερείς συμφωνίες. Πρώτον, επί του πρακτέου είναι άκυρες, καθώς θα πρέπει να ξαναμπούν στο τραπέζι της πολυμερούς διαπραγμάτευσης και πιθανότατα να πάνε στη Χάγη.

Δεύτερον, πέραν τού ότι είναι άκυρες, βλάπτουν την προσπάθεια να αποτρέψουμε την πίεση των μεγάλων δυνάμεων για διμερή διάλογο με την Τουρκία με ατζέντα που να εκπορεύεται από τις δικές τους πολυεθνικές και τις εσωτερικές επιλογές. Όταν από μόνι της η ελληνική πλευρά, εσείς, η ελληνική Κυβέρνηση, συνάπτετε διμερείς συμφωνίες πώς μπορείτε να αρνηθείτε μετά επί της αρχής τον διμερή διάλογο με την Άγκυρα στον οποίο μας σπρώχνουν Βερολίνο και Ουάσινγκτον; Αυτό, λοιπόν, είναι για το ΜέΡΑ25 το μόνο λογικό συμπέρασμα.

Έχουμε εθνική υποχρέωση, κύριε Πρωθυπουργέ, να αντισταθούμε επί της αρχής στη διμερή διαπραγμάτευση και αντ' αυτής να εμείνουμε στην πολυμερή διαπραγμάτευση που και αναπόφευκτη είναι και αποτελεί την καλύτερη προστασία από το bullying που σχεδιάζει η Άγκυρα εγείροντας γκρίζες ζώνες, σαρία στη Θράκη, απαιτήσεις για τα Δωδεκάνησα και τα λοιπά.

Πριν επαναλάβω την πάγια πρόταση του ΜέΡΑ25 για σύγκληση Περιφερειακής Διεθνούς Διάσκεψης εδώ στην Αθήνα όλων των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου θα μου επιτρέψετε να πω λίγα λόγια για τη γεωστρατηγική σημασία του πράσινου αναπτυξιακού σχεδίου για την Ελλάδα και της ευρύτερης περιοχής.

Ένα χρόνο τώρα σε αυτή τη Βουλή και πιο πολύ σας λέμε ξανά και ξανά: άνθρωπος ο θησαυρός των πετρελαίων στην Ανατολική Μεσόγειο. Και να τα βρούμε με την Τουρκία χθες ούτε η τιμή ενός βαρελιού πετρελαίου δεν θα ρεύσει προς τα δημόσια ταμεία. Πετρέλαια τέλος, το κόστος εξόρυξης είναι πλέον απαγορευτικό. Το ίδιο ισχύει και με τον EastMed. Ξεχάστε τον, δεν θα γίνει, όποια συμφωνία και να επιτευχθεί αυτό. Από τη μια το κόστος είναι δυσθεώρητο σε σχέση με τις προσδοκώμενες προσόδους. Από την άλλη οι Ηνωμένες Πολιτείες είτε με Τραμπ είτε με Μπάιντεν έχουν κάνει στρατηγική επιλογή την προώθηση του υδρογονάνθρακα shale gas υπό τη μορφή LNG, το οποίο θα εξάγουν από το Τέξας, στην Αλεξανδρούπολη, στην Αττάλεια, στο Μπουργκάς ανταγωνιζόμενοι την «GAZPROM» και τα αέρια του κ. Πούτιν.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι, αν είναι να φυλάξουμε Θερμοπύλες, ναι, να κάνουμε και πόλεμο αν χρειαστεί. Αλλά να στείλουμε τα παιδιά μας να πολεμήσουν για ανύπαρκτο θησαυρό στις θάλασσες και τους ουρανούς της Μεσογείου υπέρ χρηματιστών που θησαυρίζουν δημιουργώντας futures, παράγωγα πάνω σε αξίες που δεν θα υλοποιηθούν ποτέ, αυτό είναι για εμάς ο ορισμός του εγκλήματος.

Το ΜέΡΑ25 είναι το μόνο κόμμα σε αυτό το Κοινοβούλιο που από την πρώτη στιγμή λέμε ότι οι υδρογονάνθρακες πρέπει να μπνούν στα έγκατα της γης και πως η Μεσόγειος δεν πρέπει να γίνει ούτε πεδίο πολέμου ούτε να πέσει θύμα συνεκμετάλλευσης, αλλά να γίνει θάλασσα ειρήνης, συνεργασίας και ενός νέου κοινού δικτύου ανανεώσιμης ενέργειας.

Όταν τα λέμε αυτά σας βλέπω τα μάτια σας λίγο γλαρώνουν ιδίως από αυτή την πτέρυγα. Κουράζεστε, σκέφτεστε: «Νάτοι πάλι οι χίπηδες οι οικολόγοι του ΜέΡΑ25».

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Όχι γλαρώνουν, γουρλώνουν με αυτά που λέτε.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ξανασκεφτείτε το, όμως, κύριοι συνάδελφοι.

Διαβάστε τον λόγο του Τζο Μπάιντεν όταν πριν μερικές μέρες αποδέχθηκε την υποψηφιότητα του Δημοκρατικού Κόμματος. Αν τον διαβάσετε προσεκτικά θα δείτε ότι ο λόγος του Μπάιντεν αποτελεί μανιφέστο, ένα μανιφέστο με το οποίο κηρύσσει εμπορικό πόλεμο με την Κίνα που στόχο έχει την ηγεμονία στις πράσινες τεχνολογίες. Το μέλλον των γεωστρατηγικών συγκρούσεων δεν θα είναι τα πετρέλαια ή οι αγωγοί, θα είναι η καθαρή ανανεώσιμη ενέργεια, οι τεχνολογίες των μπαταριών, οι δασμοί σε εισαγωγές που πλέον θα δικαιολογούνται και θα νομιμοποιούνται στη βάση της έντασης χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην παραγωγή των εμπορεύσιμων αγαθών.

Ξέρετε τι σημαίνει για εμάς πατριωτισμός σήμερα; Αντί να πουλάτε το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης με στόχο την παράδοση του στις εισαγωγές LNG από το Τέξας και σε ένα καθεστώς στο Αιγαίο που θα σας επιβάλουν Ουάσινγκτον και Βερολίνο να εκπονήσουμε σχέδιο δημιουργίας στην Αλεξανδρούπολη της πρώτης μεγάλης μονάδας παραγωγής υδρογόνου από ηλεκτρισμό που θα παράγουν πλωτές θαλάσσιες ανεμογεννήτριες μετά από πολυμερή συμφωνία με όλες τις χώρες περιοχής, μέρος της συμφωνίας αυτής θα είναι και η συμπαράγωγή των ανεμογεννητριών για να μη χρειάζεται να τις εισάγουμε ούτε από την Κίνα ούτε από τη Γερμανία ούτε από το Τέξας.

Σημειώστε το αυτό. Πολύ σύντομα το υδρογόνο θα είναι για τα εμπορικά πλοία, αλλά και για βαριές βιομηχανίες ότι οι μπαταρίες για τα αυτοκίνητα, κινητήρια τους δύναμη. Η Ελλάδα θα μείνει εκτός αυτού του νυμφώνος;

Πριν μας χαρακτηρίσετε αιθεροβάμονες, σκεφτείτε το. Θέλετε να είστε υπεύθυνοι που η Ελλάδα και θα χάσει το τρένο της επόμενης τεχνολογικής επανάστασης και θα απειλείται με θερμά επεισόδια για ορυκτά καύσιμα με μηδενική οικονομική αξία; Αναλάβετε τις ευθύνες σας. Εμείς τις έχουμε αναλάβει.

Η πρόταση του ΜέΡΑ25 είναι σαφές αναλβει. Υποστηρίζουμε εξ αρχής και με συνέπεια -και το ξέρετε, κύριε Πρωθυπουργέ, το έχουμε συζητήσει και προσωπικά- ότι η δική σας Κυβέρνηση, η ελληνική Κυβέρνηση θα πρέπει άμεσα να συγκαλέσει Διεθνή Περιφερειακή Διάσκεψη όλων των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου στην Αθήνα. Η Διάσκεψη θα έχει μοναδικό θέμα συζήτησης την οριοθέτηση ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδων σε όλη την Ανατολική Μεσόγειο και μοναδικό στόχο τον εξής την σύγκληση σε κοινή καταγραφή των διαφωνιών, ώστε να καταλήξουμε σε πολλαπλές κοινώς συμφωνημένες διμερείς οριοθετήσεις με δυνατότητα κοινής προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με το αίτημα της συνεκδίκησης από κοινού και κατά ζεύγη των όποιων διαφορών.

Μια τέτοια διάσκεψη θα αποκλείσει τους επιδιαιτητές, θα ελαχιστοποιήσει τις εντάσεις, θα επιτρέψει τον διαχωρισμό ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας από όλες τις άλλες ελληνοτουρκικές διαφορές και παράλληλα θα αναγκάσει την Άγκυρα είτε να αυτοαπομονωθεί λέγοντας ότι δεν προσέρχεται, επειδή δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία είτε να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία.

Στο μεταξύ όσο ετοιμάζεται η Διεθνής Περιφερειακή Διάσκεψη εμείς το ΜέΡΑ25 καλούμε τόσο εσάς την Κυβέρνηση όσο και την Αξιωματική Αντιπολίτευση να δηλώσετε σαφώς δύο πράγματα:

Πρώτον, να ορίσετε επί χαρτών, όχι αφηρημένα και με νομική γλώσσα, ποιες θεωρείτε ότι πρέπει να είναι οι μέγιστες διεκδικήσεις μας. Και δεύτερον, να δηλώσετε ευθαρσώς τι εσείς θεωρείτε casus belli, δηλαδή τι πρέπει να κάνουν και πού ακριβώς πρέπει να κάνουν οι δυνάμεις της Τουρκίας πριν εσείς ο Πρωθυπουργός διατάξετε τις ένοπλες δυνάμεις μας να χτυπήσουν πόρτες.

Ναι, κύριε Μητσοτάκη, ναι, κύριε Τσίπρα, να μας πείτε ποιες θεωρείτε κόκκινες γραμμές και ποιες πράξεις εντός αυτών των κόκκινων γραμμών επιβάλλουν πρώτο χτύπημα. Είναι τα έξι σημεία, είναι τα δέκα μίλια, είναι τα δώδεκα μίλια; Θα χτυπήσετε πλοίο που κάνει έρευνες ή θα πρέπει να βγάλει και τρυπάνι και πού;

Είναι καθήκον σας ως κυβερνώντες νυν και πρόσφατοι να ενημερώσετε τον ελληνικό λαό. Είναι καθήκον σας ακόμα να προειδοποιήσετε τους εταίρους μας, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τους συμμάχους μας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Εσείς τι λέτε; Ποια είναι η άποψή σας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Τσίπρα, τελειώνει ο κ. Βαρουφάκης, μην τον εξωθεϊτε...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μας ρωτάει.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ή μήπως δεν έχετε κόκκινες γραμμές;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ποια είναι η θέση σας; Να χτυπήσουμε;

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ήσασταν Πρωθυπουργός τέσσερα χρόνια. Δεν έχουμε θέση για αυτό, έχουμε ερώτημα που έχουμε ιερή υποχρέωση ως κόμμα της Αντιπολίτευσης να θέσουμε στον νυν Πρωθυπουργό και σε εσάς. Θα σας πούμε και εμείς ποια είναι η δική μας θέση.

Πείτε μας εσείς, όμως, που κυβερνάτε σήμερα ποιες είναι οι κόκκινες γραμμές, πότε θα δώσετε την εντολή για πρώτο χτύπημα; Γιατί αν δεν έχετε κόκκινες γραμμές, όπως δεν είχατε στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα θα καταλήξετε στο μόνιμο «ναι σε όλα». Εμείς σας ακούμε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, για να έρθω στις δύο συμφωνίες αυτές με Ιταλία και Αίγυπτο δεν υπάρχει καμμία αμφισβήτηση ότι με αυτές τις συμφωνίες κερδίζετε πόντους στο εγχώριο παιχνίδι της επικοινωνίας με τη βοήθεια και των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Όμως αυτές οι ίδιες συμφωνίες που σας δίνουν πόντους επικοινωνιακά αποδυναμώνουν τη διαπραγματευτική σας θέση απέναντι στην Άγκυρα.

Όσο για εσάς της Αξωματικής Αντιπολίτευσης τι σημαίνει «παρών»; Δεν καταλαβαίνετε ότι αποχή σε μια τέτοια ψηφοφορία δεν μπορεί να αιτιολογηθεί, ότι αποκαλύπτει το αδιέξοδο σας;

Εγώ καταλαβαίνω ότι έχοντας ασπαστεί την ίδια λογική των διμερών διαπραγματεύσεων θα κάνατε ακριβώς το ίδιο που κάνει ο κ. Μητσοτάκης, κύριε Τσίπρα, αν ήσασταν εσείς σήμερα στο Μαξίμου.

Η μόνη διαφωνία στο εσωτερικό σας είναι μεταξύ εκείνων που πιστεύετε ότι τακτικιστικά έπρεπε να ψηφίσετε υπέρ και όσων σαν εσάς, κύριε Τσίπρα, πετάτε και ένα «βυθίσατε το Χόρα», μια και είστε στην Αντιπολίτευση. Λες και είμαστε ακόμα στη δεκαετία του '70 και υπάρχει μια κραταιά Σοβιετική Ένωση που να κρατάει τις ισορροπίες στην περιοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στάση τόσο της Κυβέρνησης όσο και της Αξωματικής Αντιπολίτευσης φέρνει τη χώρα σε δύσκολη θέση. Η διγλωσσία σας στρώνει τον δρόμο προς μια αποτυχημένη διαπραγμάτευση με την Άγκυρα, ίσως, μάλιστα, μετά από θερμό επεισόδιο.

Οι εθνικιστικοί αλαλαγμοί της ακροδεξιάς σας προετοιμάζουν το έδαφος για μια κατά κράτος υποχώρηση υπό την πίεση των Μεγάλων Δυνάμεων. Αυτό είναι το αντίτιμο της διγλωσσίας, του εθνικιστικού λόγου εντός και της τακτικής των υποδειγματικών κρατούμενων εκτός.

Έτσι, όμως, δεν γίνεται πάντα; Ο εθνικισμός πάντα προετοιμάζε το έδαφος για τον ενδοτισμό, την ώρα που οι Μεγάλες Δυνάμεις εργάζονταν φιλότιμα εναντίον των λαών της περιοχής.

Κύριε Μητσοτάκη, μου θυμίζετε αυτόν τον καιρό τον κ. Τσίπρα λίγο πριν από το δημοψήφισμα. Είχε δεσμευθεί να υπογράψει ό,τι του δώσουν. Αλλά, είχε ένα μεγάλο πρόβλημα. Τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ και ένα μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού που δεν ήθελε συνθηκολόγηση.

Έτσι και εσείς σήμερα. Έχετε δεσμευθεί απέναντι στο Βερολίνο, αλλά και εσείς έχετε ένα μεγάλο πρόβλημα, τον κόσμο της Νέας Δημοκρατίας και ένα μεγάλο κομμάτι της κοινής γνώμης που δεν δέχεται τις δεσμεύσεις που έχετε ήδη δεχθεί.

Εμείς ως ΜέΡΑ25 απορρίπτουμε τόσο την ενδοτικότητα στη διεθνή ολιγαρχία χωρίς σύνορα όσο και τις επικίνδυνες εθνικιστικές κραυγές, που εύκολα μπορεί να οδηγήσουν σε αχρείαστο πόλεμο.

Το λέω ξανά, το είπα και πριν. Ως πατριώτες, αν χρειαστεί, θα

πολεμήσουμε. Επιλέγουμε, όμως, προσεκτικά τις «Θερμοπύλες» μας, απορρίπτοντας τις εθνικιστικές κραυγές, που η ιστορία μάς διδάξε ότι είναι ο προπομπός της συνθηκολόγησης.

Η διεθνής περιφερειακή συνδιάσκεψη που προτείνουμε είναι η βέλτιστη άμυνα και μοναδική ευκαιρία για έντιμη ειρήνη στην περιοχή. Δεν τη θέλουν, βέβαια, οι Μεγάλες Δυνάμεις, στις οποίες τόσο η Κυβέρνηση όσο και η Αξωματική Αντιπολίτευση έχετε δεσμευθεί.

Τονίζουμε ότι ο ελληνικός λαός και ο τουρκικός λαός μόνο να χάσουμε έχουμε, τόσο από τον πόλεμο όσο και από την συνεκμετάλλευση που απαιτούν οι πετρελαιοικές πολυεθνικές.

Παράλληλα, δεν θεωρούμε διεθνισμό το να υποταχθούμε και να συνθηκολογήσουμε στις εθνικές απαιτήσεις του κ. Ερντογάν. Όπως έλεγε και ο Κένεντι –και νομίζω συμφωνείτε και εσείς με αυτό, διέπει και τη δική σας στάση– δεν θα διαπραγματευθούμε από φόβο, αλλά παράλληλα δεν θα φοβηθούμε να διαπραγματευθούμε. Γνωρίζουμε ότι η βέλτιστη λύση είναι η ειρηνική διευθέτηση των διαφορών με τις χώρες της ευρύτερης περιοχής μέσω ακηδεμόνευτου πολυμερούς διαλόγου.

Γι' αυτό το ΜέΡΑ25 εναντιώνεται σε διμερείς διαπραγματεύσεις υπό την επιδιαιτησία των Μεγάλων Δυνάμεων. Γι' αυτό καταψηφίζουμε σήμερα τις δύο συμφωνίες με Ιταλία και Αίγυπτο, που δεν χωράνε σε μια αποτελεσματική συνολική στρατηγική.

Καθώς ο αποδεκατισμένος λαός μας περιμένει –και ελπίζουμε να υποπειρώνεται εναντίον της– τη λαίλαπα της νέας λιτότητας που έρχεται λόγω κορωνοϊού και ο τουρκικός λαός θα βυθίζεται καθημερινά όλο και πιο βαθιά στη φτώχεια, εμείς θα επιμένουμε στην πάγια θέση μας.

Μονόδρομος για τις προοδευτικές Ελληνίδες, για τους προοδευτικούς Έλληνες είναι η πρόταση του ΜέΡΑ25 για διεθνή περιφερειακή διάσκεψη στην Ανατολική Μεσόγειο, ώστε να μην πέσουμε στην παγίδα που στήνεται, ώστε να μετατρέψουμε τη Μεσόγειο σε θάλασσα ευημερίας, συνεργασίας και βιώσιμης κοινής ευημερίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Όπως είχαμε πει, ο Πρωθυπουργός θα δευτερολογήσει μετά τις ομιλίες των υπόλοιπων πολιτικών αρχηγών, που πραγματοποιήθηκαν. Δηλαδή, αμέσως τώρα.

Συνεπώς τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Βαρουφάκη, βρήκα ενδιαφέρουσα την αναλογία την οποία κάνατε μεταξύ της στάσης του κ. Τσίπρα το 2015 και της δικιάς μου στάσης, όπως τουλάχιστον εσείς την ερμηνεύετε, πέντε χρόνια μετά.

Βέβαια, πρέπει να σας πω ότι υπήρξατε Υπουργός του κ. Τσίπρα. Άρα κάτι περισσότερο πρέπει να γνωρίζετε για εκείνη την περίοδο. Δικός μου Υπουργός δεν είστε και δεν προβλέπω να γίνετε. Άρα στερείστε της εσωτερικής πληροφόρησης για να κάnete μία τέτοια σύγκριση.

Έρχομαι τώρα στα ζητήματα τα οποία άκουσα. Θα ήθελα, κατ' αρχάς, να ξεκινήσω από το τελευταίο σχόλιο το οποίο έκανε ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, που μας παρότρυνε να διαβάσουμε την τοποθέτησή του ως μία δημιουργική προσέγγιση, η οποία δεν υπονομεύει συνολικά την εθνική γραμμή.

Κύριε Τσίπρα, πρέπει να σας πω ότι σε πολλά απ' αυτά τα οποία είπατε συμφωνώ, διότι ουσιαστικά συμφωνήσατε ακριβώς με αυτά τα οποία κάνουμε.

Είπατε επί λέξει –και σε αυτό είσατε συνεπείς, διότι τα είχαμε συζητήσει και κατ' ιδίαν– ότι συμφωνείτε με τη μερική οριοθέτηση, η οποία προφανώς και δεν μας στερεί το δικαίωμα να προχωρήσουμε στη συνέχεια σε πλήρη οριοθέτηση.

Είπατε ότι συμφωνείτε με τον χρόνο, διότι αντιλαμβάναστε και εσείς το γεγονός ότι το τουρκολιβικό μνημόνιο δημιούργησε άλλα δεδομένα, τα οποία έκαναν πιο επείγουσα τη συμφωνία αυτή.

Είπατε ότι συμφωνείτε με τη διαδικασία η οποία ακολουθήθηκε. Είπατε ότι κάθε συμφωνία επιβάλλει και κάποιες παραχω-

ρήσεις, συμβιβασμούς, έτσι ώστε και τα δύο μέρη να αισθάνονταν ότι είναι μια συμφωνία η οποία είναι πραγματικά δίκαιη.

Αυτό, λοιπόν, ακριβώς κάναμε. Και αυτή είναι η συμφωνία την οποία φέρνουμε προς κύρωση στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Εγείρεται, λοιπόν, το εύλογο ερώτημα, κύριε Τσίπρα και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εάν συμφωνείτε ως προς όλα τα επιμέρους, πώς δικαιολογείτε το «παρών» ως προς την επίσημη θέση του κόμματος σε αυτή την κρίσιμη ψηφοφορία;

Μας κατηγορείτε ότι μιλάμε με δύο γλώσσες. Εσείς μιλάτε με δύο γλώσσες. Διότι αυτή τη στιγμή υποκύπτετε στα δικά σας εσωτερικά διλήμματα και τις δικές σας εσωτερικές αντιφάσεις. Διότι η μισή Κοινοβουλευτική Ομάδα λέει ξεκάθαρα αυτό το οποίο έχουμε πει και εμείς και αυτό το οποίο λέτε και εσείς ουσιαστικά, ότι λαμβάνοντας υπ' όψιν τη μεγάλη εικόνα η συμφωνία αυτή είναι εθνικά ωφέλιμη.

Είναι εθνικά ωφέλιμη, όχι μόνο ως προς τις σχέσεις μας προς την Αίγυπτο, αλλά επειδή αποδεικνύει έμπρακτα σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία ποιος στέκεται με την πλευρά του Δικαίου της Θάλασσας, του Διεθνούς Δικαίου, ότι μπορούμε τελικά να λύσουμε τις διαφορές μας με αυτόν τον τρόπο. Είναι μήνυμα προς όλους τους αποδέκτες της περιοχής, προς όλες τις χώρες οι οποίες δεν έχουν προχωρήσει ακόμα σε τέτοιες οριοθετήσεις.

Από την άλλη, έχετε κάποιες φωνές, όπως του τέως Υπουργού Εξωτερικών, ο οποίος κατακεραυνώνει τη συμφωνία, την οποία αυτός διαπραγματευόταν. Και γνωρίζετε πολύ καλά ότι το πλαίσιο της συμφωνίας ήταν πάντα το ίδιο και δεν άλλαξε ποτέ. Το γνωρίζετε εσείς, το γνωρίζω εγώ, το γνωρίζει ο κ. Κατρούγκαλος, το γνωρίζει ο κ. Δένδιας.

Άρα, ας μιλήσουμε επιτέλους τη γλώσσα της αλήθειας, την οποία τόσο επιζητείτε. Η συμφωνία αυτή είναι μια πολύ καλή συμφωνία για τη χώρα. Θα ήταν καλύτερο, κύριε Τσίπρα, η συμφωνία αυτή να είχε υπογραφεί από εσάς, για τον απλούστατο λόγο ότι αν είχε υπογραφεί από εσάς, τότε θα είχε προηγηθεί του τουρκολιβυκού μνημονίου και δεν θα το ακολουθούσε.

Εσείς, για λόγους που γνωρίζετε περισσότερο από εμένα, επιλέξατε να μην υπογράψετε τη συμφωνία αυτή, αλλά τουλάχιστον κάποτε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία το βήμα υπέρβασης, ώστε να έχετε εσωτερική συνέχεια σε αυτά τα οποία λέτε.

Άκουσα την κριτική και των υπολοίπων κομμάτων. Διαφωνώ. Θα έρθω στη συνέχεια σε κάποια πράγματα τα οποία είχαν ένα ενδιαφέρον, τα οποία είπε ο κ. Βαρουφάκης. Όμως, εδώ πέρα υπάρχει ένα μεγάλο κενό εσωτερικής συνέχειας ως προς την τοποθέτηση του κόμματός σας.

Είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είστε τέως Πρωθυπουργός. Διαχειριστήκατε τα θέματα αυτά. Βρεθήκατε αντιμέτωπος με τα ίδια διλήμματα με τα οποία βρισκόμαστε και εμείς. Εμείς πήραμε την απόφαση να κάνουμε αυτή την κίνηση, διότι δεν ανεχόμαστε άλλο πια αυτή την κατάσταση μόνιμης ακινησίας μιας χώρας η οποία επικαλείται -και σωστά- το Διεθνές Δίκαιο, αλλά δεν έχει τίποτα έμπρακτο να αποδείξει ότι τελικά μπορεί να το χρησιμοποιεί προς όφελός της.

Ας κάνουμε, λοιπόν, επιτέλους μία τολμηρή κίνηση και η Εθνική Αντιπροσωπεία, τουλάχιστον τα τρία μεγαλύτερα κόμματα, μαζί με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, παρά τις επιμέρους επιφυλάξεις, τις οποίες τις άκουσα, τις κατέγραψα, να ψηφίσουμε «ναι» σε αυτή τη συμφωνία.

Επιτέλους, να αφήσετε στην άκρη αυτή την παράλογη και μη εξηγήσιμη γραμμή. Το «παρών», είναι απών. Δεν θέλω να θυμίσω στην Αντιπροσωπεία τι λέγατε εσείς για άλλες περιπτώσεις όταν ήσασταν στην Αντιπολίτευση που κατακεραυνώνατε άλλες επιλογές κομμάτων που ψήφιζαν «παρών».

Άρα εδώ υπάρχει μία επιτακτική ανάγκη να αναγνωρίσουμε το μεγάλο κεκτημένο αυτής της συμφωνίας και πώς αλλάζει ουσιαστικά τους όρους του παιχνιδιού συνολικά στην Ανατολική Μεσόγειο. Και σας καλώ, ως ένας πολιτικός που χειριστήκατε αυτά τα θέματα, έστω και τώρα να κάνετε αυτή την υπέρβαση και να ψηφίσετε υπέρ της συμφωνίας, όπως εξάλλου έκανε το ΚΙΝΑΛ.

Το ΚΙΝΑΛ είπε περίπου τα ίδια πράγματα με αυτά τα οποία είπατε εσείς. Άσκησε περίπου ταυτόσημη κριτική. Τολμά να πω ότι σε ορισμένα σημεία η κριτική του ήταν και πιο έντονη από αυτά τα οποία είπατε εσείς. Όμως, κάνει το βήμα και λέει για να μη

διαρρήξουμε το εθνικό μέτωπο, θα ψηφίσουμε υπέρ αυτής της συμφωνίας.

Έχετε ακόμα λίγο χρόνο να το σκεφτείτε. Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνετε. Θέλω να θυμίσω ότι ψηφίσατε «παρών» στη συμφωνία της αμυντικής συνεργασίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες την οποία διαπραγματευτήκατε εσείς. Ήρθατε μετά ως Αντιπολίτευση να ψηφίσετε «παρών». Ψηφίσατε «παρών» στους υδρογονάνθρακες, ακυρώνοντας στην ουσία όλη την προετοιμασία την οποία είχατε κάνει πάλι εσείς. Αυτό δεν σας καθιστά υπεύθυνη Αντιπολίτευση. Με αυτή τη συμπεριφορά δικαιούμαστε να σας χαρακτηρίσουμε ως μία Αντιπολίτευση περιορισμένης εθνικής ευθύνης. Έχετε λίγο χρόνο ακόμα να επαναξιολογήσετε τη συμπεριφορά σας και τη στάση σας.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα μίλια. Εδώ τα πράγματα γίνονται πιο ενδιαφέροντα και καλό είναι σε αυτή την Αίθουσα να θυμόμαστε την πλήρη ιστορία και τι ακριβώς συνέβη με το ζήτημα αυτό. Η εξαγγελία αυτή έγινε, παραδόξως, από τον απερχόμενο Υπουργό Εξωτερικών, τον κ. Κοτζιά, όταν παρέδιδε στον κ. Κατρούγκαλο. Σας αιφνιδίασε. Στη συνέχεια απεύσατε υπογείως να πείτε ότι αυτό το οποίο εννοούσε ο κ. Κοτζιάς δεν έπρεπε να το πει ακριβώς έτσι όπως το είπε, γιατί αναφέρθηκε σε προεδρικό διάταγμα και όχι σε νόμο. Η αλήθεια, όμως, παραμένει, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είχατε τη δυνατότητα να το κάνετε. Δεν το κάνατε! Φαντάζομαι ότι ούτε εδώ προφτάσατε τεσεράμισι χρόνια να το κάνετε κι ερχόμαστε εμείς και το κάνουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ελπίζω τουλάχιστον σε αυτό να έρθετε και όταν έρθει ο σχετικός νόμος στη Βουλή να τον υπερψηφίσετε, διότι αυτό επιτάσσει συνολικά το εθνικό συμφέρον.

Έρχομαι τώρα σε ένα ζήτημα στο οποίο φοβάμαι ότι αδικείτε και τον εαυτό σας με τη φρασεολογία την οποία χρησιμοποιήσατε, αλλά αδικείτε και όλους εκείνους οι οποίοι εβδομάδες τώρα ξενούτησαν για να υπηρετήσουν τα εθνικά συμφέροντα και να ακολουθήσουν τις γραμμές της συνταγμένης πολιτικής. Όταν έρχεστε και μιλάτε για «οπερέτα» -αυτών τον όρο χρησιμοποιήσατε, «οπερέτα»- δεν προσβάλλετε την Κυβέρνηση. Προσβάλλετε τις Ένοπλες Δυνάμεις! Προσβάλλετε τον καπετάνιο του «ΛΗΜΝΟΣ»! Προσβάλλετε τους καπετάνιους των υποβρυχίων μας! Προσβάλλετε όλους όσους αυτή τη στιγμή βρέθηκαν σε μια εξαιρετικά δύσκολη συγκυρία να κάνουν ακριβώς αυτό το οποίο είχαν εντολές να κάνουν και να προστατεύουν με τον μέγιστο δυνατό τρόπο που επιτρέπει το Διεθνές Δίκαιο -και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά αυτό- τα κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Θα σας συνέστηνα, λοιπόν, σε αυτές τις περιπτώσεις να είστε λίγο πιο προσεκτικός στους χαρακτηρισμούς, διότι κινδυνεύετε για ακόμα μία φορά να παρερμηνευτείτε.

Ακούω μία κριτική από την Αντιπολίτευση σύσσωμη ότι η χώρα δεν έχει στρατηγική στα θέματα εξωτερικής πολιτικής. Δυσκολεύομαι αυτή την κριτική να την αντιληφθώ, πόσω μάλλον όταν είναι μια εξωτερική πολιτική η οποία παράγει συγκεκριμένα αποτελέσματα. Οι συμφωνίες αυτές είναι συγκεκριμένα αποτελέσματα τα οποία ερχόμαστε σήμερα να ψηφίσουμε. Η απόφαση για την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης είναι μια συγκεκριμένη απόφαση την οποία καλούμαστε να πάρουμε.

Εσείς αναφέρεστε συνέχεια στο ένα και μοναδικό, όπως το θεωρείτε εσείς, κεκτημένο της δικής σας διακυβέρνησης που είναι η Συμφωνία των Πρεσπών. Χρησιμοποιήσαμε μάλιστα μια ενδιαφέρουσα ορολογία ότι «είναι ρηχά τα νερά των Πρεσπών και βαθιά τα νερά του Αιγαίου». Πράγματι, είναι ρηχά τα νερά των Πρεσπών και βαθιά τα νερά του Αιγαίου. Και το να συγκρίνετε τις Πρέσπες με τα ζητήματα τα οποία αντιμετωπίζουμε με την Τουρκία είναι παντελώς ανυπόστατο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Συνιστούν εθνική απειλή για τη χώρα μας οι βόρειοι γείτονές μας; Τι πράγματα είναι αυτά, κύριε Τσίπρα; Πώς συγκρίνετε τόσο ανόμοια πράγματα; Και πώς επιτρέπετε στον εαυτό σας μία τέτοια φραστική διολίσθηση.

Η στρατηγική μας από την πρώτη στιγμή ήταν πάρα πολύ σαφής και το ενδιαφέρον είναι ότι πίσω από τα λόγια και πίσω από τις κορώνες -αυτό ισχύει και για την κ. Γεννηματά- πίσω από

τους αντιπολιτευόμενους τόνους, που σε ένα βαθμό τους κατανοώ στο πλαίσιο του πολιτικού διαλόγου, δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά.

Ερχόμαστε και λέμε τρία πράγματα. Η χώρα χρειάζεται ισχυρές συμμαχίες για να παρουσιάσει την Τουρκία γι' αυτό το οποίο είναι, μια διαφορετική Τουρκία από αυτή που το γνωρίζαμε, μια χώρα η οποία είναι ταραξίας στην Ανατολική Μεσόγειο. Τα συμφέροντα της Ευρώπης θα πρέπει να θίγονται από τις κινήσεις της Τουρκίας. Άρα το ζήτημα δεν είναι μόνο διμερές. Τα συμφέροντα του αραβικού κόσμου πρέπει να θίγονται από τις κινήσεις της Τουρκίας. Τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών πρέπει να θίγονται.

Έγινε μία αναφορά στις Ηνωμένες Πολιτείες. Φαντάζομαι ότι αναφερθήκατε μόνο το ζήτημα στη στάση της Λιβύης, διότι οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν τηρήσει, τουλάχιστον σε επίπεδο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, μια στάση πρωτοφανώς για τα δεδομένα του Στέιτ Ντιπάρτμεντ υποστηρικτική για τα ελληνικά δεδομένα ως προς τις δημόσιες τοποθετήσεις.

Αυτή τη στιγμή, λοιπόν, δεν μπορεί να μη βλέπει κάποιος ότι η Ελλάδα είναι με τους πολλούς, είναι με τη συμμαχία του Διεθνούς Δικαίου, είναι με τις χώρες εκείνες οι οποίες εκφράζουν τον ίδιο αξιακό κώδικα με εμάς και η Τουρκία είναι απομονωμένη, εξού και εκπέμπει όλη αυτή τη νευρική κατάσταση.

Και εν πάση περιπτώσει, για να απαντήσω και στον κ. Βαρουφάκη, ο οποίος θεωρεί ότι περίπου κάνουμε το χατίρι της Τουρκίας υπογράφοντας αυτή τη συμφωνία, τότε γιατί αυτός ο θυμός, γιατί αυτή η νευρική κατάσταση, γιατί αυτές οι ακραίες ρητορικές εκφράσεις από τον Τούρκο Πρόεδρο;

Η αλήθεια είναι άλλη. Η αλήθεια είναι ότι η συμφωνία την οποία υπογράψαμε με την Αίγυπτο καταρρίπτει μια και καλή το αφήγημα της «γαλάζιας πατρίδας», διότι αποδεικνύει στην πράξη ότι τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ. Γι' αυτό ενοχλείται η Τουρκία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Άρα πρώτο σκέλος της στρατηγικής μας είναι οι ισχυρές διενεκές συμμαχίες.

Δεύτερο σκέλος η ενίσχυση της αποτρεπτικής δύναμης των Ενόπλων Δυνάμεων. Αναφέρθηκε σε αυτό η κ. Γεννηματά. Δεν έχει άδικο. Της το έχω πει εξάλλου και στο παρελθόν, τα γνωρίζει τα θέματα, τα έχει χειριστεί.

Έχουμε κάνει πολύ σημαντικές κινήσεις ως Κυβέρνηση για να διορθώσουμε το μαύρο χάλι στο οποίο δυστυχώς είχαν βρεθεί οι αμυντικές μας βιομηχανίες. Προχωράμε με γρήγορες κινήσεις και σε συμπράξεις και με ιδιωτικοποιήσεις εκεί που χρειάζεται, για να μπορέσουμε να ενισχύσουμε συνολικά και την εγχώρια Αμυντική μας Βιομηχανία και να, όπου χρειάζεται να κάνουμε τις στοχευμένες εκείνες επενδύσεις που δυστυχώς η γεωπολιτική μας θέση επιβάλλει.

Κι αν αυτό σημαίνει κάποιες μικρές παραπάνω θυσίες από τον ελληνικό λαό, να συμφωνήσουμε όλοι μαζί ότι αυτές τις θυσίες πρέπει να τις αναλάβουμε για να μπορέσουμε επιτέλους να θωρακίσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις μας, να μπορέσουμε να προσλάβουμε προσωπικό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να μπορέσουμε να έχουμε τη δυνατότητα να υποστηρίζονται τα αεροπλάνα τα οποία οι πιλότοι μας πετάνε αυτή τη στιγμή με τεράστια προσπάθεια και δυστυχώς πολύ συχνά σε μία κατάσταση που δεν είχαν υπογραφεί ακόμα όλες οι συμφωνίες για την μελλοντική τους υποστήριξη.

Άρα δεύτερος άξονας η ισχυρή αποτρεπτική δυνατότητα των Ενόπλων Δυνάμεων.

Και στον τρίτο άξονα, ως προς τις συζητήσεις μας με την Τουρκία, δεν έχω ακούσει κάτι διαφορετικό από κανέναν, τουλάχιστον από τα δύο κόμματα, την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από το ΚΙΝΑΛ. Άκουσα διαφορετικές απόψεις από τους υπόλοιπους πολιτικούς Αρχηγούς.

Ερχόμαστε και λέμε είμαστε διατεθειμένοι να συζητήσουμε με την Τουρκία και να ξαναπιάσουμε το νήμα των διερρευνητικών από εκεί που σταμάτησαν το 2016, άρα για το ένα και μοναδικό ζήτημα το οποίο μας απασχολεί, το οποίο είναι ο καθορισμός θαλασσιών ζωνών στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Και ναι,

αν δεν μπορέσουμε να συμφωνήσουμε, να καταλήξουμε σε ένα συνυποσχετικό και να πάμε στη Χάγη.

Αυτό είναι μια θέση η οποία εκφράζει σήμερα την πλειονότητα των πολιτικών δυνάμεων. Μπορεί να είναι μια θέση η οποία ακόμα στην κοινή γνώμη να μη φαντάζει τόσο εύπεπτη.

Όμως, εγώ πήρα το θάρρος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, να μιλήσω γι' αυτό, παρ' ότι ξέρω ότι μερικές φορές αυτή η θέση μπορεί να ερεθίζει ορισμένους οι οποίοι είναι εξοικειωμένοι σε άλλες θεωρήσεις, πιο μαξιμαλιστικές. Υπάρχει, όμως, συμφωνία. Υπάρχει εθνική γραμμή στο ζήτημα αυτό. Μην παρουσιάζουμε σε αυτή την Αίθουσα την κατάσταση διαφορετική από ό,τι είναι μόνο και μόνο για να μπορέσουμε να κερδίσουμε κάποιους αντιπολιτευτικούς πόντους.

Τέλος, βρήκα ενδιαφέρουσα την αναφορά στον Ελευθέριο Βενιζέλο. Καλό είναι όλοι μας να διαβάζουμε περισσότερη ιστορία. Ίσως και η δική μου σχέση με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, η οποία δεν είναι απλά σχέση συντοπιτή, αλλά είναι και συγγενική σχέση, να μου επιτρέπει και να μου δίνει το δικαίωμα να τον βλέπω πιο κριτικά. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, δυστυχώς, μία από τις αρνητικές παρακαταθήκες που συνοδεύει και θα συνοδεύει πάντα τον Ελευθέριο Βενιζέλο ήταν και ο εθνικός διχασμός, ρόλο τον οποίο και αυτός έπαιξε στο να διχαστεί η χώρα με έναν τρόπο πρωτόγνωρο και να μην μπορέσουμε να γεφυρώσουμε αυτές τις πληγές για πολλές, πολλές δεκαετίες.

Δεν έχουμε το περιθώριο όχι να φτάσουμε σε νέο εθνικό διχασμό, αλλά δεν έχουμε το περιθώριο σήμερα να υπάρχει η παραμικρή υποψία για την εθνική ενότητα όχι μόνο στον λαό, αλλά και στις πολιτικές δυνάμεις.

Ουδέποτε αρνήθηκα την καλοπροαίρετη κριτική, ούτε θεωρώ ότι το Κοινοβούλιο μπορεί να είναι ηχώ των κυβερνητικών εδράνων. Ας έχουμε, όμως, μια αίσθηση της κρισιμότητας της συγκυρίας, των μεγάλων στιγμών και το πώς όλοι αναμετρίομαστε σήμερα με την προσωπική μας ευθύνη, αλλά αναμετρίομαστε και με την ιστορία. Σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία όπου η χώρα κάνει ένα τολμηρό βήμα, ένα άλμα στο μέλλον, τουλάχιστον σε σχέση με το πώς αντιλαμβανόταν την εξωτερική της πολιτική όλα αυτά τα χρόνια, πιστεύω ότι είναι χρέος και καθήκον όσο το δυνατόν περισσότερων κοιμώτων να ψηφίσουν σήμερα τις δύο συμφωνίες -όχι μόνο τη μία- που φέρνουμε προς κύρωση στο εθνικό Κοινοβούλιο.

Κλείνω με μία αναφορά την οποία βρήκα ενδιαφέρουσα. Δεν μπόρεσα να παρακολουθήσω όλο τον ειρμό της σκέψης του κ. Βαρουφάκη. Συγκράτησα, όμως, μία αναφορά, την οποία επανέλαβε πάρα πολλές φορές. Θυμάμαι, κύριε Βαρουφάκη, πως όταν πήγαινα σχολείο, στα τετράδιά μου υπήρχε ένα μικρό ρητό στα αγγλικά που έλεγε, «Συγγνώμη που έκανα αυτό το γράμμα πολύ μακρύ, δεν είχα χρόνο να το κάνω μικρότερο». Μερικές φορές δεν χρειάζεται να λέτε δέκα φορές τα ίδια πράγματα. Μπορείτε να λέτε τα ίδια πράγματα σε λιγότερο χρόνο. Κατάλαβα, όμως, ότι αυτό το οποίο εσείς υπερασπιζόσαστε, είναι την ανάγκη μιας πολυμερούς διαπραγμάτευσης. Αυτή είναι μια ενδιαφέρουσα ιδέα. Όμως, η πολυμερής διαπραγμάτευση σκοντάφτει πάνω σε ένα μεγάλο πρόβλημα. Και το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι πολύ απλά η Τουρκία δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία ως κρατική οντότητα η οποία μπορεί να συμμετέχει σε αυτό το σχήμα.

Στον συλλογισμό σας δεν κάνατε καμμία αναφορά στην Κύπρο. Καμμία αναφορά στην Κύπρο! Βεβαίως, λοιπόν, θα ήταν ευχής έργον να μπορούμε να καθίσουμε όλοι σε ένα τραπέζι και να κάνουμε αυτή τη συζήτηση. Το ερώτημα, όμως, δεν πρέπει να απευθύνεται σε εμάς. Πρέπει να απευθύνεται στην Τουρκία και στον ίδιο τον Πρόεδρο Ερντογάν, ο οποίος και αυτός εν τη ρύμη του λόγου του και μέσα στα πολλά τα οποία έχει πει, έχει αναφερθεί στη δυνατότητα όλων των χωρών να συζητήσουν. Είναι διατεθειμένος να συζητήσει με τον Πρόεδρο Αναστασιάδη ως τον μοναδικό εκπρόσωπο της Κυπριακής Δημοκρατίας, Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, της μόνιμης κρατικής οντότητας που αναγνωρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...για να μπορέσουμε να κάνουμε μια τέτοια συζήτηση; Αν πει το «ναι», τότε ενδεχομένως η πρότασή σας να έχει πραγματικά μεγάλο ενδιαφέρον.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜΕΡΑ25): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Βαρουφάκη, σας έχω δει. Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Τσίπρας. Θα πάμε με τη σειρά για τις δευτερολογίες των Αρχηγών, μετά τη δευτερολογία του Πρωθυπουργού.

Συνεπώς τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Μητσοτάκη, άκουσα με ενδιαφέρον την αναφορά σας στον Ελευθέριο Βενιζέλο και σε μια ταραγμένη περίοδο για τη χώρα. Και άκουσα με ενδιαφέρον μια αποστοροφή σας -δεν ξέρω αν το είπατε εν τη ρύμη του λόγου σας- ότι έχει ευθύνη για τον εθνικό διχασμό.

Η δική μου η αίσθηση -εδώ θα μπορούσαμε να κάνουμε ένα συνένδριο για να κουβεντιάσουμε για εκείνες τις εποχές, που είναι πολύ κρίσιμα τα συμπεράσματα για το μέλλον όμως- είναι ότι τη βασική ευθύνη για τον εθνικό διχασμό την είχε πάντοτε εκείνη η παράταξη που έκανε σημαία ευκαιρίας τις εθνικές ευαισθησίες και πούλαγε εθνικοφροσύνη. Και ήταν η παράταξη των εθνικοφρόνων τότε που κέρδισε τις εκλογές το '20 τάζοντας στον λαό, το «οίκαδε», «Θα γυρίσουμε σπίτι, θα σταματήσει ο πόλεμος» και αμέσως μετά έφτασε στο Αφιόν Καραχισάρ, έφτασε έξω από την Άγκυρα, με όλες τις συνέπειες που είχε αυτή η πολιτική για τα εθνικά συμφέροντα της χώρας.

Γιατί κουνάτε το κεφάλι; Ήλπιζα ότι τουλάχιστον σε αυτό θα συμφωνήσουμε.

Άρα, κύριε Μητσοτάκη, να συμφωνήσουμε εδώ. Στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής δεν έχει κανένα νόημα κανείς να λέει μεγάλα λόγια. Τον πατριωτισμό η κάθε παράταξη τον δείχνει στην πράξη και όχι με λόγια και κορώνες εθνικοφροσύνης. Το λέω αυτό, διότι όλο το προηγούμενο διάστημα ως Αντιπολίτευση και με δική σας ευθύνη δημιουργήσατε ένα τοξικό κλίμα στα εθνικά θέματα -τοξικό κλίμα!- που οδήγησε και στο διχασμό -σε μεγάλο βαθμό- του ελληνικού λαού για ένα θέμα όπου υπήρχε εθνική γραμμή.

Με κατηγορήσε και η κ. Γεννηματά ότι δεν έκανα Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών. Εγώ έκανα δύο φορές Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών και μία φορά για κρίσιμο εθνικό θέμα, που ήταν το προσφυγικό. Δεν έκανα για το Μακεδονικό, διότι η αξιωματική αντιπολίτευση είχε ακολουθήσει μια στάση απολύτως απορριπτική της όποιας προσπάθειας διαπραγμάτευσης και συμφωνίας, απορρίπτοντας και την εθνική γραμμή που είχε διαμορφωθεί από το 2005 από τις δικές σας κυβερνήσεις και απορρίπτοντας και τις δικές σας θέσεις και τοποθετήσεις.

Στα ζητήματα, λοιπόν, της εξωτερικής πολιτικής, κύριε Μητσοτάκη, έχετε λερωμένη τη φωλιά σας ως παράταξη. Και εκεί δεν θέλω να αντιδικήσουμε επί μακρόν, αλλά θα ήθελα να προσπαθήσετε στο σημείο αυτό να δώσετε μια απάντηση. Είναι άλλο η αντιπολίτευση. Και είναι ρόλος εποικοδομητικός αυτός για μια αντιπολίτευση. Και μακάρι όσα χρόνια ήμουν εγώ Πρωθυπουργός, να είχα μια αντιπολίτευση που να κρατούσε μια τόσο εποικοδομητική στάση και όχι σε όλα απέναντι. Και σας κάνει καλό που κρατάμε αυτή την εποικοδομητική στάση και δεν υπερψηφίζουμε αυτή τη συμφωνία σήμερα. Και σας κάνει καλό που εμείς είμαστε εκεί και λέμε ότι η Τουρκία παραβιάζει τα κυριαρχικά δικαιώματα κάνοντας έρευνες, όταν εσείς δεν τολμάτε -κακώς λέω εγώ- να το πείτε.

Και, επιπλέον, θέλω να σας επισημάνω, ότι στο κρίσιμο θέμα της συμφωνίας που συζητάμε σήμερα με την Αίγυπτο, δεν έχει κανένα νόημα να μας κατηγορείτε γιατί δεν υπογράψαμε πιο πριν. Θα μας κρεμούσατε στο Σύνταγμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εδώ αναγγείλαμε τα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο και έβγαينه ο κ. Κουμουτσάκος -και δεν δώσατε μία απάντηση γι' αυτό- που δεν ήταν απλά ένας Βουλευτής, αλλά Τομεάρχης Εξωτερικής Πολιτικής -και ο κ. Κικίλιας, ο Τομεάρχης Άμυνας, τα ίδια έλεγε- και μας κατηγορούσε...

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κας σας έπαισε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Όχι, δεν μας έπαισε καθόλου, κύριε Δήμαρχε.

Δεν μας έπαισε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Γιατί δεν το κάνατε τότε;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα σας πω γιατί δεν το κάναμε. Θα απαντήσω.

Έλεγα, λοιπόν, ότι η επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια -λέγατε επίσημα ως Νέα Δημοκρατία και σήμερα πανηγυρίζετε- υποσκάπτει τις θεμελιώδεις αρχές της εξωτερικής μας πολιτικής, διότι δίνει τη δυνατότητα στην Τουρκία να επιμενεί ότι στο Αιγαίο δεν μπορεί να εφαρμοστεί πλήρως το Δίκαιο της Θάλασσας, διότι αυτή είναι μια ειδική περίπτωση. Δεν παρέδιδε στον κ. Κουμουτσάκο ο κ. Κοτζιάς. Σε εμένα παρέδιδε. Ανέλαβα το Υπουργείο Εξωτερικών για έξι περίπου μήνες, με Αναπληρωτή Υπουργό τον κ. Κατρούγκαλο, με βασικό στόχο την ολοκλήρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Και ήταν σε συνεννόηση μαζί μου όλα όσα είπε ο κ. Κοτζιάς, γιατί το σχεδιάζαμε αυτό μήνες.

Προφανώς δεν είχαμε συνεννοηθεί -θα έχει επίγνωση ότι αλλιώς είναι να σχεδιάζεις επί της αρχής κι αλλιώς είναι οι τελικές λεπτομέρειες ο κ. Δένδιας που είναι δίπλα σας- με ποιον τρόπο και το πότε ακριβώς θα φέρουμε αυτή την απόφαση να την υλοποιήσουμε. Ο κ. Κοτζιάς άφησε ένα προεδρικό διάταγμα. Σε συνεννόηση και με την υπηρεσιακή ηγεσία του Υπουργείου κρίναμε εκείνη την περίοδο ότι ο ορθότερος τρόπος είναι η άσκηση αυτού του αναφαίρετου δικαιώματός μας να γίνει μέσα από την νομοθετική διαδικασία. Και βεβαίως όταν προχωρήσαμε, το ανακοινώσαμε και φέραμε το θέμα σε συζήτηση τότε στη Βουλή απαντώντας -αν θυμάμαι καλά- σε επίκαιρη ερώτηση Βουλευτή σας και υπερασπιστήκαμε και προαναγγείλαμε αυτή τη διαδικασία ότι θα προχωρήσει αμέσως μετά τις ευρωεκλογές. Κι εσείς τότε πέσατε να μας φάτε με το επιχείρημα ότι αφήνουμε έκθετο το Αιγαίο. Δηλαδή, να σας πούμε και εμείς σήμερα ότι γιατί πηγαίνετε μέχρι το Ταίναρο και δεν πάτε λίγο πιο ανατολικά, γιατί δεν επεκτείνετε ταυτόχρονα και νοτίως της Κρήτης, γιατί δεν επεκτείνετε ταυτόχρονα και ανατολικά της Κρήτης;

Αυτά είναι ζητήματα στα οποία -φαντάζομαι- κάποια στιγμή θα τα απαντήσετε. Διότι είναι αναφαίρετο κυριαρχικό μας δικαίωμα η επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια, αλλά σημασία βεβαίως κάθε φορά σε όλα τα πράγματα στην πολιτική ιδιαίτερα στην εξωτερική πολιτική έχει και το timing, το πότε δηλαδή επιλέγεις να κάνεις το.

Όσο αφορά τη Συμφωνία με την Αίγυπτο μας λέτε γιατί δεν κάναμε εμείς. Εσείς γιατί δεν κάνατε πιο πριν; Πριν από εμάς κυβερνούσατε πάλι εσείς, η παράταξή σας, το 2005 - 2009 και το 2011 - 2014. Υπήρξαν διαπραγματεύσεις, έτσι δεν είναι; Και εκείνη την περίοδο διαπραγματευόμασταν και με τη Λιβύη για αποκλειστική οικονομική ζώνη -αν δεν κάνω λάθος, κυρία Μπακογιάννη θα το ξέρετε καλύτερα από μένα- που η Λιβύη δεν είχε αυτό το φιλοτουρκικό -ας το πω έτσι- καθεστώς που έχει με αυτή την Κυβέρνηση σήμερα. Διότι τότε η κυρίαρχη αντίληψη που επικρατούσε -και που επικρατούσε για πολλά χρόνια- στο Υπουργείο Εξωτερικών ήταν το περίφημο «δόγμα Μολυβιάτη», της ακινησίας, του μη συμβιβασμού. Ήταν η γραμμή η οποία έλεγε 100% επήρεια σε όλα και μέση γραμμή, αλλιώς δεν συμφωνούμε ή κάνω λάθος;

Τώρα εσείς μεταπορίζετε απ' ότι φαίνεται από αυτό το δόγμα. Γιατί δεν το λέτε όμως; Γιατί δεν το λέτε; Εμένα αυτό το οποίο με ενοχλεί και πρέπει να ενοχλεί και τον τελευταίο Έλληνα πολίτη είναι η υποκρισία στην εξωτερική πολιτική. Παριστάνετε -το λέω για άλλη μια φορά- τους χλαμυδοφόρους αλαλάζοντες στα ρηχά νερά των Πρεσπών, αλλά στα κρίσιμα ζητήματα και στα βαθιά νερά του Αιγαίου κάνουμε πίσω.

Εσείς ήσασταν αυτοί οι οποίοι είχατε υιοθετήσει αυτό το δόγμα και τώρα υποχωρείτε από αυτό το δόγμα. Εμείς λέμε ναι, όταν πας να κάνεις έναν συμβιβασμό, μπορεί να κάνεις υποχωρήσεις. Να βγείτε και να τις πείτε καθαρά.

Η διαφωνία μας για την Συμφωνία με την Αίγυπτο επικεντρώνεται σε τρία κρίσιμα σημεία τα οποία σας τα ανέλυσα -πιστεύω- επιγραμματικά. Το σημαντικότερο αφορά τον 28° μεσημβρινό. Εμείς δεν υπογράψαμε κάτι τέτοιο, δεν θα υπογράφαμε κάτι τέτοιο. Κύριε Δένδια, δεν είπα ότι δεν διαπραγματευτήκαμε. Αλλά εσείς και μόνο που διαπραγματευόμασταν τότε, μας κατηγορούσατε ως προδότες κι ενδοτικούς. Και τώρα έρχεστε εσείς και τα

υπογράφετε όλα και με τα δύο χέρια, όπως και τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αυτή είναι η υποκρισία.

Εμείς λοιπόν δεν θα υπογράφαμε και δεν αποδεχθήκαμε να υπογράψουμε μια συμφωνία τμηματική όντως, που όμως θα υιοθετούσε τη ρητορική κόκκινη γραμμή της Τουρκίας για τον 28^ο μεσημβρινό. Και δεν θα το υπογράφαμε αυτό όχι μόνο για να μην κάνουμε το χατίρι της Τουρκίας, αλλά γιατί γνωρίζουμε τις συνέπειες και τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει μια τέτοια αποδοχή και η ντε φάκτο επιχείρηση γκρίζαρίσματος κυριαρχικών μας δικαιωμάτων από το σημείο που αφήνει η Συμφωνία με την Αίγυπτο και ανατολικότερα. Και αυτή είναι η σημαντικότερη συνέπεια και κυρίως το γεγονός ότι δεν είσατε έτοιμοι αμυντικά και διπλωματικά να υπερασπιστείτε αυτές τις συνέπειες.

Δεν θα καταψηφίσουμε σήμερα, γιατί τηρούμε στάση ευθύνης. Αλλά έχουμε εθνική υποχρέωση να επιστημόνουμε τους κινδύνους.

Και κλείνω, κύριε Μητσotάκη, λέγοντας το εξής: Σας ζητάμε να κάνετε Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, γιατί πιστεύουμε ότι σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές πρέπει να καταγραφούν οι απόψεις όλων των πολιτικών δυνάμεων. Και πιστεύουμε ότι σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές αυτό το οποίο έχει σημασία πάνω από όλα είναι να υπάρξει από τούδε και στο εξής μία στοιχειώδη συμφωνία για την εθνική στρατηγική. Είναι κρίσιμο αυτό, διότι με έλλειμμα εθνικής στρατηγικής οι κίνδυνοι είναι υπαρκτοί και είναι μεγάλοι. Είναι κρίσιμο αυτό, διότι έχουμε έναν γείτονα ο οποίος κλιμακώνει την ένταση με απρόβλεπτες διαστάσεις. Και είναι κρίσιμο αυτό διότι δεν κλιμακώνει την ένταση δίχως στρατηγική.

Το χειρότερο που μπορεί να συμβεί για τη χώρα και τα εθνικά μας συμφέροντα δεν είναι να πάμε σε ένα διεθνές δικαστήριο και να χάσουμε κάτι από αυτά που υποθέταμε ότι μπορεί να κερδίζαμε, αλλά να τα χάσουμε χωρίς καν να πάμε σε διεθνές δικαστήριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Τώρα θα καλέσω στο Βήμα για τη δευτερολογία της Της Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής κ. Φώφη Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

Το πρώτο πράγμα που θέλω να επιστημόνω είναι ότι την ευθύνη για το τέλος του εθνικού διχασμού την έχει το ΠΑΣΟΚ και η δημοκρατική παράταξη, που έβαλαν ένα τέλος σε αυτή την ιστορία, έκλεισαν τις πληγές του παρελθόντος, αυτές που με τόση αγωνία όλα αυτά τα τελευταία χρόνια από το ξεκίνημα της οικονομικής κρίσης και μέχρι σήμερα παλεύετε η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ να ξανανοίξετε. Επιτέλους ως εδώ, φτάνει πια! Είναι ώρα ενωμένοι οι Έλληνες να πάμε την Ελλάδα μπροστά. Μονάχα ενωμένοι μπορούμε να το πετύχουμε αυτό! Θα το κατανοήσετε επιτέλους; Έχετε ευθύνη ενώπιον του ελληνικού λαού!

Ακούστε κύριε Πρωθυπουργέ. Δεν μου απαντήσατε σε κανένα από τα ερωτήματα που σας έθεσα. Αποφύγατε να απαντήσετε και να δεσμευτείτε ακόμα και για την ολοκλήρωση της συμφωνίας, για το χρονοδιάγραμμα, να πείτε ρητά ότι η μερική αυτή συμφωνία δεν σημαίνει υποχωρήσεις, δεν σημαίνει ότι εκχωρούμε, αλλά συνεχίζουμε να διεκδικούμε την ολική συμφωνία με την Αίγυπτο, συνεχίζουμε να στηρίζουμε τις πάγιες αρχές μας σε σχέση με τα νησιά μας.

Δεν μου είπατε τίποτα για την επήρεια των νησιών ούτε για την Κρήτη ούτε για την Κάρπαθο ούτε για τη Ρόδο ούτε για κανένα νησί ούτε για το Ιόνιο. Δεν δώσατε καμμία απάντηση για το τι συμβαίνει με το «ORUC REIS». Δεν διαψεύσατε καν τον άνθρωπο που εσείς παραπληρώσατε, τον σύμβουλό σας για την ασφάλεια, δεν πήραμε καμμία απάντηση και δεν ακούσαμε καμμία ξεκάθαρη δεσμευτική δήλωσή σας για πολύ σημαντικά θέματα για τα οποία πρέπει να πάρει απάντηση ο ελληνικός λαός.

Μας είπατε ότι οι διαφορές μας είναι μόνο για αντιπολιτευτικό σόου στην πραγματικότητα και ότι συμφωνούμε σχεδόν σε όλα και υπάρχει εθνική γραμμή. Αν θεωρείτε ότι υπάρχει εθνική γραμμή και εθνική στρατηγική και όλα αυτά τα λέμε μονάχα για αντιπολίτευση, τότε γιατί η μυστική διπλωματία, γιατί αρνείστε τη συνεδρίαση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών;

Και είναι πολύ εύκολο κάθε φορά ο Πρωθυπουργός να ρίχνει

τις ευθύνες στους προηγούμενους και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε για πολλά χρόνια, αν επιτέλους δεν καθίσουμε γύρω από ένα τραπέζι και δεν χαράξουμε μια εθνική στρατηγική για την εξωτερική μας πολιτική και τα εθνικά ζητήματα που θα ξεπερνά τη θητεία μιας κυβέρνησης και θα έχει βάθος χρόνου και θα αφορά στην πραγματικότητα τον ελληνικό λαό και όχι τα συμφέροντα του εκάστοτε Πρωθυπουργού και της κυβέρνησής του.

Άκουσα να λέει ο κ. Τσίπρας ότι η στάση του και η στάση του κόμματός του είναι υπέρ σας, σας στηρίζει. Δεν χρειαζόταν βέβαια να μας το πει, αλλά είναι η πρώτη φορά που το επιβεβαιώνει ο ίδιος. Το έχουμε πει πάρα πολλές φορές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Αν δεν υπήρχε, θα έπρεπε να τον ανακαλύψετε. Αλλά εμείς κύριε Πρωθυπουργέ, το Κίνημα Αλλαγής, κάνουμε πολιτική για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, για να υπερασπιστούμε και να στηρίξουμε τα εθνικά μας συμφέροντα, τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και γι' αυτό ακριβώς περιμένουμε από εσάς συγκεκριμένες απαντήσεις αλλά και δέσμευση.

Σας προκαλώ για άλλη μια φορά για ένα Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, γιατί εκεί θα φανεί αν υπάρχει πράγματι εθνική γραμμή ή όχι.

Δεν θέλω να ξαναμπώ τώρα στις ίδιες συζητήσεις. Έχουμε πει πάρα πολλές φορές σε αυτή την Αίθουσα ότι, όταν υπήρξε ανάγκη το 2015, συμμετείχαμε στο Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών και βάλαμε πλάτη για τον τόπο και κάποτε θα πρέπει να το αναγνωρίσετε αυτό και να σταματήσετε να λέτε για το τι αντιπολίτευση είχατε απέναντί σας. Ξεκινήσατε με τις καλύτερες προϋποθέσεις, με τη στήριξη όλων σχεδόν των κομμάτων, για να μείνει η Ελλάδα εντός Ευρωζώνης, εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης και σήμερα αποδεικνύεται περισσότερο από ποτέ πόσο μεγάλη αξία είχε και πόσο σημαντική ήταν η στάση της τότε αντιπολίτευσης το 2015.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι έχει μεγάλη σημασία να ακούσουμε δεσμεύσεις από εσάς, ξεκάθαρες τοποθετήσεις για τις κόκκινες γραμμές της Κυβέρνησής σας και να κλείσετε επιτέλους αυτό το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, για να δούμε αν υπάρχει εθνική γραμμή και τι λέει ο καθένας από εμάς στη συγκεκριμένη συγκυρία που η Τουρκία έχει αλλάξει γραμμή. Γιατί έχει σημασία κάθε φορά να εκτιμάμε την εξωτερική μας πολιτική ως απάντηση τα πραγματικά δεδομένα. Δεν είναι σήμερα ίδια τα δεδομένα με την Τουρκία με αυτά που ήταν πριν από μία δεκαετία. Και αλίμονο αν αυτό δεν το κατανοούν οι Αρχηγοί των πολιτικών δυνάμεων σε αυτή την Αίθουσα. Αλίμονο για τον τόπο!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Θα κλείσει τις δευτερολογίες των πολιτικών αρχηγών ο κ. Βαρουφάκης, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είπατε ότι δεν ανέφερα την Κύπρο στη μακρά μου τοποθέτηση. Τελικά, είδατε ότι χρειαζόταν η επανάληψη; Γιατί το ρητό το οποίο νομίζω πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως απάντηση του δικού σας είναι το «repetitio est mater studiorum» για εσάς, δηλαδή ότι η επανάληψη είναι μήτηρ μάθησας.

Σας διαβάζω από την ομιλία μου και μπορεί να ανατρέξετε και στα Πρακτικά: «Μια τέτοια διάσκεψη αποκλείει τους επιδιαιτητές, ελαχιστοποιεί τις εντάσεις, επιτρέπει τον διαχωρισμό ΑΟΖ από τις υπόλοιπες ελληνοτουρκικές διαφορές και παράλληλα, αναγκάζει την Άγκυρα είτε να αυτοαπομονωθεί αρνούμενη να προσέλθει, επειδή δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, είτε να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία.». Προφανώς, ο κ. Ερντογάν, αν εσείς τον προσκαλέσετε, αν συγκαλέσετε τη διάσκεψη όλων των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου, όπως προτείνει το ΜέΡΑ25, μπορεί να γυρίσει και να αρνηθεί λέγοντας ότι δεν προσέρχεται, εφόσον συμμετέχει η Κυπριακή Δημοκρατία. Θα είναι μεγάλο το διπλωματικό και επικοινωνιακό κόστος μιας τέτοιας άρνησης εκ μέρους του κ. Ερντογάν. Επιπλέον, ακόμα και να γίνει αυτό, θα μειωθούν σε πολύ μεγάλο βαθμό, σε πολύ σημαντικό βαθμό οι πιέσεις πάνω σας από την κ. Μέρκελ, από

την Ουάσιγκτον για υποχωρήσεις σε διμερή διάλογο με την Τουρκία.

Θέσατε ένα άλλο θέμα. Είπατε ότι, αν έχουμε δίκιο εμείς του ΜΕΡΑ25, που πιστεύουμε ότι αυτές οι διμερείς συμφωνίες, για παράδειγμα, Ελλάδας-Αιγύπτου συμφέρουν τελικά την Τουρκία, ενισχύουν τη διαπραγματευτική θέση της Τουρκίας, τότε γιατί φωνάζουν εναντίον της, γιατί διαρρηγγύνουν τα ιμάτιά τους, απειλούν, όταν ακούνε για τη συμφωνία μας με την Αίγυπτο; Η απάντηση είναι γιατί τους βοηθάει τόσο η διμερής με την Αίγυπτο, όσο και το να φωνάζουν προσηλιακά εναντίον της. Δύσκολο είναι να το καταλάβουμε αυτό;

Υπάρχει ένα αμερικανικό ρητό το οποίο ισχύει εδώ. Έτσι σκέφτεται ο κ. Ερντογάν βλέποντας εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ: Ποτέ μη διακόψεις τον αντίπαλό σου, όταν αυτοϋπονομεύεται. Και αν χρειαστεί να ωρύεσαι «τι είναι αυτά που κάνεις;» για προσηλιατικούς, επικοινωνιακούς λόγους, γιατί αυτό βοηθά ακόμα περισσότερο τη δική σου στάση, τη στάση του Ερντογάν, αυτό κάνεις.

Κύριε Πρωθυπουργέ, στόχος εδώ δεν είναι οι κοκορομαχίες μεταξύ μας. Στόχος είναι το εθνικό συμφέρον. Το ΜΕΡΑ25 έχει μεγάλη υπευθυνότητα. Θα το πω άλλη μια φορά κι ας με κατηγορήσετε για επανάληψη. Για εμάς ένα έχει σημασία. Δεν θέλω να θεωρούμε ότι έχουμε το μονοπώλιο της αλήθειας. Εσείς πιστεύετε ότι αυτές οι διμερείς συμφωνίες σας ενισχύουν σε έναν διάλογο με την Τουρκία. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό δεν ισχύει. Εμείς πιστεύουμε ότι δεδομένου ότι θα πάμε σε πολυήμερη διαπραγμάτευση είναι καλύτερο για εσάς, για εμάς, για τη χώρα μας και για την Ανατολική Μεσόγειο γενικά να ξεκινήσουμε από την πολυήμερη διαπραγμάτευση και να πάμε με αίτημα συνεκδικάσας στη Χάγη, αν χρειαστεί, κατά ζεύγη αλλά πολλαπλώς συμπεφωνημένα πριν.

Να ζητήσει η ελληνική Κυβέρνηση, εσείς. Πάρτε εσείς το μεγαλείο. Να συγκαλέσετε εσείς στην Αθήνα μια τέτοια σύσκεψη. Θα δώσει ιδιαίτερους πόντους στην ελληνική πλευρά, θα μειώσει τις πιέσεις εναντίον σας, θα ακυρώσει πολλά από τα σχέδια του Ερντογάν. Το εννοούμε αυτό.

Είμαστε εδώ, για να καταθέσουμε την άποψή μας. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να συνειδητοποιήσετε και εσείς και οι υπόλοιποι της Αντιπολίτευσης ότι καταπιφίζουμε σήμερα όχι στο πλαίσιο μιας αντιπαράθεσης, αλλά στο πλαίσιο μιας ειλικρινούς διαφωνίας για το τι είναι αυτό το οποίο βοηθάει τα εθνικά συμφέροντα, τι είναι αυτό που θα φέρει την ειρήνη στην περιοχή, τι είναι αυτό που θα αποτρέψει πόλεμο, τι είναι αυτό που θα αποτρέψει συνεκμετάλλευση υπέρ της «EXON» και της «TOTAL» και όχι υπέρ των λαών, τι είναι αυτό το οποίο θα καταστήσει την Ανατολική Μεσόγειο και το Αιγαίο θάλασσα ειρήνης, συνεργασίας και κοινής ευημερίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜΕΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Πρόεδρε, θα τριτολογήσετε; Όχι. Οπότε προχωρούμε στη συνέχεια της συζήτησής.

Θα κληθεί η πρώτη από τους ομιλητές, η κ. Μπακογιάννη εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι άχαρος ο ρόλος του Βουλευτή ο οποίος σηκώνεται πρώτος μετά από τους αρχηγούς των κομμάτων να μιλήσει. Έτσι θα αρκετώ και εγώ σε δυο-τρία σχόλια παρακολουθώντας από το πρωί με πολύ μεγάλη προσοχή όλα αυτά ελέγχθησαν σε αυτή την Αίθουσα.

Είναι άχαρος ο δικός μου ρόλος, αλλά είναι άχαρος και ο ρόλος της Αντιπολίτευσης σήμερα. Διότι παρακολουθώντας με μεγάλη προσοχή και τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τον κ. Κατρούγκαλο, τον οποίο γνωρίζω και εκτιμώ, αλλά και τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αντιλαμβάνεται κανείς πόσο δύσκολο πράγμα είναι να βρεις επιχειρήματα πολιτικά, αντιπολιτευτικά σε μια ουσία με την οποία συμφωνείς.

Και αυτή είναι η πραγματικότητα σήμερα σε αυτή την Αίθουσα. Ουσιαστικά συμφωνούμε. Συμφωνούμε σε όλα τα βασικά. Συμ-

φωνούμε ότι αυτή η συμφωνία έπρεπε να γίνει. Συμφωνούμε ότι έπρεπε να γίνει τώρα. Μιλώ για την αιγυπτιακή συμφωνία, γιατί για την ιταλική ούτως ή άλλως δεν υπήρχαν ενστάσεις. Συμφωνούμε ότι μια συμφωνία εκ των πραγμάτων έχει συμβιβασμούς και ότι έχει καλύτερα και λιγότερο καλά σημεία, αλλά ότι έπρεπε να γίνει. Γιατί έπρεπε να γίνει; Γιατί έπρεπε η Ελλάδα να δώσει μία πολύ συγκεκριμένη, νομικά κατοχυρωμένη απάντηση, μια νομικά κατοχυρωμένη απάντηση την οποία χρειαζόμαστε και την επιδιώκαμε όλα αυτά τα χρόνια και δεν είχαμε καταφέρει πραγματικά να την πετύχουμε.

Με ρώτησε ο κ. Τσίπρας γιατί δεν είχαμε προχωρήσει πριν. Εγώ προσωπικά είχα πάει τέσσερις φορές στην Αίγυπτο και είχα μιλήσει με τον κ. Μουμπάρακ, αλλά πράγματι, τότε η βασική θέση της Ελλάδος, η οποία ήταν η όλη συμφωνία, και η βασική θέση της Αιγύπτου ήταν εκ διαμέτρου αντίθετες. Ήταν δύσκολο να μπορέσουμε να βρούμε κοινό σημείο. Άρα ναι, προχωρήσαμε σήμερα σε μια τμηματική συμφωνία, αλλά σε μια τμηματική συμφωνία για την οποία είχαμε συμφωνήσει εκ των προτέρων όλοι ότι έπρεπε να το προχωρήσουμε.

Η κριτική έγινε γιατί ακριβώς ο 28^{ος} και όχι η όλη Ρόδος και μετά να αφήσουμε μόνο την περιοχή του Καστελорίζου. Κατά την ταπεινή μου άποψη—εγώ έχω τη δυνατότητα να το πω λίγο πιο ανοικτά, δεν εκφράζω την ελληνική Κυβέρνηση—θα ήταν λάθος. Θα ήταν λάθος να πάμε αφήνοντας μόνο το Καστελорίζο, συμβολικά και κατά τη γνώμη μου, ουσιαστικά.

Έγινε κριτική για το θέμα της επέκτασης στα δώδεκα μίλια. Άλλη κριτική θα μπορούσατε να κάνετε, κύριοι συνάδελφοι. Εάν την ώρα που υπογράφαμε τη συμφωνία δεν έπρεπε ταυτόχρονα να επεκτείνουμε και επεκτείναμε έναν μήνα μετά, είκοσι ημέρες μετά, κατά τη διάρκεια αυτή. Αυτή την κριτική θα την καταλάβαινα. Θα ήταν, όμως, σωστό, κύριοι συνάδελφοι, η επέκταση στα δώδεκα μίλια εν κενώ, δηλαδή χωρίς συμφωνία με την Ιταλία; Θα ήταν η επιβεβλημένη πολιτική; Αφήστε την κριτική περί του αν έπρεπε να το κάνουμε ως προς την Τουρκία κ.λπ., κ.λπ.. Επί της ουσίας σας λέω ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα αν είχατε επεκτείνει τότε σε δώδεκα μίλια χωρίς συμφωνία με την Ιταλία; Θα είχαμε προσθέσει μία Ιταλία στον κατάλογο των χωρών οι οποίες μέμφονται την Ελλάδα. Αυτό δεν θα ήταν το αποτέλεσμα; Γιατί; Διότι οι αλιείς θα βάραιναν την ιταλική κυβέρνηση κατά τον ίδιο τρόπο με τον οποίο κτυπούσαν όλο αυτόν τον καιρό και αυτή η συμφωνία δεν κατέστη εφικτή. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Σήμερα με τη συμφωνία την οποία έχουμε η επέκταση είναι μία επιβεβλημένη κίνηση, αλλά και κίνηση ασφαλής. Δεν μειώνει με κανέναν τρόπο κανέναν από τους συμμάχους της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πράγματα με την Τουρκία είναι πολύ άσχημα. Εγώ ανήκω σε αυτούς που παρακολουθούν την Τουρκία πάρα πολλά χρόνια. Θα μου επιτρέψτε να πω ότι θεωρώ τον εαυτό μου έναν από τους ανθρώπους που την ξέρει καλά. Είναι πάρα πολύ άσχημα, διότι υπάρχει μία δομική αλλαγή πλέον στην Τουρκία. Ο κ. Βαρουφάκης μας έβγαλε έναν μεγάλο λόγο για τα συμφέροντα κ.λπ.. Συμφωνώ σε ένα πράγμα μαζί του: Μακροπρόθεσμα δεν είναι το θέμα των υδρογονανθράκων. Είναι ότι η Τουρκία από μία βασική πολιτική της, η οποία ήταν να στρέφεται προς το εσωτερικό, που ήταν η βασική γραμμή του Ατατούρκ, αποφάσισε πλέον οριστικούς να στραφεί προς τη θάλασσα, με ό,τι αυτό σημαίνει. Αυτό είναι πράγματι μία αλλαγή.

Η δεύτερη αλλαγή είναι ότι σήμερα η Τουρκία για πρώτη φορά δεν αντιμετωπίζει απέναντί της μία Συρία ή μία Λιβύη, δηλαδή διαλυμένες χώρες, όπου μπορεί να στείλει κάποιους στρατιωτικούς, κάποιους ανθρώπους και να κερδίσει πόντους πάνω στον χάρτη. Αυτή τη στιγμή για πρώτη φορά η Τουρκία αντιμετωπίζει μία οργανωμένη χώρα, μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία χώρα σύμμαχο, μία χώρα η οποία στον Έβρο απέδειξε ότι έχει τη δυνατότητα να προφυλάξει αποτελεσματικά τα σύνορά της - το αποδεικνύει κάθε ημέρα και στο Αιγαίο- και μία χώρα η οποία δημιουργεί συμμαχίες.

Εάν υπήρχε ένας λόγος που δεν καταφέραμε εμείς να σας πείσουμε -εμείς δεν καταφέραμε να σας πείσουμε να ψηφίσετε αυτή τη συμφωνία, κακώς κατά τη γνώμη μου- εάν υπήρχε, όμως, ένας λόγος να το κάνετε, πέρα από όλους τους υπόλοιπους, θα ήταν να διαβάσετε με μεγάλη προσοχή τι είπα χθες ο Τζαβούσο-

γλου και τι είπε χθες ο Ερντογάν. Διαβάζοντας αυτά τα δύο κείμενα, θα είχατε αντιληφθεί το μέγεθος της οργής -και επιτρέψτε μου να πω-, της ασφυξίας την οποία νιώθει. Η κριτική προς την Ευρώπη, η κριτική προς τις αραβικές χώρες, η κριτική προς όλους, μια Τουρκία που εμφανίζεται σήμερα στον τουρκικό Τύπο απομονωμένη και περιτριγυρισμένη από εχθρούς, αυτό δεν έγινε από τη μία ώρα στην άλλη. Αυτό έγινε μετά από πολλές προσπάθειες, συνειδητές προσπάθειες τις οποίες έκανε η ελληνική διπλωματία και κατάφερε ο Υπουργός Εξωτερικών, ο Πρωθυπουργός, το σύμπαν, εγώ θα βάλω και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μέσα, με όσες δυνατότητες έχει ο καθένας να φθάσει στο αποτέλεσμα σήμερα η Ελλάδα να είναι ισχυρή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνω λέγοντας το εξής: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει πάρα πολύ κουβέντα για τη Χάγη. Εγώ προσωπικά έχω ακούσει ουκ ολίγα, όταν ξαναήρθε η κουβέντα από τον Γενάρη πέρυσι. Ποια είναι η πραγματικότητα; Η πραγματικότητα είναι ότι αυτή είναι η πάγια στρατηγική θέση της χώρας. Δεν είναι ούτε η δική μου, ούτε του κ. Τσίπρα, ούτε του κ. Μητσοτάκη, ούτε του κ. Δένδια, ούτε κανενός. Αυτή είναι η πάγια θέση της χώρας. Η Ελλάδα θα πάει σε μια διαπραγμάτευση με την Τουρκία, θα κάνει ό,τι μπορεί να βρει κάποια μορφή συμφωνίας σε συγκεκριμένα θέματα και όπου αυτή η συμφωνία δεν καταστεί εφικτή, θα συμφωνήσουμε να πάμε στη Χάγη. Αυτή ήταν η πάγια θέση της χώρας. Αυτή εξακολουθεί και είναι.

Και μην ξεχνάτε: Είναι δύναμη για τη χώρα ότι η στρατηγική μας είναι κοινή. Είναι δύναμη για τη χώρα ότι αυτή τη στιγμή τα τρία μεγάλα κόμματα που έχουν κυβερνήσει, που ξέρουν τι θα πει ευθύνη, έχουν την ίδια στρατηγική. Ας μην το χαλάσουμε, λοιπόν, την τελευταία στιγμή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο τώρα έχει η κ. Αναγνωστοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Έχει γίνει αλλαγή με τον κ. Αμανατίδη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και εμένα είναι δύσκολη η θέση μου μετά τους πολιτικούς Αρχηγούς, όπου έχουν εξαντληθεί όλα.

Θα ξεκινήσω, όμως, με μία διαπίστωση. Είναι ευτύχημα που σήμερα σε μία τόσο κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα και για την περιοχή μας συζητάμε δύο κρίσιμες συμφωνίες και Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μπορώ να διανοηθώ τι θα είχε γίνει αν γινόταν το αντίστροφο. Μπορούμε, επιτέλους, να μιλήσουμε ήρεμα. Γι' αυτό δεν μπορώ σε καμία περίπτωση να δεχθώ τύπου προκλήσεις από την Κυβέρνηση για το τι θα ψηφίσουμε, αν το «παρών» είναι αποχή από την ιστορία, φυγή από την ιστορία κ.λπ..

Να τονίσουμε ευθύς εξαρχής: Το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο ποτέ δεν απέφυγε την ιστορία, ήταν πάντα μέσα στην ιστορία και με βάση αυτή χάραξε εξωτερική πολιτική. Άλλοι προσπαθήσαν και προσπαθούν να φέρουν την ιστορία στα μέτρα τους.

Όντως, είμαστε σε μία κρίσιμη φάση. Όντως η Τουρκία -και επειδή και εγώ μπορώ να πω ότι ασχολούμαι πολλά χρόνια με αυτή τη χώρα, τη γνωρίζω θα έλεγα αρκετά καλά- έχει αναβαθμίσει πάρα πολύ την προκλητικότητα της τον τελευταίο καιρό και θα έλεγα όχι μόνο τους τελευταίους μήνες, αν βλέπει κανείς προοπτικά την κατάσταση, εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Θέλω, όμως, να πω δύο πράγματα. Ο Πρωθυπουργός σήμερα κήρυξε τον νέο πατριωτισμό. Έτσι είπε: Έχουμε έναν νέο πατριωτισμό. Σε τι συνίσταται αυτός ο νέος πατριωτισμός, να έχουμε όλα τα δεδομένα δημόσια επάνω στο τραπέζι; Συμβιβασμοί είναι το πρώτο, πράγματι, και χαιρόμαστε, παρ' όλο που δεν το ομολόγησε ούτε ο Πρωθυπουργός ούτε κανένας άλλος. Εξωτερική πολιτική χωρίς συμβιβασμούς, δεν γίνεται.

Είπε, όμως και κάτι άλλο ο Πρωθυπουργός. Ότι όσο αδρανούμε, όσο ολιγωρούμε, τόσο οι συμβιβασμοί γίνονται οδυνηροί.

Χαίρομαι για την κριτική που έκανε στο ίδιο του το κόμμα, που επί χρόνια είχε υιοθετήσει τη λογική της αδράνειας και ότι αυτή εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα. Γιατί, ναι, κυρία Μπακογιάννη, ήταν αδράνεια όταν οι εθνικοί στόχοι ήταν αυτοί, όλο το διπλωματικό κεφάλαιο της χώρας ασχολιόταν για να είναι στο ύψος των εθνικών στόχων, που σημειωτέον μόνο η Δεξιά είχε βάλει -το ΚΙΝΑΛ βοήθησε στη συνέχεια- και που έρχεστε τώρα και αυτούς τους στόχους τους αλλάζετε άρδην, χωρίς καν Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών.

Εδώ ας σοβαρευτούμε. Μία εθνική στρατηγική δεν φτιάχνεται μόνο από τη Νέα Δημοκρατία. Τα δικά σας, δικά μας και τα δικά μας, δικά μας δεν μπορεί να ισχύει σε μια δημοκρατική χώρα. Αποφασίσατε, λοιπόν, λόγω της συγκυρίας, λόγω των ειδικών συνθηκών, ότι η επήρεια 100% όλων των νησιών, η μέση γραμμή και τα απώτατα όρια της υφαλοκρηπίδας δεν εξυπηρετούν το εθνικό συμφέρον.

Πείτε το δημοκρατικά, γιατί έχει μεγάλη αξία. Διότι αυτόν τον ελληνικό λαό τον έχετε διαπαιδαγωγήσει με διάφορα πράγματα. Χρησιμοποιείτε, έχετε στη φαρέτρα σας κρυφά όπλα, τα οποία βγάzte όποτε θέλετε, διάφορα εθνικά δόγματα, τα οποία μόνοι σας αναρρέτε και μόνοι σας ξαναφέρνετε στην επιφάνεια. Πρέπει να αποφασίσετε μαζί με όλους δημοκρατικά ότι για αυτούς τους λόγους εμείς πάμε σε κάτι άλλο. Θέλετε σε οδυνηρό συμβιβασμό; Εγώ δεν θα βάλω επιθετικούς προσδιορισμούς καθόλου. Θα πω ότι είναι συμβιβασμοί στην εξωτερική πολιτική. Πείτε το όμως. Πρέπει να είναι συμφωνημένα αυτά, να τα ακούσει ο ελληνικός λαός και να ξέρει περί τίνος πράγματος μιλάμε. Όχι αύριο, κυρία Μπακογιάννη, να εμφανιστούν διάφοροι εδώ μέσα στο Εθνικό Κοινοβούλιο και να φωνάζουν τους άλλους προδότες.

Μίλησε για τον εθνικό διχασμό ο κύριος Πρωθυπουργός. Ως ιστορικός δεν θα μωρ στη συζήτηση, γιατί θα γελάσουμε και δεν θέλω αυτή τη στιγμή. Ο εθνικός διχασμός όμως έτσι φτιάχνεται, κυρίως μέσω της εξωτερικής πολιτικής. Λέω ένα αξίωμα, το θεωρώ θέσφατο και κάνω εγώ ό,τι υποχώρηση θέλω υπό πίεση. Έτσι γίνεται η εξωτερική πολιτική, υπό πίεση, γιατί υπάρχουν κι άλλα συμφέροντα γύρω γύρω. Συμφωνούμε τουλάχιστον σε αυτά. Από την άλλη μεριά όμως, δεν λέω τίποτα με ειλικρίνεια. Δεν συζητώ τίποτα με ειλικρίνεια, αλλά τα χρησιμοποιώ ως όπλα εναντίον των άλλων.

Εγώ εκτιμώ τον κ. Δένδια για ένα και μοναδικό λόγο. Σε όλα τα άλλα διαφωνώ. Όταν εδώ γινόταν της τρελής, όταν γινόταν η ντροπή του Κοινοβουλίου, να βγαίνει και ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και σύσσωμη τότε η Αντιπολίτευση -και όχι μόνο- και να φωνάζει εθνικούς προδότες την εκλεγμένη Κυβέρνηση και να λέει δόγματα για τα οποία σας μίλησα, στα οποία είχε συμφωνήσει η χώρα από τις αρχές του 20^{ου} ότι δεν ισχύουν, δηλαδή Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική, ήταν ο μόνος ο κ. Δένδιας που βγήκε με παρρησία και είπε: «Η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική». Εγώ ως δημοκράτης άνθρωπος του το χρωστάω.

Δεύτερο σημείο: Φωνάξαμε ευθύς εξαρχής ότι το «παρών» μας έχει πολιτικό περιεχόμενο. Δεν είναι φυγή από την ιστορία. Ίσα, ίσα, είναι μέσα στην ιστορία. Και έχει πολιτικό περιεχόμενο για έναν λόγο: Βεβαίως -και εδώ θα διαφωνήσω λίγο με το ΜέΡΑ25- παρά το γεγονός ότι είμαι υπέρ των πολυμερών διασκέψεων, η Τουρκία δεν δέχεται την Κύπρο, δεν δέχεται και άλλες χώρες. Αυτό όμως δεν αφαιρεί το δικαίωμα της κάθε χώρας να κάνει διμερείς συμφωνίες για θέματα που την αφορούν και την καίνε, να οριοθετεί περιοχές κ.λπ.. Με ποια στρατηγική όμως; Και θα επιμείνουμε σε αυτό.

Όταν έγινε η Συμφωνία των Πρεσπών δεν έγινε μία συμφωνία έτσι. Έγινε μια συμφωνία, η οποία είχε προοπτική την ευρωπαϊκή προοπτική των Δυτικών Βαλκανίων για να σταθεροποιηθεί η περιοχή. Βασίζονταν στην αλληλεγγύη, τη φιλία, την αλληλεξάρτηση και είχε έναν γνώμονα: Πράγματι, η Τουρκία τον νεοοθωμανισμό ήθελε να τον βάλει στα Βαλκάνια. Κι εκεί έπρεπε κάπως να σταματήσει. Από την άλλη μεριά, «εκμεταλλευόμαστε» το ευρωπαϊκό πλαίσιο. Κι εκεί, τις κόκκινες γραμμές μας τις κάνουμε ευρωπαϊκές γραμμές.

Και εδώ, κύριε Υπουργέ, θέλω να επιμείνω σε ένα πράγμα: Δεν είναι εξωτερική πολιτική η επακούμηση. Επακούμηση -μας τα

εξήγησε πολύ ωραία ο Παντελής Μπουκάλας, ένας από τους εξαιρετους αρθρογράφους- είναι ότι αφήνω τα συμφέροντά μου σε μεγάλα χέρια. Δεν αφήνεις τα συμφέροντά σου σε μεγάλα χέρια. Εκμεταλλεύεσαι τις ρωγμές, πρωταγωνιστείς στο να βάλεις τα δικά σου συμφέροντα στη μέση της ατζέντας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρία συνάδελφε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω αμέσως.

Και οι κυρώσεις αυτό το νόημα είχαν. Αυτά όλα δεν έγιναν. Ο κ. Βαρβιτσιώτης έλεγε σε εμένα: «Εμάς δεν είναι η επιλογή μας οι κυρώσεις». Δεν είναι επιλογή μας το ένα. Δεν είναι επιλογή μας το άλλο. Αφήσατε τον χρόνο. Και φτάνουμε στις συμφωνίες και λέμε ότι η Ελληνοαιγυπτιακή Συμφωνία ως τέτοια τη στιγμή που γίνεται για διεμβολισμό και για ακύρωση του Τουρκοαίγυπτιακού Συμφώνου έχει νόημα. Δεν έχουν νόημα όμως οι λεπτομέρειες - που δεν είναι λεπτομέρειες, είναι βασικά θέματα- σε αυτή τη συγκυρία, ειδικά και χωρίς στρατηγική.

Κλείνω με ένα πράγμα: Το «παρών» έχει πολιτικό περιεχόμενο. Εγώ και μετά από όλα όσα έχουν γίνει και με την υπεύθυνη στάση την οποία κρατάμε αρνούμαι κατηγορηματικά από την Κυβέρνηση να μας σηκώνει το δάχτυλο για το τι πρέπει να ψηφίσουμε και το τι δεν πρέπει να ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ψηφίζουμε αυτό που θεωρούμε προς το συμφέρον της χώρας. Αυτό κάνουμε και έτσι συνεχίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Αμανατίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, εισαγωγικά να σας πω ότι επειδή ακριβώς είναι τέτοιο το θέμα, θα σας διαβάσω την ομιλία μου με το κόμμα, όπως έκανα και στις προγραμματικές δηλώσεις.

Πάγια θέση μας ως κόμμα είναι η ειρηνική επίλυση των διαφορών μας ως χώρα και η προάσπιση της κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας στη βάση των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου. Άλλωστε, στους κανόνες αυτούς πρέπει να στηρίζεται η συνεργασία και η φιλία των κρατών και με αυτούς θεμελιώνονται και οικοδομούνται.

Με τη θέση αυτή ως κυβέρνηση σταθερά και χωρίς παλινωδίες και αντιφάσεις ασκήσαμε μια πολυδιάστατη και ενεργητική πολιτική, που ενίσχυσε τη θέση της Ελλάδας και τον ρόλο της στη διεθνή, ευρωπαϊκή και περιφερειακή σκηνή, πολιτική που με τις επαφές σε επίπεδο ηγετών, σε επίπεδο συνεργασίας των χωρών του Νότου, σε επίπεδο διμερών, τριμερών και τετραμερών συνεργασιών, με την ανάπτυξη διεθνών πρωτοβουλιών και θετικής ατζέντας δράσεων κατέστησε τη χώρα μας πυλώνα σταθερότητας και ανάπτυξης στην ευρύτερη περιοχή με εμβληματική τη Συμφωνία των Πρεσπών, που απελευθέρωσε πολύτιμο, ιδιαίτερα χρήσιμο σήμερα διπλωματικό κεφάλαιο και προσέθεσε κύρος στη χώρα μας υπηρετώντας την εθνική γραμμή, μια εθνική γραμμή που απεμπόλησε ακραία λαϊκίζοντας τότε ως Αντιπολίτευση η Νέα Δημοκρατία προκειμένου να πάρει την κυβερνητική εξουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για την κύρωση των συμφωνιών οριοθέτησης ΑΟΖ της Ελλάδας με την Αίγυπτο και την Ιταλία γίνεται μέσα σε ένα κλίμα αναβαθμισμένης αναθεωρητικής, επιθετικής και παραβατικής συμπεριφοράς εκ μέρους της Τουρκίας και δεν μπορεί παρά να συνεκτιμηθεί η συγκυρία.

Ωστόσο, για το πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο πρέπει να γίνει αυτοκριτική από την Κυβέρνηση και να αντιληφθεί επιτέλους το κενό εθνικής στρατηγικής επί ένα χρόνο που με τις λάθος εκτιμήσεις περί κατευνασμού, υποχωρήσεων, αντιφατικών μηνυμάτων, άλλα στο εσωτερικό και άλλα στο εξωτερικό και κυρίως, με την καθυστέρηση να θέσει το ζήτημα των κυρώσεων που τώρα, σύμφωνα με την Εκπρόσωπο του κ. Μπορέλ έγιναν

«επιλογές», και όχι κυρώσεις, με απουσία από τον ευρωτουρκικό διάλογο, συνέβαλε στις εξελίξεις αυτές.

Εταιρικά και ουσιαστικά θελοτυφλώντας από αλαζονεία δεν προχωρά στη σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών, αίτημα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όχι μόνο, ώστε να κλείσουν τα κενά και με εθνική στρατηγική να έχουμε την αποφασιστικότητα, αλλά κυρίως την αποτελεσματικότητα στα εθνικά μας θέματα με ενότητα και εθνική συνεννόηση. Αυτό το γεγονός μπορεί να θέσει τη χώρα σε μεγαλύτερους κινδύνους.

Χρειάζεται μια εθνική στρατηγική, που προασπίζεται κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας και εργάζεται για την επανεκκίνηση των διερευνητικών για ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα, με προσφυγή στη Χάγη, αν αποτύχουν.

Στο πλαίσιο αυτό και ο Πρόεδρός μας, Αλέξης Τσίπρας, υπογράμμισε στον Υπουργό Εξωτερικών της Γερμανίας κατά τη συνάντησή τους στο πλαίσιο των πρωτοβουλιών της γερμανικής Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης την ανάγκη η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλάβει τις ευθύνες της ως προς την προάσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας και της Κύπρου και να αποδεχθεί την προοπτική ισχυρών κυρώσεων στο πλαίσιο ενός ουσιαστικού ελληνοτουρκικού διαλόγου.

Σε αυτό το πλαίσιο τόνισε ότι μόνο σε αυτή τη βάση και με τερματισμό των τουρκικών προκλήσεων μπορούν να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις επανεκκίνησης των διερευνητικών για την υφαλοκρηπίδα και την ΑΟΖ, χωρίς παρέμβαση τρίτων χωρών στην ατζέντα των συνομιλιών, με σκοπό αν οι διερευνητικές αποτύχουν, να υπάρξει προσφυγή στη Χάγη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τοποθέτησή μας σε τέτοιου είδους συμφωνίες ως Βουλευτές και ως κόμματα εκτιμώ ότι δεν θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν την μόνο τη συγκυρία και την πολιτική τους διάσταση, αλλά και τις επιπτώσεις στο μέλλον στα εθνικά συμφέροντα και στην εθνική στρατηγική που απουσιάζει. Αυτό είναι το επόμενο βήμα, η επόμενη μέρα, η ιστορία τελικά.

Έτσι, όσον αφορά τη συμφωνία οριοθέτησης της ΑΟΖ της Ελλάδας με την Ιταλία ψηφίζουμε υπέρ, εκτιμώντας ότι αποτελεί, παρά τους σημαντικούς συμβιβασμούς στους οποίους βασίζεται, θετικό βήμα για τη χώρα. Καλούμε, όμως, την Κυβέρνηση για την επέκταση των χωρικών υδάτων, κάτι που έχει γίνει.

Όσον αφορά τη συμφωνία οριοθέτησης της ΑΟΖ της Ελλάδας με την Αίγυπτο, η πολιτική μας θέση εκφράζεται με το «παρών», γιατί αφ' ενός η συμφωνία διευκολύνει το παράνομο σύμφωνο Τουρκίας - Σαράζ, αφ' ετέρου όμως μπορεί να δημιουργήσει αρνητικά προηγούμενα σε μελλοντικές διαπραγματεύσεις και θα χρειαστεί να καταβληθεί μεγάλη προσπάθεια, ώστε η συμφωνία να μη χρησιμοποιηθεί από την Τουρκία με τον γνωστό διαστρεβλωτικό της τρόπο ως υπέρ της προηγούμενης, δεδομένου επιπλέον ότι αυτή η συμφωνία δεν εντάσσεται σε μια συνεκτική εθνική στρατηγική.

Ειδικότερα, η Κυβέρνηση αποφεύγει να διευκρινίσει τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για την οριοθέτηση και αν συνδύασε τον κανόνα της μέσης γραμμής με την αρχή της αναλογικότητας. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του ΥΠΕΞ επί του θέματος αυτού στην προχθεσινή συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας ότι η μέθοδος εύρεσης της γραμμής είναι η συνάντηση της βούλησης δύο κυρίαρχων κρατών. Το επαλαλαμβάνω για τα Πρακτικά: «Η εύρεση της μεθόδου της γραμμής αυτής δεν υποκρύπτει μέθοδο, αποτελεί τη συνάντηση της βούλησης των δύο κυρίαρχων κρατών, απολύτου βουλήσεως όπως προβλέπεται». Αυτή ήταν η δήλωση στην επιτροπή.

Δεύτερον, η συμφωνία δίνει τη δυνατότητα δημιουργίας αρνητικών προηγούμενων σε σχέση με τη μειωμένη επήρεια της Κρήτης και τη μερική οριοθέτηση της ΑΟΖ. Αφήνει το ενδεχόμενο η Αίγυπτος και η Τουρκία να οριοθετήσουν μεταξύ τους ανατολικά του 27° 59', όπως το είπατε, και 59 μοίρες μεσημβρινού με μόνη υποχρέωση της Αιγύπτου να ενημερώσει την Ελλάδα και να διαβουλευτεί με αυτή, δίχως να είναι αναγκαία η συμφωνία της χώρας μας, εφόσον βεβαίως δεν θα μεταβληθούν οι γεωγραφικές συντεταγμένες του σημείου Α.

Η Συμφωνία με την Αίγυπτο προβλέπει στο άρθρο 3 ότι κάθε διαφορά ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή της θα επιλύεται μέσω της διπλωματικής οδού σε πνεύμα κατανόησης και συνεργ-

γασίας. Δεν περιέχει, συνεπώς, ρήτρα προσφυγής ούτε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ούτε σε διαιτησία. Αυτή η διάταξη είναι προβληματική στην περίπτωση που έχουμε έναν μακρύ χρόνο διπλωματικών διαβουλεύσεων στην περίπτωση διαφωνίας για την εφαρμογή και ερμηνεία της συμφωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω την τοποθέτησή μου με τον τρόπο που την ξεκίνησα. Η Ελλάδα πρέπει να επιλύει τις διαφορές ειρηνικά με διάλογο, όμως, με προάσπιση της εθνικής κυριαρχίας και των δικαιωμάτων στη βάση του Διεθνούς Δικαίου και μιας ενεργητικής πολυδιάστατης πολιτικής. Αυτή την πολιτική υπηρετήσαμε και αυτή θα συνεχίσουμε να υπηρετούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τώρα έχει τον λόγο ο κ. Σκανδαλίδης από το Κίνημα Αλλαγής.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω καμμία διάθεση, σε μια κρίσιμη στιγμή για τη χώρα, να θριαμβολογήσω για τις επιτυχίες μας ή να κατακεραυνώσω την Κυβέρνηση για τις αποτυχίες. Δεν διεκδικώ την ταμπέλα του μαξιμαλιστή ή του ρεαλιστή, του υπερεθνικιστή ή του ενδοτικού εργοδοτικού που όλα τα βλέπει άσπρο-μαύρο και που συντηρεί ανεύθυνα στην πράξη έναν εθνικό διχασμό υπερασπιζόμενος φανατικά είτε την έπαρση της αυτάρκειας είτε το αίσθημα της εθελοδοουλίας, διχασμό που επανειλημμένα πλήρωσε με πανάκριβο τίμημα ο τόπος. Και για να επαναλάβω μια αποστολή της Προέδρου μας, αυτή η παράταξη που έχω την τιμή να συμμετέχω και να εκπροσωπώ, υπήρξε ιστορικά το μόνο αντίβαρο στους διχασμούς που βίωσε η χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιδίωξη διμερών συμφωνιών για την οριοθέτηση υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ που επιχειρεί η Κυβέρνηση, παρά τα τρωτά και τους συμβιβασμούς, είναι γενικά στη σωστή κατεύθυνση. Μάλιστα, είναι θετικό να συνεχιστεί η προσπάθεια και με άλλες επαφόμενες χώρες, όπως και να προχωρήσει η ολοκλήρωση με διαπραγματεύσεις της μερικής συμφωνίας με την Αίγυπτο, για το χρονοδιάγραμμα της οποίας δεν δεσμεύτηκε σήμερα ο Πρωθυπουργός.

Η σημερινή θετική μας ψήφος πηγάζει από το αίσθημα πατριωτικής ευθύνης που πάντοτε σημάδεψε την ταυτότητα και τη συνείδηση αυτής της παράταξης, πρώτα γιατί η συμφωνία με την Ιταλία μάς δίνει το δικαίωμα να προχωρήσουμε στην επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο και τις νότιες θάλασσες, ένα αναντίρρητο θετικό μέτρο γι' αυτή, ακριβώς, τη φάση που διανύουμε και έπειτα γιατί η Συμφωνία με την Αίγυπτο επί της ουσίας διεμβολίζει το τουρκολιβυκό σύμφωνο και δείχνει προς στιγμήν ότι η χώρα δεν υποτάσσεται στα τετελεσμένα.

Προφανώς η Κυβέρνηση έβαλε στη ζυγαριά σε μια κρίσιμη στιγμή το όφελος και τη ζημία της μερικής οριοθέτησης της ΑΟΖ με τη γεωγραφική εξαίρεση ανατολικά του εικοστού όγδοου μεσημβρινού που αφήνει το Καστελόριζο εκτός. Όταν προχωρείς σε αυτή την παραδοχή, σημαίνει ότι έχεις σχεδιάσει και τα επόμενα βήματα και πιστεύω ότι εδώ είναι το κενό που σήμερα συναντούμε.

Προτού ακόμη καταλαγιάσουν οι αναλύσεις για τη θετική, πράγματι, Συμφωνία με την Αίγυπτο που προκάλεσε αρχικά την αντίδραση και τη διεθνή απομόνωση της Τουρκίας, ο Ερντογάν προχώρησε και επιμένει σε ένα ακόμα βήμα μετά το τουρκολιβυκό σύμφωνο, αναμφισβήτητα αμφισβητώντας έμπρακτα ένα κυριαρχικό δικαίωμα της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αποτροπή δεν υπήρξε και δεν μιλάω για καμμία πολεμική σύρραξη. Μιλάω για τη δυνατότητα της χώρας να αποτρέψει την κατ' εξακολούθηση παραβίαση συγκεκριμένου κυριαρχικού μας δικαιώματος. Και αυτό σημαίνει για μας κενό στρατηγικής.

Φραστικά ποια είναι η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Αμερικής; Φραστικά και ρητορικά είναι υπέρ μας. Στην πραγματικότητα είναι ουδέτερη. Το να μιλήσουμε για το ΝΑΤΟ και για τη δική του ουδετερότητα είναι, νομίζω, μάταιο.

Είναι επαρκείς αυτές οι αντιδράσεις για να αποτρέψουν την τουρκική παραβατικότητα. Όχι. Και ερωτώ: Είναι ο στόχος να συρθεί με κάθε μέσο η Τουρκία στο τραπέζι των διαπραγματεύ-

σεων, έστω και χωρίς προκαθορισμένους όρους και με μόνο γνώμονα τη μελλοντική παραπομπή στη Χάγη, η οποία είναι αδύνατη σε ένα προβλεπόμενο και μακρό χρονικό διάστημα; Εγώ λέω ευθαρσώς όχι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κάποιες ιστορικές στιγμές που είσαι αναγκασμένος να διαλέξεις έναν δρόμο γιατί οι συνθήκες άλλαξαν ριζικά και ο προηγούμενος έφτασε στο τέρμα του. Δυστυχώς φαίνεται να μην αντιλαμβανόμαστε ότι το 2020 δεν είναι 1999 ούτε για την Τουρκία ούτε για την Ελλάδα και είναι άδικο για τον Πρωθυπουργό να λέει ότι μέχρι τώρα υπήρχε μια στρατηγική ακινησίας. Η Ελλάδα δεν είχε ακινησία ούτε όταν έκανε την «Κίνηση των έξι», ούτε όταν έκανε την αναθεώρηση του μνημονίου της ένταξης, ούτε όταν έφερε τα ΜΟΚ, ούτε έκανε την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε όταν έφερε τη συμφωνία του Ελσίνκι.

Ήταν πρωτοβουλιακή η πολιτική και συμφωνημένη η εθνική στρατηγική, η οποία είχε απτά αποτελέσματα.

Τώρα, όμως, εδώ και μια εικοσαετία φαίνεται ότι άλλαξαν άρδην τα δεδομένα τόσο στη στρατηγική και τον προσανατολισμό της Τουρκίας όσο και στη θέση και τη δυνατότητα της Ελλάδας ότι στην ευρύτερη περιοχή αντιπαρατίθενται δύο διαμετρικά αντίθετες επιδιώξεις. Από τη μια μεριά, έχουμε παγιωμένη πια και αναμφισβήτητη την επεκτατική, μιλιταριστική, αναθεωρητική των συνθηκών και κλιμακούμενη άνευ ορίων στρατηγική μιας ισλαμικής περιφερειακής δύναμης που αναζητά ζωτικό χώρο για κυριαρχία στην Ανατολική Μεσόγειο και, από την άλλη, έχουμε μια ευρωπαϊκή χώρα που αρκείται σε μια αμυντική διαπραγματευτική και δικαιοκρατική στάση πρόληψης νέων τετελεσμένων. Το ισοζύγιο είναι αρνητικό και πρέπει να αλλάξει. Γι' αυτό χρειάζεται μια νέα εθνική στρατηγική.

Ο Πρωθυπουργός σήμερα σε μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία δεσμεύτηκε για την αύξηση σε δώδεκα μίλια των χωρικών υδάτων προς τα δυτικά και επανέλαβε ότι η Ελλάδα δεν απεμπολεί κανένα κυρίαρχο της δικαίωμα. Πρέπει η διεθνής κοινότητα με προεξάρχουσα τη Δύση, τον ΟΗΕ, την Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει πλήρη εικόνα για το τι σημαίνει για εμάς η εφαρμογή των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου και πώς καθορίζονται οι κόκκινες γραμμές, πίσω από τις οποίες η Ελλάδα δεν πρόκειται σε καμμία περίπτωση να υποχωρήσει.

Δεν θέλω να υπεισέλθω σε συγκεκριμένες προτάσεις που κατά καιρούς βλέπουν το φως της δημοσιότητας, όπως είναι, για παράδειγμα, ο καθορισμός ευθειών βάσης για το κλείσιμο των κόλπων, όπως είναι η κατάθεση στον ΟΗΕ συντεταγμένων για την ελληνική υφαλοκρηπίδα, όπως είναι η εκτύπωση χαρτών για τις παράνομες τουρκικές διεκδικήσεις. Αυτό θα το κρίνει μια κυβέρνηση και θα το κρίνει και ένα συμβούλιο. Θα το κρίνει σε μια ενιαία εθνική στρατηγική που πρέπει, όμως, να τα θέσει αυτά τα ζητήματα επί τάπητος.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι δεν αρκούν οι επιμέρους κυβερνητικές πρωτοβουλίες ούτε μια ευκαιριακή επιθετική διπλωματία. Απαιτείται μια στρατηγική που από σήμερα κιόλας και για ένα μεσομακροπρόθεσμο χρονικό διάστημα θα επιδιώξει -και εδώ θέλω να είμαι σαφής και εδώ είναι που κρινόμαστε όλοι και αυτό είναι το νέο στην εθνική στρατηγική σ' αυτή τη συγκεκριμένη φάση από τώρα και στο επόμενο μακρύ χρονικό διάστημα- τη γεωστρατηγική αναβάθμιση της χώρας στην περιοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ένα λεπτό θέλω.

Πρέπει να έχουμε επιθετικό στόχο για να έχουμε εθνική στρατηγική, όχι να προλαμβάνουμε απλά τα τετελεσμένα. Αναβάθμιση γεωστρατηγική και ως προς τον ρόλο της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ως προς τον ρόλο της σε σχέση με τις ευρύτερες συμμαχίες της στη Δύση. Να πάψουμε εδώ και τώρα να είμαστε η χώρα που παραδίνουμε την ευρωπαϊκή μας υπογραφή ή την υπογραφή σε οικονομικές συμφωνίες ή παραχωρήσεις βάσεων με μόνο αντίκρισμα φραστικές ανακοινώσεις και δηλώσεις υποστήριξης.

Εγώ δεν δέχομαι ότι δύο ταξίδια Ελλήνων Πρωθυπουργών μέσα σε διάστημα ενός έτους στις Ηνωμένες Πολιτείες έφεραν

μονάχα, αφού παραχωρήσαμε βάσεις και συμφωνίες, φραστικές διατυπώσεις συμπάθειας από την πέραν του Ατλαντικού υπερδύναμη. Έπρεπε να απαιτήσουμε συγκεκριμένες αποφάσεις και πράξεις.

Και εγώ έχω την εντύπωση -αυτό εννοούμε εμείς όταν λέμε «Έλληνες ενωμένοι»- ότι αν όλοι αυτό το επιδιώξουμε συστηματικά στο πλαίσιο μιας συμφωνημένης εθνικής στρατηγικής... Λένε πολλοί για το Συμβούλιο των Αρχηγών, επικοινωνιακό, φραστικό, να δείξει ότι είμαστε ενωμένοι. Ούτε καν. Γιατί; Θα το κάνουμε για να καταθέσουμε απλά τις απόψεις μας ως κόμματα. Εγώ λέω, όχι. Εγώ λέω ότι το Συμβούλιο Αρχηγών χρειάζεται για να χαράξει τη νέα εθνική στρατηγική και όλοι μαζί να διεκδικήσουμε αυτό που μας ανήκει και στην περιοχή και στην πορεία της χώρας για το μέλλον, από σήμερα και πέρα. Γι' αυτό χρειάζεται το αραγές εσωτερικό μέτωπο.

Η πολιτική ηγεσία της χώρας, λοιπόν, ενωμένη πρέπει να στηρίξει κάθε πρωτοβουλία που το υλοποιεί, φτάνει να μην επιλέξουμε την εσωτερική προβολή, τα εσωκομματικά μας χαρακώματα, τη δυνατότητα τη μικροπολιτική μας για την αυριανή μέρα, γιατί τώρα κρίνεται η αυριανή δεκαετία για τη χώρα και η αυριανή εικοσαετία και είμαστε στην πιο κρίσιμη στιγμή που πρέπει να επιδείξουμε αυτό που χρειάζεται να ακούσει ο ελληνικός λαός, ότι ενωμένοι διεκδικούμε τον νέο ρόλο της Ελλάδας. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεύς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 κ. Κλέων Γρηγοριάδης.

Αμέσως μετά θα πάρει τον λόγο ο κ. Νικόλαος Παπαναστάσης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Θα ακολουθήσει ο Υπουργός και έχουν ζητήσει μετά τον Υπουργό τον λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ, του Κινήματος Αλλαγής και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Παρακαλώ, κύριε Γρηγοριάδη, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, όπως καταλαβαίνετε περισσεύει τώρα να αρχίσω εγώ μετά από τόσους πολιτικούς Αρχηγούς, Πρωθυπουργούς, Αρχηγούς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αναμασώ τα ίδια πράγματα. Θα αρκεστώ μόνο να πω ότι προφανώς το ΜέΡΑ25 είναι εναντίον κάθε διμερούς διαπραγμάτευσης, πόσω μάλλον αν σε αυτή τη διαπραγμάτευση όχι απλώς υπάρχει, αλλά ηγείται διαμεσολαβητής, κατά το κοινώς λεγόμενο νταβατζής -με συγχωρείτε για την έκφραση- και, μάλιστα, νταβατζής του επιπέδου του κ. Τραμπ ή της κ. Μέρκελ με γνωσμένη από το παρελθόν δυνατότητα στο να καταστρέφει μικρές χώρες. Τέτοιου είδους προαγωγός είναι αυτός που θέλει η συμφωνία αυτή, που προοιωνίζει μάλλον αυτή η συμφωνία ότι θα αναλάβει να διαμεσολαβήσει στη διαπραγμάτευση μεταξύ ημών και της Τουρκίας.

Ευκαιρίας, λοιπόν, θεοδότης, μιας και εξαντλήθηκε νομίζω το θέμα, ας περάσω σε ένα άλλο μεγάλο θέμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς, όπως όλοι φαντάζομαι εδώ μέσα έχετε καταλάβει, επακουμήσαμε. Και επακουμήσαμε, μάλιστα, όχι δυστυχώς -πάλι θα το πω- με τουρκική φρεγάτα, αλλά με παγκόσμιο κορωνοϊό!

Όπως καλά θα έχετε καταλάβει, τα πράγματα αυτό το καλοκαίρι έγιναν άφανα πάρα πολύ δύσκολα από εκεί που αυτή την άνοιξη ήταν πάρα πολύ εύκολα. Έτσι φάνταζαν τουλάχιστον. Και επιτρέψτε μου να κάνω μερικές ρητορικές ερωτήσεις που απευθύνονται, βεβαίως, στην Κυβέρνηση, στον Πρωθυπουργό πρωτίστως και στους αρμόδιους Υπουργούς δευτερευόντως.

Πρώτον: Πείτε μου εσείς πώς γίνεται ο πιο υπεύθυνος λαός της υπηλίου μέχρι τις αρχές Ιουλίου να έχει μετατραπεί στο πλέον ανεύθυνο party-animal του κόσμου έως τα μέσα Αυγούστου.

Δεύτερον, όταν μιλάει στην Ολομέλεια της Βουλής εδώ ο κ. Μητσοτάκης, ο κύριος Πρωθυπουργός, τι συμβαίνει; Ο κορωνοϊός φοβάται και φεύγει; Το ρωτάω γιατί μπήκα στον κόπο, αφού ανησύχησα για την υγεία μου, να μετρήσω ο ίδιος έναν-έναν και μέτρησα εκατόν έντεκα συνολικά Βουλευτές στην Αίθουσα. Αν δεν απατώμαι, καθώς τυχαίνει σαν Κοινοβουλευτικός

Εκπρόσωπος να παίρνω μέρος και στη Διάσκεψη των Προέδρων, έχει καθοριστεί όριο εξήντα Βουλευτών. Εάν, λοιπόν, όταν μιλάει ο Πρωθυπουργός ο κορωνοϊός υποχωρεί, επειδή φοβάται το κύρος του, τότε σε αυτή την περίπτωση, εννοώ αν έχει τέτοιες υπερφυσικές δυνάμεις ο Πρωθυπουργός μας, καλείται αυτομάτως να τις θέσει άμεσα στον εθνικό μας αγώνα, ξέρετε στην επιτροπή της οποίας ηγείται ο κ. Τσιόδρας κατά της πανδημίας και των λοιπών.

Τρίτο ερώτημα: Είχαμε ή δεν είχαμε μηδενικά νούμερα νέων κρουσμάτων του ιού επί σχεδόν δεκαπέντε ημέρες στα τέλη Ιουνίου και στις αρχές Ιουλίου; Είχαμε. Το ξέρουμε όλοι ότι είχαμε. Το έλεγε η τηλεόραση που δεν την καθοδηγεί το ΜέΡΑ25. Πιστέψτε με. Πώς φθάσαμε, άραγε, στα διακόσια ογδόντα τόσα, ενάμιση μόλις μήνα μετά;

Όλοι ξέρετε πώς. Θα σας το πω και εγώ. Ανοίξατε τα σύνορα. Έτσι φτάσαμε. Ανοίξατε τα σύνορα για να σώσετε, υποτίθεται, τον τουρισμό, ο οποίος, βεβαίως, δεν διεσώθη καθόλου. Μήπως πιστεύετε ότι σε αεροπλάνα και καράβια ο ιδιότυπος αυτός ιός, ο COVID-19, δεν μεταδίδεται; Γι' αυτό και αφήσατε τις αρχικές εξαγγελίες ότι θα υπάρχουν κενά στα αεροπλάνα, είτε μια σειρά είτε τρεις σειρές ανάμεσα στις δύο άλλες τρεις σειρές; Τα ξεχάσατε αυτά. Μόλις σας είπε ο ευρωπαϊκός κολοσσός ή ο παγκόσμιος κολοσσός της αεροπορίας «δεν πατάω ξανά στην Ελλάδα αν δεν μου ικανοποιήσετε όλα τα καπιταλιστικά μου τερτίπια και καπρίτσια», είπατε: «Ναι, yes man, περάστε, κύριοι, φάτε ό,τι μπορείτε» και έτσι και έγινε.

Εσείς, αγαπητοί Βουλευτές της Συμπολίτευσης, η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός, ο οποίος ηγείται της παράταξής σας, άνοιξε τα σύνορα κατά τη γνώμη μου, για ανόητους -συγγνώμη για την έκφραση τη βαριά- λόγους, καθώς ο τουρισμός δεν είχε καμμία πιθανότητα να νεκραναστηθεί και δεν νεκραναστήθηκε, όπως προέκυψε.

Ανοίξατε, όμως, τα σύνορα και επιτρέψατε τα αεροπλάνα και τα πλοία. Ταξίδεψα και με τα δύο και έχω να σας πω ότι γυρνώντας από Σκύρο προχθές, το Σάββατο, κανείς δεν θερμομέτρησε εμένα και άλλους δύο χιλιάδες που μπήκαμε σε αυτό το έργο καράβι. Κανείς δεν ξέρει πόσοι κόλλησαν σε αυτό το καράβι. Κανείς δεν ξέρει πόσοι είχαν τον ιό στη Σκύρο. Κανείς δεν ξέρει τίποτα γενικά.

Η μήπως πιστεύετε ότι στα καράβια δεν κολλάει, αλλά μεταδίδεται θαυμάσια και ραγδαία στα βαφτίσια, στους γάμους, στα beach bar και κυρίως στα πανηγύρια; Θέλω να ξέρετε -και πραγματικά σταματώ κι εγώ αυτόν τον τόνο- ότι εκεί έξω γελά ο κόσμος με αυτά τα καμώματα μιας Κυβέρνησης που πέφτει σε τέτοιες αντιφάσεις. Είναι γελοίες αυτές οι αντιφάσεις και το κάνουνε συστηματικά.

Τέταρτον, μια συμβουλή φιλική από το ΜέΡΑ25 προς όλους τους «ναυτιλομένους» Βουλευτές της Συμπολίτευσης. Δαιμονοποιείτε τους νέους ανθρώπους μας. Όμως, επειδή γνωρίζετε πως η μεγάλη πλειοψηφία τους δεν είναι ψηφοφόροι σας, αλλά κοίτανε αλλού -ξέρετε όλες οι δημοσκοπήσεις εδώ και έναν χρόνο σε ηλικίες μεταξύ δεκαεπτά και τριάντα δύο δίνουν το ΜέΡΑ25 με ποσοστό άνω του 10%-, επειδή, λοιπόν, το γνωρίζετε αυτό, κοιτάτε να δαιμονοποιήσετε τους Έλληνες. Λέτε: Δεν φταίμε εμείς που ανοίξαμε τα σύνορα, δεν φταίμε εμείς που είπαμε «μπάτε, σκύλοι, αλέστε», ελάτε Γερμανοί, ελάτε Βρετανοί -με τεράστια ποσοστά κορωνοϊού- ελάτε Βέλγοι, δεν πειράζει, κολλήστε μας, αλλά φταίνε οι νέοι που ξεφαντώνουν, οι ίδιοι νέοι που ήταν το πρότυπο της νεότητας σε όλο τον κόσμο. Αυτοί οι υπεύθυνοι νέοι έγιναν ανεύθυνα party animals ξαφνικά.

Όμως, η συμβουλή μου είναι η εξής: Δαιμονοποιώντας τους μην ξεχνάτε ότι παραμένουν ψηφοφόροι σας οι γονείς τους σε πολύ μεγάλο ποσοστό. Οι γονείς των ιδίων αυτών νέων είναι ψηφοφόροι σας. Δημιουργείται, λοιπόν, στην οικογένεια ένα παράξενο κλίμα. Ξέρετε οι γονείς θα υπερασπιστούν τελικά τα παιδιά τους και κυρίως ξέρουν τι κάνατε με τα σύνορα. Δεν κοροϊδεύονται.

Θα τελειώσω πολύ γρήγορα, κύριε Πρόεδρε.

Πότε θα ανοίξουν τα σχολεία; Ξέρετε, ήταν να ανοίξουν στις 7 και τώρα τελειώνει ο μήνας. Τι είναι; Είναι η έκπληξη της τελευταίας στιγμής; Γιατί αν είναι η έκπληξη της τελευταίας στιγμής,

δεν είναι καθόλου, μα καθόλου σοβαρή Κυβέρνηση αυτή που κυβερνά τον τόπο.

Και το τελευταίο. Επειδή άκουσα τον κ. Μητσotάκη να λέει για τη θαυμάσια διάσωση που κάνει σε μετανάστες και πρόσφυγες το Λιμενικό μας σήμερα, δηλαδή η ελληνική Κυβέρνηση - γιατί με το Λιμενικό δεν έχουμε κανένα θέμα-, πραγματικά θα ήθελα να ρωτήσω για μερικά πράγματα.

Άκουσα σήμερα ότι είμαστε οι πρωταθλητές στην αλληλεγγύη, στον ουμανισμό και στη συμπεριφορά μας απέναντι σε όλους αυτούς τους λαθρομετανάστες. Γράφουν, λοιπόν, οι «New York Times» ότι από τον Μάρτιο τουλάχιστον χίλιοι εβδομήντα δύο πρόσφυγες και όχι μετανάστες που αναζητούσαν άσυλο στην Ελλάδα έχουν ριχτεί στη θάλασσα από Έλληνες αξιωματικούς σε τριάντα ένα διαφορετικά επεισόδια απελάσεων. Για τα στοιχεία αυτά οι «New York Times» επικαλούνται συνεντεύξεις επιζώντων, φωτογραφικό και μικροσκοπικό «αποδεικτικότατο» υλικό και επιπλέον από τα τριάντα ένα αυτά επεισόδια επικαλούνται στοιχεία από τρία ανεξάρτητα παρατηρητήρια και δύο ακαδημαϊκούς ερευνητές.

Στη συνέχεια το δημοσίευμα φιλοξενεί δηλώσεις μιας Σύριας δασκάλας, Σύριας, ούτε καν Αφγανής. Ξέρετε, φοβερός λαός αυτοί οι Αφγανοί, κάκιοι άνθρωποι, να τους πετάξουμε στη θάλασσα! Για τους Σύριους όμως, όχι, δεν μπορείτε να το πείτε γι' αυτούς. Είναι καλοί άνθρωποι, είναι δικοί μας άνθρωποι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόςπουλος): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Στη συνέχεια, λοιπόν, το δημοσίευμα επικαλείται τις δηλώσεις μιας Σύριας δασκάλας, η οποία ξέρετε τι κατήγγειλε; Κατήγγειλε ότι Έλληνες αξιωματικοί, με καλυμμένα πρόσωπα, την πήραν μαζί με είκοσι δύο ακόμα άτομα -μεταξύ τους και δύο μωρά παιδιά- μέσα στη νύχτα από ένα κέντρο κράτησης από το νησί της Ρόδου μας -στις 26 Ιουλίου το βράδυ- και εν συνεχεία τους εγκατέλειψαν σε μία σχεδία χωρίς τηδάλιο και κινητήρα, για να διασωθούν τελικά από την τουρκική ακτοφυλακή.

Συγχαρητήρια. Μπράβο σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόςπουλος): Συνεχίζουμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Νικόλαος Παπαναστάσης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και αμέσως μετά θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος Πρωθυπουργός στη δευτερολογία του κατηγόρησε τον κ. Τσίπρα ότι χαρακτηρίζοντας ως οπερέτα κάποιες κυβερνητικές πρακτικές προσέβαλε τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Διαχώρισε μάλιστα αναφέροντας τον κυβερνήτη της φρεγάτας «ΑΗΜΝΟΣ» προφανώς λόγω της γνωστής επακούμησης.

Ας γνωρίζουν και οι δύο και ο κ. Τσίπρας και ο κ. Μητσotάκης ότι τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων δεν τα προσβάλλουν οι ανούσιες κοκορομαχίες τους στο Κοινοβούλιο. Είναι άλλα αυτά που τα προσβάλλουν, όπως -για παράδειγμα- το στοιχείο που απορρέει από την πρόσφατη υπογραφή ελληνοαμερικανικής συμφωνίας που μετατρέπει την πατρίδα τους σε ένα απέραντο αμερικανονατοϊκό στρατόπεδο, εφιαλτήριο βίας, αίματος και ξεριζωμού για τους λαούς της περιοχής.

Κυρίες και κύριοι, στις 9 Ιουνίου υπογράφηκε η ελληνοϊταλική συμφωνία για τη χάραξη θαλάσσιων ζωνών στο Ιόνιο Πέλαγος και στις 6 Αυγούστου η αντίστοιχη μερική οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Αίγυπτο. Της υπογραφής αυτών των συμφωνιών προηγήθηκαν, στην κυριολεξία, ραγδαίες διεργασίες και διευθετήσεις για την υλοποίηση των σχεδίων συνεκμετάλλευσης σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο.

Οι εξελίξεις αυτές έθεσαν και το πλαίσιο που ανοίγει διάπλατα τον δρόμο της συνδιαχείρισης και της συνεκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. Κυρίαρχο στοιχείο αυτών αποτελεί η υψηλή νατοϊκή εποπτεία. Και εδώ είναι αναγκαίο να επισημανθεί ότι είναι σύνθηρες όταν μια κυβέρνηση υπογράφει μια συμφωνία με ένα άλλο κράτος να κομπορημονεί για το πόσο αυτή η συμφωνία εξυπηρετεί τα λεγόμενα εθνικά συμφέροντα.

Με αφορμή τις υπό κύρωση συμφωνίες είδαμε σύσσωμο τον προπαγανδιστικό μηχανισμό της Κυβέρνησης να καλλιεργεί την εικόνα μιας τεράστιας διπλωματικής επιτυχίας. Ακούστηκαν εκφράσεις για ιστορικές στιγμές και ιστορικές συμφωνίες. Όμως, είτε αρέσει είτε όχι, την ιστορία την γράφουν οι λαοί με τους αγώνες τους. Δεν την γράφουν οι κυβερνητικές αποφάσεις και ενέργειες, ειδικά όταν αυτές είναι απότοκες παραινέσεων και προτροπών σαν την πρόσφατη του Υφυπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ αρμόδιου για ενεργειακά θέματα κ. Φάνον.

Ο κ. Φάνον, αναφερόμενος στην περιοχή μας, ευθέως την χαρακτήρισε σαν μια περιοχή που πρέπει να είναι ανοιχτή -για μίζνες, λέμε εμείς-, με σεβασμό σε κανόνες δικαίου, ώστε να μπορούν να αναπτυχθούν έργα. Συμπλήρωσε δε πως πρέπει να σταματήσουν οι προκλητικές ενέργειες που μπορεί να εμποδίσουν επενδυτικά σχέδια.

Αυτή η θέση αποκαλύπτει ακριβώς ότι για τις ΗΠΑ και την πολιτική τους κυρίαρχο είναι το κέρδος των μονοπωλίων και όχι το Διεθνές Δίκαιο ή η διεθνής νομιμότητα που η Κυβέρνηση συνεχώς επικαλείται.

Στις τοποθετήσεις Βουλευτών της Κυβέρνησης αλλά και της Αντιπολίτευσης που προηγήθηκαν στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας περίσσεψαν οι εκκλήσεις για εθνική ομοψυχία. Ο λαός μας γνωρίζει πολύ καλά να αποκωδικοποιήσει το περιεχόμενο της έννοιας αυτών των λέξεων και πλέον -επιτρέψτε μου την έκφραση- «δεν τοιμπάει».

Εθνική ομοψυχία απαιτήσατε και όταν υπογράφατε την τελευταία κατάπτυστη ελληνοαμερικανική συμφωνία, αυτή που προετοίμασε και σχεδόν υλοποίησε πριν την υπογραφή της η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Εθνική ομοψυχία, επίσης, ζητούσατε για να βγει η χώρα από την οικονομική κρίση, δηλαδή να σφαγιαστεί ο λαός για να ενισχυθεί η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, όπως ακριβώς και έγινε. Οι φτωχοί φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι. Την εθνική ομοψυχία επίσης δήλωνε ο ΣΥΡΙΖΑ ότι υπηρετούσαν οι πόζες των Υπουργών του για αναμνηστικές φωτογραφίες με φασίστες χρυσαυγίτες, όταν τους περιέφεραν από ακριτικό σε ακριτικό νησί.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για άλλη μια φορά τονίζει ότι είναι ύπουλη και επικίνδυνη για τον λαό η επίκληση του ιδεολογήματος της εθνικής ομοψυχίας από μια αστική κυβέρνηση σαν τη δική σας. Αποβλέπετε ευθέως στην παραίτηση της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων από τους αγώνες ενάντια στις επιλογές και την πολιτική σας. Είναι διαχρονική πρακτική σας να καλλιεργείτε περίτεχνα τον μύθο πως τάχα εγγυητές της ειρήνης και ασπίδα για τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας απέναντι στην αμφισβήτηση τους από την τουρκική αστική τάξη είναι οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και έρχεται πρώτος και καλύτερος ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ Στόλτενμπεργκ το πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου, αμέσως μετά από τηλεφωνική επικοινωνία με τον κ. Μητσotάκη, να αποκαλύψει την παραπλανητική πολιτική σας δηλώνοντας πως η κατάσταση στα ελληνοτουρκικά πρέπει να επιλυθεί σε πνεύμα συμμαχικής αλληλεγγύης και σε συμφωνία με το Διεθνές Δίκαιο.

Τι ακριβώς είπε ο Γραμματέας της «λυκοσυμμαχίας»; Επιβεβαίωσε απροκάλυπτα πως ο στόχος της νατοϊκής συνοχής στην περιοχή απέναντι στα άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα είναι το στοιχείο που δίνει αέρα στα πανιά της τουρκικής επιθετικότητας και είναι αυτό που εσείς λυσσαλέα συσκοτίζετε.

Είναι αντικειμενικό το στοιχείο ότι στις ελληνοτουρκικές σχέσεις η σημερινή κατάσταση φέρνει πολύ κοντά ένα θερμό επεισόδιο. Ένα τέτοιο συμβάν θα στρώσει το τραπέζι της διαπραγμάτευσης για τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου. Η προοπτική αυτή σεβρίζεται ήδη από τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ. Η αποδοχή μειωμένης επήρειας σε αυτό συντείνει. Επίσης, είναι δεδομένο ότι η συνεκμετάλλευση θα γεννήσει όρους νέων εντάσεων, νέα θερμά επεισόδια και ίσως και σύγκρουση.

Την ίδια στιγμή σε παρατεταμένη επιφυλακή βρίσκονται οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις: Ανάκληση αδειών, αυξημένα μέτρα επιφυλακής, εφαρμογή σχεδίων ετοιμότητας.

Όμως, είναι φανερό όσο ποτέ ότι η θέληση τόσο του ελληνικού λαού όσο και του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων για την υπεράσπιση της εδαφικής μας ακεραιότητας και την κατο-

χύρωση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων δεν αρκεί. Το μόνο που πραγματικά μπορεί να τα θωρακίσει είναι η άμεση αποχώρηση από κάθε «λυκοσυμμαχία» και αυτό δεν είναι -δεν μπορεί να είναι- στις προθέσεις σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Κυρίες και κύριοι, τα ιστορικά γεγονότα είναι γέννημα-θρέμμα της ταξικής πάλης, δηλαδή της διαπάλης ανάμεσα στους καταπιεσμένους και τους καταπιεστές τους. Το ΚΚΕ δεν κρύβει ότι παλεύει για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος στην Ελλάδα. Δεν λαϊκίζει για δήθεν ανώδυνες εθνικές λύσεις. Δεν παραπλανά τους εργαζόμενους. Για τον λαό δεν μπορεί και η πίτα να μείνει ολάκερη και ο σκύλος να είναι χορτάτος.

Το ΚΚΕ αποκαλύπτει τον μύχιο στόχο της πολιτικής σας, του πυρήνα των επιδιώξεων σας και αυτός δεν είναι άλλος από το να εμποδίσει την πραγματική αφύπνιση των λαών, να τους εμποδίσει να πάρουν στα χέρια τους την υπόθεση της υπεράσπισης της εδαφικής ακεραιότητας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων και να διαχειρίζονται τον πλούτο που υπάρχει στην περιοχή μας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα σταθερά και αδιάλειπτα αγωνίζεται για να μπορέσει η εργατική εξουσία να εγγυηθεί τη λαϊκή ευημερία. Αυτό είναι και το μήνυμα που στέλνει στον λαό μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να ετοιμαστεί το Βήμα υγειονομικά, προκειμένου να πάρει τον λόγο ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Νίκος Δένδιας.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως καλά ξέρετε, εισάγονται προς ψήφιση δύο συμφωνίες οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών, η Συμφωνία Οριοθέτησης Πολλαπλών Ζωνών με την Ιταλία και η Συμφωνία Οριοθέτησης Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης με την Αίγυπτο.

Όσον αφορά την Ιταλία, ξέρετε ότι οι διαπραγματεύσεις είχαν φτάσει σε αδιέξοδο που διατηρείτο για σχεδόν μισό αιώνα. Αυτό οφειλόταν στη μη αποδοχή της ιταλικής πλευράς να υπογράψει τη νέα συμφωνία, αν δεν υπήρχε κατοχύρωση των πρακτικών των Ιταλών αλιέων στα μέχρι τώρα διεθνή ύδατα. Και, βεβαίως, οι πρακτικές αυτές δεν θα επιτρεπόταν, όταν η χώρα μας επεξεργάστηκε -επεκτείνει- τα χωρικά της ύδατα από έξι σε δώδεκα ναυτικά μίλια.

Εμείς αρνηθήκαμε να αναγνωρίσουμε ιστορικά δικαιώματα των Ιταλών αλιέων, αρνηθήκαμε να εισάγουμε τέτοια πρόβλεψη στο κύριο αντικείμενο της συμφωνίας -αυτή είναι η διαχρονική θέση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής ανεξαρτήτως κομμάτων- και τελικά επιλέξαμε -και εδώ υπήρξε η λύση του προβλήματος- την επίλυση του ζητήματος με μια αποστολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή που έχει αποκλειστική αρμοδιότητα πλέον για τα θέματα αλιείας, με την οποία ζητήσαμε την τροποποίηση του Αλιευτικού Κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι αναγνωρίσαμε στην Ιταλία υπό περιορισμούς δικαίωμα σε δράσεις, τις οποίες μέχρι και σήμερα που συζητάμε ασκεί ανεξέλεγκτα.

Από την πλευρά της η Ιταλία και έμμεσα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή που αποδέχθηκε την αποστολή επιβεβαίωσαν το αναφαίρετο δικαίωμα της χώρας μας να επεκτείνει παντού -επαναλαμβάνω, παντού- και στο Ιόνιο και στο Λιβυκό και στο Αιγαίο και νότια της Κρήτης τα χωρικά της ύδατα.

Με την Αίγυπτο, όπως καλά ξέρετε, τα πράγματα ήταν δυσχερέστερα, παρ' ότι και οι δύο χώρες ήταν συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση του Δικαίου της Θάλασσας. Έπρεπε να συμφωνήσουν για πρώτη φορά σε οριοθέτηση γραμμής. Δεν υπήρχε γραμμή για να ακολουθηθεί από προηγούμενη συμφωνία. Και, βεβαίως, υπήρχε το υπέρπον γεγονός ότι η Αίγυπτος ήταν δέκτης πίεσεων εκ μέρους της Τουρκίας, η οποία προσέφερε πολύ μεγαλύτερο θαλάσσιο χώρο από αυτόν που θα μπορούσε η Ελλάδα.

Μετά από δεκατέσσερις γύρους διαπραγματεύσεων σε διάρκεια δεκαπέντε ετών, κατά τη διάρκεια των οποίων υπεγράφη το τουρκολιβυκό μνημόνιο, οι δύο πλευρές, εκτιμώντας τα συμφέροντά τους και τις εξαιρετικές τους σχέσεις, επέλεξαν μια λύση

αμοιβαία επωφελή και πολύ κοντά στους στόχους και των δύο. Πρόκειται για ένα δίκαιο αποτέλεσμα, όπως απαιτείται από τα σχετικά με την οριοθέτηση αποκλειστικών οικονομικών ζωνών και υφαλοκρηπίδας άρθρα της Σύμβασης του Δικαίου της Θάλασσας.

Αποτελεί -και ευχαριστώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής, τον κ. Λοβέρδο, που το είπε προηγουμένως- σύμφωνη βούληση δύο κυρίαρχων κρατών.

Επαναλαμβάνω και τώρα αυτό που είπα και στην επιτροπή ότι δεν υπάρχει μέθοδος εύρεσης αυτής της γραμμής την οποία σας αποκρύπτω και μπορεί η Κυβέρνηση ή κάποιος άλλος να σας την επιδείξει ή να σας την αποκαλύψει ιεροκρυφώς. Είναι η βούληση δύο κυρίαρχων κρατών που συναντώνται επ' αυτής της γραμμής.

Θα ήθελα δε με την ευκαιρία αυτή να δώσω ορισμένες εξηγήσεις για πράγματα τα οποία ελέχθησαν στην Αίθουσα αυτή κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Γιατί μέχρι τον 28^ο μεσημβρινό; Θα μπορούσα, αν ήθελα να εκμεταλλευτώ για να δημιουργήσω κορώνες αντιπαράθεσης, να πω «μα, εκεί διαπραγματευόταν και η προηγούμενη κυβέρνηση, δεν υπήρχε θέμα να διαπραγματευτείς με την Αίγυπτο πέραν του 28^{ου}, το είχε ξεκαθαρίσει από την αρχή».

Όμως, αυτή η συμφωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πηγαινει μέχρι τον 28^ο, πηγαινει ακριβώς μέχρι τον 27.59, για να μην υπάρχει ούτε το υπέρπον της αναγνώρισης του 28^{ου} του οποιοσδήποτε δικαιώματος άλλης πλευράς.

Θα ήθελα, επίσης, να πω ότι τα λεχθέντα περί μειωμένης επήρειας, όσον αφορά τις δύο συμφωνίες, δεν είναι ακριβή. Αποτελούν μια θεολογική συζήτηση, η οποία οφείλεται στο γεγονός ότι η επήρεια για κάποιον πολύ περιεργο λόγο -οφείλω να σας πω ότι έχω επανειλημμένως απευθύνει ερώτημα όχι εντός της Αιθούσης, εκτός της Αιθούσης, σε δημοσιογράφους σε δημοσιο-λογούντες τι σημαίνει επήρεια, ουδείς μου απήντησε- είναι μέγεθος μεταφυσικό ή θεολογικό πλέον.

Η μειωμένη επήρεια, λοιπόν, στο Ιόνιο με τον τρόπο που μετράται, αφορά τα βόρεια και τα νότια νησιά, αλλά δεν αφορά την Κεφαλλονιά η οποία έχει άνω του 100%. Και απαντώ προηγουμένως σε κάτι το οποίο ελέχθη σε πολιτικό Αρχηγό από πολιτικό Αρχηγό. Βεβαίως, μπορεί να υπάρχει επήρεια που υπερβαίνει το 100%, αν η απόσταση είναι μεγαλύτερη.

Και όταν μιλάμε για αναγνώριση μειωμένης επήρειας σε μερική οριοθέτηση, από πού προκύπτει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αφού εμείς που συντάξαμε τη συμφωνία δεν την λάβαμε υπ' όψιν, πώς είναι δυνατόν κάποιος άλλος να το γνωρίζει;

Και αν αυτή τη στιγμή ας υποθέσουμε για λόγους παραδείγματος ότι είχαμε πάει με την Ιταλία σε μερική οριοθέτηση από τη Λευκάδα και πάνω και είχαμε δώσει αυτό που εσείς, οι κάποιιοι εδώ -για να είμαι ακριβής- θα έλεγαν «μειωμένη επήρεια» στα νησιά της πατρίδας μου, Ερεϊκούσα, Μαθράκι και Οθωνούς, αυτό θα σήμαινε ότι αναγνωρίζουμε μειωμένη επήρεια σε κάποια νησιά; Αφού μετά στην Κεφαλλονιά δόθηκε περίπου 110%.

Άρα, λοιπόν, η θεολογική αναφορά σε απομείωση εθνικών δικαιωμάτων εξαιτίας αυτής της συμφωνίας είναι μια λανθασμένη αναφορά. Και δεν θα έμπαινα σε αυτόν τον κόπο να τα εξηγήσω αυτά, εάν -ξαναλέω- δεν είχε έννοια η αυθεντική βούληση του νομοθέτη για την επίλυση οποιασδήποτε άλλης διαφοράς με οποιαδήποτε άλλη χώρα στο μέλλον.

Παρατηρήθηκε εδώ ως έλλειψη της συμφωνίας, της Συμφωνίας με την Αίγυπτο -και μάλιστα έγινε και αντιδιαστολή με τη Συμφωνία με την Ιταλία- ότι δεν υπάρχει άρθρο για την προσφυγή στη Χάγη.

Σωστά, κύριοι συνάδελφοι! Δεν υπάρχει! Και γιατί δεν υπάρχει; Διότι δεν θέλουμε να υπάρχει, γιατί πάγια αρχή της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής είναι ότι επιθυμούμε να επιλύονται ενιαία οι διαφορές Αιγαίου - Ανατολικής Μεσογείου και όχι αποκομμένη η διαφορά στην Ανατολική Μεσόγειο, στην οποία θα μπορούσε να υπεισέλθει διά παρεμβάσεως οποιοσδήποτε τυχόν τρίτος σε συνεννόηση με τον δεύτερο και θα βρισκόταν σε δυσχερή θέση η Ελλάδα να το αποκρούσει. Είναι επιλογή μας. Προφανώς δεν είναι παράλειψή μας.

Επίσης, θα ήθελα να σας πω ότι στο θέμα της επέκτασης των χωρικών υδάτων σταθμίσαμε όλες τις απόψεις, ακόμα και τις

απόψεις οι οποίες λένε ότι με αυτόν τον έμμεσο τρόπο αναγνωρίζεται ίσως ειδικό καθεστώς στο Αιγαίο. Όμως, θα μου επιτρέψετε να σας πω, επίσης, ότι όποιος το λέει αυτό, θα είναι καλό να έχει μία πρόσβαση στα πρακτικά των συναντήσεων των Πρωθυπουργών Ελλάδας και Τουρκίας, συμπεριλαμβανομένης της πρώτης μεταξύ Κωνσταντίνου Καραμανλή και Ετσεβίτ, και να διαβάσει τι γράφουν εκεί για το Αιγαίο και αν, κατά συνέπεια, με την κίνησή μας αυτή η Κυβέρνηση, αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση -και δεν παρατήρησα και το ΚΙΝΑΛ να έχει διαφορετική άποψη- δημιουργούν οποιοδήποτε πρόβλημα στα εθνικά συμφέροντα.

Επίσης -και καταλήγω με αυτό ως προς τον σχολιασμό- θα ήθελα να πω κάτι που δεν θέλω να το αφήσω να το σχολιάσει ο Αναπληρωτής μου Υπουργός, ο κ. Βαρβιτσιώτης, γιατί υπερασπιζόμενος τον εαυτό του βρίσκεται πάντα σε δυσχερή θέση, όπως όλοι μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μιλάμε για κυρώσεις, θέλω να πω ότι δεν είναι της αποκλειστικής μας επιλογής οι κυρώσεις. Δεν είναι κάτι το οποίο μας προσφέρεται και είναι στη δυνατότητά μας να το πάρουμε ή να μην το πάρουμε. Είναι μία εξαιρετικά επίπονη διαδικασία, η οποία συνιστά μακρόχρονη προσπάθεια και της κυπριακής και της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Παρατηρείστε, αν θέλετε, το φαινόμενο των κυρώσεων που έχει ζητήσει -πολύ ολιγοτέρων απ' αυτές που έχουμε ζητήσει εμείς- η Κυπριακή Δημοκρατία, που και αυτές η Ευρωπαϊκή Ένωση βραδυπορούσα δεν έχει ακόμα επιβάλει. Και μιλάμε για κυρώσεις κατά τριών προσώπων, ενώ το αίτημα της Ελλάδος που είναι αίτημα προετοιμασίας και όχι επιβολής κυρώσεων -για να είμαστε συνεννοημένοι- δεν θα αποφασιστεί στο Κίμικ μεθαύριο, στο Βερολίνο δηλαδή, Πέμπτη και Παρασκευή, όπου το Συμβούλιο είναι άτυπο -όσοι γνωρίζουν τα ευρωπαϊκά, το γνωρίζουν αυτό, το λέω για να μην υπάρξει οποιαδήποτε απογοήτευση της κοινής γνώμης- και αποτελεί δικαίωμα μελλοντικής επιβολής κυρώσεων που όμως έχουμε ζητήσει να είναι «crippling» -χρησιμοποιώ την αγγλική έκφραση- δηλαδή να είναι βαρύτερες εις βάρος του συνόλου της τουρκικής οικονομίας.

Είναι ποιοτικά διαφορετικό και εκ τούτου εξαιρετικά δυσχερές και χρειάζεται μεγάλη και ενιαία εθνική προσπάθεια. Μη δημιουργούνται εντυπώσεις ότι μας προσεφέρετο και εμείς είπαμε: «Όχι. Είναι κυβερνητική επιλογή να μην το πάρουμε». Προς θεού!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, επίσης, να τελειώσω τον σχολιασμό λέγοντας ότι είναι άδικη η αναφορά περί απραξίας ιστορικά της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Και αναφέρομαι σε όλα τα κόμματα. Εγένοντο πολύ μεγάλες προσπάθειες. Υπήρξαν και άστοχες στιγμές. Εγώ έχω πει ότι η μη συμφωνία με τη Λιβύη, όταν η διαφορά μας επί των εκτάσεων ήταν κάτι λιγότερο από 4%, ήταν μία λάθος απόφαση, διότι αν είχε υπογραφεί τότε, πολλά από τα δεινά που μετά επήλθαν θα είχαν αποφευχθεί.

Επίσης, αγαπητέ μου κύριε Κατρούγκαλε, θεωρώ ότι ήταν λάθος που εσείς δεν καταλήξατε, διότι τότε θα είχατε καταλήξει προ του «τουρκολιβικού» και, άρα, δεν θα είχαμε το βάρος της Τουρκίας που σήμερα το επικαλείσθε.

Όμως, όλα αυτά -θέλω να είμαστε ειλικρινείς- είναι εκ των υστέρων προβλέψεις. Είναι πολύ πιο εύκολο μετά από είκοσι και τριάντα χρόνια να έχεις καθαρό μάτι για το παρελθόν. Το ερώτημα που εδώ είναι βασικό είναι να αποκτήσουμε μία καθαρή ενόραση για το μέλλον.

Σε αυτό δε που περισσότερο θα ήθελα να απαντήσω είναι η διαρκής φράση -νομίζω ότι αυτό προσδιάζει στην Αριστερά, το θυμάμαι και στο πανεπιστήμιο, μου το έλεγαν συνέχεια: «Δεν υπάρχει στρατηγική. Δεν έχετε στρατηγική». Είναι τόσο γενικό-λογο που στην πραγματικότητα αρκετά δύσκολα απαντάται.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν έχει η χώρα στρατηγική; Και δεν απευθύνομαι μόνο εκ μέρους της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, γιατί η στρατηγική που υλοποιεί η Κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν είναι μόνο στρατηγική της Κυβέρνησης Μητσοτάκη. Δεν είναι μόνο στρατηγική του Πρωθυπουργού Μητσοτάκη. Δεν είναι μόνο στρατηγική του συγκεκριμένου Υπουργού ή και της συγκεκριμένης πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών. Είναι η εθνική στρατηγική. Γιατί δεν υπάρχει στρατη-

γική; Η στρατηγική είναι σαφής και οι συμφωνίες που σήμερα συζητιούνται εντάσσονται σ' αυτό το γενικό πλαίσιο.

Μας αδικείτε, κύριοι συνάδελφοι. Αδικείτε την Κυβέρνηση, αδικείτε τη χώρα, αλλά αδικείτε και τους εαυτούς σας όσοι ισχυρίζεστε ότι δεν υπάρχει στρατηγική. Η χώρα έχει σαφή στρατηγική. Η αμυντική συμφωνία που υπογράψαμε πέρυσι το φθινόπωρο -είχα πάλι την τιμή να την υπογράψω εγώ- με τις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι και αυτή σταθμός αυτής της εθνικής στρατηγικής. Θέλετε να σας κατονομάσω τους άξονες εν τάξει; Μιλάμε για ενεργητική συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, ενεργητική συμμετοχή στο ΝΑΤΟ, ενεργητική συμμετοχή στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και στους διεθνείς οργανισμούς. Αυτή δεν είναι η συμφωνημένη στρατηγική μας; Η υπεράσπιση του ευρωπαϊκού κεκτημένου -και δικαίου και γεωγραφικού- δεν είναι η κοινή στρατηγική μας; Οι συμφωνίες οριοθέτησης των θαλασσίων ζωνών μας με τις όμορες χώρες της Μεσογείου δεν είναι η στρατηγική μας από το 1974 και επέκεινα, πριν ακόμα από την UNCLOS;

Πρέπει δε να σας ανακοινώσω σε αυτό ότι μετά από οδηγία του Πρωθυπουργού, επικοινωνήσα χθες με τον Πρωθυπουργό της Αλβανίας, τον κ. Ράμα, για να τον ενημερώσω για τη σημαντική ανακοίνωση του Πρωθυπουργού και επίσης συμφωνήσαμε με τον Αλβανό Πρωθυπουργό ότι θα επαναλάβουμε τάχιστα τις συνομιλίες μας μετά την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στο Ιόνιο για την επίλυση του ζητήματος των θαλασσίων ζωνών μας και με την Αλβανία.

Είναι ή δεν είναι αυτή η εθνική μας στρατηγική; Η σταδιακή επέκταση των χωρικών μας υδάτων είναι ή δεν είναι εθνική μας στρατηγική; Η ειρηνική επίλυση των διαφορών μας με όλες τις χώρες είναι ή δεν είναι εθνική μας στρατηγική; Η ανάσχεση της αυθαιρεσίας και της παραβατικότητας της Τουρκίας είναι ή δεν είναι η εθνική μας στρατηγική; Ότι αυτό προϋποθέτει δημιουργία στη Μεσόγειο, αλλά και πέρα από τη Μεσόγειο, ενός μετώπου κατανόησης και φιλίας με τα ομονοούντα κράτη της περιοχής, είναι ή δεν είναι εθνική μας στρατηγική;

Αυτό σημαίνει, βεβαίως, επαναφορά ευρέως στρατηγικού ορίζοντα στα Βαλκάνια, αλλά και προς τον Κόλπο, κάτι το οποίο η οικονομική κρίση σε έναν βαθμό μάς είχε εμποδίσει να κάνουμε. Όμως, αυτή είναι η εθνική μας στρατηγική και είναι η στρατηγική την οποία ακολουθεί η χώρα όλα αυτά τα χρόνια.

Ειλικρινώς θλίβομαι όταν παρουσιάζεται ο γηγέτης της γείτονος χώρας ως ένας μεγαλοφυής πολιτικός, ο οποίος έχει στρατηγικό σχεδιασμό πέραν του ορίζοντα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι από εμάς!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, όχι, δεν λέω από εσάς! Καθόλου, καθόλου! Είπα ότι ελέγχθη στην Αίθουσα.

Από την άλλη, η ελληνική πολιτική εμφανίζεται ως μία ολιγορούσα και ασθμαίνουσα πολιτική. Είναι άδικο αυτό το πράγμα. Είναι απολύτως άδικο. Η ελληνική πολιτική, με τα λάθη της, με τις αστοχίες της, με τις υστερήσεις της, έχει επιτύχει θριάμβους! Και ορθά αναφέρθηκαν μεταξύ αυτών των θριάμβων και η είσοδος στο κοινό σύστημα, στην ΟΝΕ και η είσοδος της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι τεράστιος θρίαμβος. Σε αυτή τη σειρά της νοήμονος στρατηγικής εντάσσονται και οι πολύ σημαντικές συμφωνίες που συζητάμε σήμερα.

Από την άλλη, έχουμε μία Τουρκία -εγώ δεν θα πω απομονωμένη, αλλά νομίζω ότι μία απλή παρατήρηση δείχνει ότι η Τουρκία δεν έχει πάρα πολλούς φίλους στην περιοχή, είναι απολύτως προφανές- η οποία παρανομεί, κλιμακώνει και προκαλεί, παρά τις παροτρύνσεις των γειτόνων και των συμμάχων και εμμένει ως όπλο πολιτικής όχι στη δημιουργία κατανοήσεων, αλλά στη δημιουργία τετελεσμένων ισχύος. Και παρατηρούμε απόπειρα υλοποίησης επεκτατικών σχεδίων σε βάρος γειτόνων και συμμάχων. Παρατηρούμε τη διατύπωση νεοοθωμανικών ιδεολογημάτων, άτεγκτου επεκτατισμού και ελέγχου της Μεσογείου.

Ένας γνωστός Έλληνας φιλόσοφος, σύγχρονος, όταν τον συνάντησα, μου είπε ότι η Τουρκία κάνει τη μεγάλη φυγή προς τα πίσω.

Σας παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να παρατηρήσετε τη σημειολογία ονομασίας των ερευνητικών τους σκαφών. Προσέξτε, των ερευνητικών τους σκαφών και όχι των πολεμικών

τους σκαφών! Έχουμε το «Φατίχ» που είναι κατακτητής, «Κανόνι» ο Σουλεϊμάν ο Μεγαλοπρεπής που πρόθεσή του ήταν η κατάληψη της Ευρώπης, «Μπαρμπαρός» ο αρχιπειρατής-αρχιναύαρχος του τουρκικού στόλου, «Ουκς Ρεϊς» που ήταν άλλος πειρατής ναύαρχος, «Γιαβούζ» ο Σελίμ ο πρώτος, επίσης γνωστός για τις κατακτήσεις του. Όνομα κανενός επιστήμονα ίσως; Όχι! Τι εκπέμπει η Τουρκία, όταν αυτά τα ονόματα ερευνούν δήθεν για επιστημονικούς σκοπούς;

Και παρατηρούμε ότι συνεχίζει να υπονομεύει τη σταθερότητα ολόκληρης της περιοχής με κραυγαλέες και απολύτως καταδικαστέες παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου και, μάλιστα, εις βάρος δύο κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ημών και της Κύπρου. Όμως, δεν έχουμε μόνο εμείς την προνομία αυτή. Η Λιβύη, η Συρία, το Ιράκ έχουν γίνει στόχοι της τουρκικής παραβατικότητας.

Θέλω, όμως, να ξεκαθαρίσουμε κάτι και είναι κρίσιμο να το πω στην Εθνική Αντιπροσωπεία εν όψει του αυριανού Συμβουλίου στο Βερολίνο. Η εμμονή στην πραγματικότητα δεν δημιουργεί δίκαιο.

Είναι προφανές δε ότι το διακύβευμα στην Ανατολική Μεσόγειο υπερβαίνει το όριο των διμερών διαφορών. Αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, αφορά το ΝΑΤΟ, αφορά τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Παρεμπιπτόντως, θα ήθελα να ξέρετε ότι αύριο το πρωί θα συναντήσω τον Γενικό Γραμματέα Στόλτενμπεργκ στο Βερολίνο. Αφορά τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αφορά την ενεργειακή ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αφορά την ασφάλεια της Μεσογείου. Αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αφορά, πέραν αυτών, τα μνημεία της ανθρωπότητας, την προστασία και τον χαρακτήρα τους. Αφορά την αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό και δεν χωρούν διπλά σταθμά και διπλά στάνταρντ, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξακολουθήσει να πρεσβεύει προς πάσα κατεύθυνση -και στις εξωτερικές της σχέσεις άρα, όπως κάνει και στο εσωτερικό της- το στοιχείο που την καθιστά σήμερα το ελκυστικότερο σημείο του κόσμου, που την καθιστά το πιο φιλόδοξο και πιο φιλόξενο εγχείρημα στην ιστορία της ανθρωπότητας: τον απαρέγκλιτο σεβασμό στο κράτος δικαίου, τον σεβασμό στους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και τον σεβασμό στις σχέσεις καλής γειτονίας μεταξύ των κρατών.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ευρωπαϊκό κεκτημένο δεν υπάρχει θείω δίκαιο, όπως είχα τη χαρά να πω χθες στον Γερμανό Υπουργό. Χρειάζεται υπεράσπιση. Χρειάζεται ρωμαλέα υπεράσπιση απέναντι στις δυνάμεις του αυταρχισμού, της παρανομίας, της οπισθοδρόμησης και της αλαζονείας. Χρειάζεται υπεράσπιση είτε η πρόκληση προέρχεται από τη Λευκορωσία είτε προέρχεται από την Τουρκία. Και η Ευρώπη οφείλει να είναι έτοιμη και πρόθυμη να υπερασπιστεί τα σύνορά της, θαλάσσια και χερσαία, γιατί αυτό είναι ισόποσο του να είναι έτοιμη να υπερασπιστεί την ιδεολογία της, ιδεολογία νομιμότητας και ιδεολογία ειρήνης. Πρέπει να είναι έτοιμη να υπερασπιστεί τις ιδέες της με όση, τουλάχιστον, θερμή υποστήριξη τα προϊόντα της, να υπερασπιστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ειρηνική επίλυση των διαφορών, την ανεκτικότητα, την κατανόηση, τη μετριοπάθεια.

Και θα ήθελα να είμαι σαφής προς όλους, εντός και εκτός της Αιθούσης. Χωρίς μεγαλοστομίες, που δεν χαρακτηρίζουν την Ελλάδα, χωρίς αλαζονεία, που δεν χαρακτηρίζει την Ελλάδα, χωρίς απειλές, που δεν χρησιμοποιούμε εμείς στην Ελλάδα, θα ήθελα να πω ότι θα υπερασπίσουμε εν ονόματι του δικαίου την κυριαρχία και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Αυτά είναι τα ευρωπαϊκά σύνορα, η κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ευρώπης. Είναι τελικά η ευρωπαϊκή ιδέα. Και αυτό γιατί δεν έχουμε την επιλογή τού άλλως πράττειν. Άλλωστε πολλοί μάς συνιστούν διάλογο.

Θέλω να είμαι ξεκάθαρος σε αυτό -ήταν και ο Πρωθυπουργός προηγουμένως και χάρηκα διότι σε αυτή τη βάση δημιουργήθηκε μία συναίνεση στην Αίθουσα- ότι η Ελλάδα είναι και παραμένει πάντοτε έτοιμη για διάλογο. Άλλωστε το 2016 ο διάλογος διεκόπη από την Τουρκία, όχι από την Ελλάδα. Όμως διάλογος δεν νοείται υπό καθεστώς απειλών. Διάλογος δεν νοείται υπό καθεστώς προκλήσεων, όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά για οποιοδή-

ποτε κράτος σέβεται τον εαυτό του και ο βιασμός του δικαίου δεν μπορεί να αποτελέσει βάση διαλόγου. Απαραίτητο στοιχείο για τον διάλογο είναι ένας αξιόπιστος συνομιλητής και ένα σαφές πλαίσιο αναφοράς. Και εδώ το σαφές πλαίσιο αναφοράς είναι οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλήγω: Οι συμφωνίες, που συζητούνται σήμερα, συνιστούν στοιχεία από δω και πέρα ενίσχυσης του εθνικού οπλοστασίου. Αποτελούσαν, όπως γνωρίζετε όλοι καλά, ζητούμενο για δεκαετίες, κύριο εθνικό στόχο. Ο στόχος αυτός έχει επιτευχθεί. Οδηγούν, βεβαίως, στην παράλογη οργή του εξ Ανατολών γείτονα. Όπως, όμως, είπα και στην επιτροπή, στις δυσχερείς στιγμές που η τουρκική παραβατική ύβρις δημιουργεί για τη χώρα, το απαραίτητο στοιχείο του εθνικού μας οπλοστασίου είναι η αδιασάλευτη εθνική μας ομοψυχία. Αυτή θα επιφέρει -είμαι βέβαιος- τη νέμεση του δικαίου απέναντι στην τουρκική ύβρι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλώ να τακτοποιηθεί το βήμα προκειμένου να πάρει τον λόγο η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου. Να πω ότι έχουν ζητήσει τον λόγο όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και μεταξύ δύο Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων κατά πάγια τακτική θα παρεμβάλλεται και ένας συνάδελφος Βουλευτής για να προχωράει και ο κατάλογος αναλόγως.

Ορίστε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή έχει προηγηθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια εξαντλητική συζήτηση και μάλιστα στο ανώτατο επίπεδο, των πολιτικών Αρχηγών, θα προσπαθήσω να είμαι πάρα πολύ επιγραμματική, εστιάζοντας και σε κάποια σημεία που ο αγαπητός κύριος Υπουργός έθεσε, του οποίου τη μετριοπάθεια όλοι αναγνωρίζουμε και φυσικά τις καλές προθέσεις. Δεν μπορώ, όμως, παρά να σχολιάσω ορισμένα από τα ζητήματα που έθεσε τώρα.

Πρώτα απ' όλα μιλάμε -και μίλησε και ο Πρωθυπουργός και ο κύριος Υπουργός- για εθνική ομοψυχία. Και μάλιστα ερωτήσε με έκπληξη γιατί μιλάμε με τόση επιμονή για εθνική στρατηγική.

Κύριε Υπουργέ, για να υπάρξει εθνική ομοψυχία πρέπει να υπάρχουν τρεις παράγοντες: Πρέπει να υπάρχει ενημέρωση και διάλογος. Πρέπει να υπάρχει εθνική συνεννόηση, που να καταλήγει σε μία ουσιαστική εθνική στρατηγική, η οποία δεν είναι απλώς το να θέτουμε κάποιους στόχους, αλλά να έχει μία αρχή, μέση και τέλος, να έχει πραγματικά μια μακροπρόθεσμη στόχευση και πολύ περισσότερο να μπορεί πραγματικά να αντανακλά τις ανάγκες μιας περιόδου. Και φυσικά το τρίτο είναι να υπάρχει η απόλυτη αλήθεια και ενημέρωση του ελληνικού λαού.

Όταν, λοιπόν, εμείς μιλάμε για εθνική στρατηγική, δεν μιλάμε απλώς για επιμέρους ενέργειες και πρωτοβουλίες. Μιλάμε για μία συντεταγμένη προσέγγιση όσον αφορά την εξωτερική μας πολιτική, όσον αφορά τις συμμαχίες μας, μία πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, όσον αφορά τη στάση μας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και επειδή εδώ εκφράσατε και την έκπληξή σας γιατί επιμένουμε τόσο πολύ στο θέμα των κυρώσεων και αν μάλιστα ερχόμαστε κατά κάποιον τρόπο να μην ερμηνεύσουμε σωστά αυτά που ειπώθηκαν και από τον κ. Βαρβιτσιώτη, να είμαστε σαφείς: Εμείς από την πρώτη στιγμή αυτό που σας είπαμε -και δυστυχώς έχουμε επαληθευτεί πολλές φορές- είναι ότι έπρεπε τα ζητήματα που αφορούν τη σχέση με την Τουρκία να τεθούν και στην ευρωπαϊκή τους διάσταση. Έπρεπε, δηλαδή, να υπάρχει μία διπλή προσέγγιση όλους τους προηγούμενους μήνες. Και εκεί υπήρχε άρνηση από την Κυβέρνηση.

Ο κ. Βαρβιτσιώτης είχε πει από αυτό εδώ το βήμα -και ήμασταν όλοι και όλες παρόντες- ότι δεν είναι επιλογή μας να θέσουμε θέμα κυρώσεων -και μιλούσαμε τότε και εν όψει των απειλών και μετά το τουρκολιβικό σύμφωνο και όλη αυτή την αλλαγή του σκηνικού που πλέον επηρέαζε άμεσα τα δικά μας κυριαρχικά δικαιώματα- και εμείς λέγαμε ότι οφείλουμε συντεταγμένα να ζητάμε στο

τραπέζι της Ευρώπης τις κυρώσεις και ταυτόχρονα να θέτουμε και μία θετική ατζέντα μιας νέας ευρωτουρκικής σχέσης, που πρέπει πραγματικά σε ευρωπαϊκό πλαίσιο να μπει, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι οι προηγούμενες ευρωπαϊκές συμφωνίες με την Τουρκία με ευθύνη της ίδιας της Τουρκίας αυτή τη στιγμή είναι ανενεργές, η οποία πραγματικά να δημιουργήσει αυτό το δίπολο των κυρώσεων και των απειλών κυρώσεων από τη μια και από την άλλη να υπάρχει μία προοπτική που να είναι θελκτική στα προβλήματα που αντιμετωπίζει -κυρίως στα οικονομικά- η Τουρκία αυτή την περίοδο. Άρα, λοιπόν, αυτό είναι το πλαίσιο.

Ακούσαμε και τον κύριο Πρωθυπουργό να λέει προηγουμένως: «Μα γιατί διαμαρτύρεστε; Έχουμε όλους τους συμμάχους μαζί μας. Κάνουν δηλώσεις. Ακούσαμε τη δήλωση της κ. Μέρκελ όταν συναντήθηκε με τον κ. Μακρόν».

Κύριε Υπουργέ, να ξέρετε -και εσείς το ξέρετε πάρα πολύ καλά από την εμπειρία σας και φυσικά από τη συνεχή προσπάθεια που καταβάλλετε, την οποία εμείς δεν έχουμε κανέναν λόγο να την αμφισβητήσουμε- ότι το θέμα δεν είναι οι δηλώσεις. Το θέμα είναι στα Ευρωπαϊκά Συμβούλια και στα Συμβούλια Υπουργών Εξωτερικής Πολιτικής τι αποτυπώνεται τελικά στις αποφάσεις. Και αυτό που εμείς θέτουμε ως ζήτημα δεν είναι απλώς να πάρουμε άλλη μία καλή δήλωση -η οποία μάλιστα δυστυχώς με τον τρόπο που εκφράστηκε και από τη Γερμανία το τελευταίο διάστημα δεν είναι καν ίσων αποστάσεων- αλλά κυρίως να έχουμε την αντίστοιχη καταγραφή στο κείμενο των αποφάσεων, που και να αποδοκιμάζει τα συμπεράσματα και τη συμπεριφορά της παραβατικότητας της Τουρκίας και φυσικά να θέτει και το θέμα των κυρώσεων ως αποτέλεσμα αυτής της συμπεριφοράς. Όσον αφορά την πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική και μάλιστα την ανάγκη να υπάρχει κινητικότητα και ενεργητικότητα, εμείς σας καλωσορίζουμε σε αυτή την άποψη, όπως και στη λογική των προωθητικών συμβιβασμών της διπλωματίας. Αυτή ήταν η δική μας αντίληψη εξ αρχής.

Η αδράνεια, όμως, δυστυχώς και η συνεχής επίθεση και μάλιστα με ανοίκειες φράσεις περί μειοδοσίας και όλα αυτά τα οποία είχαμε ακούσει το προηγούμενο διάστημα, δυστυχώς ήταν από τη δική σας πλευρά. Εδώ βλέπετε την Αξιωματική Αντιπολίτευση σήμερα και την ακούσατε και διά στόματος του Προέδρου μας, του Αλέξη Τσίπρα, με πόση ευθύνη έχουμε τοποθετηθεί σε όλα τα θέματα χωρίς χαρακτηρισμούς, λέγοντας ότι είναι πολύ θετικό βήμα της συμφωνίας με την Ιταλία.

Εμείς σας καλέσαμε, μάλιστα από την πρώτη στιγμή, από αυτό εδώ το Βήμα ο Αλέξης Τσίπρας, όταν είχατε ανακοινώσει τη Συμφωνία με την Ιταλία να προχωρήσετε στην επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης. Σε αυτά τα πράγματα είμαστε εδώ, όταν υπάρχει ένα θετικό βήμα και εμείς να βάλουμε πλάτη και να τα αναγνωρίσουμε.

Και επειδή η κ. Μπακογιάννη, με τη μεγάλη της εμπειρία, αναρωτήθηκε: «Μα, καλά, μπορούσε να είχε γίνει η επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης χωρίς να έχει γίνει η ΑΟΖ;» Δεν είναι καλύτερα;

Εδώ, λοιπόν, αντιστρέφουμε αυτό το επιχείρημα και λέμε ότι τώρα υπάρχει έστω αυτή η μερική Συμφωνία με την Αίγυπτο, τώρα λοιπόν είναι η στιγμή, με το δικό σας σκεπτικό, να προχωρήσετε με θάρρος και να θέσετε την προοπτική για να υπάρχει και η αντίστοιχη επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης νοτίως και δυτικά της Κρήτης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω.

Κλείνω, λοιπόν, με το θέμα, γιατί πάμε στο «παρών», που ο Αλέξης Τσίπρας εξέφρασε με απόλυτο τρόπο, γιατί είναι μία πολιτική στάση ευθύνης. Αλλά, κύριε Υπουργέ, μας μπερδέψατε λίγο στην τοποθέτησή σας. Μας είπατε στην ουσία ότι δεν υπήρχε μια μεθοδολογία στην απόφασή σας, ότι δεν τίθεται θέμα επήρειας νησιών, ότι δεν υπάρχουν γραμμές βάσης, ότι υπάρχει απλώς το αποτέλεσμα.

Εγώ δεν μπορώ να δεχθώ βέβαια ότι κάνατε μία διαπραγμάτευση χωρίς να έχετε μία στοιχειώδη μέθοδο. Αυτό που εγώ καταλαβαίνω από τη δήλωσή σας είναι ότι δεν θέλετε να τοποθετηθείτε σε αυτή την κατεύθυνση. Και πολύ περισσότερο δεν θέλετε να δεχθείτε αυτό που λέμε ότι εμείς αναγνωρίζουμε -αν θέλετε- τη σημασία του διεμβολισμού του τουρκολιβικού

συμφώνου που επιτυγχάνετε. Μπορούμε να δεχθούμε τη μερική συμφωνία και όπως είπε ευθαρσώς ο Αλέξης Τσίπρας και εμείς είχαμε κινηθεί σε μία τέτοια κατεύθυνση, αλλά όχι να μας λέτε ότι δεν υπάρχει θέμα γιατί είναι στο 27,5 και όχι στο 28 του μεσημβρινού ή, επίσης, να μας λέτε ότι δεν υπήρχε μέθοδος και δεν τίθεται θέμα πώς αυτά θα ερμηνευθούν στο μέλλον.

Γιατί εγώ έχω να σας πω πολύ απλά το εξής: Πρώτα απ' όλα, εμείς δεν θέλουμε να υπάρχει παρερμηνεία από την πλευρά της Τουρκίας, αλλά αυτό θέλει μία συντεταγμένη εθνική πολιτική. Όπως επίσης, τι θα γίνει αν στο μέλλον -το απευχόμαστε και δεν θέλουμε να το πιστεύουμε- υπάρξει μία συμφωνία της Τουρκίας με την Αίγυπτο που απλώς θα χρειαστεί μία ενημέρωση και διαβούλευση, πέραν του 28ου μεσημβρινού; Άρα, λοιπόν, θα έλεγα ότι εδώ ακριβώς η τοποθέτησή σας ενισχύει το δικό μας αίτημα. Και κλείνω λέγοντας -και το λέω πολύ καλοπροαίρετα σε μία στιγμή που είμαστε υπεύθυνοι και ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία είναι μία υπεύθυνη πατριωτική δύναμη και το αποδείξαμε και σήμερα με τον τρόπο που τοποθετούμαστε- όχι να μας λέτε ότι δεν υπάρχει θέμα μεθοδολογίας και εμπειρίας, αλλά να γίνει ένα συμβούλιο Αρχηγών των πολιτικών κομμάτων και εάν υπάρχουν θέματα που δεν μπορείτε εδώ να τα θέσετε δημόσια, εκεί είναι το μέρος που πρέπει να θεθούν αναλυτικά και η μέθοδος και η επήρεια και τα αποτελέσματα και πώς στο μέλλον αυτό κατοχυρώνει ή υπάρχουν κίνδυνοι που πρέπει να αποφύγουμε. Γιατί πάνω απ' όλα μέσα από την εθνική συνεννόηση για τη στρατηγική, μπορεί να υπάρχει η ομοψυχία και πάνω από όλα το εθνικό αποτέλεσμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών):

Κύριοι συνάδελφοι, με συγχωρείτε που ξαναπαίρνω τον λόγο, καταλαβαίνω ότι είναι και κοπιώδης η διαδικασία και μακρά, αλλά υπάρχουν θέματα που πρέπει να υπάρχουν στα Πρακτικά, γι' αυτό εγείρομαι πάλι.

Κυρία Ξενογιαννακοπούλου, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Επ' αυτού δεν θέλω να υπάρχει αμφισβήτηση. Σας το λέω και εγώ, εκτιμώ το ύψος σας και το ήθος σας και τον τόνο σας απολύτως, αλλά δεν αφορά δικό μου περιουσιακό στοιχείο για να έχω την ελευθερία διάθεσής του.

Η απάντηση της Κυβέρνησης, η απάντηση του νομοθέτη, η οποία παρακαλώ να καταγραφεί στα Πρακτικά, είναι ότι δεν υφίσταται μέθοδος. Δεν υφίσταται μαθηματική μέθοδος η οποία αποδίδει αυτή τη γραμμή. Είναι η συνάντηση της βουλήσεως δύο κυριάρχων κρατών. Σας παρακαλώ να μην το αμφισβητήσετε αυτό. Δεν θέλετε να δημιουργήσετε ζημιά στον τόπο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να σας κάνω μία ερώτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Παρακαλώ, τα πάντα επιτρέπονται. Ερωτήστε εάν το επιτρέπει ο Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κύριε Κατρουγκάλε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Μου επιτρέπει ο Υπουργός. Άρα, για να καταλάβω ακριβώς τι λέτε, επιβεβαιώνετε την κριτική που ασκήσαμε ότι δεν εφαρμόστηκε ο κανόνας της μέσης γραμμής και της ίσης απόστασης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Με συγχωρείτε. Όχι, δεν επιβεβαιώνουμε την κριτική που ασκήσατε, διότι στην πραγματικότητα διά των ερωτημάτων προσπαθήσατε να οδηγήσετε την Κυβέρνηση να δεχθεί αποδοχή κάποιας αόριστης αρχής αναλογικότητας, το οποίο δεν ισχύει.

Επαναλαμβάνω και επ' αυτού έχω τη βεβαιότητα της αυθεντίας της συμβουλής, την οποία έχουμε δεχθεί κατά τη διαδικασία ότι δικαιούνται τα κράτη απολύτως με κυρίαρχη βούληση να επιλύουν τις διαφορές τους επί των θαλασσίων εκτάσεων μη υποχρεούμενα να καταθέσουν, να επεξηγήσουν ή να δημιουργήσουν μαθηματικούς υπολογισμούς ή άλλους υπολογισμούς επεξηγή-

σης του αποτελέσματος.

Κατά τούτο λοιπόν, η Ελληνική Δημοκρατία και η Αίγυπτος απεφάνθησαν με τον τρόπο αυτό. Το γεγονός δε ότι είναι μερική οριοθέτηση δεν επιτρέπει -και σας το είπα με το παράδειγμα του Ιονίου- ούτε συναγωγή οιοδήποτε συμπεράσματος όσον αφορά την επήρεια ή κάτι άλλο. Εάν θέλατε δε να δείτε κάτι το οποίο ενισχύει τη δυνατότητα της ελληνικής πλευράς να πει ότι στη συνέχεια το 45 - 55 θα μπορούσε να αναστραφεί και να είναι 55 - 45, δείτε πόσες λίγες ακτές αντίκεινται στις ευρωπαϊκές. Διότι και αυτό το οποίο ελέγχθη προηγουμένως περί παραλείψεως της Ρόδου συνιστά και αυτό σφάλμα. Η Ρόδος επί τούτω παρελήφθη, για να μην είναι μόνο το σύνολο των ακτών, για το μέλλον, του συγκροτήματος του Καστελόριζου.

Και το 27,59, το οποίο αντιμετωπίστηκε ως κάτι το ελαφρύ, έχει τεράστια σημασία. Διότι το 28 αποτελεί κατάληξη τουρκικού οικοπέδου που η Ελλάδα δεν έχει κανέναν λόγο να αναγνωρίζει την ύπαρξή του και να σταματήσει στο 28 και γι' αυτό επέλεξε κυρίαρχα, μαζί με την Αίγυπτο, επίσης κυρίαρχα, να σταματήσει στο 27,59.

Δεν διεκδικώ μεγαλύτερη εθνικοφροσύνη οιοδήποτε άλλου ή πλέον πατριωτισμό και είμαι σίγουρος ότι όλοι κινούμεθα από τα ευγενέστερα κίνητρα. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μην κατευθύνουμε τη συζήτηση σε μία προσπάθεια εξεύρεσης λεπτομερειών ερμηνείας μίας συμφωνίας που εάν εκρίνετο κρίσιμο θα τις εμπειριείχε. Σας διαβεβαιώ ότι και το τελευταίο κόμμα αυτής της συμφωνίας έχει γίνει αντικείμενο αναλυτικής εξέτασης και ανάλυσης. Άρα γι' αυτό είναι έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου ακόμα μία ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Κατρούγκαλε, όχι. Είναι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, η κ. Ξενογιαννακοπούλου, από την οποία και προήλθε η απάντηση του κυρίου Υπουργού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Θέλω μία διευκρίνιση. Ακούστε, δεν ρωτάω για...

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ας θέσει ένα ερώτημα, κύριε Πρόεδρε, ο κ. Κατρούγκαλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρ' όλα αυτά κάντε μία ερώτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Η ερώτησή μου είναι συνέχεια της προηγούμενης. Εάν χωρίς μέθοδο έγινε η οριοθέτηση της συμφωνίας αυτής, τότε και στη διαπραγμάτευση με την Τουρκία προτίθεσθε να προχωρήσετε χωρίς μέθοδο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μισό λεπτό.

Θέλετε κάτι, να πείτε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου; Και μετά ο κύριος Υπουργός να κλείσει την παρέμβαση αυτή.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς ξέρετε ότι σας εκτιμώ και δεν ήθελα σε καμμία περίπτωση να προβοκάρω τη συζήτηση. Οφείλω να πω όμως ότι η τοποθέτησή σας μας προκάλεσε με την έννοια ότι ξέρετε πως από την επιτροπή έχουμε θέσει, όχι μόνο εμείς, αλλά και τα περισσότερα κόμματα, την ανάγκη να αποσαφηνιστεί η μέθοδος, η λογική, με την έννοια ότι ξέραμε πως υπήρχε έως τώρα η αντίληψη της πλήρους επήρειας των νησιών, αυτό που είπα και ο Αλέξης Τσίπρας, το περίφημο «δόγμα Μολυβιάτη» και της μέσης γραμμής. Εμείς δεν είμαστε εδώ να προδικάσουμε και να κάνουμε δίκη προθέσεων. Αυτό που λέμε είναι «εξηγήστε μας».

Επίσης, η δυσκολία που ενδεχομένως έχετε να πείτε κάποια πράγματα, ενισχύει την ανάγκη του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών, γιατί ακριβώς εδώ ζούμε σε ένα περιβάλλον ιδιαίτερα δύσκολο συνεχώς και γεωπολιτικά, που γίνεται όλο και πιο επικίνδυνο και δύσκολο. Άρα, λοιπόν, δεν μπορούμε, αυτή τη στιγμή, έτσι ελαφρά τη καρδιά να πούμε: «Δεν υπήρχε μέθοδος. Δεν υπήρχαν κάποιες αρχές διαπραγμάτευσης, ενώ υπήρχαν στους προηγούμενους γύρους», όπως γνωρίζετε πολύ καλά και που σε έναν βαθμό είχαν προχωρήσει τα πράγματα.

Και αυτό που λέμε είναι ένα εύλογο ερώτημα. Το είπε και ο εισηγητής μας κ. Κατρούγκαλος. Εάν δεν υπάρχει μεν μέθοδος, αυτό μας ανησυχεί, γιατί σημαίνει πώς βαδίζουμε στα υπόλοιπα

θέματα. Εάν πάλι υπάρχει μία μέθοδος που δεν αποσαφηνίζεται και αυτό είναι ένα ζήτημα γιατί δεν ξέρουμε τι επήρεια θα έχει στο μέλλον. Τελειώς καλοπροαίρετα τα θέτουμε. Δεν θέλω να συνεχίσω άλλο την κουβέντα. Αλλά εάν θέλετε, η συζήτηση που κάνουμε και ο διάλογος ενισχύει τη λογική ότι ενώ θεωρούμε θετικό όσον αφορά τον διεμβολισμό του τουρκολιβικού συμφώνου, έχουμε έντονες επιφυλάξεις και ερωτήματα να πω, για να μη σας κάνω δίκη προθέσεων, τα οποία μας οδηγούν να μην μπορούμε να υπερψηφίσουμε και να μένουμε στη θέση του «παρών» μέχρι έως ότου κληθούμε σε ένα Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, να καταλάβουμε και να συνεισφέρουμε σε μία επικαιροποιημένη εθνική στρατηγική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Δεν θα επεκταθώ στο «παρών». Ελέγχθη ό,τι ελέγχθη από τον Πρωθυπουργό.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι, αν και στην Ιταλία και στην Αίγυπτο είχαμε προσεγγίσει τα πράγματα με τον ίδιο τρόπο που επί μισό αιώνα τα προσέγγιζε η χώρα, απλώς δεν θα είχαμε καταλήξει πουθενά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Σωστά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Παραδείγματος χάριν, να πάρω το πιο ανώδυνο της Ιταλίας. Δεν είχε παρατηρηθεί ότι τα αλιευτικά δικαιώματα εντάσσονται στο ευρωπαϊκό πλαίσιο και κατά συνέπεια δεν υπήρχε κανένας λόγος να είναι μέσα στην ίδια συμφωνία, κάτι που ορθώς ηρνεύτο η ελληνική πλευρά επί μακρά σειρά ετών, χωρίς να παρατηρήσει όμως αυτό που σας λέω. Ηρνεύτο να μπει κάτι μέσα στη συμφωνία, το οποίο δεν έπρεπε να είναι σε αυτή τη συμφωνία, γιατί αφορούσε το ευρωπαϊκό πλαίσιο δικαίου και όχι τη διμερή σχέση με την Ιταλία. Και αυτό για πρώτη φορά παρατηρήθηκε τώρα.

Δεν με εντυπωσιάζει αυτό που λέτε, ότι πάντα πηγαίναμε με μια μέθοδο και τώρα πάμε με μια διαφορετική μέθοδο. Αν πηγαίναμε με τον ίδιο τρόπο που πηγαίναμε πάντα, θα καταλήγαμε στο ίδιο αποτέλεσμα που καταλήγαμε πάντα, στο να μην υπάρξει συμφωνία. Το γεγονός ότι υπάρχει συμφωνία οφείλεται στο ότι πήγαμε με διαφορετικό τρόπο. Σας διαβεβαιώ ότι ο διαφορετικός τρόπος δεν υποθηκεύει το εθνικό συμφέρον. Ακριβώς γι' αυτό επαναλαμβάνω και δεν θα πάψω να επαναλαμβάνω τα περί μη μεθόδου.

Από εκεί και πέρα, επανειλημμένως έχω πει και είμαι στη διάθεση οιοδήποτε και κόμματος και συναδέλφου για οποιοσδήποτε εξηγήσεις γνωρίζω και μπορώ να παράσχω. Προς θεού, δεν χαιρίζομαι θέματα της οικογενείας μου και η Κυβέρνηση Μητσοτάκη και ο Πρωθυπουργός δεν έχουν ιδιοκτησιακή αντίληψη για το κράτος. Την εντολή που έχω και εκτελώ είναι να δίνω εξηγήσεις στα κόμματα και το κάνω συνεχώς και με συνέπεια και συνέχεια και είναι και κάτι το οποίο συνιστά υποχρέωσή μου.

Όσον αφορά δε -και καταλήγω σ' αυτό- την ερώτηση του κ. Κατρούγκαλου, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, η απάντηση είναι ότι κατ' αρχάς απέχουμε πάρα πολύ από την έναρξη οποιασδήποτε διαπραγμάτευσης με την Τουρκία. Αυτό είναι το πρώτο σαφές. Όμως, εξαρτάται από το πλαίσιο που η Τουρκία, όποτε και αν θελήσει να εμφανιστεί ενώπιόν μας, η ίδια θα προτείνει. Εμείς θα προτείνουμε το πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου και του Δικαίου της Θάλασσας με ό,τι αυτό περιέχει. Αυτό είναι το πλαίσιο με το οποίο εμείς θα κινηθούμε, για να μιλήσουμε με την Τουρκία. Αν η Τουρκία έχει να μας πει κάτι διαφορετικό, θα το ακούσουμε. Εάν, όμως, είναι εκτός του πλαισίου του Διεθνούς Δικαίου και του Δικαίου της Θάλασσας, φοβόμαστε ότι αυτή η διαπραγμάτευση δεν πρόκειται να μακροημερεύσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Χήτας από την Ελληνική Λύση για επτά λεπτά. Είπαμε ότι μεταξύ δύο Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων θα παρεμβάλλεται και ένας συνάδελφος Βουλευτής, για να προχωράει ο κατάλογος.

Ορίστε, κύριε Χήτα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ειπώθηκαν πάρα πολλά σήμερα. Και πραγματικά, μετά την πολύ έντονη συγκινησιακή και φορτισμένη ομιλία του Προέδρου της Ελληνικής Λύσης -γιατί είπα και το πρωί και θα το επαναλάβω και τώρα ότι έχει αφιερώσει ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του πολιτικού του βίου πάνω στο κομμάτι αυτό που λέγεται ΑΟΖ και νομίζω ότι σήμερα είπα πάρα πολύ ενδιαφέροντα πράγματα- λίγα μένουν, για να σχολιάσει κανείς πλέον. Σχεδόν βράδισα.

Θέλω να κάνω ένα σχόλιο σε αυτά που είπε ο Υπουργός Εξωτερικών ο κ. Δένδιας. Θα μείνω, όμως, στο κομμάτι των κυρώσεων. Θα ξεκινήσω λίγο με αυτό.

Το θέμα των κυρώσεων για την Τουρκία το παρουσίασε ο κύριος Υπουργός ότι δεν το έχουμε σαν όπλο στη φαρέτρα μας. Δηλαδή, να μην έχουμε την ψευδαίσθηση εμείς οι υπόλοιποι που επικαλούμαστε και πολλές φορές λέμε «γιατί δεν προχωράμε σε κυρώσεις κατά της Τουρκίας με όλα αυτά που κάνει;». Είπε, λοιπόν, ο Υπουργός ότι δεν το έχουμε μπροστά μας σαν μέτρο και δεν το χρησιμοποιούμε. Απλά, δεν μας προσφέρεται αυτή η επιλογή, είπε χαρακτηριστικά.

Θέλω να πω, λοιπόν, στον Υπουργό και στους Υπουργούς Εξωτερικών που είναι εδώ σήμερα και στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι αυτό ακριβώς είναι το θέμα. Εκεί ακριβώς εστιάζουμε εμείς και λέμε ότι είμαστε μόνοι μας. Γιατί κανείς δεν πρόκειται να επιβάλει κυρώσεις στους Τούρκους. Όσο και αν ασφυκτιά η Τουρκία, όπως είπε πριν από λίγη ώρα η πρώτη Υπουργός Εξωτερικών, η κ. Μπακογιάννη, η οποία είπε ότι μια επιδύση κατάστασης, η Τουρκία ασφυκτιά και είναι έτοιμη να ξεσπάσει κ.λπ., δεν πρόκειται κανείς να την πειράξει. Η Τουρκία ασφυκτιά, λοιπόν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αλλά την Τουρκία την χαϊδεύουν όλοι, όλοι όσοι προσπαθούμε εμείς από αυτούς να πάρουμε μέτρα ή αντίμετρα ή κυρώσεις κατά της Τουρκίας.

Θα συνεχίζω λίγο με την ένσταση αντισυνταγματικότητας. Ήμασταν βέβαιοι, όταν πήραμε την απόφαση ως Κοινοβουλευτική Ομάδα να προχωρήσουμε στη διαδικασία αυτή, ότι δεν επρόκειτο κανένα κόμμα να την υπερψηφίσει. Ας μη γελοιάστε. Να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας. Ήμασταν βέβαιοι για τη στάση των κομμάτων. Εσείς απορρίψαμε την ένσταση αντισυνταγματικότητας. Θέλω, όμως, απλά να έχετε στο μυαλό σας το εξής, ότι οι Έλληνες πολίτες αυτή την ένσταση αντισυνταγματικότητας δεν πρόκειται να την απορρίψουν και όταν δουν και μάθει πραγματικά η Ελλάδα και ο Έλληνας τι περιλαμβάνει αυτή η συμφωνία και την βλέπουν να εφαρμόζεται πλέον στην καθημερινότητα, τότε να ξέρετε ότι θα είστε υπόλογοι στον ελληνικό λαό. Γιατί σήμερα με αυτό που πετυχαίνετε και ψηφίζετε στο ελληνικό Κοινοβούλιο, στην Εθνική Αντιπροσωπεία είναι οι νέες «Πρέσπες». Ό,τι έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ με τις Πρέσπες, πετυχαίνετε σήμερα εσείς με αυτή τη συμφωνία. Και είπα για τις Πρέσπες, οι οποίες «φορέθηκαν» πολύ σήμερα και πολύ τις θυμήθηκαν και πολύ συζητήθηκαν. Αλλά να ξέρετε ότι εσείς την απορρίψατε την ένσταση αντισυνταγματικότητας, αλλά ο ελληνικός λαός δεν θα την απορρίψει.

Δuo-τρία πράγματα σε αυτά που αναφέρθηκε ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης. Έδωσε συγχαρητήρια στους Υπουργούς. Δεν είπαμε ότι δεν δούλεψαν οι άνθρωποι, αλλά πραγματικά με δυσκολία μπορούμε να δεχτούμε συγχαρητήρια για το αποτέλεσμα της δουλειάς αυτής. Είπε ότι τα νησιά με τη συμφωνία αυτή -και χειροκρότησε η πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας- αποκτούν ΑΟΖ. Και χειροκρότησαν όλοι. Αλίμονο αν δεν αποκτούν τα ελληνικά νησιά ΑΟΖ! Το θέμα είναι ότι αποκτούν μειωμένη ΑΟΖ και αυτό πρέπει να δουν και εκεί που είναι που φωνάζουμε εμείς.

Και, φυσικά, είπαξε πάρα πολλές φορές σήμερα και θέλω να μείνουμε λίγο στο κομμάτι της Χάγης, μίας λύσης, η οποία προτεινόταν πριν από καιρό ως μία απευκταία λύση, ως η τελευταία λύση, ως «καλύτερα να μην μπλέξουμε εκεί». Εμείς είμαστε κάθεται αντίθετοι στην περίπτωση της Χάγης. Πλέον η Χάγη, όσο προχωράει το σκητικό όλο, προχωράνε οι μέρες, οι μήνες, οι εβδομάδες, οι διαπραγματεύσεις, έρχονται οι διάφορες συμφωνίες, φαντάζει για όλους εσάς η μοναδική λύση. Την πρότεινε η κ. Μπακογιάννη. Είπε ότι είναι η μόνη λύση, να πάμε στη Χάγη. Είπε ο κ. Μητσοτάκης ότι δεν είναι εύπεπτη για τον ελληνικό λαό, αλλά σιγά-σιγά εμείς πήραμε το ρίσκο και το προτείνουμε. Και, φυσικά, θα το καταπιεί κάποια στιγμή ο ελληνικός λαός.

Ακούστε λίγο, για να μη γελοιάστε. Τι είναι η Χάγη; Η Χάγη

είναι μια παγίδα που στήνει η Τουρκία. Αυτό είναι η Χάγη. Είναι μια παγίδα που στήνει η Τουρκία και με την οποία θα τεθούν προς κρίση -εκεί θα τεθούν προς κρίση- ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα, ενώ η Ελλάδα δεν διεκδικεί τίποτα από την Τουρκία. Διεκδικούν οι Τούρκοι. Εμείς δεν διεκδικούμε τίποτα! Κι όμως, θα πάμε να κάτσουμε στη Χάγη.

Η Χάγη, λοιπόν, είναι ο δούρειος ίππος, για να μπορέσει η Τουρκία να επιβάλει τα δικά της «θέλω» στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο. Είναι σαν να λέμε ότι έχουμε μια περιουσία δικιά μας -ένα παράδειγμα που έχει αναφέρει ο Πρόεδρος μας πάρα πολλές φορές- είναι στο όνομά μας και πάμε να συζητήσουμε αν αυτή είναι δική μας ή δεν είναι! Δηλαδή, είναι απίστευτα αυτά που συμβαίνουν!

Τι να ζητήσουμε στη Χάγη; Τι θα πούμε στη Χάγη και με τι όρους θα πάμε να μιλήσουμε στη Χάγη; Αν το Αιγαίο είναι ελληνικό; Δηλαδή, εκεί θα καταλήξουμε; Θα πάμε να κουβεντιάσουμε αν το Αιγαίο είναι ελληνικό, αν τα νησιά είναι ελληνικά, αν σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, το οποίο επικαλεστήκατε σήμερα πάρα πολλές φορές και την ΑΟΖ, δικαιούται η Ελλάδα να κάνει γεωτρήσεις, αν η Ελλάδα δικαιούται να κάνει εξορύξεις και έρευνα στον υποθαλάσσιο χώρο της; Αυτά θα πάμε να συζητήσουμε στη Χάγη; Εμείς είμαστε κάθεται αντίθετοι και δεν συμφωνούμε σε καμμία περίπτωση με μια τέτοια επιλογή.

Και κλείνω με ένα κομμάτι της συμφωνίας, στο οποίο αναφέρθηκε και το πρωί και έκανε ιδιαίτερη αναφορά και ανάλυση ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, το κομμάτι της Λεκάνης του Ηροδότου. Γιατί αυτά πρέπει να ακούει ο κόσμος και να καταλαβαίνει τι υπογράφεται σήμερα εδώ. Μόνο το ένα τρίτο της Λεκάνης του Ηροδότου, που μας αντιστοιχεί βάσει του Διεθνούς Δικαίου -το οποίο παραχωρήσαμε, όπως είπαμε, κατά 75% στους Αιγυπτίους- αποτιμάται περίπου τριακόσια με τετρακόσια δισεκατομμύρια δολάρια, σύμφωνα όχι με την Ελληνική Λύση αλλά σύμφωνα με το Κέντρο Γεωλογικών Ερευνών της Αμερικής. Τριακόσια με τετρακόσια δισεκατομμύρια δολάρια! Το ΖΟΡ, που η «ΕΝΙ» εκμεταλλεύεται για λογαριασμό των Αιγυπτίων, είναι το μεγαλύτερο κοιτάσμα της Μεσογείου και εικοστό στον κόσμο, με τη συνολική αξία να εκτιμάται γύρω στα διακόσια δισεκατομμύρια, την ώρα που το ένα τρίτο της Λεκάνης του Ηροδότου κρύβει μέσα τετρακόσια δισεκατομμύρια δολάρια.

Αυτά τα γνωρίζει η πολιτεία από το 2012. Κανείς, όμως, δεν έκανε τίποτα. Τα γνώριζε τα γνωρίζει η ελληνική πολιτεία από το 2012, όταν ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης τα έλεγε, έβγαιναν μεγαλοστολέχη της Νέας Δημοκρατίας και τον χαρακτήριζαν έμπορο ελπίδας.

Ο Βελόπουλος μιλούσε για όλα, με βάση επιστημονικά στοιχεία και με βάση μελέτες Ελλήνων και ξένων επιστημόνων.

Δυστυχώς -και κλείνω- οι συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο είναι εθνικά επιζήμιες, μιας και υποθηκεύουν νομικά την ανεξάρτητη οικονομική ζώνη όλων των νήσων και φυσικά του Καστελόριζου που είναι ο διακαής πόθος των Τούρκων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα καλέσω τώρα στο βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής κ. Ανδρέα Λοβέρδο να πάρει τον λόγο για έξι λεπτά.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μετά από την κορύφωση της συζήτησης με πρωτολογίες και δευτερολογίες των πολιτικών Αρχηγών, είναι λίγο περιορισμένη η δική μας παρέμβαση. Ωστόσο, έχουν τεθεί ορισμένα θέματα στην πορεία του διαλόγου αυτές τις δύο ημέρες -Δευτέρα στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας και σήμερα στην Ολομέλεια- έχουν προκύψει θέματα που καλό θα είναι να τα σχολιάσουμε ο καθένας από την πλευρά του.

Είμαι ένας από αυτούς που τη Δευτέρα μίλησα για έλλειψη στρατηγικής και είπα ότι επειδή πολλοί θέτουν το ερώτημα: «Πες μας τι είναι στρατηγική, για να δούμε εάν υπάρχει έλλειψη ή επάρκεια;», είπα ότι στρατηγική είναι να ξέρεις ποιο είναι το επόμενο σου βήμα. Τουλάχιστον είναι αυτό.

Η πρώτη Υπουργός Εξωτερικών από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας τη Δευτέρα είπε ότι η στρατηγική μας είναι, εν προκειμένω, η επίτευξη διμερών συμφωνιών με όλα τα κράτη της περιοχής, από την Αλβανία και προχώρησε. Όταν έφτασε στην

Τουρκία, είπε «η Τουρκία είναι ένα άλλο θέμα». Το πρόβλημα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής είναι η Τουρκία, δεν είναι να επιτύχει μια καλή συμφωνία με την Ιταλία. Αυτό δεν απαιτεί εθνική στρατηγική. Απαιτείται εθνική στρατηγική απέναντι στην Τουρκία, που είναι το βασικό πρόβλημα στην εξωτερική μας πολιτική. Δεν είναι βέβαια το μόνο, αλλά είναι το βασικό.

Είπα, θέλω όμως να το ξαναφέρω στη σημερινή συζήτηση, γιατί μίλησε και ο Υπουργός των Εξωτερικών σήμερα επ' αυτού, να το φέρω στη σωστή του διάσταση. Κύριε Υπουργέ, δέχτηκα ότι η Ελλάδα αυτή τη στιγμή, στη φάση αυτής της κρίσης των ελληνοτουρκικών σχέσεων, προσπαθεί να τις μετατρέψει σε ευρωτουρκικές τις προβληματικές σχέσεις και την κρίση. Υπερέχει εδώ η Ελλάδα διπλωματικά. Υπερέχει. Οι δηλώσεις από την πλευρά των Ηνωμένων Πολιτειών επίσης είναι πολύ θετικές. Από την άλλη, η Τουρκία με έξυπνο τρόπο εδώ και δεκαέξι ημέρες, σή-μερα έχει «μαρκάρει» -όπως λέμε- μία περιοχή του πεδίου των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Εμείς λέμε: «Όχι, είναι τα κυριαρχικά μας δικαιώματα εδώ που είστε εσείς». Εκείνοι, όμως, είναι παρόν-τες δέκατη έκτη ημέρα.

Η μέτρηση της επιτυχίας της διπλωματικής μας εξωστρέφειας και της πολιτικής μας στο πεδίο αυτό είναι να οδηγηθεί η Τουρκία σε αναδίπλωση. Οδηγήθηκε; Δεν οδηγήθηκε. Άρα στο τέλος αυτής της περιόδου, με τη λήξη της τουρκικής NAVTEX, θα πρέπει να γίνει αποτίμηση. Έχουμε ζήσει πώς «γκριζάρουν» περιοχές. Δεν έχουμε δεχθεί εμείς το «γκριζάρισμα», αλλά έχουμε μεγάλη εμπειρία από τη δική τους στρατηγική και τον απώτερο στόχο τους.

Λέμε εμείς: Η στρατηγική μας είναι συγκεκριμένη. Εδώ πώς είναι συγκεκριμένη; Πώς εκδηλώνεται; Τι περιλαμβάνει και τι δεν περιλαμβάνει; Με συγχωρείτε πολύ, αλλά η έλλειψη στρατηγικής είναι εμφανής, όπως επίσης καθίσταται και εμφανές αυτή τη στιγμή, μετά από τόσες ημέρες, δεκαέξι ημέρες παραβίασης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, μετά από αυτές τις δεκαέξι ημέρες είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση κάτι αρνείται να κάνει. Αρνούμενη, όμως, να κάνει κάτι που οι περιστάσεις απαιτούν, συμβάλλει με τον τρόπο της στην αποδοχή τετελεσμένων.

Εμείς το επαναλαμβάνουμε ότι δεν υπάρχει στρατηγική και επισημαίνουμε την έλλειψη της συνεννόησης των πολιτικών κομμάτων. Η ενημέρωση δεν είναι συνεννόηση. Η ενημέρωση είναι καλή ως ενημέρωση. Τίποτε περισσότερο.

Να προσθέσω πάλι, στην Ολομέλεια απευθυνόμενος, ότι είναι λάθος να υπερεκτιμάτε η Τουρκία. Η Ελλάδα είναι μια χώρα που κινείται, όλες τις δεκαετίες που θυμάμαι την εξωτερική μας πολιτική, στο πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας. Η χώρα μας σε σχέση με το Δίκαιο της θάλασσας υπερέχει, τα έχει κάνει όλα. Η χώρα μας δεν έχει παραβιάσει τα σύνορα της Τουρκίας, ποτέ δεν έχει προκαλέσει την Τουρκία. Κινείται στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου. Επιθετικές ενέργειες εναντίον της Τουρκίας δεν έχει κάνει. Η προστασία της μουσουλμανικής μειονότητας είναι πολύ σοβαρή και όταν παραβιάζεται κάποιο δικαίωμα των συμπολιτών μας εκεί, πολλά κόμματα σπεύδουμε να υπερασπιστούμε τους συμπολίτες μας. Αντίθετα, η χριστιανική μειονότητα στην Κωνσταντινούπολη έχει εξαφανιστεί. Δεν έχουμε παραβιάσει ποτέ απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τις γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια όλες και ειδικά τις πολιτικές των κυρώσεων. Δεν είναι φράση Κυβερνητικού Εκπροσώπου αυτό που είπε ο κ. Πέτσας ότι θα «δαγκώσουν» οι κυρώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης εναντίον της Τουρκίας. Συγγνώμη, έχουμε και πρόσφατη εμπειρία. Είναι φράση που δείχνει ότι δεν έχουμε υπ' όψιν μας περί τίνος ακριβώς πρόκειται.

Όλα αυτά τα οποία εμείς δεν έχουμε κάνει, κύριε Πρόεδρε, τα έχει κάνει η Τουρκία. Όλα! Από την έλλειψη σεβασμού στο Διεθνές Δίκαιο, από την παραβίαση των συνόρων -πρόσφατος ο Έβρος- από την περιφρόνηση των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυρώσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακόμη, η πρόσληψη της ελληνοαιγυπτιακής συμφωνίας έλεγα τη Δευτέρα από την Τουρκία ήταν απόδειξη ότι έχουν πολλά προβλήματα κατανόησης του περιβάλλοντος κόσμου. Το πρακτορείο ειδήσεων «Αναντολού» υιοθετεί τις απόψεις Κοτζιά και ο Τσαβούσογλου, βγαίνει ακριβώς απέναντι. Ο ένας λέει ότι η Ελλάδα τα

έδωσε όλα. Ο άλλος λέει ότι η Αίγυπτος τα έδωσε όλα. Το πρόβλημα των διχογνωμιών αυτών το έλυσε ο Ερντογάν με τις δύο NAVTEX.

Δεν πρέπει να υπερεκτιμούμε τη χώρα αυτή και δεν πρέπει και να υποτιμούμε το γεγονός ότι η οικονομική κρίση που περνάει είναι πέρα από αυτά που διαβάζουμε στις οικονομικές εφημερίδες. Είναι οικονομική κρίση πολύ σοβαρή, που ίσως μετατρέψει τη χώρα αυτή σε μια χώρα ξυλοπόδαρη. Συνεπώς είναι λάθος να μιλάμε για αυτούς σαν να είναι μία χώρα η οποία θριαμβεύει σε όλα τα επίπεδα. Αφήστε που οι περίφημες πολιτικές Νταβούτογλου, όταν είχε στρατευτεί στο πλευρό του Ερντογάν, πριν από πολλά χρόνια για την κυριαρχία στον μουσουλμανικό κόσμο -το είπα και τη Δευτέρα, δεν έχω χρόνο να το αναπτύξω- έχουν «πάει περίπατο». Διότι ο μόνος σύμμαχος της Τουρκίας στον αραβικό κόσμο είναι το μικρό Κατάρ και όπως είπα και τη Δευτέρα δεν είναι και πλεονέκτημα να σε στηρίζει το Ιράν σε ό,τι αφορά τις διεθνείς σχέσεις της χώρας αυτής.

Είπαμε -το επαναλαμβάνω-, το είπε η κ. Γεννηματά ότι εάν δεν είχε μεσολαβήσει το τουρκολιβυκό σύμφωνο, εμείς δεν θα ψηφίζαμε μερική συμφωνία. Τη στηρίζουμε, γιατί είναι απάντηση. Όμως δεν μπορώ να καταλάβω κάτι. Το είπα και τη Δευτέρα και σήμερα επικαιροποιήθηκε η κριτική μου. Εάν αφηνόταν απ' έξω μόνο ότι είναι ανατολικότερα του 28^{ου}, θα ήταν απομόνωση του Καστελόριζου.

Ευτυχώς, που δεν έγινε αυτό. Το είπα τη Δευτέρα. Ευτυχώς που έχει μείνει και ένα μικρό κομμάτι στα δυτικά προς διευθέτηση στον δεύτερο γύρο μιας επόμενης συμφωνίας. Εάν είχε γίνει αυτό που είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα είχε αποκλειστεί το Καστελόριζο και η Ελληνική Δημοκρατία θα έλεγε ότι πια δεν την ενδιαφέρει. Έγινε ακριβώς το αντίθετο. Το προσέξαμε από την πρώτη στιγμή. Για αυτό και επιλέξαμε τη στάση, παρ' όλη την κριτική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Απαντώ σε δύο ακόμη προβλήματα που τέθηκαν εδώ. Μάλιστα, μου απευθύνθηκε και ο λόγος στο ένα από αυτά.

Κύριε Πρόεδρε, με αυτό τελειώνω. Σας ευχαριστώ που μου δίνετε λίγο παραπάνω χρόνο.

Πρώτα από όλα, με ρώτησε ο φίλος εισηγητής της Ελληνικής Λύσης εάν προβλέπεται μερική επήρεια. Το άρθρο 57 της συμφωνίας για το Δίκαιο της Θάλασσας για την ΑΟΖ και το άρθρο 76 για την υφαλοκρηπίδα τα κάνει σαφή τα πράγματα, βεβαίως: έως διακόσια ναυτικά μίλια ΑΟΖ και έως τριακόσια πενήντα ναυτικά μίλια υφαλοκρηπίδα. Προφανώς, εάν το θέμα ήταν αν ο νόμος το επιτρέπει ή δεν το επιτρέπει. Το επιτρέπει. Το θέμα είναι αν είναι καλό να δεχτείς κάτι λιγότερο από όσα δικαιούσαι ή δεν δικαιούσαι. Επί του νομικού ερωτήθηκα. Σε αυτό απαντώ.

Τέλος, κύριε Κατρούγκαλε, έχετε δίκιο να θυμάστε, γιατί ήσασταν Υπουργός Εξωτερικών μετά από λίγο, τότε Αναπληρωτής, τη δική μου θέση για την επέκταση των δώδεκα μιλίων κυριαρχίας μας μόνο στο Ιόνιο. Η ανακοίνωση όμως που είχα κάνει ως υπεύθυνος και τότε εξωτερικών του κόμματός μου ήταν η εξής: «Ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Νίκος Κοτζιάς, ανακοίνωσε σήμερα την επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια των χωρικών μας υδάτων στο Ιόνιο Πέλαγος. Παχιά λόγια και μεγαλαυχία. Άμα τη αποχωρήσει, δεν μετρούν».

Καυτηρίασα την κατά κάποιο τρόπο φωτοβολίδα -για να μην πω δημαγωγική- δήλωση του Υπουργού την ημέρα που έφευγε και παρέδιδε στον κ. Τσίπρα, όχι σε εσάς, εσείς, μείνατε Αναπληρωτής και γίνατε Υπουργός μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και με αυτό κλείστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σε αυτό άσκησα κριτική.

Θεωρώ, επειδή έχει στοιχείο και το επιχείρημα «αφού το κάνουν εδώ, δεν το κάνουν αλλού, άρα το εγκαταλείπει το Αιγαίο», κρίνω θετικό ότι σήμερα ο Πρωθυπουργός είπε «αυτό είναι η αρχή» και εσείς είπατε ότι είναι μια πολιτική η οποία ξεκινάει από εδώ για να επεκταθεί. Το πρώτο που θα σκεφτόταν κάποιος που σας άσκει κριτική, σας μιλάει είναι πότε θα το κάνετε στην Κρήτη, στον νότο της Κρήτης. Αυτό θέλει δουλειά βέβαια. Δεν είναι

πράγματα που γίνονται από τη μια μέρα στην άλλη. Έτσι, εμείς, ακούμε θετικά τα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο. Ειδικά, μια πολιτική που δεν έχει συνέχεια θέτει πολιτικά προβλήματα σε διεθνές επίπεδο εάν επικεντρώνεται μόνο σε μια γεωγραφική περιοχή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ, να ετοιμαστεί το Βήμα.

Στη συνέχεια, τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός, ο κ. Βαρβιτσιώτης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από όσα έχουν ήδη αναδειχθεί νομίζω ότι μένει σε όποιον παρακολουθεί αυτήν τη συζήτηση -και δεν είναι μόνο Έλληνες αυτοί που παρακολουθούν αυτή τη συζήτηση, αλλά είναι και οι εξ Ανατολών μας γείτονες, οι οποίοι με πολύ ενδιαφέρον στέκονται στα επιχειρήματα, τα οποία ξεστομίζονται από αυτό το Βήμα- αυτό που αναρωτιέται κάποιος είναι το εξής: Έχει η χώρα εθνική στρατηγική; Και αυτήν την εθνική στρατηγική την υπηρετεί με συνέπεια και την υπηρετεί τελικά με τον τρόπο με τον οποίο ο ελληνικός λαός μας δίνει την εντολή να την υπηρετήσουμε;

Εγώ φοβάμαι ότι με τη στάση, ιδιαίτερα, του ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται ότι αυτό το μέτωπο της εθνικής στρατηγικής έχει διαρραγεί. Διότι εδώ το μόνο το οποίο κάνουμε, είναι να φωτίζουμε επιχειρήματα της άλλης πλευράς για το πόσο καλά δεν τα κάνουμε και το πόσο οι αποφάσεις μας αντιβαίνουν στα στρατηγικά συμφέροντα της χώρας.

Πραγματικά, απορώ και για το έλλειμμα ιστορίας ενός κόμματος, το οποίο έχει διαχειριστεί επί πέντε χρόνια περίπου τις τύχες της χώρας και το οποίο επέλεξε να βαδίζει σε μία πεπατημένη, την οποία αμφισβητούσε μέχρι εκείνη τη στιγμή. Ποια ήταν η πεπατημένη; Ήταν η πλήρης προσχώρηση στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, το οποίο έγινε μετά από όλα αυτά που ζήσαμε το καλοκαίρι του 2015, η πλήρης αντίληψη ότι τα στρατηγικά συμφέροντα της χώρας βρίσκονται και εξυπηρετούνται μέσα στο ΝΑΤΟ, το οποίο η ίδια η Κυβέρνησή σας, η προηγούμενη, προσκάλεσε να επιτηρήσει τα ανατολικά μας σύνορα στα πλαίσια διαχείρισης του θέματος του προσφυγικού. Να μην ξεχνάμε. Η μόνη νατοϊκή επιχείρηση που έχει γίνει στη χώρα από τη στιγμή που η χώρα μπήκε στη νατοϊκή συμμαχία ήταν με πρόσκληση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Να μην ξεχνάμε τη στρατηγική σχέση και την εμβάθυνση της στρατηγικής σχέσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες, η οποία πολύ-διαφημίστηκε. Μάλιστα, υπήρξε Υπουργός Άμυνας, ο οποίος πήγε στις Ηνωμένες Πολιτείες και είπε: Διαλέξτε, ποιο νησί θέλετε στο Αιγαίο και εγκαταστήστε βάσεις, ο οποίος μέχρι κάποιο σημείο θεωρούσε ότι ο κ. Κοτζιάς ήταν ο καλύτερος Υπουργός Εξωτερικών που είχε ποτέ η χώρα. Μιλάω για τον συγκυβερνήτη σας εκείνη την περίοδο. Και βεβαίως, είναι και η σχέση ότι θα πρέπει να μπορούμε στο θέμα των πολυμερών συνεργασιών και διμερών συνεργασιών στη Μεσόγειο.

Καλλιεργήσατε πολύ παραπάνω της στρατηγική σχέση με το Ισραήλ. Και καλά κάνετε. Βάλσατε και την Κύπρο στο παιχνίδι αυτών των τριμερών, τετραμερών σχημάτων. Και καλά κάνετε. Προσπαθήσατε με την κυβέρνηση Σίσι να καλλιεργήσετε πολύ σοβαρές σχέσεις για να έρθουμε σε μία ολοκλήρωση ενεργειακού, αλλά και στρατηγικού σχεδιασμού. Καλά κάνετε.

Και εμείς παίρνουμε το νήμα. Παραβλέπουμε τα όσα αφήσατε στις καλές, παραδείγματος χάριν, το γεγονός ότι η Λιβύη δεν υπήρχε στο ραντάρ σας. Αυτό είναι ένα γεγονός. Δεν υπήρξε στο ραντάρ της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ τεσσαράμισι χρόνια. Δεν φτάσαμε στο να αποκτήσουμε αυτές τις σχέσεις τις οποίες έπρεπε με τη Λιβύη για να αποτρέψουμε τη διαφαινόμενη αλλαγή στάσης της Τουρκίας, η οποία -μην ξεχνάμε- το πότε γίνεται. Η ένταξη με την οποία η Τουρκία θέλει να εφαρμόσει την αναθεωρητική της πολιτική στη Μεσόγειο από πότε ξεκινά; Ουσιαστικά, ξεκινάει από το καλοκαίρι του 2016, όταν αλλάζει γραμμή ο Πρόεδρος Ερντογάν. Δεν είναι μια χώρα που πλέον προσβλέπει προς τον ευρωπαϊκό της προσανατολισμό. Είναι μια χώρα, η οποία εφαρμόζει πολιτικές και στο εσωτερικό εξαιρετικά ενάντια στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, για να μην πω κάτι πιο βαρύ.

Εφαρμόζει και μία πολιτική πίεσεων προς τους γείτονες τους και ιδιαίτερα προς την Ελλάδα, αμέσως μετά την παροχή ασύλου στους οκτώ στρατιωτικούς που ζήτησαν άσυλο και για τους οποίους ο Ερντογάν διατείνεται ότι ο κ. Τσίπρας τον είχε διαβεβαιώσει ότι θα τους επιστρέψει, πράγμα το οποίο δεν θέλω να πιστεύω ότι έχει κάνει ο Έλληνας Πρωθυπουργός.

Και αλλάζει και επιδεινώνεται αυτή η σχέση μαζί με τις εσωτερικές οικονομικές κρίσεις της Τουρκίας, μαζί με το φοβικό σύνδρομο που κατέχει πλέον το κόμμα του κ. Ερντογάν, αλλά και το σύστημα Ερντογάν, το οποίο διαρκώς ανεβάσει τους τόνους και προς το εσωτερικό και προς το εξωτερικό, προσπαθώντας να καλλιεργεί μία ισχυρή πλειοψηφία στο εσωτερικό. Πρέπει να ξέχουμε, ποιο είναι το περιβάλλον στο οποίο κινούμαστε.

Η εξωτερική πολιτική δεν είναι κάτι στατικό. Δεν είναι κάτι που αποφασίζεις εσύ και λες: «Θα πάω σε αυτήν την κατεύθυνση» και σώνεις και καλά θα πας σε αυτή την κατεύθυνση. Επηρεάζεται από όλους τους άλλους παίκτες. Και όταν αυτοί μεταβάλλουν την πολιτική τους, αυξάνουν την ένταση, προκαλούν και δημιουργούν γεγονότα, οφείλεις να απαντάς.

Αυτό το οποίο σήμερα θα έπρεπε να κάνει και να εκπέμψει η ελληνική Βουλή δεν θα έπρεπε να ήταν μια εικόνα γκρίνιας και μεψιμοιρίας, αλλά θα έπρεπε να ήταν ότι εμείς στεκόμαστε σταθεροί απέναντι στους άξονες που υποστηρίζουμε για χρόνια και βέβαια που υπηρετούν το εθνικό συμφέρον. Ποιο είναι το εθνικό συμφέρον; Η Τουρκία να έρθει στο τραπέζι του διαλόγου με σεβασμό στο διεθνές δίκαιο. Έχει κανένας αμφιβολία σε αυτό, ότι θα πρέπει η μοιρασιά στην Ανατολική Μεσόγειο να γίνει με κανόνες δικαίου και όχι με κανόνες στρατιωτικής εμπλοκής; Έχει κανένας αμφιβολία σε αυτό;

Έγινε η συμφωνία με την Αίγυπτο με βάση τους αποδεκτούς κανόνες δικαίου; Έγινε. Είναι μια συμφωνία που δείχνει ότι η Ελλάδα είναι ένας καλόπιστος συνομιλητής την ώρα που κατηγορείται διαρκώς από την Τουρκία ότι είναι ένας αναξιόπιστος συνομιλητής και άλλα λέει τη μία, άλλα λέει την άλλη; Αυτή είναι η αίσθηση που μεταδίδουν οι Τούρκοι σε όλους τους συνομιλητές τους.

Απαντά σε αυτό; Απαντά. Απαντά τοις πράγμασι και όχι με καταδίδες από τον διεθνή παράγοντα ή τα ευρωπαϊκά συμβούλια για το άκυρο του μνημονίου μεταξύ Τουρκίας και Λιβύης; Απαντά. Τότε γιατί δεν έχουμε ενωμένη φωνή; Γιατί δημιουργούμε για άλλη μια φορά τη δυνατότητα σε όλα τα τουρκικά μέσα να μεταδώσουν δηλώσεις του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και να λένε: «Ορίστε, δεν πάνε καλά οι Έλληνες». Συνέβη αυτό πριν από μερικές βδομάδες όταν όλος ο τουρκικός Τύπος κατακλύστηκε από τις δηλώσεις του κ. Τσίπρα ο οποίος έλεγε ότι δίνουμε επιχειρήματα στην Τουρκία μετά την κατάρτιση του μνημονίου για την οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Αίγυπτο.

Εξυπηρετούμε κανένα εθνικό συμφέρον με αυτή τη στάση; Θεωρώ πως όχι. Και θεωρώ και αν θέλετε - το είπε και ο Υπουργός- ότι έχουμε λίγο παραγνωρίσει και τον ευρωπαϊκό περίγυρο. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι στην Ευρώπη είναι πάρα πολύ εύκολο να καταλήξουμε σε μια συμφωνία ανάμεσα στους είκοσι επτά στο να επιβληθούν κυρώσεις απέναντι στην Τουρκία και μόνο η δικιά μας αβεληνία τις έχει καθυστερήσει. Επειδή, πολύ σωστά σας είπα, σε συγκεκριμένη φάση η Ελλάδα συμπαραστεκόταν στην Κύπρο για την επιβολή κυρώσεων για τις παραβιάσεις που έχει υποστεί η κυπριακή ΑΟΖ από τις παράνομες γεωτρήσεις της Τουρκίας, αλλά δεν είχαμε ζητήσει εμείς την επιβολή κυρώσεων.

Σήμερα τι ζητάμε; Σήμερα ζητάμε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τον κ. Μπορέλ να παρυσιάσει -και αυτό ελπίζουμε να κάνει αύριο- ένα πλέγμα κυρώσεων απέναντι στην Τουρκία ανάμεσα σε άλλες διαφορετικές επιλογές. Και έχουμε προκαλέσει Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για το τέλος Σεπτεμβρίου, στο οποίο μοναδικό θέμα δεν είναι συζήτηση για το μέλλον με την Τουρκία. Εσείς θέλετε να κάνουμε μόνοι μας αυτή τη συζήτηση, να την προκαλέσουμε μόνοι μας αυτή τη συζήτηση για να καταλήξουμε σε ποιο συμπέρασμα; Στο ότι η Τουρκία δεν πρέπει να είναι υποψήφια προς ένταξη χώρα - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι κάτι το οποίο εξυπηρετεί το στρατηγικό μας συμφέρον, η απεμπλοκή της Τουρκίας από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και μόνο η κατάκτηση μιας προνομιακής οικονομικής σχέσης με την Ευρω-

παϊκή Ένωση; Είναι κάτι το οποίο εξυπηρετεί τα στρατηγικά συμφέροντα της Ελλάδος;

Αυτό το οποίο άκουσα από πάρα πολλούς ομιλητές να λένε: «Ναι, να αναθεωρήσει η Ευρώπη τις σχέσεις της με την Τουρκία», τι σημαίνει; Πρέπει να είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί. Πολύ σωστά το είπε ο κ. Λοβέρδος. Πρέπει να βλέπουμε και το επόμενο βήμα, όχι μόνο το σήμερα. Το επόμενο βήμα δεν είναι να κάνουμε την Τουρκία μια χώρα η οποία θα απολαμβάνει οικονομικά οφέλη από μια προνομιακή σχέση με την Ευρώπη, την οποία ούτως η άλλως οικονομικά έχει κατακτήσει -ας μην γελιόμαστε, είναι ένας από τους σημαντικότερους εμπορικούς εταίρους- αλλά να χάσει την οποιαδήποτε πολιτική σχέση με αυτή.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό και μέσα στην Ευρώπη, γιατί ακούσαμε ότι δεν έχουμε και ευρωπαϊκή στρατηγική, να συνομιλούμε και με αυτούς που διαφωνούμε. Στο παρελθόν δεν συνομιλούσαμε με τους Ιταλούς γιατί συμμετείχε στην κυβέρνηση ο κ. Σαλβίνι και δεν μας άρεσε η φωτογραφία με τον κ. Σαλβίνι. Στο παρελθόν συνομιλούσαμε με τους Αυστριακούς γιατί καταγγείλανε τον Μητσοτάκη ότι είναι συνοδοιπόρος του Κουρτ και άρα ακροδεξιός. Και σήμερα η Αυστρία είναι η χώρα η οποία συμπαρίσταται στην Ελλάδα με τον πιο ένθερμο τρόπο και στην κρίση στον Έβρο και στα Εβρο-τουρκικά. Δεν συνομιλούσαμε με μια σειρά από χώρες γιατί δεν μας άρεσε η φωτογραφία του ηγέτη της, γιατί δεν ταίριαζε στο εσωτερικό μας ακροατήριο και αφήγημα.

Δεν γίνεται έτσι η εξωτερική πολιτική και δεν γίνεται βεβαίως η εξωτερική πολιτική με το να λες ότι εδώ έχεις όλες τις δυνατότητες. Εγώ θα σας πω, γιατί άκουσα και τον κ. Τσίπρα να λέει για το MED-7, ότι την επόμενη βδομάδα, στις 10 Σεπτεμβρίου, ο Πρωθυπουργός θα μετέχει στο MED-7. Ξέρετε ποιος έκανε την προπαρασκευή αυτής της Συνόδου των ηγετών του Ευρωπαϊκού Νότου. Η Ελλάδα! Και κανονικά θα είχαμε εδώ τους Υπουργούς, αλλά δεν τους είχαμε λόγω του COVID και το κάναμε με τηλεδιάσκεψη. Κι αν δείτε τι προετοιμάζεται, έχει πέσει πάρα πολλή δουλειά ώστε να είναι σωστά στημένο το πλαίσιο της συζήτησης για τα ελληνικά συμφέροντα.

Δεν μπορείτε να λέτε, όμως, ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει σταματήσει, ότι βρίσκεται σε καθεστώς αδράνειας, ότι δεν κάνει κινήσεις, ότι δεν παίρνει πρωτοβουλίες, ότι δεν δημιουργεί συμμαχίες και δεν δημιουργεί τετελεσμένα πάνω στα οποία οφείλει η άλλη πλευρά να απαντήσει. Και η απάντηση την οποία προκαλούμε είναι απάντηση επιχειρημάτων και όχι απάντηση όπλων.

Η στάση που επιλέξατε, το «παρών», στην κύρωση της συμφωνίας για τη μερική χάραξη της ΑΟΖ με την Αίγυπτο, που οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι είναι μια επιτυχία της Κυβέρνησης και προσωπικά του Υπουργού Εξωτερικών, νομίζω ότι είναι μια στάση η οποία δείχνει έλλειμμα βάθους στρατηγικής στην αντιπολίτευσή σας και είναι κακό να μεταφέρεται το εσωτερικό σας κομματικό βήμα μπροστά στα εθνικά ζητήματα.

Αυτό που περιμένει και η Ευρώπη και η Άγκυρα να ακούσει σήμερα από το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι ένα βροντερό «ναι» σε αυτή τη συμφωνία, ένα βροντερό «ναι» στο διεθνές δίκαιο, ένα βροντερό «ναι» στην προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να ετοιμαστεί το Βήμα και να καλέσω την κ. Όλγα Κεφαλογιάννη να πάρει τον λόγο για επτά λεπτά.

Ορίστε, κυρία Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο με πολλαπλές και ετερόκλητες προκλήσεις, με την κρίση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις να φτάνει σε οριακά επίπεδα, με την Τουρκία να επιδιώκει και σήμερα μια εφ' όλης της ύλης διαπραγμάτευση για το Αιγαίο χωρίς σεβασμό στους διεθνείς κανόνες και καμφισβητώντας τα θεμέλια της σύμπραξης στην ευρύτερη περιοχή, τη Συνθήκη της Λωζάνης, αμφισβητώντας όλες ουσιαστικά τις συμβάσεις που διέπουν την διεθνή νομιμότητα.

Η Τουρκία επιχειρεί να αναδειχθεί σε ηγεμόνα της Ανατολικής Μεσογείου δημιουργώντας κρίσεις και επιδιώκοντας τετελεσμένα. Στη βάση αυτή, η Τουρκία υπέγραψε με την κυβέρνηση της Τρίπολης το παράνομο τουρκολιβικό μνημόνιο και εργαλείοποιεί έτσι

τις σχέσεις επιρροής και εξάρτησης που προσπαθεί να διαμορφώσει. Αγνοώντας τη σύμβαση του 1982 για το δίκαιο της θάλασσας, η Άγκυρα μέρα με την ημέρα εντατικοποιήσει τις παράνομες κινήσεις της.

Σε αυτό το εξαιρετικά σύνθετο τοπίο η Ελλάδα επιβάλλεται και το πράττει αποφασιστικά, να προστατεύσει τα κυριαρχικά της δικαιώματα, να υλοποιήσει τη μεγάλη διπλωματική της δυναμική, να αναδειχθεί ως η χώρα που επενδύει στην ειρήνη και τη διεθνή νομιμότητα, χωρίς, όμως, να απειμπολεί κανένα από τα δικαιώματά της και αυτό θα πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους.

Το δικαίωμα της χώρας μας να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη μέχρι τα δώδεκα ναυτικά μίλια όποτε και όπως η ίδια κρίνει ότι είναι εθνικά συμφέρον να το πράξει είναι αδιαπραγμάτευτο, το δικαίωμα που σήμερα με την ιστορική πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού ενεργοποιείται προς όφελος των εθνικών μας δικαιωμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμφωνίες που η ελληνική Βουλή καλείται να κυρώσει σήμερα ισχυροποιούν τη χώρα διεθνώς, της δίνουν σημαντικά εφόδια ώστε να προσέλθει με αυτοπεποίθηση σε έναν ενδεχόμενο διάλογο, έναν διάλογο με ένα και μόνο αντικείμενο, την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και των υπέρ αυτής θαλασσίων ζωνών.

Οι συμφωνίες για την οριοθέτηση ΑΟΖ μεταξύ Ελλάδας - Αιγύπτου και Ελλάδας - Ιταλίας αποτελούν μεγάλης γεωπολιτικής, αλλά και οικονομικής σημασίας κινήσεις.

Η συμφωνία Ελλάδας - Ιταλίας αναγνωρίζει την αρχή της μέσης γραμμής που αποτελεί και σταθερή θέση της Ελλάδας αναφορικά με το Αιγαίο και την Τουρκία, αναγνωρίζει, επίσης, δικαιώματα σε ελληνικά νησιά που βρίσκονται στην περιοχή, κάτι που αποτελεί σημαντικό βήμα όχι μόνο σε σχέση με την Τουρκία, αλλά και σε σχέση με την Αλβανία.

Γνωρίζουμε όλοι, βέβαια, ότι κάθε συμφωνία προϋποθέτει αμοιβαίες και επωφελείς συνεννοήσεις και αυτές οι συμφωνίες εμπεριέχουν αυτό το στοιχείο στη βάση πολλαπλών και επωφελών αποτελεσμάτων.

Η συμφωνία Ελλάδας - Αιγύπτου είναι μια εξαιρετικά σημαντική συμφωνία, η οποία χτίζει πάνω σε έναν ήδη δεκαπενταετή διπλωματικό διάλογο και γίνεται ακριβώς τη στιγμή που έπρεπε να γίνει, διότι καταρρίπτει στην πράξη το παράνομο τουρκολιβικό σύμφωνο που έβαλε κατά των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας, αμφισβητώντας την ύπαρξη θαλασσίων ζωνών μεταξύ Ελλάδας και Αιγύπτου.

Είναι παράλληλα μια συμφωνία που προωθεί την υλοποίηση πολύ σημαντικών ενεργειακών έργων, όπως αυτού του EastMed, του έργου που η Τουρκία επιχείρησε να μπλοκάρει με το παράνομο τουρκολιβικό μνημόνιο. Απελευθερώνει δε το δρόμο για έρευνες κοιτασμάτων στις περιοχές νότια και ανατολικά της Κρήτης.

Βεβαίως, είναι μια συμφωνία τμηματική και ως τέτοια θα αποτελέσει μέρος μιας μεταγενέστερης συνολικής οριοθέτησης μεταξύ των δύο χωρών. Αυτό της προσθέτει προοπτική και αξία, σηματοδοτώντας έτσι ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα που ισχυροποιείται γεωπολιτικά μέσα στο πλαίσιο των συμμαχιών της, του Διεθνούς Δικαίου και του Δικαίου της Θάλασσας.

Η Ελλάδα είναι μια χώρα που θωρακίζεται διευθετώντας ειρηνικά και οριοθετώντας τα θαλάσσια σύνορά της με διαπραγμάτευση και επωφελείς συμφωνίες. Έτσι εμβαθύνει την κυριαρχία της, ενισχύει τις δυνατότητές της στην περιοχή, κατοχυρώνει ένα κεκτημένο στη βάση του Διεθνούς Δικαίου που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την παρατεταμένη κρίση που προκαλεί η Τουρκία, η ελληνική Κυβέρνηση με σοβαρότητα και αποφασιστικότητα ενεργοποιεί και αφυπνίζει τους συμμάχους της, αναδεικνύει ότι το ζήτημα του τουρκικού αναθεωρητισμού δεν είναι διμερές, υπογραμμίζει ότι η Τουρκία με τη στάση της υπονομεύει συστηματικά την εξέλιξη του ευρωπαϊκού οράματος.

Ήδη σε αυτήν τη συγκυρία έχουμε τις ξεκάθαρες τοποθετήσεις του State Department, της Γαλλίας, της Αυστρίας, του Ισραήλ, της Αιγύπτου και έχουμε τις διαμεσολαβητικές προσπάθειες της γερμανικής προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ευρώπη, όμως, θα πρέπει με αποφασιστικό τρόπο να καταδικάσει αυστηρά τις παράνομες ενέργειες της Τουρκίας όχι μόνο από αλληλεγγύη σε ένα κράτος - μέλος της που θίγονται τα κυριαρχικά του δικαιώματα, αλλά κυρίως ως στρατηγική πράξη υπεράσπισης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος και του ευρωπαϊκού οράματος για την περιοχή μας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να ανέχεται τη συστηματική καταστράτηγηση του Διεθνούς Δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό έγινε σαφές και στην περίπτωση του Έβρου. Δεν μπορεί να ανέχεται την υπονόμευση των οικονομικών συμπεριφορών της που σχετίζονται με την ενεργειακή αυτονομία της.

Η Ελλάδα με αποφασιστικότητα και ψυχραιμία θα συνεχίσει να μάχεται τόσο επιχειρησιακά όσο και διπλωματικά το ίδιο δυναμικά. Για να το πετύχει αυτό πρέπει να σταθούν όλοι στο ύψος των περιστάσεων ενωμένοι και αποφασισμένοι, όλοι, συμπεριλαμβανομένης, φυσικά, και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που, δυστυχώς, και σήμερα επιλέγει τον δρόμο του πολιτικού τυχοδιωκτισμού, κρύβεται πίσω από ένα δειλό «παρών», αρνείται να συνταχθεί στο αναγκαίο εθνικό μέτωπο, να δείξει στην πράξη ότι πάνω από τις κομματικές ισορροπίες βάζει το εθνικό συμφέρον. Στέλνει το λάθος μήνυμα τη λάθος στιγμή. Ξεχνά, όμως, ή δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι ο ελληνικός λαός συντάσσεται, στηρίζει και επικροτεί με όλη του τη δύναμη την εθνικά ορθή πολιτική της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Κεφαλογιάννη.

Να καλέσω στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, τον κ. Θανάση Παφίλη.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα δύο σοβαρότατες -πραγματικά σοβαρότατες- συμφωνίες που έχει υπογράψει η Κυβέρνηση και θα επικυρωθούν, από ό,τι φαίνεται, και από τη Βουλή, δύο συμφωνίες που θα έχουν άμεσες, αλλά και μακροπρόθεσμες συνέπειες για τη χώρα μας, για την περιοχή της νοτιοανατολικής Μεσογείου και φυσικά για τους λαούς της που βρίσκονται στο κέντρο ανταγωνισμών και αντιπαράθεσεων ισχυρών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων σε μια περιοχή που αφαιρείται από την ιστορική πραγματικότητα, όπου οι λαοί έχουν πληρώσει με ποτάμια αίματος μεγάλες καταστροφές, ξεριζωμό από τις επεμβάσεις Ηνωμένων Πολιτειών, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μιλάτε όλοι σας για αστάθεια. Τι κοροϊδία είναι αυτή; Ποιος την προκαλεί την αστάθεια; Ποιος προκαλέσει την αστάθεια στην ευρύτερη περιοχή; Ποιος διέλυσε τη Λιβύη; Ποιος δημιούργησε την ίδια κατάσταση στη Συρία; Ποιος στο Ιράκ; Δεν έχει όνομα; Οι σύμμαχοί σας είναι, σε αυτούς που υποτίθεται ότι εμπιστεύεστε ότι θα υπερασπίσουν και τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας τη στιγμή που οι ίδιοι έχουν διαλύσει χώρες -ξεκινάμε από Γιουγκοσλαβία-, έχουν αλλάξει σύνορα, έχουν σύρει στο αίμα, έχουν σκοτώσει κυριολεκτικά, έχουν δολοφονήσει εκατοντάδες χιλιάδες αθώους στην περιοχή. Και μιλάτε για αστάθεια και ότι αυτοί θα είναι οι σύμμαχοί μας.

Όλες οι κυβερνήσεις μέχρι τώρα το έχουν κάνει και αφήστε τα «δεν υπάρχει εθνική στρατηγική». Όλες οι κυβερνήσεις μηδενιάς εξαιρουμένης -Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, μικτές και λοιπά- όλα αυτά τα χρόνια σε αυτήν τη σφαγή συμμετέχουν και πολιτικά εγκρίνοντας τις επεμβάσεις και οικονομικά εγκρίνοντας μέτρα που έπαιρναν -κανένα «όχι» δεν υπήρξε- και στρατιωτικά στον βαθμό που έχει ζητηθεί, όπως φρεγάτα στη Λιβύη, στο Αφγανιστάν πήγαμε, στο Ιράκ πήγαμε και όπου αλλού ζήτησαν, στη Γιουγκοσλαβία τον πόλεμο τον διευκολύνουμε τότε με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για να μην ξεχνόμαστε. Αρα είναι μέρος του προβλήματος και συνυπεύθυνη στον βαθμό, βέβαια, της δύναμης που έχει για όλη αυτήν την κατάσταση.

Ερώτημα: Όλη αυτή η πολιτική ταύτισης με τους νατοϊκούς, τους Αμερικάνους, την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλες περισσότερες της ειρήνης αποθάρρυνε την τουρκική επιθετικότητα -να, ένα ερώτημα, γιατί σε αυτούς επαφίεστε, κοροϊδεύετε τον κόσμο,

δηλαδή και σήμερα- ή συνέβη ακριβώς το αντίθετο; Η τουρκική αστική τάξη όχι μόνο δεν αποθαρρύνθηκε, αλλά κλιμάκωσε την επιθετικότητα, αναβάθμισε τις διεκδικήσεις μέχρι και την αμφισβήτηση της Συνθήκης της Λωζάνης, δηλαδή αλλαγή των συνόρων γενικευμένη. Δεν είναι έτσι; Άρα σε ποιους στηρίζετε;

Και, φυσικά, αυτό εμείς το εξηγούμε. Είναι τα συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου, τα οποία νιώθουν πιο σίγουρα μέσα από το ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσα από τη συμμετοχή στη σφαγή των λαών για να πάρουν ένα κομμάτι από τη λεία της περιοχής.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλο αυτό το επιχείρημα έχει καταρρεύσει.

Πρώτον, έχει απομονωθεί η Τουρκία; Όλοι εδώ ορκίζεστε λεκτικά. Ουσιαστικά η Τουρκία διαθέτει τρεις κατοχικούς στρατούς. Έχει κατοχή στην Κύπρο, έχει κατοχή στο Ιράκ, έχει κατοχή στη Συρία. Έχει φτιάξει βάση στο Κατάρ καινούργια. Ετοιμάζει δύο βάσεις στην Κύπρο. Κι εσείς λέτε ότι έχει απομονωθεί. Πώς; Θεωρητικά; Δεν έχει απομονωθεί.

Επομένως, κατέρρευσε κυριολεκτικά, έπεσαν οι μάσκες θα λέγαμε. Μόνο οι μάσκες του κορνοποιού έχουν μείνει εδώ σε μας. Οι πολιτικές μάσκες έπεσαν όλο αυτό το διάστημα γιατί ακριβώς όχι μόνο δεν εμποδίστηκε, αλλά ενθαρρύνθηκε ακόμα περισσότερο η τουρκική επιθετικότητα.

Και γίνεται συζήτηση εδώ τώρα περί του αν υπάρχει ή δεν υπάρχει εθνική στρατηγική. Τη λέξη «εθνική» εμείς την βάζουμε εντός εισαγωγικών γιατί είναι άλλα τα συμφέροντα των λαών και άλλα τα συμφέροντα αυτών που κατέχουν τον πλούτο και που δεν διατάζουν μπροστά σε τίποτα.

Υπάρχουν, λοιπόν, δύο πολιτικές εδώ μέσα. Η μία είναι με τη μία ή την άλλη λεκτική διαφορά Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, Κίνημα Αλλαγής και όσοι συντάσσονται γενικά με το ευρωατλαντικό τόξο -να το πω έτσι- και η άλλη είναι η δική μας, η οποία συντάσσεται με τα λαϊκά συμφέροντα που είναι αντίθετα με όλα τα υπόλοιπα. Και αφήστε τις υποκρισίες τώρα ότι δεν μπορούμε -λέει ο ΣΥΡΙΖΑ- να την ψηφίσουμε γιατί δεν υπάρχει εθνική στρατηγική και βρίσκει και κάτι λεπτομέρειες. Το Κίνημα Αλλαγής κάνει άγρια κριτική και στο διά ταύτα συμφωνεί.

Και ρωτάμε πάλι. Αλήθεια, υπάρχει σαφής καταδίκη της τουρκικής επιθετικότητας; Πού; Στα λόγια; Τι λέει το ΝΑΤΟ, ο μεγάλος σας θεός; «Βρείτε τα». Βρείτε τα στο πνεύμα των συμμάχων στο ΝΑΤΟ, όχι στο πνεύμα της κυριαρχίας της κάθε χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο όπως δώσατε και στους υπόλοιπους.

Πέρα από τις λεκτικές δεν γνωρίζετε, αλήθεια -έφυγε ο κ. Δένδιας-, κύριε Βαρβιτσιώτη και οι υπόλοιποι ότι την ίδια στιγμή που υποτίθεται ότι οι Γάλλοι παραδείγματος χάριν που τους έχετε ανάγει σε θεούς, ότι η «TOTAL» συζητάει με τουρκικές εταιρείες κατευθεϊάν, σήμερα, τώρα, ταυτόχρονα για τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου; Δεν γνωρίζετε ότι οι Αμερικανοί, οι Γερμανοί, οι πάντες έχουν τεράστια συμφέροντα και συζητάνε με την Τουρκία και σε εμάς υποτίθεται ότι εκφράζουν τη λύπη τους και καταδικάζουν φραστικά την Τουρκία;

Το γνωρίζω ο ελληνικός λαός και δικά σας στελέχη το παραδέχονται ότι θα είμαστε μόνοι -λένε- και ο λαός είναι αυτός που θα υπερασπισθεί και την εδαφική ακεραιότητα και την κυριαρχία της χώρας που θα τον υπονομεύσουν όχι μόνο πιθανές επιθετικές ενέργειες της Τουρκίας, αλλά θα υπάρχει και υπονόμευση από τους ίδιους τους συμμάχους όπως έκαναν το 1974 στην Κύπρο.

Πού πάει το πράγμα; Δεν το βλέπετε; Δεν νομίζω ότι είστε αμόρφωτοι. Το πράγμα πάει ότι τα έχουν βρει γενικά, υπάρχουν βέβαια διαφορές, για συνεκμετάλλευση του Αιγαίου και οριστική διχοτόμηση της Κύπρου. Το λέμε χρόνια και θα επιβεβαιωθούμε για άλλη μια φορά.

Σε αυτήν τη γραμμή κινούνται οι συμφωνίες, ανεξάρτητα από το τι λέγεται. Και οι δύο συμφωνίες που υπογράφει η Κυβέρνηση έχουν την ενιαία στρατηγική να δημιουργήσουν προϋποθέσεις ώστε να διευκολυνθεί -δεν λέω ότι τα κάνει συνειδητά ή όχι, αυτό θα κριθεί, αλλά η πολιτική δεν κρίνεται από το τι σκέφτεσαι, αλλά από το τι αποφασίζεις- και ουσιαστικά να συμβάλλουν ώστε να

μπει στο «χειρουργικό τραπέζι» το Αιγαίο και στο να περάσει η συνεκμετάλλευση.

Σε αυτή συμφωνούν και τα άλλα κόμματα. Απλά ο πνιγμένος στα μαλλιά του πιάνεται. Προσπαθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος πρωταγωνίστησε στις αμερικανικές σχέσεις, ο οποίος κάλεσε για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κράτους το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο – κύριε Κατρούγκαλε, εσείς προσωπικά είπατε ότι το ΝΑΤΟ άλλαξε και είναι καλό- που τώρα σφάζει με βόμβες και δεν σφάζει με χατζάρια. Αυτή είναι η διαφορά.

Λέμε λοιπόν ότι πρέπει κάποιος να δει και λίγο πιο πίσω γιατί άκουσα και το Κίνημα Αλλαγής να μιλά. Πώς άλλαξε η κατάσταση; Ελσίνκι, πρώτη αναγνώριση διεκδικήσεων της Τουρκίας στο Αιγαίο. Ναι ή όχι; Ναι. Το Ελσίνκι τι έφερε; Έφερε τη Μαδρίτη. Τι λέει η Μαδρίτη; Γκρίζες ζώνες, μετά τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο. Εκεί ήταν το κρίσιμο, όπου αναθεωρήθηκε η ενιαία πολιτική που υπήρχε από όλα τα κόμματα που λέγανε ότι μόνη διαφορά είναι η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και της θαλάσσιας ζώνης. Αυτό δεν έλεγαν όλοι; Άλλαξε αυτό ή όχι; Το άλλαξε καμία κυβέρνηση; Έφερε αντίρρηση μετά; Όχι. Κινήθηκε ακριβώς στην ίδια τη γραμμή.

Εμείς λέμε ότι αυτές οι συμφωνίες ανοίγουν τον ασκό του Αιόλου γι' αυτά τα θέματα και για συνεκμετάλλευση και για τη διχοτόμηση της Κύπρου.

Ας πάμε συγκεκριμένα, λοιπόν, στη συμφωνία με την Ιταλία, την οποία την ψηφίζετε όλοι. Η Κυβέρνηση λέει ότι είναι βασισμένη στο Δίκαιο της Θάλασσας. Πείτε μας πού αναφέρει η συμφωνία για το Δίκαιο της Θάλασσας για περιορισμένη επήρεια των νησιών. Ένα άρθρο πείτε μας, κύριε! Τι λέει; Το αντίθετο! Ότι τα νησιά έχουν τα ίδια δικαιώματα με τη στεριά, για να το πω έτσι απλά να καταλάβει ο κόσμος και τι λέγαμε.

Λέει ο κ. Δένδιας – δεν είναι εδώ – ότι η συζήτηση για την επήρεια είναι θεολογική. Μα καλά, μας δουλεύετε ότι είναι θεολογική; Όταν έχετε μειωμένη 70% στα Διαπόντια Νησιά και 30% στις Στροφάδες και προβάλλεις το «φύλλο συκής» ότι έχω περισσότερη στην Κεφαλονιά; Μα αλλάζει, γεωστρατηγικά, βάλτε το χάρτη! Και τα Διαπόντια είναι κρίσιμο σημείο γιατί είναι τριεθνές, δεν είναι διεθνές.

Να πω και κάτι ακόμη. Ποια ήταν η πρώτη δήλωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Τουρκίας. «Χαιρετίζουμε τη συμφωνία και ελάτε να κάνουμε την ίδια στο Αιγαίο». Γιατί ακριβώς αυτό που κάνει αυτή η συμφωνία – και είτε θέλετε να το πείτε, κύριε Καίριδη, είτε δεν θέλετε, που με κοιτάτε – είναι ότι βάζει νερό στο κρασί στο θέμα του Διεθνούς Δικαίου. Δημιουργεί προϋποθέσεις αύριο να γίνει το ίδιο σε όλα τα νησιά. Και αυτή είναι η κάθετη αντίρρηση η δική μας.

Δεύτερον, τα αλιευτικά δικαιώματα. Από πού ως πού; Δώδεκα μίλια δεν είναι το δικαίωμά μας; Γιατί τα έξι; Θα ψαρεύουν οι Ιταλοί γαρίδες και οστρακόδερμα και οι δικοί μας γαύρο και σαρδέλα. Γιατί; Με ποιο δικαίωμα; Για ποιο λόγο; Δώστε μας μια εξήγηση. Επειδή, λέει, έτσι ήταν το 1977. Ναι, αλλά το 1982 υπογράφηκε η Διεθνής Συνθήκη για το Δίκαιο της Θάλασσας. Ναι ή όχι; Τι είναι πιο ισχυρό; Του 1977 η διμερής ή το διεθνές; Και γιατί δεν πήγατε με τη διεθνή και πήγατε με του 1977; Είναι παραχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων στην αλιεία – λέμε εμείς – ή δεν είναι; Στρώνει το χαλί και αυτό και η μειωμένη επήρεια για τέτοιες διευθετήσεις σε όλο το Αιγαίο;

Παραμιπτόντως να θέσω ένα ερώτημα. Τι γίνεται με τους ψαράδες και με τα αλιευτικά τα τουρκικά; Τι γίνεται με το ψάρεμα του ξιφιά με τους Καλύμνιους; Τι γίνεται στο Αιγαίο αυτή τη στιγμή; Αλωνίζουν και σε δικές μας θάλασσες και δεν μιλάει καθόλου η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

Το δεύτερο αφορά τη συμφωνία με την Αίγυπτο, η οποία έγινε άρον άρον και είναι μερική συμφωνία. Είναι ή όχι; Δεύτερον, από πού βρήκατε εσείς γραμμένο μιας και μιλάτε για Διεθνές Δίκαιο; Τι λέει το Διεθνές Δίκαιο; Στη μέση, 50-50. Από πού προκύπτει 56-44; Είναι 32 χιλιάδες και κάτι τετραγωνικά χιλιόμετρα. Γιατί τα παραχωρήσατε έτσι; Για να διεμβολίσετε το σύμφωνο Τουρκίας-Λιβύης; Ποιο είναι το επιχείρημα; Γιατί παραδίδετε κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας; Τριάντα δύο χιλιάδες χιλιόμετρα τα παραδίδετε στην Αίγυπτο.

Επιπλέον, αυτό που είναι πλέον εξόφθαλμο και εξαγριώνει τον κόσμο και ιδιαίτερα στα νησιά είναι η οριοθέτηση. Έξω Καστελόριζο, ένα κομμάτι της Ρόδου, Κρήτη. Γιατί όλα αυτά; Ποιος είναι ο λόγος; Εμείς λέμε ότι ο λόγος είναι για να έρθει το επόμενο με την Τουρκία.

Και έρχεται και ο ΣΥΡΙΖΑ και κάνει κάτι πρωτοφανές. Εγώ τουλάχιστον δεν ξέρω πότε να κάνει ονομαστική ψηφοφορία ένα κόμμα που ψηφίζει «παρών» σε μια συμφωνία. Αυτό ξεπερνάει τα όρια του τυχοδιωκτισμού.

Και κάτι ακόμα. Γιατί φωνάζετε για το τουρκολιβικό σύμφωνο; Εμείς λέμε ότι είναι παράνομο, απαράδεκτο κ.λπ.. Ποιος το υπέγραψε; Ο Ερντογάν με ποιον; Με τον Σάρατζ. Τον Σάρατζ ποιος τον αναγνώρισε; Ο ΟΗΕ. Ποιος τον στηρίζει; Όλοι οι σύμμαχοι οι δικοί σας και οι δικοί σας; Ηνωμένες Πολιτείες, ΝΑΤΟ κ.λπ., οι οποίοι αρνούνται να πάρουν ξεκάθαρη θέση ότι είναι παράνομο. Πουθενά δεν υπάρχει δήλωση που λέει ότι είναι παράνομο γιατί αυτοί παίζουν και είναι φανερό ότι παίζουν παντού.

Εμείς λέμε ο λαός δεν μπορεί να περιμένει τίποτα καλό. Ανοίγει ο ασκός του Αιόλου και ακόμα και σε μία συμφωνία η οποία θα γίνει σε βάρος της Ελλάδας και των κυριαρχικών της δικαιωμάτων με το που θα υπογραφεί θα αρχίσει ο νέος γύρος των αντιπαραθέσεων που μπορεί να είναι και χειρότερο.

Οι λαοί πρέπει να παλέψουν κόντρα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της περιοχής και τις κυβερνήσεις που τις στηρίζουν, να χτίσουν δικές τους συμμαχίες.

Και στο επιχείρημα, κύριε Βαρβιτσιώτη, που είπατε και εσείς και που είπαν και άλλοι, ότι αυτή είναι η πραγματικότητα και εδώ θα κινηθούμε, υπάρχει και ο Ηράκλειτος, «τα πάντα ρει και ουδέν μένει», αρκεί οι λαοί να αφυπνιστούν. Εμείς σε αυτή την κατεύθυνση κινούμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να ετοιμαστεί το Βήμα και να καλέσω τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γιάννη Μπαλάφα για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε Μπαλάφα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ: Στην πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση που διεξάγεται ή ξετυλίγεται ιδιαίτερα μετά τις ομιλίες των Αρχηγών θα ήθελα να επικεντρωθώ στη συμφωνία Ελλάδας - Αιγύπτου και να ξεκινήσω λέγοντας ότι πρώτα από όλα χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε -για άλλη μια φορά να το ξεκαθαρίσουμε, η επανάληψη εξάλλου είναι η μήτηρ της μαθήσεως για όποιον αργεί να καταλάβει- ότι εμείς σταθερά και διαχρονικά είμαστε υπέρ του διαλόγου και της ειρηνικής λύσης των υπαρκτών διαφορών μας με όλους τους γείτονές μας, πάντα βασισμένοι στο Διεθνές Δίκαιο και το Δίκαιο της Θάλασσας.

Γιατί το λέω ιδιαίτερα αυτό και το τονίζω από την αρχή; Γιατί υπάρχουν αντιλήψεις μέσα στο κυβερνητικό κόμμα και αναφέρονται ιδιαίτερα στις απόψεις του κ. Σαμαρά, του πρώην Πρωθυπουργού, εκλεκτού στελέχους της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος σε πρόσφατη συνέντευξή του σε ημερήσια εφημερίδα ανέφερε, τόνισε, επισήμανε ότι τάσσεται κατά του διαλόγου με την Τουρκία. Και θα ήθελα να πω επομένως ότι τέτοιες αντιλήψεις είναι μακριά από εμάς. Πιστεύω -άκουσα ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις πριν από λίγο και από εσάς- ότι είναι επικίνδυνες, είναι τυχοδιωκτικές, είναι συνέχεια μιας δεξιολογικής -κατά τη γνώμη μου- πολιτικής που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία όταν ήταν αντιπολίτευση για τη Συμφωνία των Πρεσπών, για να μην ξεχνιόμαστε.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, το «ναι» στον διάλογο, χωρίς «ήξεις, αφήξεις» και χωρίς επιφυλάξεις. Κάθε διάλογος, βεβαίως, μπορεί να περιέχει και συμβιβασμούς. Μπορεί; Βεβαίως, μπορεί. Το βασικό, όμως, είναι όταν ξεκινάς έναν διάλογο ή όταν προσβλέπεις σε έναν διάλογο να υπάρχει μια στρατηγική, να υπάρχουν κόκκινες γραμμές και να υπάρχουν σαφείς στόχοι.

Αυτή ακριβώς είναι η γνώμη μας, αυτή είναι η άποψή μας και θεμελιώνεται και από τη σημερινή συζήτηση: Είναι ότι λείπει – και δεν θα κουραστούμε να το επαναλαμβάνουμε αυτό – από τη σημερινή Κυβέρνηση αυτή η συγκεκριμένη στρατηγική.

Απέναντι στους σχεδιασμούς των γειτόνων μας, τους επικίνδυνους, προκλητικούς και λοιπά η Κυβέρνηση όφειλε να προωθεί

μια συγκροτημένη εθνική στρατηγική που να προασπίζει τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και να εργάζεται για την επανεκκίνηση των διερευνητικών συνομιλιών για την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη και την υφαλοκρηπίδα με προσφυγή στη Χάγη εάν αποτύχουν οι συζητήσεις, εάν δεν μπορέσουμε να καταλήξουμε κάπου.

Η απουσία εθνικής στρατηγικής από την πλευρά της Κυβέρνησεως απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις και η άρνησή της για οποιονδήποτε ουσιαστικό διάλογο στο εσωτερικό της χώρας, για ανταλλαγή απόψεων και κατάληξη σε μία εθνική στρατηγική σε επίπεδο πολιτικών κομμάτων, για να διαμορφωθεί και να εφαρμοστεί μια τέτοια εθνική στρατηγική, κατά τη γνώμη μας εμπεριέχει εξ αντικειμένου κινδύνους.

Και αν η Κυβέρνηση, όπως ισχυρίζεται, έχει μια στρατηγική, να μας εξηγήσει ποια είναι αυτή η στρατηγική, όχι γενικόλογες, βέβαια, ότι είμαστε υπέρ της ειρήνης γενικά και αόριστα, διότι η συμφωνία με την Αίγυπτο -στην οποία αναφερόμαι ιδιαίτερα- αναφέρει πράγματα τα οποία προβληματίζουν ως προς τη στρατηγική, παραδείγματος χάριν, τα νησιά και η μειωμένη τους επήρεια. Η στρατηγική αυτή είναι; Μειωμένη επήρεια στα νησιά και μηδενική στο Καστελόριζο; Και πόση μείωση είναι αποδεκτή; Είναι δηλαδή ποσοτικό το στοιχείο της μειώσεως, όπως ποσοτικό ήταν πιθανόν – δεν θέλω να πω κακές κουβέντες για τον Υπουργό- η καταπάτηση του εδάφους μας, της εθνικής μας κυριαρχίας δηλαδή και των εδαφικών μας δικαιωμάτων στον Έβρο κάποια στιγμή; Είναι αποδεκτό ότι ειδικά η Κρήτη έχει μειωμένη επήρεια; Και αν είναι αυτό, να μας το πείτε για να το τοποθετηθούμε.

Και η άποψη -το λέω με όλη την εκτίμηση που έχω στον Υπουργό- γενικά ότι δεν υπάρχει μέθοδος, είναι ζήτημα συσχετισμών δυνάμεων, συζητήσεως και συνεννοήσεως, δεν μας εκφράζει. Πήγατε με κάτι στο μυαλό σας, δεν πιστεύω ότι πήγατε γενικά και αόριστα και «βλέποντας και κάνοντας». Έλεος! Δεν το πιστεύω, δεν θέλω να πιστέψω τέτοια προχειρότητα. Δεν το πιστεύω. Υπάρχει μια μέθοδος ή δεν ξέρω αν η ίδια η λέξη «μέθοδος» είναι η καλύτερη από γραμματολογική έννοια, αλλά πήγατε με ένα σχέδιο, με ένα πρόγραμμα, με κάποια δεδομένα -ή όχι- με κόκκινες γραμμές, όχι;

Οι υποχωρήσεις, επομένως -γιατί εμείς έτσι τις χαρακτηρίζουμε- που κάνατε έναντι της Αιγύπτου, που δεν ήταν όλες -κατά τη γνώμη μου- απαραίτητες ή θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί, δημιουργούν -και αυτό είναι σημαντικό- κάποια προηγούμενα επικίνδυνα, τα οποία για να μην γίνουν τετελεσμένα και για να αντιμετωπιστούν έγκαιρα, σωστά απαιτείται σαφής εθνική διπλωματική και αμυντική στρατηγική.

Και κάτι ακόμα: Μας δίνετε την εικόνα, δίνετε την εικόνα στον λαό, στους πολίτες ότι η Κυβέρνηση κινείται με βασικό κριτήριο την επικοινωνία, όχι την ουσία. Το κραυγαλέο παράδειγμα είναι η υπόθεση των κινήσεων του πλοίου, του «ORUC REIS». Κάνει βόλτες σε περιοχές κάτω από το Καστελόριζο και βγαίνουν η έγκριτη φιλοκυβερνητική εφημερίδα, καθηγητές, στρατιωτικοί, απόστρατοι στρατιωτικοί, ανώτατοι, ακόμα και ο πρώην εθνικός σύμβουλος του Πρωθυπουργού, ο κ. Διακόπουλος και δηλώνουν διαφεύδοντάς σας ότι κάνει κανονικά έρευνες -που σημαίνει ότι καταπατά κάνοντας έρευνες την εθνική κυριαρχία και τα δικαιώματά μας στη συγκεκριμένη περιοχή- και έτσι τι κάνει η Τουρκία; Αυτό επιδιώκει -και αυτό το καταφέρνει;- να γκριζάρει την περιοχή, ενώ εσείς δηλώνετε ότι δεν κάνετε έρευνες, δεν μπορεί να κάνει έρευνες διότι υπάρχει θόρυβος. Αυτή είναι, δυστυχώς, η πολιτική σας, η πολιτική του θορύβου για να μη περδεύεται ο κόσμος.

Κατά τη γνώμη μας, πολύ μειωμένη ουσία, κανένας ολοκληρωμένος σχεδιασμός, καμιά προοπτική με βάθος.

Κύριοι συνάδελφοι, φοβάμαι -και αυτό είναι κακός σύμβουλος, κατά τη γνώμη μου- ότι ψάχνετε να βρείτε μια ισορροπία ανάμεσα σε ένα ακροδεξιό ακροατήριό σας -ένα τμήμα του ακροατηρίου σας- ή και ακροδεξιά στελέχη σας και την ευρωπαϊκή παράδοση του κόμματός σας, την οποία -νομίζω- ο Υπουργός σήμερα πολύ σωστά παρουσίασε. «Αυτό» θα μπορούσε να πει κανείς «είναι εσωτερικό μας θέμα». Είναι εσωτερικό σας θέμα, αλλά δεν είναι μόνο εσωτερικό σας, δεν είναι η χώρα οικογενειακή ιδιοκτησία κανενός, για να κινείστε χωρίς να δίνετε λογαριασμό και να παίζετε σε εθνικά ζητήματα.

Η κοινή γνώμη της χώρας, οι πολίτες παρακολουθούν τις εξελίξεις και θα είναι πολύ αυστηροί μαζί σας και γενικότερα φυσικά, αν εσείς -και μιλάω για εσάς- δεν ανταποκριθείτε στις απαιτήσεις.

Εμείς θα είμαστε, θα εξακολουθούμε να είμαστε θετικοί σε κάθε ενέργεια που δίνει λύσεις σε χρονίζοντα ζητήματα με βάση το Διεθνές Δίκαιο, αλλά είμαστε και θα είμαστε αποφασιστικά αντίθετοι σε κάθε τυχοδιωκτισμό, σε κάθε επικοινωνιακή και δεξιο-λαϊκίστικη διαχείριση εθνικών ζητημάτων.

Για όλα αυτά τα παραπάνω καταλήξαμε ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία να ψηφίσουμε «παρών» στη μία από τις δύο συνθήκες, στην ελληνοαιγυπτιακή. Και το «παρών» δεν είναι, όπως ισχυρίζονται ορισμένοι, ουδέτερο. Δεν είναι καθόλου ουδέτερο, δεν είναι στη μέση, δεν λέει «δεν έχω άποψη», έχουμε και παρα-έχουμε. Είναι αυτή που προηγούμενα διατύπωσα και διατύπωσαν οι εκπρόσωποί μας και ο Πρόεδρος μας. Και θα έλεγα ότι είναι ένα πρόσημο το οποίο είναι πρόσημο από στρατηγική άποψη αποτελεσματικό -κατά τη γνώμη μας- και είναι πρόσημο εθνικό και πατριωτικό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να ετοιμαστεί το Βήμα και να καλέσω τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπήλιο Λιβανό να πάρει τον λόγο για έξι λεπτά και αμέσως μετά θα πάρει τον λόγο ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Δαβάκης.

Ορίστε, κύριε Λιβανέ, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή συνεδρίαση -θα το επαναλάβω και εγώ- είναι ιστορική, διότι σήμερα η Ελλάδα με-γάλωσε.

Για πρώτη φορά μετά την ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων, η επικράτειά μας μεγαλώνει. Η απόφαση επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης από τα έξι ναυτικά μίλια στα δώδεκα που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός πριν από λίγες ώρες αποδεικνύει ότι είμαστε μία κυρίαρχη χώρα, με σχέδιο και εθνική στρατηγική.

Θα ήθελα, μάλιστα, να απαντήσω στον πρώην Πρωθυπουργό που μέμφθηκε τους Βουλευτές της παράταξής μας επειδή χειροκρότησαν παρατεταμένα την ανακοίνωση αυτή.

Ναι, πράγματι όλοι -και εγώ μέσα σε αυτούς- νοιώθουμε περήφανοι που ανήκουμε σε αυτήν την Κοινοβουλευτική Ομάδα, σε αυτήν την παράταξη, υπό την ηγεσία αυτού του Πρωθυπουργού, υπό την ηγεσία στο Υπουργείο Εξωτερικών αυτού του Υπουργού. Νοιώθω περήφανος που στηρίζω με την ψήφο μου αυτήν την Κυβέρνηση. Νοιώθω περήφανος και νιώθουμε όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας περήφανοι που θα ψηφίσουμε με ονομαστική ψηφοφορία -και σας ευχαριστούμε που με αυτόν το παράδοξο τρόπο μας βάζετε σε αυτήν τη διαδικασία- αυτές τις δύο συμφωνίες. Είναι δύο συμφωνίες που παράγουν ουσιαστικά αποτελέσματα για το έθνος μας και αυξάνουν την εθνική μας αυτοπεποίθηση. Είναι δύο συμφωνίες, αποτέλεσμα της εθνικής μας στρατηγικής -αυτή που λέτε ότι δεν έχουμε- και της ολοκληρωμένης εξωτερικής μας πολιτικής. Πρόκειται για μία στρατηγική που έγκειται στην επίλυση των διαφορών μας με όλους τους γείτονές μας και με βάση πάντα το Διεθνές Δίκαιο, με αταλάντευτη προσήλωση στη νομιμότητα και στις αρχές καλής γειτονίας, με απαράβατες αρχές μας τη διασφάλιση της εθνικής μας κυριαρχίας και την υπεράσπιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στην έναρξη της σημερινής συνεδρίασης, με την ένσταση αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε το κόμμα της Ελληνικής Λύσης είδαμε πως εργαλειοποιούνται οι θεσμοί στον βωμό της μικροπολιτικής και του ευκαιριακού λαϊκισμού. Ομολογώ, επειδή παρακολουθώ την πορεία της Ελληνικής Λύσης όλο αυτό το διάστημα που είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ότι εξεπλάγην γιατί παρά τις όποιες διαφωνίες μπορεί να έχουμε, θεωρώ ότι είναι πάντοτε συμμέτοχοι στην ουσία των θεμάτων και όχι στους τύπους.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι της Ελληνικής Λύσης, σήμερα επιλέξατε να κερδοσκοπήσετε κομματικά εις βάρος της εθνικής πολιτικής της χώρας μας. Μιλήσατε για εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας σε συμφωνίες που αύξησαν τις θαλάσσιες ζώνες

μας κατά εβδομήντα έξι χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα και κατά τριάντα οκτώ χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα αντίστοιχα με την Ιταλία και την Αίγυπτο. Είναι συμφωνίες που ακυρώνουν στην πράξη, πρακτικά, το παράνομο τουρκολιβυκό σύμφωνο, που εμβαθύνουν τη συνεργασία μας με την Αίγυπτο. Είναι συμφωνίες που για να το πω για άλλη μία φορά απλά, μεγαλώνουν και ισχυροποιούν την πατρίδα μας.

Οφείλω, όμως, να αναφερθώ και στα όσα είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Η στάση που επιλέγετε αποδυναμώνει την εθνική γραμμή, αγαπητοί συνάδελφοι και, δυστυχώς, μπορεί να εργαλειοποιηθεί από την απέναντι πλευρά του Αιγαίου. Ο Αρχηγός σας το 2013 είχε δηλώσει ότι το «παρών» είναι λιποταξία. Δεν το είπε ο Πρωθυπουργός, δεν το είπε ο κ. Μητσοτάκης. Σεβάστηκε τον κ. Τσίπρα, πλην όμως πρέπει να το αναφέρουμε σε αυτήν την Αίθουσα. Αυτό είχε πει ο κ. Τσίπρας. Στα εθνικά θέματα, λοιπόν, σας το ξαναλέμε για άλλη μία φορά, το «παρών» δεν υπάρχει.

Το ίδιο κάνατε, βέβαια και με τη Συμφωνία με τις Ηνωμένες Πολιτείες για την εμβάθυνση της στρατιωτικής συνεργασίας και την ενίσχυση της Βάσης της Σούδας, αλλά και στις συμβάσεις για τους υδρογονάνθρακες. Είναι συμφωνίες που ξέρετε καλά ότι εν πολλοίς είχατε εσείς διαπραγματευθεί και οριστικοποιήσει.

Έτσι και τώρα, δυστυχώς, επιλέγετε τον δρόμο της ανευθυνότητας και της αποστασιοποίησης, τον δρόμο που προτάσσει τελικά την κομματική σας ενότητα έναντι του εθνικού συμφέροντος.

Κατηγορήσατε την Κυβέρνηση για έλλειψη εθνικής στρατηγικής, αλλά και λανθασμένη μέθοδο για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών. Σας απάντησε ο κ. Δένδιας. Ακούραστος είναι πολλές φορές –ειδικά εγώ του έδωσα και συγχαρητήρια– γιατί τον επαναφέρετε σε αυτή την ίδια συζήτηση πολλές φορές. Σας απάντησε και ο κ. Μητσοτάκης. Σας απάντησε ακόμα και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής για το τι ακριβώς γίνεται.

Μιλήσατε για ελλιπή προετοιμασία και προχειρότητα της συμφωνίας με την Αίγυπτο. Έτσι, όμως, απαξιώνετε πρωτίστως τους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Εξωτερικών, τους διπλωμάτες που εργάστηκαν και υπό τη δική σας πολιτική καθοδήγηση για τη συμφωνία που κυρώνουμε σήμερα. Αυτούς τους ανθρώπους, αντί να τους μεμφόμαστε, θα έπρεπε να τους συγχαίρουμε.

Στην κριτική σας γιατί δεν ορίσαμε εμείς όταν ήμασταν κυβέρνηση στο παρελθόν την ΑΟΖ με την Αίγυπτο, απαντώ με μία σύντομη ιστορική αναδρομή. Όπως είπε και η κ. Μπακογιάννη πριν λίγο, το 2005 ως Υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης Κώστα Καραμανλή μετέβη τέσσερις φορές στην Αίγυπτο για να ολοκληρώσει τη συμφωνία. Η στάση τότε της Αιγύπτου επί ηγεσίας Μουμπάρακ απέτρεψε την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων. Η πτώση του Μουμπάρακ και ο ερχομός στην εξουσία του Προέδρου Μόρσι σταμάτησε το momentum των διαπραγματεύσεων, αφού ο Μόρσι, όπως φαντάζομαι γνωρίζετε ο κ. Τσίπρας, ανήκε στο κόμμα των Αδελφών Μουσουλμάνων.

Όταν, όμως, ο Πρόεδρος Σίσι ανέλαβε την εξουσία, ο Αντώνης Σαμαράς μετέβη στο Κάιρο για την επανέναρξη των διαπραγματεύσεων και ήρσαν εσείς, η παράταξή σας, που με την εργαλειοποίηση τότε της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας ρίξατε την κυβέρνησή του και σταμάτησατε αυτήν τη διαδικασία.

Ο Πρωθυπουργός προσπάθησε με την αναφορά του στον Ελευθέριο Βενιζέλο και τη μερική ευθύνη του, να συμπαρασύρει τον κ. Τσίπρα σήμερα σε μία συνεννόηση, στην επιθυμητή από το σύνολο, κατά τη γνώμη μου, του ελληνικού λαού εθνική ομοψυχία. Ακόμα και αυτό όμως, ή δεν το κατάλαβε ο κ. Τσίπρας ή έκανε ότι δεν το κατάλαβε. Αντί να εκμεταλλευτεί τη θέση αυτή και να δημιουργήσουμε σήμερα μετά από αυτή τη συζήτηση ένα ενιαίο αρραγές εθνικό μέτωπο, για να πορευτούμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις μαζί απέναντι στο εκρηκτικό κλίμα που δημιουργούν οι δηλώσεις του κ. Τσαβούσογλου χθες ενώπιον του Γερμανού Υπουργού Εξωτερικών, οι απαράδεκτες δηλώσεις και τα φιλοπολεμικά βίντεο του κ. Ερντογάν, αλλά και όλη αυτή η προκλητική τοποθέτηση της Τουρκίας τους τελευταίους μήνες, αντί να κάνει λοιπόν την υπέρβασή του ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ

κερδίζοντας τα εύσημα της ίδιας της ιστορίας, να ενώσει τη φωνή του και την ψήφο του με το μεγάλο του πολιτικό αντίπαλο στις μέρες μας, για να αντιμετωπίσει την προκλητικότητα ενωμένο το έθνος μας, επανήλθε στο παρελθόν. Έσπευσε να κερδίσει μικροκομματικά οφέλη με αναφορές στον εμφύλιο και τον εθνικό διχασμό.

Κρίμα! Ειλικρινά, κρίμα! Για άλλη μία φορά χάσατε όλοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ την ευκαιρία να αρθείτε στο ύψος των περιστάσεων.

Για να μη μακρηγορήσω, κλείνοντας, θέλω να πω για άλλη μία φορά ότι οι παρούσες συμφωνίες ισχυροποιούν τη θέση της Ελλάδας στον χάρτη της νοτιοανατολικής Μεσογείου. Στέλνουν ένα ηχηρό μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις και ειδικά προς την Άγκυρα, ενώ ακυρώνουν στην πράξη το παράνομο τουρκολιβυκό σύμφωνο.

Οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας –το λέω για άλλη μία φορά– είμαστε περήφανοι που τις υπερψηφίζουμε και απευθύνουμε έστω και τώρα μία τελευταία έκκληση προς όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου να μην υπάρξει σήμερα κανείς και καμία που θα βρεθεί στη λάθος πλευρά της ιστορίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Παρακαλώ να ετοιμαστεί υγειονομικά το βήμα και να καλέσω τον κ. Αθανάσιο Δαβάκη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, να πάρει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Δαβάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 16 Νοεμβρίου του 1961, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στο πανεπιστήμιο της Ουάσινγκτον ο τότε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Τζον Κένεντι είχε πει: «Η διπλωματία και η άμυνα δεν είναι υποκατάστατα η μία της άλλης. Από μόνη της κάθε μία από αυτές μπορεί να αποτύχει. Η θέληση για αντίσταση στη βία, χωρίς τη διάθεση για συνομιλίες, μπορεί να προκαλέσει σύγκρουση, ενώ η διάθεση για συνομιλίες, χωρίς τη θέληση για αντίσταση στη βία, μπορεί να οδηγήσει σε καταστροφή».

Αυτή η στενή σχέση αλληλεξάρτησης μεταξύ της διπλωματίας και της στρατιωτικής ισχύος αποτελεί τον κεντρικό πυλώνα, κατά την άποψή μου, της στρατηγικής αυτής της Κυβέρνησης. Με προμετωπίδα το διεθνές δίκαιο και με εργαλείο τις διμερείς συμφωνίες με τα γειτονικά κράτη, η χώρα μας επιδιώκει την οικοδόμηση μιας αρχιτεκτονικής ασφάλειας και ευημερίας στην Ανατολική Μεσόγειο.

Οι δύο συμβάσεις που συζητούμε σήμερα είναι προϊόντα αυτής της εθνικής στρατηγικής.

Η οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία είναι μετεξέλιξη, όπως έχει λεχθεί κατ' επανάληψη, της μεταξύ μας συμφωνίας του 1977 για την υφαλοκρηπίδα και χαράσσεται με βάση το κριτήριο της μέσης γραμμής, ενώ αναγνωρίζεται το δικαίωμα των νησιών στην αποκλειστική ζώνη.

Η συμφωνία με την Αίγυπτο είναι εξίσου ισορροπημένη και υποστηρικτική των θέσεων της χώρας μας, καθώς αναγνωρίζει και αυτή τα δικαιώματα ακόμη και των μικρότερων νησιών στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη.

Δυστυχώς η Τουρκία αρνείται να μας ακολουθήσει σε αυτόν τον δρόμο της συνεννόησης και να προσέλθει σε ειλικρινείς διαπραγματεύσεις για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας ή έστω να αποδεχθεί την από κοινού παραπομπή του θέματος στη Χάγη. Αντιθέτως, με παράνομες και παράλογες απαιτήσεις, με εκβιασμούς, με εμπλοκή σε περιφερειακές συγκρούσεις, με παράτυπους και σκώδεις διακανονισμούς με κράτη όπως η Λιβύη και με την απειλή χρήσης βίας, προσπαθεί να εμποδίσει και να υπονομεύσει την οικοδόμηση ενός περιφερειακού συστήματος ειρηνικής συνύπαρξης και ευημερίας, που τόσο έχει ανάγκη η περιοχή μας.

Απέναντι σε αυτήν την παράνομη και αποσταθεροποιητική τουρκική συμπεριφορά, η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός αντιπαρέταξαν από την πρώτη στιγμή ένα ισορροπημένο μείγμα διπλωματίας και αποφασιστικότητας. Κινητοποιήθηκαν συμμαχικά κράτη, όπως η Γαλλία, τα οποία παρέχουν στρατιωτική και διπλωματική στήριξη στην πατρίδα μας, έγινε άμεση ανάπτυξη των Ενό-

πλων μας Δυνάμεων, οι οποίες έλαβαν καίριες θέσεις σε όλα τα θέατρα επιχειρήσεων και τέλος συγκλήθηκαν τα αρμόδια ευρωπαϊκά όργανα σε μία προσπάθεια να διαμορφωθεί ένα πακέτο κυρώσεων απέναντι στην Τουρκία. Άλλωστε πραγματοποιήθηκαν και κινήσεις επιχειρησιακού και στρατηγικού αιφνιδιασμού στην Τουρκία, όπως η αποστολή μαχητικών αεροσκαφών στην Κύπρο μόλις πρόσφατα.

Με βάση αυτή την πραγματικότητα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, και όσον αφορά τον τομέα ο οποίος μας δίνει το δικαίωμα να προβάλλουμε ισχύ και να ασκήσουμε κυριαρχία, δηλαδή τις Ένοπλες Δυνάμεις μας, δηλαδή τους άνδρες και τις γυναίκες των Ενόπλων Δυνάμεων, τα στελέχη που είναι ο πολλαπλασιαστής ισχύος αυτών, πιστεύω πως πρέπει να σκεφτούμε σε δύο στρατηγικούς ορίζοντες:

Αρχικά είναι απαραίτητο να προχωρήσουμε εδώ και τώρα και μέσα στον υπάρχοντα, όπως αντιλαμβάνεστε, δημοσιονομικό σχεδιασμό στην ολοκλήρωση ορισμένων στοχευμένων και πολύ κρίσιμων εξοπλιστικών προγραμμάτων, που αφορούν στην επιχειρησιακή ετοιμότητα και στη μαχητική ισχύ ορισμένων οπλικών συστημάτων που αποτελούν κρίσιμους πυλώνες της αποτρεπτικής ισχύος της χώρας, όπως συγκεκριμένα τα υποβρύχια αναστομής πρόωσης του Πολεμικού μας Ναυτικού. Σε αυτόν τον τομέα πρέπει να πούμε ότι έχουν γίνει ήδη σημαντικά βήματα εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, όπως η ψήφιση για παράδειγμα της εν συνεχεία υποστήριξης των αεροσκαφών Μιράζ, Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πρέπει να συνεχίσουν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Παράλληλα πρέπει από τώρα να προετοιμαστούμε επιμελώς για το μέλλον. Οι εξελίξεις στο διεθνές μας περιβάλλον, στην τεχνολογία και στα οικονομικά δεδομένα της χώρας μας τρέχουν. Πρέπει, λοιπόν, από τώρα να δούμε προσεκτικά την επόμενη μέρα σε αυτό που όπως είπα και προηγουμένως μας δίνει το δικαίωμα να προβάλλουμε ισχύ, δηλαδή την εθνική μας άμυνα, δηλαδή τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Η επιτυχής ολοκλήρωση μιας τέτοιας διαδικασίας ουσιαστικού προπαρασκευής δεν απαιτεί να εφεύρουμε τον τροχό. Η διεθνής και η εγχώρια εμπειρία δείχνουν τη γενική κατεύθυνση προς την οποία θα πρέπει να κινηθούμε από άποψη δομής, οργάνωσης, διαδικασιών και δόγματος. Έμφαση πρέπει να δοθεί στη σώρευση στοχευμένων και ουσιαστικών επιμέρους ρυθμίσεων. Μικρές νίκες σε τομείς όπως η εκπαίδευση, η διακλαδική συνεργασία, η διοίκηση και ο έλεγχος, η επιτήρηση, οι πληροφορίες, η κυβερνοάμυνα, η διαδικασία αμυντικού σχεδιασμού, το νομικό πλαίσιο των αμυντικών προμηθειών -κρίσιμότητα ζήτημα-, η αμυντική βιομηχανία και η μέριμνα για το προσωπικό μπορούν να αποδώσουν σημαντικότητα οφέλη και να προετοιμάσουν το έδαφος για το μέλλον και γι' αυτήν την επόμενη μέρα στην εθνική άμυνα.

Όπως σωστά ανέφερε κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή ο δεύτερος εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Κατρούγκαλος, οι δύο αυτές διεθνείς συμφωνίες του συζήταμε, πρέπει να κριθούν μέσα στο ευρύτερο στρατηγικό τους περιβάλλον.

Η σημερινή συζήτηση δεν είναι, λοιπόν, απλώς μία τυπική κύρωση διεθνών συνθηκών, αλλά ένας σταθμός και κοινοβουλευτικός, αλλά και εθνικός, σε μία διαρκή και μακροχρόνια προσπάθεια αυτής της χώρας για την υπεράσπιση της διεθνούς νομιμότητας και των κανόνων της καλής γειτονίας στην περιφέρεια της Ανατολικής Μεσογείου.

Σας καλώ να το σκεφτείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Η θετική ψήφος σας και όχι αυτό το προσχηματικό «παρών» θα είναι ένα σημαντικό χτύπημα σφυρηλάτησης της εθνικής ενότητας και της εθνικής ομοψυχίας που έχει τόση ανάγκη ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Δαβάκη.

Καλώ στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ελληνικής Λύσης τον κ. Βασίλειο Βιλιάρδο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα είναι μία πάμπλουτη, πολλαπλά προικισμένη χώρα, με τεράστιες δυνατότητες και προοπτικές, ευρισκόμενη σε μία εξαιρετικά σημαντική γεωπολιτική θέση, με ένα υπέροχο κλίμα, με εύφορα εδάφη και με μία μοναδική στην παγκόσμια ιστορία πολιτιστική κληρονομιά.

Η Ελλάδα είναι όμως ταυτόχρονα μία χώρα που οι κυβερνήσεις της απογοητεύουν συνεχώς τις Ελληνίδες και τους Έλληνες πολίτες και πολιτικούς τόσο στο εκάστοτε κυβερνών κόμμα, αρκετοί Βουλευτές του οποίου συχνά έχουν τις ίδιες απόψεις με μας, όσο και στην Αντιπολίτευση. Κυβερνήσεις χωρίς όραμα και συχνά ανεπαρκείς, με αποτέλεσμα να οδηγούν τη χώρα σε ηττοπαθείς συμβιβασμούς ακόμη και με μικρά κράτη, όπως στο θλιβερό παράδειγμα των Σκοπίων.

Για παράδειγμα, ενώ είναι βέβαιος κανείς πως μπορεί να επιλύσει εύκολα τα προβλήματά της ή να υπογράψει συμφέροντες διεθνείς συμβάσεις χωρίς να κινδυνεύει από κανέναν άλλο, εκτός από τον κακό της εαυτό, συμβαίνει αυτό ακριβώς, κυριαρχεί, δηλαδή, δυστυχώς ο κακός της εαυτός σε πάρα πολλές περιπτώσεις, μεταξύ των οποίων αυτές που μας οδήγησαν στα σημερινά μεγάλα αδιέξοδα.

Η κατηφόρα της πατρίδας μας ξεκίνησε από τότε που άρχισε να συρρικνώνεται η οικονομική της ανεξαρτησία, ως αποτέλεσμα των δημόσιων χρεών της τότε, που έφτασαν στο 100% του ΑΕΠ της στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Η συρρίκνωση της οικονομικής της ανεξαρτησίας συνεχίστηκε με τη δεκαετή κακοδιαχείριση, που ακολούθησε την εισδοχή της στην Ευρωζώνη, με τελικό αποτέλεσμα την υπερχρέωσή της το 2009, την οποία όχι μόνο δεν αντιμετώπισε σωστά, αλλά έκανε τα πάντα για να τη χάσει εντελώς με το γνωστό έγκλημα του PSI το 2012, που ολοκληρώθηκε με την ψήφιση του τρίτου μνημονίου το 2015.

Από και μετά, όπου η Ελλάδα ευρισκόμενη πλέον υπό την οικονομική κατοχή των ξένων και κυρίως της ηγέτιδάς τους, της Γερμανίας, έχοντας δηλαδή μετατραπεί σε αποικία χρέους με πολιτές εξασθλιωμένους στην πλειοψηφία τους, ήταν δεδομένος ο εντατικός της ακρωτηριασμός, ο οποίος ξεκίνησε με την παράδοση του ονόματος της Μακεδονίας, με πιθανότερο αντάλλαγμα την αναβολή της πληρωμής των 95 δισεκατομμυρίων ευρώ, που ήταν αδύνατο να εξυπηρετηθούν, για μετά το 2032.

Έχοντας αναφερθεί στο πού ακριβώς εξυπηρετεί τη Γερμανία η συμφωνία με τα Σκόπια και ποιους μελλοντικούς κινδύνους για τη Μακεδονία μας εμπεριέχει, καθώς επίσης για την Ελλάδα, δεν θα το επαναλάβω. Τονίζω μόνο πως εάν δεν ανακτήσουμε την οικονομική μας κυριαρχία, θα χάνουμε συνεχώς εθνική κυριαρχία τόσο στη θάλασσα, όσο και στη στεριά.

Το θέμα μας σήμερα είναι η επανάληψη μιας παρόμοιας ουσία ιστορίας, των συμβιβασμών δηλαδή λόγω της οικονομικής μας αδυναμίας, που οδηγούν στον επόμενο ακρωτηριασμό της εθνικής μας κυριαρχίας, που δεν θα είναι ούτε αυτός ο μοναδικός, εννοώντας τις συμβάσεις τόσο με την Ιταλία όσο και κυρίως με την Αίγυπτο, συμβάσεις που στην ουσία συζητούνται προσχηματικά, αφού έχουν ήδη υπογράψει χωρίς να ερωτηθεί κανένας από μια ακόμα κυβέρνηση που απογοητεύει για πολλοστή φορά τους Έλληνες, ενώ οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης καλούνται να εκφράσουν τις απόψεις τους χωρίς όμως, να μπορούν να αλλάξουν τίποτα.

Τοποθετούμαστε δηλαδή προ τετελεσμένων γεγονότων με το γνωστό «αποφασίζουμε και διατάζουμε», χωρίς να μας δίνεται η δυνατότητα να προστατεύσουμε καν την πατρίδα μας, ακόμη και αν οι συμφωνίες είναι αντισυνταγματικές, όπως το τεκμηριώσαμε στην αρχή της συνεδρίασης, αρκεί κανείς να διαβάσει τα έγγραφα που καταθέσαμε. Τονίζουμε δε πως δεν θα υπήρχε τέτοιο θέμα εάν η Ελλάδα δεν ήταν μία από τις ελάχιστες χώρες στον πλανήτη που δεν έχει συνταγματικό δικαστήριο. Δεν είναι σωστό πάντως να παίζουμε με τις λέξεις «εθνική κυριαρχία» και «άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων». Δεν βοηθάει κανέναν.

Ξεκινώντας τώρα από τη συμφωνία με την Ιταλία ξεκάθαρος στόχος της οποίας ήταν η προετοιμασία των Ελλήνων για τη συμφωνία με την Αίγυπτο, το καθεστώς της μειωμένης επήρειας στα Διαπόντια Νησιά και στις Στροφάλδες, το οποίο δεν υπάρχει πουθενά αλλού στον πλανήτη καθώς, επίσης, η αποδοχή εκ μέρους μας ότι οι Ιταλοί ψαράδες θα μπορούν να εισέρχονται εντός της

ελληνικής ΑΟΖ αλιεύοντας ότι ακριβότερο διαθέτουμε, είναι επικοινωνιακά απαράδεκτη.

Περαιτέρω, κάναμε μεν παραχωρήσεις στην Ιταλία, αλλά το πρόβλημα είναι μικρότερο συγκριτικά με την Αίγυπτο, η Βουλή της οποίας λογικά βιάστηκε να την ψηφίσει αφού παραχωρούμε πολύ περισσότερα δωρεάν από όσα μπορούσε ποτέ να φανταστεί.

Μας είναι δε ακατανόητο γιατί η Κυβέρνηση δεν ανακήρυξε και δεν οριοθέτησε προηγουμένως ΑΟΖ με την Κύπρο, γεγονός που δεν είναι δυνατόν να οφείλεται στην ίδια, αφού κανένας δεν είναι τόσο ανόητος, αλλά σε έξωθεν εντολές που πιθανότατα πήρε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εν προκειμένω θα αναφέρουμε μόνο πώς χαρακτήρισε ο κ. Μάζης τη συμφωνία και θα την καταθέσουμε στα Πρακτικά, για να μην επαναλαμβάνουμε αυτά που ήδη έχουν λεχθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασιλείος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τη χαρακτήρισε «ατυχή, ελλιπή και συνεπώς επικίνδυνη για τα εθνικά μας κυριαρχικά δικαιώματα». Τόνισε δε –όπως έχει δηλώσει δεκάδες φορές ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, ο κ. Βελόπουλος– ότι θα έπρεπε να αρχίσουμε την οριοθέτηση με την Κύπρο και μετά να συνεχίσουμε με την Αίγυπτο, έτσι ώστε απ' ενός μεν να αποφύγουμε τις οδυνηρές επιλήψεις, απ' ετέρου να θέσουμε την Τουρκία αντιμέτωπη με τη διεθνή νομιμότητα. Συνέχισε λέγοντας πως δεν υπάρχει πρόβλεψη του Δικαίου της Θαλάσσης για μερικές οριοθετήσεις, οι οποίες μπορεί να μην είναι παράνομες αλλά ελέγχονται ως προς τη σκοπιμότητα τους στη συγκεκριμένη γεωπολιτική συγκυρία. Αυτό ακριβώς είπε ο εισηγητής μας στον κ. Λοβέρδο, όχι αυτό που ανέφερε προηγουμένως.

Τέλος, ρώτησε τα εξής στα οποία περιμένουμε να απαντήσει η Κυβέρνηση. Τι λάβαμε ως αντάλλαγμα από την Αίγυπτο για να της παραχωρήσουμε περί το 9% του εμβαδού της δικής μας υφαλοκρηπίδας; Πόσο μάλλον στην περιοχή της μεσογειακής ράχης, όπου η γεωλογική δομή των αλατούχων δόμων εγγυάται την ύπαρξη τεράστιων ποσοτήτων φυσικού αερίου, προφανώς αξίας δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ που χωρίσαμε χωρίς λόγο, όπως θα προσθέσουμε εμείς. Δεν θα έπρεπε να απαιτήσουμε τουλάχιστον την αναγνώριση της νόμιμης επηρεασίας του συμπλέγματος του Καστελόριζου και μάλιστα, της Στρογγυλής η οποία μας εξασφαλίζει την επαφή της ελληνικής ΑΟΖ με αυτήν της Κύπρου; Δεν είναι αυτονόητο; Δυστυχώς, η Ελλάδα λειτουργήσει και εδώ κατ' απομίμηση της επίσης ζημιόγону, για τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα, συμφωνίας με την Ιταλία.

Τι φοβήθηκε η Κυβέρνηση και δεν προχώρησε στην άμεση και απρόσκοπτη οριοθέτηση με την Κύπρο, όπου πρώτον, θα είχε την πλήρη αναγνώριση της επηρεασίας του συμπλέγματος του Καστελόριζου και δεύτερον, θα είχε εξασφαλίσει την πλήρη επαφή των ΑΟΖ Ελλάδος και Κύπρου, φέροντας την Τουρκία αντιμέτωπη ξανά με τη διεθνή νομιμότητα; Ελπίζουμε να απαντήσει η Κυβέρνηση τουλάχιστον σε αυτά τα ερωτήματα χωρίς όμως, βέβαια να το περιμένουμε.

Φυσικά δεν θα ψηφίσουμε καμία από τις δύο συμφωνίες σημειώνοντας πως σε τόσο σημαντικά εθνικά θέματα πράγματι το «παρών» ως θέση είναι το λιγότερο δειλό και ανεύθυνο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να τακτοποιηθεί το Βήμα.

Να δώσω τον λόγο στο Βουλευτή του Κινήματος Αλλαγής κ. Γεώργιο Καμίνη για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε Καμίνη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ακούσαμε από την πρώην Υπουργό Εξωτερικών, την κ. Ντόρα Μπακογιάννη, ότι η χώρα μας ήδη από το 2005 είχε ως προτεραιότητα να κλείσει συμφωνίες για τις θαλάσσιες ζώνες με τις γειτονικές μας χώρες. Στόχος μας ήταν να ολοκληρώσουμε το σύνολο των συμφωνιών διεθνώς. Παρ' όλα αυτά, παρήλθαν δεκαπέντε άγονα χρόνια.

Τι συνέβη, λοιπόν, μετά από αυτά τα δεκαπέντε χρόνια και κλείνουμε τις συμφωνίες τη μία πίσω από την άλλη μέσα σε διάστημα ελαχίστων μηνών και ακούσαμε και από τον κύριο Υπουργό, μόλις πριν από λίγο ότι υπάρχει το πολύ σοβαρό ενδεχόμενο να έχουμε και έναρξη συνομιλιών με την Αλβανία;

Η απάντηση είναι ότι βγήκαμε από την αδράνεια, σηκώσαμε μανίκια και μπατζάκια και αρχίσαμε να τρέχουμε. Το θετικό είναι ότι επιτέλους η χώρα αναλαμβάνει δραστικές πρωτοβουλίες. Το αρνητικό είναι ότι τρέξαμε μεν, αλλά ασθμαίνοντας πίσω από εξελίξεις που είχαν διαμορφώσει προηγουμένως άλλοι. Και ξέρουμε όλοι ότι αναφέρομαι στο παράνομο τουρκολιβυκό μνημόνιο.

Και για να έχουμε μια ακριβή αίσθηση του μέτρου των πραγμάτων, για να μην παρασυρόμαστε από περιττές θριαμβολογίες, δεν πρέπει να υποτιμάμε ότι σημαντικό μέρος της δουλειάς με την Ιταλία είχε συντελεστεί εδώ και δεκαετίες, αφού η συμφωνία μας ουσιαστικά πατάει πάνω στη συμφωνία του 1977. Ενώ την ίδια στιγμή η συμφωνία με την Αίγυπτο έχει αδιευκρίνιστα σημεία, αφήνει ανοιχτά ζητήματα σοβαρά που ενδέχεται να τα βρούμε μπροστά μας πολύ πιο γρήγορα απ' όσο φανταζόμαστε. Δεν θα αναφερθώ σε αυτά, αναφέρθηκαν πριν διεξοδικά και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και οι αγορητές μας.

Παρ' όλα αυτά οφείλουμε να κρατάμε ζωντανή διαρκώς μπροστά μας τη μεγάλη εικόνα. Παρόλες τις επιφυλάξεις που επεσήμανα με τις συμφωνίες της Ιταλίας και της Αιγύπτου, εξασφαλίσουμε μία πολύτιμη έξωθεν καλή μαρτυρία, τη διεθνή νομιμοποίηση της χώρας ως μιας δύναμης ευθύνει και σταθερότητας σε αντίθεση με την εικόνα του ταραξία που χαρακτηρίζει την Τουρκία του κ. Ερντογάν, κατάκτηση που δεν είναι διόλου αμελητέα σε ένα διεθνές περιβάλλον που απειλείται ολοένα και περισσότερο από ανορθολογικές δυνάμεις, που ζητούν μεν να ανατρέψουν τις διεθνείς ισορροπίες που διαμορφώθηκαν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, χωρίς όμως να είναι σε θέση να προτείνουν ένα στοιχειώδες συλλεκτικό εναλλακτικό σύστημα παγκόσμιας ειρηνικής συνύπαρξης.

Σε αυτό το διεθνές περιβάλλον ρευστότητας και αβεβαιότητας ο ρόλος της Ελλάδας ως δύναμης ειρήνης και σταθερότητας στην πλέον εύφλεκτη γωνιά του κόσμου είναι ανεκτίμητος. Το ζητούμενο πια θα πρέπει να είναι το πώς θα κεφαλαιοποιήσουμε αυτήν τη νομιμοποίηση με όσο το δυνατόν πιο ουσιαστική διεθνή υποστήριξη.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι η Ελλάδα συμπεριφέρεται ως μια χώρα πρόθυμη και ικανή να κλείνει τέτοιου είδους μέτωπα στα σύνορά της. Το γεγονός πως εκκρεμότητες δεκαετιών μπαίνουν σε μια σειρά και αρχίζουν να διευθετούνται λύνει τα χέρια της ελληνικής διπλωματίας και απελευθεώνει διπλωματικό κεφάλαιο για την αντιμετώπιση των πραγματικά μεγάλων θεμάτων στις διμερείς σχέσεις μας με την Τουρκία. Αυτά δεν θέλουν να τα δουν οι εγχώριοι πατριδοκάπηλοι, οι δήθεν ασυμβίβαστοι, αυτοί ακριβώς που προκάλεσαν τις δύο μεγάλες εθνικές τραγωδίες του 20ού αιώνα: τη Μικρασιατική Καταστροφή και την τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

Η δημιουργική πλειοδοσία στα εθνικά θέματα μπορεί μεν να χαϊδεύει τα αυτιά κάποιων αφελών, οδηγεί όμως στην ακινησία. Και όταν επικρατεί ακινησία, τότε ο χρόνος τρέχει σε βάρος μας. Αυτό βλέπουμε να συμβαίνει επί δεκαετίες τώρα στο Κυπριακό με αποτέλεσμα να απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο η λύση του, εκκρεμότητα που επιβαρύνει την ένταση στην περιοχή.

Είναι, λοιπόν, καίριος να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε το εθνικό καθήκον να αναλάβουμε δραστικές πρωτοβουλίες, για να ανοίξει κάποιου είδους διάλογος με την Τουρκία. Υπό μία απαράβατη προϋπόθεση βεβαίως: Η χώρα δεν συζητά με το όπλο στον κρόταφο. Να καταστεί προς πάσα κατεύθυνση σαφές ότι δεν θα αρχίσουμε οποιουδήποτε είδους συνομιλίες με την Τουρκία όσο αυτή συνεχίζει να απειλεί, να εκβιάζει και να παραβιάζει συστηματικά το διεθνές Δίκαιο στο Αιγαίο και γενικότερα στην Ανατολική Μεσόγειο.

Προς το παρόν, εθνική στρατηγική, παρ' όλα αυτά που προσπάθησε να μας πει, για να μας πείσει, ο κύριος Υπουργός, δεν υπάρχει. Όμως οι ραγδαίες εξελίξεις των τελευταίων μηνών, σε συνδυασμό με την εμπειρία που έχουμε πια αποκομίσει όλα αυτά τα χρόνια, μας επιτρέπουν να διακρίνουμε κάποιους βασικούς

πυλώνες μιας εθνικής στρατηγικής:

Ο πρώτος είναι να είναι πράγματι εθνική, δηλαδή να αποτελεί καρπό συμφωνίας συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης, περιλαμβάνοντας στο ευρύτερο δυνατό φάσμα της τελευταίας. Αυτή η πολιτική ευρύτητα είναι που θα προσδώσει και το ούτως ή άλλως απαραίτητο σε κάθε στρατηγική χρονικό βάθος, αφού αυτή πια θα εφαρμόζεται ανεξάρτητα από το ποιος είναι στην κυβέρνηση. Αυτήν την ομοψυχία σφυρηλατούμε σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα. Και αυτήν την ομοψυχία –παρ’ όλες τις διαφοροποιήσεις που ακούγονται, εγώ έχω αρχίσει να τη διακρίνω– πρέπει να την επισφραγίσουμε σε ένα Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, όπως ζητάμε επίμονα όλο αυτό τον καιρό. Να είναι, όμως, ένα Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών που δεν θα έλθει να καταγράψει απλώς θέσεις –αυτό δεν έχει κανένα νόημα, να φανεί ότι διαφωνούμε–, αλλά Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών που θα έρθει ως επισφράγιση μιας κάποιας εθνικής συμφωνίας σε βασικά ζητήματα.

Ο δεύτερος πυλώνας είναι το πλαίσιο αναφοράς της στρατηγικής. Και αυτό δεν μπορεί παρά να είναι το Διεθνές Δίκαιο, το οποίο πρέπει να είναι κυρίαρχο σε όλες τις φάσεις του διαλόγου, από την αρχή ως το τέλος. Να διασφαλιστεί, δηλαδή, ότι σε περίπτωση διαφωνιών οι διαφορές θα παραπεμφθούν σε διεθνές δικαιοδοτικό όργανο. Πρέπει, επιτέλους, να πάψουμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Δεν θα δικαιωθούμε σε όλες τις θέσεις μας. Αυτό σε κάθε διάλογο που αποσκοπεί να οδηγήσει σε συμφωνία, δηλαδή σε κάποιο συμβιβασμό είναι αναπόφευκτο. Όμως το Διεθνές Δίκαιο είναι η ασπίδα μας. Όπως μάλιστα καταγράφεται σήμερα, είναι ευνοϊκό για την πλειονότητα των ελληνικών θέσεων και αυτό πρέπει να το εκμεταλλευτούμε.

Ο τρίτος πυλώνας είναι οι συμμαχίες μας, όχι τόσο το ΝΑΤΟ βέβαια, που δυστυχώς, συνεχίζει να παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση κυρίως. Με τα γεγονότα του φράχτη στον Έβρο τον περασμένο Μάρτιο, οι εταίροι μας άρχισαν να αφυπνίζονται και να συνειδητοποιούν ότι τα ελληνικά σύνορα είναι όχι μόνο στον χάρτη, αλλά και στην πραγματικότητα σύνορα της Ευρώπης. Οι Ηνωμένες Πολιτείες προς το παρόν δεν είναι εταίρος πάνω στον οποίο μπορούμε να βασιστούμε με την ίδια εμπιστοσύνη που είχαμε παλαιότερα, όχι μόνο εξαιτίας του ασυνάρτητου και εν πολλοίς απρόβλεπτου Ντόναλντ Τραμπ, αλλά λόγω και της συγκυρίας των επικείμενων αμερικανικών εκλογών που ανοίγουν μία εκκρεμότητα και μία αδράνεια στην αμερικανική πολιτική για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, που πιθανόν, αν δεν εκλεγεί ο Τραμπ, θα υπερβεί και το Νοέμβριο. Μπορούμε, λοιπόν, να βασιστούμε στους ευρωπαίους εταίρους μας με πολύ μεγαλύτερη εμπιστοσύνη, γιατί και ο Ερντογάν ανοίγει διαρκώς καινούργια μέτωπα. Η επιθετικότητα αυτή μοιραία τον απομονώνει, καθώς γίνεται ολοένα και πιο φανερό ότι αποτελεί μία απειλή συνολικά για τη διεθνή ασφάλεια στη Μεσόγειο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι η διαμάχη Ελλάδας - Τουρκίας δεν αφορά πια μόνο τις διμερείς διαφορές των δύο χωρών, τα υπαρκτά προβλήματα, το βεβαρημένο παρελθόν. Μπορεί να οριστεί ως ακόμη ένα επεισόδιο της παγκόσμιας αντιπαράθεσης μεταξύ αυταρχισμού και δημοκρατίας. Σε αυτήν τη μάχη η Ελλάδα με μία πολιτική που βασίζεται στο Διεθνές Δίκαιο, με την προσήλωση της στην περιφερειακή και παγκόσμια ευημερία, στις αρχές του κράτους δικαίου έχει επιλέξει το σωστό στρατόπεδο. Η Τουρκία ακολουθεί μία αναχρονιστική πολιτική, βασισμένη στην ισχύ που δεν θα την οδηγήσει μακριά.

Οι συμφωνίες, λοιπόν, με την Ιταλία και την Αίγυπτο, σε αντιπαράθεση με το τουρκολιβυκό παράνομο σύμφωνο, συμπυκνώνουν τις διαφορές των δύο χωρών. Και ακριβώς αυτήν τη στάση ενισχύουμε σήμερα με την ψήφο μας ως Κίνημα Αλλαγής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Να καλέσω στο Βήμα τώρα το συνάδελφο βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Θόδωρο Ρουσόπουλο.

Ορίστε, κύριε Ρουσόπουλε, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τρεις είναι οι κατηγορίες που σημείωσα μέσες-άκρες ότι απηύθυνε η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση: Η πρώτη

αφορά τη μερική οριοθέτηση της ΑΟΖ μεταξύ Ελλάδος και Αιγύπτου. Η δεύτερη, σχετιζόμενη φυσικά με την πρώτη, αφορά τον 28^ο μεσημβρινό. Και η τρίτη κατηγορία ισχυρίζεται πως η Νέα Δημοκρατία έχει έλλειμμα στρατηγικής στα εθνικά θέματα.

Στην πρώτη κατηγορία, βεβαίως, είχε απαντήσει ήδη ως αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και πρώην Πρωθυπουργός, μάλιστα το ίδιο επανέλαβε και σήμερα στην ομιλία του νωρίτερα εδώ. Από τις 15 Ιουνίου είχε πει ότι πρέπει να κλείσουμε συμφωνία με την Αίγυπτο, έστω και τμηματικά. «Τμηματικά θα πάμε» είχε πει, μάλιστα, καταφατικά. Δηλαδή, το θεωρούσε δεδομένο αυτό που σήμερα κατηγορεί.

Στη δεύτερη για τον 28^ο μεσημβρινό απάντησε με περισσή κομψότητα οφείλω να ομολογήσω ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Δένδιας και με ευγένεια προχθές στην επιτροπή και σήμερα αναφερόμενος στο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση είχε σταματήσει στο 27,59 και μάλιστα είπε –ορθώς κατά τη γνώμη μου– ότι δεν θα ακολουθήσει την πεπατημένη κάποιων άλλων παλαιότερων Υπουργών Εξωτερικών ή Αμύνης της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ συγκεκριμένα που ως χαρτοπόλεμο έφερναν εδώ τα έγγραφα που ήταν διαβαθμισμένα αποχαρκτηρίζοντάς τα προηγουμένως. Δεν επιτρέπεται να γίνεται αυτό το πράγμα είπε ο Δένδιας και συμφωνούμε, νομίζω, όλοι μαζί του.

Μέχρι στιγμής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο από τα τρία βασικά στοιχεία για τα οποία κατηγορήσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση την Κυβέρνηση αποδεικνύεται ότι είναι τα ίδια ακριβώς με αυτά που επιδίωκε, όταν αυτή ήταν Κυβέρνηση. Το τρίτο, το περί στρατηγικής, είναι λίγο πιο σύνθετο και γενικό.

Το να κατηγορεί ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, τη Νέα Δημοκρατία ότι δεν έχει στρατηγική στα εθνικά θέματα θα μπορούσε σε ένα παιχνίδι ερωτήσεων πολλαπλών επιλογών να ερμηνευθεί ως εξής. Πρώτη ερμηνεία: Οι επικριτές μας νομίζουν πως η ιστορία γεννήθηκε το 2015, όταν αυτοί έγιναν κυβέρνηση. Δεύτερη ερμηνεία: Οι επικριτές μας νομίζουν ο λαός τρέφεται με λωπούς. Τρίτη ερμηνεία: Οι επικριτές μας νομίζουν πως είναι απόγονοι του Ταλεϋράνδου. Και οι τρεις θα μπορούσαν να ισχύουν το ίδιο χαρακτηριστικά με βάση τα όσα είπαν μέχρι τώρα.

Υποστηρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι είχατε στρατηγική όταν λέγατε ότι πρέπει να κλείσουμε συμφωνία για τμηματική οριοθέτηση με την Αίγυπτο και δεν έχουμε στρατηγική εμείς που την κλείσαμε τη συμφωνία. Υποστηρίζετε ότι είχατε στρατηγική εσείς όταν συζητούσατε για συμφωνία στον 27,59 μεσημβρινό και δεν έχουμε εμείς που την κλείσαμε.

Βεβαίως, ο κ. Τσίπρας είπε σήμερα κάτι το οποίο υπερβαίνει ακόμα και τον ίδιο του τον εαυτό. Μέχρι τώρα έχουμε συνηθίσει σε αυτή την Αίθουσα να ακούμε τον ΣΥΡΙΖΑ να λέει για διάφορα νομοσχέδια που έφερε η Κυβέρνηση «Το είχαμε και εμείς στα σκαριά, το είχαμε και εμείς στα πλάνα μας, αλλά δεν προλάβσαμε να το φέρουμε». Τώρα λέει «Το είχαμε στα σκαριά, το συζητούσαμε, αλλά δεν επρόκειτο να το κάνουμε ποτέ πράξη». Αυτό αν δεν δηλώσει κοροϊδία απέναντι σε κάποιον σύμμαχο με τον οποίον η χώρα μας υπέγραψε αυτή τη συμφωνία, τη σημαντική κατά τη γνώμη μας συμφωνία, τι θα μπορούσε να δηλώνει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισοδυναμεί τουλάχιστον με ύβρη να λες πως δεν έχει στρατηγική η παράταξη η οποία επί δεκαετίες ήταν προσανατολισμένη στη δύση και στα δημοκρατικά θεσμιζόμενα επιτεύγματά της, αυτά που άλλωστε δικαιώθηκαν από την ιστορία, η παράταξη που οδήγησε τη χώρα στην επιτυχή ένταξη στην ευρωπαϊκή οικογένεια, η παράταξη που δεν δίστασε να αντιπαρεθεί όταν χρειάστηκε με την οικογένεια του ΝΑΤΟ και στη δεκαετία του '70 και στη δεκαετία του '00, η παράταξη η οποία έκανε ανοίγματα που εκείνες τις εποχές –και μιλώ για τη δεκαετία του '70 στην Κίνα ή στη Σοβιετική Ένωση– φαινότανσαν αδιανόητα για πολλές άλλες από τις δυτικές δημοκρατίες.

Κυβερνήσατε μεν τέσσερα χρόνια, αλλά επιτρέψτε μου να πιστεύω ότι κρίνεστε και για τα σαράντα υπόλοιπα, αυτά στα οποία εσείς αντιπολιτευόσασταν αυτές τις άκρως επιτυχημένες και επωφελείς για τη χώρα στρατηγικές επιλογές.

Μία στρατηγική δεν ακολούθησε αυτή η παράταξη: Να μη δένει την ιστορία του αντιπάλου της ή να τον υποτιμήσει. Και δεν το κάναμε, διότι δεν πιστεύουμε σε μια τέτοια λογική. Όσοι το

πράττουν ή συνεχίζουν να το πράττουν, ας αναθεωρήσουν, γιατί δεν ωφελούν ούτε τη χώρα ούτε την πολιτική αντιπαράθεση.

Κανονικά, κύριε Πρόεδρε, εδώ θα έκλεινα την ομιλία μου. Όμως, η αναφορά του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -και μάλιστα δύο φορές- στο δόγμα Μολυβιάτη, το οποίο χαρακτήρισε, ατυχώς κατά τη γνώμη μου, «δόγμα ακινησίας» στα εθνικά θέματα, μου επιβάλλει από σεβασμό όχι μόνο στον άνθρωπο με τον οποίο συνεργάστηκα στην κυβέρνηση Καραμανλή, αλλά στον άνθρωπο τον οποίο γνώρισα από πολύ νέος να είναι ένας από τους σημαντικούς διπλωματικούς παράγοντες της χώρας όχι μόνο γιατί ήταν δίπλα στον Κωνσταντίνο Καραμανλή, αλλά και ως νεαρός διπλωμάτης στη Σοβιετική Ένωση, στη δράση που είχε σε δύσκολες δεκαετίες τη δεκαετία του '50 και του '60 στον κυπριακό αγώνα για την ανεξαρτησία, να γνωρίζω -και γνωρίζουμε όλοι- χαρακτηριστικά τη δυναμική του ανδρός και την προσφορά του στον τόπο. Όμως -κλείνω εδώ-, δεν ήταν δόγμα Μολυβιάτη αυτό το οποίο έλεγε ότι εμείς δεν θα χτυπήσουμε τον αντίπαλο εκεί που θέλει αυτός ή δεν θα πάμε να αναμετρηθούμε εκεί που θέλει αυτός, αλλά θα επιμένουμε στο Διεθνές Δίκαιο. Ήταν δόγμα που ακολούθησε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής από το '74 και μετά, ήταν δόγμα που ακολούθησε ο Ανδρέας Παπανδρέου και πολλοί άλλοι Πρωθυπουργοί.

Τελευταία φράση: Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύετε σε αυτά τα οποία λέτε, τότε γιατί αλήθεια το «παρών» στην ονομαστική ψηφοφορία; Εις ό,τι αφορά εμάς, δεν το φοβόμαστε βεβαίως, διότι εμείς θα ψηφίσουμε όπως υποστηρίζαμε και ο Πρωθυπουργός μας και Υπουργός Εξωτερικών και όλοι οι Βουλευτές, που μίλησαν και είναι παρόντες ή και αυτοί που θα έρθουν αύριο για την ονομαστική ψηφοφορία. Μήπως, όμως, έχει να κάνει με εκείνη την ομάδα Βουλευτών του δικού σας κόμματος, η οποία από την πρώτη στιγμή πήρε θέση υπέρ της συμφωνίας; Μήπως εν τέλει φοβάστε ότι εσείς για το ότι αν τασώσατε εναντίον αυτής της συμφωνίας, τότε θα είχατε πολλούς από τους δικούς σας Βουλευτές να έρχονται προς το κυβερνητικό στρατόπεδο ή να έρχονται -θα το πω διαφορετικά- στο εθνικό -με την έννοια, δηλαδή, ότι αυτό είναι το εθνικό συμφέρον- στρατόπεδο, για να ψηφίσουν υπέρ αυτής της συμφωνίας;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ρουσόπουλο.

Καλώ στο Βήμα το Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Ιωάννη Μουζάλα. Έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν μπω στο θέμα, να συγχάρω και εγώ το Λιμενικό για τη μεγάλη επιχείρηση διάσωσης, που έκανε στη Χάλη. Η κυβέρνησή μας γνωρίζει τις δυνατότητες του Λιμενικού. Τετρακόσιες χιλιάδες διασώσεις έκανε. Επομένως αυτό το αυτονόητο που έκανε δεν παύει να είναι ηρωισμός, αλλά οφείλει κανείς κάθε φορά να τους συγχαίρει. Αυτό δεν αναιρεί το ότι κάνετε push back, ότι κάποιες ομάδες φαίνεται εμπλέκονται εκεί κάποιοι από το Λιμενικό- κάνουν push back, τα οποία δεν τα καταγγέλλουν οι ΜΚΟ. Τα καταγγέλλει η Υπουργός της Δανίας, τα καταγγέλλει η Γερμανία, τα καταγγέλλει ο Πρόεδρος της FRONTEX. Θα έχουμε, φοβόμαστε, καινούργιο Φαρμακονήσι και τότε θα πρέπει να σταθείτε και εσείς με μια αίσθηση ευθύνης απέναντι σε αυτό.

Το δεύτερο που θέλω να θέσω είναι να σας πω ότι είμαστε πάρα πολύ χαρούμενοι που η Νέα Δημοκρατία από τη φάση που ιστορικά θεωρούσε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνοντας τα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο και σε ένα κομμάτι της Κρήτης, θα δίχαζε τον ελληνικό λαό με πύρινες ομιλίες και από τον κ. Κουμουτσάκο και από άλλους Βουλευτές, σήμερα το προτείνει. Και δεν μπορεί παρά να είμαστε χαρούμενοι για αυτό το πράγμα. Διότι το να βρει κανείς μία σωστή θέση και να την αποδεχθεί, αποδεχόμενος τη λάθος τοποθέτησή του, κατά την άποψή μου για ταπεινούς λόγους τότε, αλλά αυτή τη στιγμή δεν παύει να είναι σοβαρό και σημαντικό ζήτημα. Δεν είναι μονάχα, ξέρετε, πριν από έναν χρόνο. Την Κυριακή στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, του οποίου την επιστημονική επάρκεια εκτιμώ ιδιαίτερα και έχω συνεργαστεί μαζί του και έχω αναγνωρίσει στη Βουλή ότι με βοήθησε σε πράγματα με τις θέσεις και τις απόψεις του, εξηγούσε

για ποιον λόγο δεν πρέπει να γίνουν τα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο, για ποιο λόγο αυτό θα δημιουργούσε προβλήματα στις δύο θάλασσες, διαφορετικά στο Αιγαίο ή στιδήποτε. Παρ' όλα αυτά, χαιρετιζόμαστε.

Τέλος, θα αναφέρω -γιατί μετά θα αναφερθώ σε μελανά σημεία των συμφωνιών- ότι αναμφισβήτητα -και το δήλωσαν οι αγορητές μας- η διεμβόλιση τουρκολιβυκού μνημονίου από τη συμφωνία με την Αίγυπτο είναι ένα πολύ σημαντικό και θετικό στοιχείο. Δεν ακυρώνει τη συμφωνία, με αυτόν τον βερμπαλισμό που πολύ συχνά εκφράζεστε για να πείσετε για κάτι που δεν ισχύει, αλλά σαφέστατα τη διεμβολίζει.

Θα ήθελα να θέσω το εξής ερώτημα προς τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και προς τους συναδέλφους του Κινήματος Αλλαγής: Με τους όρους που έγινε η συμφωνία της Αιγύπτου, με αυτούς τους όρους θα πάμε στη διαπραγμάτευση με τους Τούρκους; Αυτό είναι ένα ερώτημα που πρέπει να το ξεκαθαρίσετε. Δηλαδή, η θέση η εθνική -όχι για εμάς, αλλά η εθνική, που και εμείς πηγαίναμε με αυτή μέχρι να δούμε τι θα γίνει- για την πλήρη επήρεια των νησιών χάνεται; Η μέση γραμμή που ήταν η εθνική θέση, ήταν η θέση με την οποία φανατιζόσασταν, με την οποία δημιουργούσατε καινούργιες Σαλαμίνες, καινούργιες ναυμαχίες, καινούργια πατριωτικά ένστικτα και αισθήματα, ισχύει ή πάμε με την αναλογικότητα; Ή κάνουμε και λίγο το ένα και λίγο το άλλο; Αυτά είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν.

Εμείς τα έχουμε απαντήσει. Και όποτε τα απαντήσαμε, μας κατηγορήσατε για έλλειψη πατριωτισμού, για υποχωρητικότητα. Αυτά τα αίσχη τα οποία έκανε η παράταξή σας για το μακεδονικό και για την συμφωνία με τη Βόρεια Μακεδονία. Εν πάση περιπτώσει, όμως, πρέπει να μας πείτε. Τι;

Θέλω, επίσης, να σας πω ότι στην οποιαδήποτε συζήτηση με την Τουρκία για τις θαλάσσιες ζώνες που εμείς είμαστε υπέρ και καλλιεργούσαμε αυτό το ζήτημα, δηλαδή να μην κοπούν οι επαφές με την Τουρκία και μας κατηγορούσατε πάλι, για ενδοτικούς μας κατηγορούσατε, δεν υπήρξε αντιπατριωτικός χαρακτηρισμός που να μην μας τον προσδώσετε -εμείς δεν σας προσδίδουμε τέτοια-, αλλά πείτε μας τι ακριβώς κάνετε;

Λέω λοιπόν ότι πάλι δικά σας στελέχη έλεγαν πρόσφατα ότι πρέπει να κλείσουν οι κόλποι και πρέπει να χαραχθούν οι γραμμές. Θα κλείσουν οι κόλποι; Θα χαραχθούν οι γραμμές; Θα πάμε στη συζήτηση με την Τουρκία χωρίς να έχουμε κλείσει τους κόλπους; Διότι αν δεν κλείσουμε τους κόλπους, δεν θα χαραχτεί η μέση γραμμή. Θα πάμε στην Τουρκία μονάχα για την ΑΟΖ, μονάχα για την υφαλοκρηπίδα; Γιατί αυτόματα θα προκύψει ζήτημα κυριαρχίας νησιών, τα οποία καθορίζουν την ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα και που η Τουρκία αρνείται την ελληνική κυριαρχία.

Επομένως, είναι ένα πολύ σύνθετο ζήτημα. Είναι καλύτερα για λόγους εθνικής ενότητας -και το εννοώ αυτό- να είναι ξεκαθαρισμένες οι πολιτικές για να δούμε, πού θα συμφωνήσουμε και πού θα διαφωνήσουμε.

Υπάρχει μια αμηχανία στη Νέα Δημοκρατία. Πίσω από τον ενθουσιασμό, πίσω από τον σαρκασμό, πίσω από το λεπτό χιούμορ του κ. Ρουσόπουλου, πίσω από το τι ευλογημένοι είστε που έχετε Πρωθυπουργό τον κ. Μητσοτάκη υπάρχει μια αμηχανία. Και την αμηχανία αυτή πάτε να την προσάψετε σε εμάς. Ετεροκαθορίζετε.

Ο κ. Τσαβούσογλου ήταν το επιχειρήμά σας για να επιτεθείτε στον ΣΥΡΙΖΑ ότι δημιουργεί κινδύνους για τη χώρα, επειδή λέει ότι η συμφωνία που υπογράψατε έχει αυτά τα αδύναμα σημεία που εσείς υπογράψατε και που οι Τούρκοι τα ξέρουν, τα οποία θα υποσκάψουν μελλοντικές συζητήσεις με την Τουρκία. Κι αυτό είναι κάτι που πρέπει να το δούμε εάν μπορούμε όλοι μαζί. Αν δεν γίνεται, θα το δούμε χώρια. Δεν μπορούμε όμως να κλείσουμε τα μάτια μας σε αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχετε στρατηγική. Αυτό δημιουργεί αμηχανία.

Βγήκατε και γράψατε άρθρα. Οι εφημερίδες του κ. Πέτσα κατηγορήσαν τον ΣΥΡΙΖΑ ότι δίνει επιχειρήματα στον κ. Τσαβούσογλου, ο οποίος μετά είπε ότι η συμφωνία που υπογράψατε με την Αίγυπτο μας δίνει πάρα πολύ σοβαρά επιχειρήματα για να μετρήσουμε τα πετύχουμε τις διεκδικήσεις μας. Ο κ. Τσαβούσογλου

το είπε. Δεν βγήκαμε εμείς να το πούμε αυτό. Εσείς προσπαθείτε να ετεροκαθορισθείτε.

Τελειώνω, γιατί ο χρόνος πέρασε. Συγχωρέστε με.

Δεν υπάρχει στρατηγική. Υπάρχουν ευφυολογήματα. Υπάρχουν κομψοί τρόποι για να εκφράσει κανείς την έλλειψη στρατηγικής. Αυτό που χρειαζόμαστε όμως είναι μία στρατηγική, ώστε να δούμε πού συμφωνούμε και πού δεν συμφωνούμε, με καθαρά χαρτιά και όχι με υποκρισίες. Πέρυσι τα δώδεκα μίλια διχάζουν και καταστρέφουν την Ελλάδα στο Ιόνιο και φέτος είναι μία νίκη και κάνατε την Ελλάδα μεγαλύτερη και όλα αυτά; Οι Έλληνες έχουν μνήμη, μυαλό και σκέψη.

Υπάρχουν πολύ σοβαρά ζητήματα. Το «παρών» δεν είναι ένα κόλπο. Ξέρετε, ο κ. Ρουσόπουλος - κύριε Ρουσόπουλε, απευθύνομαι σε εσάς, επειδή πραγματικά ο λόγος σας είχε κομψότητα, ανεξάρτητα του αν διαφωνούμε, επομένως δεν θέλω να μιλήσετε επί προσωπικού επειδή λέω το όνομά σας - με έπεισε ότι φθηνά τη γλιτώσαμε στον ΣΥΡΙΖΑ και δεν διασπαστήκαμε, επειδή φέρατε εσείς μια κακή συμφωνία. Η αμχανία είναι δική σας. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «παρών». Το «παρών» είναι μια μαχητική θέση, η οποία συμβαδίζει με τη θέση που έχουμε, δηλαδή ότι η συμφωνία έχει ένα πολύ σημαντικό κομμάτι, τη διεμβόλιση του τουρκολιβικού συμφώνου, αλλά όλα της τα άλλα δημιουργούν πρόβλημα.

Το «παρών» λοιπόν, είναι μία μαχητική θέση. Δεν είναι ένα «βάζω το κεφάλι μου στην άμμο». Το «παρών» είναι μία θέση που λέει ότι είμαστε εδώ. Είναι μια υπεύθυνη πατριωτική θέση. Αναγνωρίζουμε τον αντίπαλο στο εξωτερικό και δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε ζητήματα, όπως αυτά που δημιουργήσατε εσείς με τους ντυμένους Ρωμαίους μονομάχους που νόμιζαν ότι έτσι ντύνονταν και οι Μακεδόνες που έτρεχαν στη Θεσσαλονίκη πάνω στα άλογα.

Επίσης όμως αναγνωρίζουμε επικινδυνότητα στην πολιτική που ακολουθείτε. Με το «παρών» σας λέμε ότι είμαστε εδώ και σας παρακολουθούμε. Θα σταθούμε απέναντί.

Το «παρών» λοιπόν του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα μαχητικό «παρών». Ζητάει μία ενεργητική στάση. Είναι μία συνεχή υπενθύμιση και πίεση.

Ξέρετε ο Κάπλαν, ένας Αμερικανός δημοσιογράφος, γεωγράφος, ιστορικός έχει διατυπώσει την άποψη - σύγχρονος είναι - ότι η γεωγραφία αποτελεί μοίρα. Για να πάψει η γεωγραφία να αποτελεί μοίρα πρέπει να ασκηθεί πολιτική. Η πολιτική που ασκείται αυτή τη στιγμή δεν αλλάζει τη μοίρα που έχει δημιουργήσει η γεωγραφία. Και εκεί είναι που θα πρέπει, στον βαθμό που μπορεί να γίνει, να συντονιστούν τα κόμματα ή να διαφωνήσουν ριζικά. Γιατί δεν μπορεί να είναι η μοίρα του λαού μας η συνεχής έλλειψη διαπραγματεύσεως, οι συνεχείς πατριωτικές κορώνες, η έλλειψη καταστάσεων και μέσα από κάποιο καινούργιο θερμό επεισόδιο υποχωρήσεις.

Το «παρών» μας λέει ότι πρέπει το Διεθνές Δίκαιο να πάψει να αξιοποιείται μονάχα αμυντικά απέναντι σε ξένες διεκδικήσεις και να χρησιμοποιηθεί από τη χώρα μας για τις διεκδικήσεις της, όσον αφορά το διεθνές δίκαιο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο κ. Μακάριος Λαζαρίδης από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξωτερική πολιτική, μάθημα πρώτο: Η μεγαλύτερη τέχνη στον πόλεμο είναι να υποτάξεις στον εχθρό σου χωρίς μάχη. Αυτό το αναφέρει ο περσικός Κινέζος στρατηγός και συγγραφέας Σουν Τσου.

Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο βρισκόμαστε σήμερα εδώ. Σήμερα, επισφραγίζουμε μια διπλή και emphatic νίκη της χώρας μας. Νομιμοποιούμε και επιβραβεύουμε την επιλογή της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη στην επίμονη επένδυση στη διπλωματία, μια επιλογή στρατηγικής με σαφή προσανατολισμό, από αποτέλεσμα που δίνει μια πειστική απάντηση στην ολομέτωπη και κλιμακούμενη τουρκική προκλητικότητα, μια επιλογή που αποπνέει τη στιβαρότητα, την ψυχραιμία, την αποφασιστικότητα και την ετοιμότητα της χώρας μας στη διαχείριση της εξωτερικής της πολιτικής.

Σήμερα, κυρώνουμε με εθνική υπερηφάνεια τις δύο ιστορικές

συμφωνίες αναφορικά με την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών με την Ιταλία και την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης με την Αίγυπτο.

Τι πετυχαίνει η χώρα μας με αυτές τις συμφωνίες; Πετυχαίνει να αλλάξει πλήρως και υπέρ της τα δεδομένα στο πεδίο των ελ-ληνοτουρκικών, αλλά και στη νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Με την Ιταλία, το δικαίωμα επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα ναυτικά μίλια που προβλέπεται από τη συμφωνία γίνεται απτή πολιτική που μεγαλώνει την Ελλάδα, σύμφωνα με την ιστορικής σημασίας απόφαση του Πρωθυπουργού της Ελλάδας Κυριάκου Μητσοτάκη. Επιπλέον, η Ελλάδα αποκτά επιτέλους ένα νομικό κείμενο, στο οποίο αναγνωρίζεται με τις εγγυήσεις του Διεθνούς Δικαίου ότι τα νησιά διαθέτουν πλήρη επήρεια σε υφαλοκρηπίδα και θαλάσσιες ζώνες.

Η ιστορική συμφωνία με την Αίγυπτο διασφαλίζει τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα, όπως ορίζονται από το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας μεταξύ 26^{ου} και 28^{ου} μισημβριού. Για να είμαι ακριβής, κύριε Υπουργέ 27.59. Ακυρώνει de facto και de jure την ούτως ή άλλως παράνομη συμφωνία Σάρατζ- Τουρκίας για το κρίσιμο γεωγραφικό κομμάτι που μας ενδιαφέρει. Ενισχύει την προοπτική της ενεργειακής διασύνδεσης της νοτιοανατολικής Μεσογείου μεταξύ Κύπρου, Ισραήλ, Αιγύπτου και Ελλάδας.

Συνολικά, πρόκειται για συμφωνίες μεταξύ χωρών που δεν αμφισβητούν η μία τα δικαιώματα της άλλης, δεν εκβιάζουν, δεν απειλούν και συνεπώς δείχνουν τον ορθό τρόπο προσέγγισης μεταξύ κρατών.

Οι δύο συμφωνίες πέρα από εθνική επιτυχία σηματοδοτούν και το τέλος μιας εποχής διστακτικότητας στην εξωτερική μας πολιτική.

Και με την ενεργή διπλωματική επένδυση η χώρα μας κατοχυρώνει τα κυριαρχικά της δικαιώματα μέσα από την καλλιέργεια πολυμερών συμμαχιών. Αποτελούν ένα ισχυρό και συμπαγές ανάχωμα στον τουρκικό αναθεωρητισμό μέσα από τη δημιουργία ενός ισχυρού δικαίου κεκτημένου.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έρθω στο μάθημα εξωτερικής πολιτικής «νούμερο 2». Η ουσιαστική ειδοποιός διαφορά της εξωτερικής πολιτικής Μητσοτάκη από αυτή του παρελθόντος που υλοποιεί η ηγεσία του Υπουργείου Εξωτερικών υπό τον κ. Δένδια είναι ότι παύει να τρέχει πίσω από τις εξελίξεις. Τις δημιουργεί πλέον. Είναι, επίσης, το γεγονός ότι η εξωτερική πολιτική γίνεται πεδίο ανάδειξης των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας. Αποτελεί αφορμή τόνωσης της εθνικής ομοψυχίας και ενίσχυσης της εθνικής υπερηφάνειας. Για εμάς όλο αυτό αποτελεί τον απόλυτο τρόπο εμπέδωσης του υγιούς πατριωτισμού.

Σε όλο αυτό υπάρχει ένας αστερίσκος και αυτός δεν είναι άλλος από τις ακατανόητες αντιδράσεις από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κυρίως. Μια φιλική συμβουλή: Σκεφτείτε δύο φορές όταν έχουμε να κάνουμε με εθνικά θέματα. Έχετε βεβαρημένο παρελθόν. Μην σας παρασύρει ο πολιτικός σας τυχοδιωκτισμός. Στην αγωνία σας να αποκτήσετε αντιπολιτευτικό λόγο ύπαρξης και να κρατήσετε εσωκομματικές ισορροπίες, αποδομείτε την εθνική μας προσπάθεια. Απομεινώνετε τις εθνικές μας επιτυχίες. Προσφέρετε άλλοθι στα τουρκικά επιχειρήματα.

Έχω μαζί μου το πρωτοσέλιδο της «YENI SAFAK». Σας το διαβάζω και το μεταφράζω πριν το καταθέσω στα Πρακτικά. Λέει: «Πρώην Πρωθυπουργός της Ελλάδας, Τσίπρας: με τη συμφωνία με την Αίγυπτο δώσαμε στην Τουρκία αυτό που ήθελε».

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μακάριος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής) Έχουμε δηλαδή τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη να μεγαλώνει την Ελλάδα και τον αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ, τον πρώην Πρωθυπουργό τον κ. Τσίπρα να δίνει επιχειρήματα στον Ερντογάν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ντροπή σας! Ντροπή σας!

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Μην ανησυχείτε όμως, γνωρίζουμε καλά τι επιδιώκουν να κάνουν με αυτό οι Τούρκοι. Εμείς δεν παρασυρόμαστε. Δεν τους αφήνουμε να δημιουργήσουν εθνικό ρήγμα. Αυτό το ρήγμα υπήρχε και συνεχίζει να υπάρχει μόνο στις

τάξεις. Είχατε διγλωσσία ως κυβέρνηση: άλλη η γραμμή Κοτζιά, άλλη η γραμμή Καμμένου. Έχετε διγλωσσία ή θα έλεγα και τριγλωσσία καλύτερα και ως αντιπολίτευση. Άλλη γραμμή έχουν οι πενήντα τρεις του Τσακαλώτου, άλλη γραμμή ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών Κοτζιάς, άλλη γραμμή ο αρχηγός σας. Επικίνδυνοι ως κυβέρνηση, επικίνδυνοι και ως αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, σταματήστε να διακατέχετε από διπολισμό και δεν εννοώ τον όρο των διεθνών σχέσεων, αλλά της ψυχολογίας. Και επιτρέψτε μου να ρωτήσω: Με τι ακριβώς έχετε πρόβλημα, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης; Με το γεγονός ότι η Ελλάδα επιδεικνύει τις επιτυχίες τη μία μετά την άλλη; Με το γεγονός ότι η χώρα μας έχει ισχυροποιήσει τη θέση της ως περιφερειακή δύναμη; Με το γεγονός ότι δεν έχουμε επιτρέψει στην Τουρκία να γεμίσει το κενό ισχύος στην υπό διαμόρφωση Ανατολική Μεσόγειο; Με το γεγονός ότι πλέον οι εταίροι μας μάς θεωρούν αξιόπιστο συνομιλητή; Με το γεγονός ότι έχουμε πετύχει εκεί που αποτύχατε παταγωδώς; Με τι από όλα αυτά; Ρητορικό το ερώτημα.

Αυτό που μας αφορά ως Κυβέρνηση είναι ότι εμείς θα συνεχίσουμε απαρέγκλιτα στη γραμμή της επένδυσης στην εθνική ενότητα, όχι της επένδυσης στον διχασμό. Θα συνεχίσουμε στην επίμονη εξασφάλιση διπλωματικών συμμαχιών στο εξωτερικό και στην καλλιέργεια υγιούς πατριωτισμού στο εσωτερικό, μακριά από πολεμοκάπηλες κορώνες. Θα συνεχίσουμε με την ίδια αποφασιστικότητα, την ίδια εγρήγορση και την ίδια ωριμότητα στις επόμενες κινήσεις μας. Θα συνεχίσουμε να μην επιτρέπουμε σε κανέναν να ανοίγει ρήγμα στη συναντίληψη των εθνικών μας συμφερόντων. Θα συνεχίσουμε να λειτουργούμε και να σκεφτόμαστε με εθνικές παρωπίδες.

Και με αυτές τις επιλογές μας, θα συνεχίσουμε να κάνουμε υπερήφανους κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα. Ελπίζω και εσείς στην Αντιπολίτευση να αποφασίσετε να ακολουθήσετε χωρίς αστερίσκους αυτήν την επιλογή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Η κ. Ξενογιαννακοπούλου ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Πιστεύω ότι η τοποθέτηση του κ. Λαζαρίδη δείχνει πώς αντιλαμβάνονται την έκκληση του Υπουργού που ήταν καλοπροαίρετη και του Πρωθυπουργού περί εθνικής ενότητας και ομοψυχίας. Θεωρώ ότι είναι θλιβερό αυτή τη στιγμή και απαράδεκτο να ακούγονται τέτοια λόγια. Να προσπαθεί, δηλαδή, ο κ. Λαζαρίδης να πάρει το πρωτοσέλιδο του τουρκικού Τύπου και να έρθει εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο να κατηγορήσει τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Πολύ περισσότερο δεν μπορείτε να μας κουνάτε το δάχτυλο και να βάζετε και για βεβαρημένο παρελθόν, εσείς που σε αυτή την Αίθουσα πριν από δύο χρόνια μιλούσαμε για μειοδότες και διχάζατε τον ελληνικό λαό.

Συνεπώς, πιστεύω ότι η τοποθέτηση είναι προσωπική. Την αποδοκιμάζουμε και δεν θέλουμε να πιστεύουμε ότι εκφράζει πολύ περισσότερο την Κυβέρνηση και τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα δώσω τώρα τον λόγο στην Βουλευτή του ΚΚΕ την κ. Μαρία Κομνηνάκη για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ποιον αφορούν οι θριαμβολογίες της Κυβέρνησης για τις δήθεν ιστορικές σημασίες συμφωνίες για την οριοθέτηση θαλασσίων ζωνών με την Ιταλία και την μερική οριοθέτηση ΑΟΖ με την Αίγυπτο; Δικαιολογούν τον υπερφίαλο εφησυχασμό που επιχείρησε να δημιουργήσει η Κυβέρνηση, τον οποίο βέβαια με τη στάση τους ποντάρουν τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο και το Κίνημα Αλλαγής ότι δήθεν αυτού του είδους οι συμφωνίες ενισχύουν τη θέση της Ελλάδας έναντι των διεκδικήσεων της τουρκικής αστικής τάξης; Δικαιολογούν το μύθο της δήθεν απομονωμένης από τους ευρωπαίους συμμάχους Τουρκίας;

Αυτό που σίγουρα επιβεβαιώνεται είναι ότι και οι δύο συμφωνίες δεν υπηρετούν τα λαϊκά συμφέροντα. Αυτό είναι το στίγμα τους. Η ίδια η πραγματικότητα έρχεται αμειλικτη να γκρεμίσει

τον εφησυχασμό που διαχρονικά καλλιεργούν οι κυβερνήσεις και οι σημερινές, όσο και όλες οι προηγούμενες, για τη δήθεν προστασία που παρέχει στη χώρα μας η συμμετοχή μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και τα παζάρια.

Αντίθετα με την πρωτοβουλία αυτών των Αμερικανο-νατοϊκών και Ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστών, προωθείται η λύση της συνεκμετάλλευσης των θαλασσίων ζωνών στο Αιγαίο και την ανατολική Μεσόγειο, προκειμένου να ξεκλειδώσει η εκμετάλλευση του ενεργειακού πλούτου της περιοχής από τους μεγάλους οικονομικούς ομίλους της Γαλλίας, της Βρετανίας, των ΗΠΑ και άλλων. Θα είναι συνεκμετάλλευση, δηλαδή, ενεργειακών κολοσσών, για να ακριβολογούμε και όχι μεταξύ χωρών.

Αυτές οι δυνάμεις παζαρεύουν τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα και παίζουν τον ρόλο του προξενιτή προκειμένου να τραβήξουν την Τουρκία από την αγκαλιά της Ρωσίας και να διατηρηθεί ενεργή η νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, λοιπόν, οι συμφωνίες που υπογράψαμε με την Ιταλία και την Αίγυπτο όχι μόνο δεν δικαιολογούνται γιατί τάχα ενισχύουν τη διαπραγματευτική θέση της χώρας, αντίθετα ανοίγουν ένα γαϊτανάκι οδυνηρών συμβιβασμών χωρίς αρχές, πριμοδοτώντας με τον τρόπο αυτό τις τουρκικές διεκδικήσεις στη βάση δεδικασμένων που δημιουργούν.

Η συμφωνία με την Ιταλία άνοιξε τον δρόμο σε μια σειρά ζητήματα που θέτουν συνολικά υπό αμφισβήτηση κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας. Για παράδειγμα τέτοια είναι και η συμφωνία για την εκχώρηση ή αναγνώριση, αν το θέλετε, του δικαιώματος της αλιείας στα ιταλικά αλιευτικά σκάφη στην περιοχή από τα έξι ως τα δώδεκα ναυτικά μίλια, στα οποία η Ελλάδα αποφάσισε να κάνει χρήση του δικαιώματος για να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη. Μια τέτοια συμφωνία, εκτός από επιζήμια για τους ψαράδες που δραστηριοποιούνται στο Ιόνιο, έχει ανάλογη αντανάκλαση και στη μεριά του Αιγαίου, όταν ήδη αλωνίζουν τουρκικά αλιευτικά εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, θα ισχύσει και σε αυτή την περίπτωση η αιτιολογία που επικαλεστήκατε ότι δηλαδή ήδη τα τουρκικά αλιευτικά προχωράνε σε μια τέτοια ανεξέλεγκτη δραστηριότητα, οπότε θα πρέπει να θεωρήσουμε ως επιτυχία μια ανάλογη εκχώρηση δικαιωμάτων προς αυτή τη μεριά.

Οι κυβερνητικές μεγαλοστομίες δεν μπορούν να κρύψουν το γεγονός ότι πίσω από τις συμφωνίες αυτές κρύβονται μελετημένοι συμβιβασμοί που υπηρετούν τον κεντρικότερο συμβιβασμό με την Τουρκία και ένα από τα συστατικά στοιχεία αυτού του συμβιβασμού που θα ευνοήσει τη λογική της συνεκμετάλλευσης είναι η μηδενική ή μειωμένη σε ορισμένα νησιά επήρεια, κατά τις πάγιες τουρκικές επιδιώξεις, σε πλήρη αντίθεση με το άρθρο 121 της Διεθνούς Σύμβασης του Δικαίου της Θάλασσας.

Σ' αυτή την παραδοχή, λοιπόν, οδηγεί και η πρόβλεψη για μειωμένη επήρεια στις Στροφάλδες και στα Διαπόντια νησιά, μάλιστα σε μια περιοχή καθοριστική για την αντίστοιχη οριοθέτηση με την Αλβανία, όπως, βέβαια, προβλέπεται και στη συμφωνία με την Αίγυπτο, μειωμένη επήρεια για την Κρήτη και μηδενική για τα νησιά νότια αυτής.

Παράλληλα, η μερική οριοθέτηση της ΑΟΖ που πετάει έξω το Καστελόριζο και τη μισή Ρόδο, μια περιοχή, δηλαδή, που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των τουρκικών διεκδικήσεων, στρώνει το έδαφος για τη μετατροπή της περιοχής σε πεδίο γενικότερου παζαριού και «γκριζαρίσματος».

Ακόμα πιο επικίνδυνο είναι το γεγονός ότι οι διάφοροι καλοθελητές δικαιολογούν μια τέτοια εξαίρεση λόγω της μικρής απόστασης του Καστελόριζου από την Τουρκία.

Αλήθεια, πού σταματάει το μέτρημα της απόστασης που επιτρέπει τέτοιου είδους εξαιρέσεις; Μπορεί, αλήθεια, η γεωγραφική θέση του νησιού να δικαιολογήσει μειωμένα δικαιώματα σε σχέση με την υπόλοιπη ελληνική επικράτεια; Έχετε αναλογιστεί τι απόσταση έχουν από τις τουρκικές ακτές η Σάμος, η Χίος, η Λέσβος;

Μια τέτοια συζήτηση όχι μόνο αναιρεί τα ίδια τα θεμέλια του Δικαίου της Θάλασσας, αλλά πάει ακόμα πιο μακριά. Βάζει στο στόχαστρο συνολικά τα ζητήματα των συνόρων, δυναμιτίζοντας τις διεθνείς συνθήκες που τα καθόρισαν.

Μια τέτοια παραδοχή μειωμένης επήρειας των νησιών δεν

εξαιρεί από το κάδρο των διαπραγματεύσεων τα νησιά του βορείου Αιγαίου, που μπορεί, βέβαια, αυτή τη στιγμή να μη συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον της συζήτησης, αλλά υπάρχει, δυστυχώς, πικρή εμπειρία για το πώς τέτοιου είδους συμβιβασμοί αξιοποιούνται ως το υπόβαθρο, ως η νομιμοποίηση για τις επόμενες διεκδικήσεις.

Οι κάτοικοι των νησιών του βορείου Αιγαίου, ο ελληνικός λαός συνολικά, δεν πρέπει να εναποθέτει τις προσδοκίες του στα παζάρια των αστικών τάξεων από τα οποία μόνιμα χαμένοι βγαίνουν οι λαοί, πολύ περισσότερο όταν τα παζάρια αυτά εξελίσσονται στο έδαφος των γενικότερων ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών για το ποιο όμιλος θα επικρατήσει στη μοιρασιά.

Τέτοιου είδους ρυθμίσεις δεν λύνουν τα προβλήματα των τουρκικών αμφισβητήσεων για τα σύνορα ή την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών. Αντίθετα, αποτελούν τη μαγιά για τον νέο γύρο παζαριών και αντιθέσεων και, τελικά, δημιουργούν το έδαφος για νέες συγκρούσεις.

Το ΚΚΕ υποστηρίζει τη μη αλλαγή συνόρων και των συνθηκών που τα καθορίζουν. Εγγύηση για αυτό μπορεί να αποτελέσει μόνο η συλλογική πάλη για την απεμπλοκή της χώρας μας από τα επικίνδυνα σχέδια στην περιοχή, η πάλη για την αποδέσμευση από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς που τροφοδοτούν τους ανταγωνισμούς μεταξύ των δύο χωρών. Αυτό είναι το κοινό συμφέρον τόσο του ελληνικού όσο και του τουρκικού λαού. Οι κάτοικοι των νησιών έχουν εξάλλου πλούσια πείρα από τα οφέλη της κοινής δράσης των δύο λαών στο πλαίσιο του αντιιμπεριαλιστικού φιλεργνητικού κινήματος.

Τα ζητήματα, λοιπόν, που συνδέονται με τα κυριαρχικά δικαιώματα, τον παραγωγικό πλούτο της κάθε χώρας δεν μπορούν να λυθούν όσο παραμένουν μπλεγμένα στο κουβάρι των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Οι ανάγκες των λαών της περιοχής, η αμοιβαία επωφελής συνεργασία των χωρών μπορούν τότε μόνο να διασφαλιστούν όταν επιτευχθεί η αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, όπως και από κάθε άλλη ιμπεριαλιστική ένωση με τους λαούς νοικοκυρήδες στον τόπο τους να αξιοποιούν προς όφελός τους τις πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες της χώρας τους και όχι να τις χαρίζουν στα ντόπια και ξένα αρπακτικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κλείνουμε τον κατάλογο των ομιλητών με τον συνάδελφο Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Δημήτρη Καιριδή.

Ορίστε, κύριε Καιριδή, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πόσο επωφελής είναι για το εθνικό συμφέρον οι δύο υπό ψήφιση συμφωνίες καθίσταται ξεκάθαρο και αποδεικνύεται περίτρανα από τη λυσσαλέα αντίδραση της Τουρκίας ιδίως σε ό,τι αφορά τη συμφωνία με την Αίγυπτο. Άλλωστε, για τον λόγο αυτόν και οι δύο συμφωνίες συγκεντρώνουν την έγκριση της μεγάλης πλειοψηφίας της Βουλής, πολύ πέραν της κυβερνητικής.

Τα πράγματα θα ήταν ακόμα καλύτερα, αν και ο ΣΥΡΙΖΑ παρέμενε συνεπής σε ό,τι εκείνος διαπραγματεύονταν και σε ό,τι ο Αλέξης Τσίπρας είχε πει υπέρ της συμφωνίας μερικής οριοθέτησης με την Αίγυπτο στις 10 Ιουνίου και απέφευγε τη σύγχυση, θα έλεγα αν μου επιτρέπτε και την αυτουπονόμηση που προκαλεί το «παρών».

Είναι προφανές ότι το «παρών» δεν συνιστά εθνική στρατηγική, αλλά άσκηση μικροκομματικής ισορροπίας. Γι' αυτό και κάθε επιχείρημα του κ. Τσίπρα, πέραν των υπολοίπων προβλημάτων τους, εξαρχής αυτοακυρώνεται από το «παρών».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια διεθνής συμφωνία κρίνεται πολιτικά και από τα πολιτικά της συμφραζόμενα. Ας συμφωνήσουμε ότι η καθυστέρηση στην υπογραφή της συμφωνίας με την Ιταλία, μιας χώρας με την οποία έχουμε εξαιρετικές σχέσεις και συμμετέχουμε από κοινού στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ, μόνο ως αδυναμία του πολιτικού μας συστήματος μπορεί να εκληφθεί. Η αδυναμία μας αυτή είχε να κάνει με τον φόβο του πολιτικού κόστους, αλλά και την παρανόηση από πολλούς του πώς λειτουργεί το διεθνές σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Διεθνές Δίκαιο επιβάλλει την

ανάγκη διαπραγμάτευσης με τις γειτονικές χώρες για την οριοθέτηση ΑΟΖ. Χωρίς διαπραγμάτευση δεν υπάρχει οριοθέτηση ΑΟΖ. Αυτό σημαίνει διαπραγμάτευση με τρίτους που έχουν δική τους κυρίαρχη βούληση. Με άλλα λόγια, το ίδιο το Διεθνές Δίκαιο προβλέπει ένα λελογισμένο δούναι και λαβείν και, βέβαια, σε περίπτωση αποτυχίας τη διεθνή διαιτησία. Όποιος αρνείται αυτή τη βασική αλήθεια αρνείται την οριοθέτηση, δηλαδή την κατοχύρωση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και κοροϊδεύει. Στην καλύτερη περίπτωση αυταπατάται, στη χειρότερη εξαπατά συνειδητά την κοινή γνώμη.

Με λίγα λόγια, η επιλογή δεν είναι μεταξύ της υπό συζήτηση συμφωνίας, των υπό συζήτηση συμφωνιών και κάποιων καλύτερων, αλλά μεταξύ αυτών και της μη συμφωνίας που σημαίνει και μη κατοχύρωση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Η συμφωνία με την Ιταλία δεν κλείνει απλώς μια αδικαιολόγητη εκκρεμότητα, αλλά σηματοδοτεί την αλλαγή σελίδας στην εξωτερική μας πολιτική. Ας το καταλάβουν όλοι και ιδίως η Άγκυρα που δείχνει να έχει αιφνιδιαστεί ότι έχουμε μια νέα Ελλάδα που με αυτοπεποίθηση και ψυχραιμία αναλαμβάνει πρωτοβουλίες και υπερασπίζεται δυναμικά, όχι μόνο ρητορικά, το εθνικό συμφέρον υπογράφοντας συμφωνίες και συμμαχίες.

Σε αυτό εντάσσεται και η σημερινή βαρυσήμαντη εξαγγελία του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη για την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο, επέκταση που, βεβαίως, ξεκινάει από το Ιόνιο, αλλά διατηρούμε πλήρως το δικαίωμα να επεκτείνουμε και όπου αλλού και, βέβαια, στο Αιγαίο σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο οπότε εμείς κρίνουμε πρόσφορο.

Ως προς τη συμφωνία με την Αίγυπτο -για να κλείνουμε ολοκληρωμένα και με επάρκεια- οφείλουμε να λάβουμε υπ' όψιν τους κινδύνους που ξεπεράσαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αίγυπτος ήταν πολύ κοντά στο να υπογράψει συμφωνία καθορισμού ΑΟΖ με την Τουρκία το 2013 σε βάρος των δικών μας κυριαρχικών δικαιωμάτων. Ανετράπησαν οι φίλοι και τώρα προστατευόμενοι του Τούρκου Προέδρου Ταγίπ Ερντογάν αδελφοί μουσουλμάνοι από τον στρατηγό αλ-Σίσι και απετράπη την ύστατη ώρα η υπογραφή. Έκτοτε, η Τουρκία προσέφερε πιεστικά γη και ύδωρ στην Αίγυπτο για την υπογραφή και, μάλιστα, τριάντα και πλέον επιπλέον θαλάσσιο χώρο από ό,τι προβλέπει η παρούσα ελληνοαιγυπτιακή συμφωνία. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Αίγυπτος δεν έχει νησιά και, άρα, είχε κάθε λόγο να έρθει κοντά στην τουρκική θέση ότι τα νησιά δεν έχουν ΑΟΖ, προκειμένου να λάβει μεγαλύτερη ΑΟΖ από ότι το Διεθνές Δίκαιο προβλέπει.

Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό ότι η Αίγυπτος με δεδομένη την τουρκική αντιπρόταση συντάσσεται κατά βάση με την ελληνική θέση που είναι και θέση του Διεθνούς Δικαίου.

Με δεδομένη την πολιτική αστάθεια, που μαστίζει συνολικά τον αραβικό κόσμο είναι προφανές ότι είχαμε κάθε συμφέρον να είμαστε εμείς οι επισπεύδοντες μιας συμφωνίας με την Αίγυπτο και μακάρι να είχαμε προλάβει και με τη Λιβύη στο παρελθόν εμείς οι επισπεύδοντες σε αντίθεση με μια άλλη συμφωνία, για την οποία επαίρεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που άλλοι ήταν ή θα έπρεπε να είναι οι επισπεύδοντες.

Εν κατακλείδι, με τις δύο υπό ψήφιση συμφωνίες η Ελλάδα κατοχυρώνει τα κυριαρχικά της δικαιώματα σε έναν θαλάσσιο χώρο έκτασης πάνω από εκατό χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα αυξάνοντας σημαντικά το γεωστρατηγικό της αποτύπωμα. Επιπλέον, αφαιρούμε το μόνιμο τουρκικό επιχείρημα ότι η Ελλάδα δεν έχει υπογράψει συμφωνία με καμμία όμορη χώρα και, άρα, εμείς οι ίδιοι αυτοί τελούμε εν αδίκω.

Η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη διαψεύδει και αυτό το επιχείρημα και αποδεικνύει περίτρανα ότι στην ανατολική Μεσόγειο μπορούμε να επιλύουμε ειρηνικά τις όποιες διαφορές μας στη βάση του Διεθνούς Δικαίου, κάτι που ενοχλεί την Τουρκία σφοδρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου τώρα μια ευρύτερη κρίση για την τουρκική επιθετικότητα και τη δέουσα στρατηγική ανόσχεσής της. Η αξιόπιστη αποτροπή της Τουρκίας είναι κατ' αρχάς δική μας, ελληνική υπόθεση. Πρέπει να βασιστούμε κατ' αρχάς στις δικές μας δυνάμεις και πρέπει να έχουμε δυνάμεις. Κάθε τι που κρατά την οικονομία μας καθηλωμένη δεν

βοηθά. Πρέπει να τελειώνουμε με τις παθογένειες και τον λαϊκισμό που μας ταλαιπώρησε μεταπολιτευτικά και οδήγησε στη χρεοκοπία το 2010 και εκ νέου το 2015.

Η αναβάθμιση των Ενόπλων Δυνάμεών μας δεν μπορεί να αποτελεί μόνο μια ρητορική επίκληση. Για να έχει ουσία, πρέπει συγκεκριμένα όλες οι υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις, που πιστεύουν στην αναγκαιότητά της να καθορίσουν πώς και από πού θα εξοικονομηθούν οι απαραίτητοι πόροι.

Έρχομαι τώρα στον διεθνή συνασπισμό για την ανάσχεση της Τουρκίας, που προσπαθεί να αποσταθεροποιήσει συνολικά την ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή. Ο συνασπισμός ο αντιτουρκικός ισχυροποιείται καθημερινά. Συμπεριλαμβάνει τους περισσότερους Άραβες, το Ισραήλ, την Κύπρο, την Ελλάδα, τη Γαλλία, την Αυστρία και πολλούς άλλους. Το «πρόβλημα Τουρκία» είναι πολύ μεγάλο και αφορά πολλές ακόμα χώρες εκτός από εμάς. Το κρίσιμο είναι να εκμεταλλευτούμε εμείς τον συνασπισμό αυτόν παρά το αντίθετο. Το ιδανικό είναι το «πρόβλημα Τουρκία» να επιλυθεί από όλους όσους το αντιμετωπίζουν και όχι μόνο από εμάς.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και έρχομαι στην Αμερική και την Ευρώπη. Η αντιτουρκική στροφή των Ηνωμένων Πολιτειών ωριμάζει. Όποιος παρακολουθεί τις διεργασίες στο Κογκρέσο το κατανοεί. Το ίδιο και στην Ευρώπη. Με καθυστερήσεις, με παλινωδίες, με προσπάθειες γεφυροποιήσεων, όμως αργά αλλά σταθερά συνειδητοποιείται και στην Ευρώπη ότι η Τουρκία χαράζει μια νέα πορεία και παίρνει δρόμο αντιδυτικό, αντιευρωπαϊκό και κατά βάση ασιατικό-ευρασιατικό.

Μετρήστε κινήσεις τον τελευταίο μήνα. Ο Ερντογάν συγχαίρει τον Λουκασένκο για την επανεκλογή του, που εμείς στην Ευρώπη δεν αναγνωρίζουμε. Ο Καλίν βρίζει τον Μπάιντεν, τον επόμενο ενδεχομένως Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Τσαβούσογλου σταυροφιλείται με τον Μαδούρο στο Καρακάς. Αυτό κάτι μας θυμίζει, αλλά ας μην επεκταθώ. Ο Ερντογάν υποδέχεται με τυμπανοκρουσίες την ηγεσία της Χαμάς, που η Δύση θεωρεί τρομοκράτες. Η Τουρκία αποχωρεί από τη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης για την προστασία των γυναικών. Ο Ερντογάν προσωκοι απειλεί τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα με διακοπή σχέσεων γιατί τόλμησαν να συνάψουν σχέσεις με το Ισραήλ. Και βέβαια η Αγία Σοφία και η Μονή της Χώρας μετατρέπονται σε τζαμιά προσβάλλοντας την πολιτισμένη ανθρωπότητα.

Άρα, μεσομακροπρόθεσμα διαμορφώνονται τα μέτωπα και η Τουρκία είναι από την άλλη μεριά. Τα πράγματα δείχνουν να ξεκαθαρίζουν, ιδίως όπως βλέπουμε με την προσέγγιση Αράβων και Ισραήλ και το αβυσσαλέο χάσμα που χωρίζει αμφοτέρους με τον Ερντογάν.

Τούτων δοθέντων το κρίσιμο είναι το μεσοδιάστημα που μεσολαβεί εν αναμονή των αμερικανικών εκλογών και της εκλογής του διαδόχου της Άνγκελα Μέρκελ. Γι' αυτό χρειάζεται αποφασιστικότητα και ψυχραιμία, παλαιοκαρία και πονηρία. «ο Αχιλλέας» αλλά και «ο Οδυσσέας». Και πιστέψτε με είναι «ο Οδυσσέας» τον οποίο φοβούνται το περισσότερο οι Τούρκοι. Αυτό αποδεικνύουν τα κλαψουρισμά τους για την Ελλάδα που την παραχαϊδεύει η Ευρώπη, την ώρα που ο Ερντογάν δημιουργεί συνεχώς νέους εχθρούς.

Τα ελληνoturκικά είναι ευρωτουρκικό πρόβλημα, όπως ακριβώς το ήθελε και το είχε προβλέψει ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, με τον στενό του συνεργάτη Πέτρο Μολυβιάτη, ο ιδρυτής της παράταξής μας, ο οποίος την θεμελίωσε στη βάση της απέχθειάς του για τον λαϊκισμό ιδίως στα εθνικά θέματα.

Έτσι οφείλουμε να πορευθούμε, με γνώση και κατανόηση των ευρύτερων δεδομένων που ραγδαία αναδιατάσσονται, αποφασιστικά αλλά όχι παρορμητικά, υπολογισμένα, χωρίς συναισθηματισμούς, με επίκεντρο το εθνικό συμφέρον και όχι τους εμπούρους που επενδύουν στο ευμετάβλητο της κοινής γνώμης, με αυτοπεποίθηση και ψυχραιμία, με έναν γνήσιο πατριωτισμό βασισμένο στις προαιώνιες αξίες και στην υπεράσπιση όχι μόνο του εθνικού μας συμφέροντος, αλλά και του δικαίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο προκειμένου να κλείσετε αυτή την πολύωρη σημερινή σημαντική συζήτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Και μακρά, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρω ότι οι κυρίες και συνάδελφοι είναι κουρασμένοι. Δεν θα μακρηγορήσω. Απλώς, μερικά πράγματα πρέπει ως κατακλείδα να λεχθούν.

Κατ' αρχάς –δεν είναι κανείς στην Αίθουσα αυτή τη στιγμή από το ΜέΡΑ25- θα ήθελα να πω ότι η συνάρτηση του χαρακτηρισμού Αποκλειστικών Οικονομικών Ζωνών μόνο με την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων και ο αποκλεισμός από την πράσινη ανάπτυξη και από διάφορες πηγές ενέργειας, που ενυπάρχουν σε αυτές τις θαλάσσιες εκτάσεις είναι ένα τεράστιο λογικό άλμα το οποίο δεν αντελήφθη για ποιο λόγο γίνεται. Δεν αντελήφθη. Γιατί δηλαδή όποια χώρα κάνει χαρακτηρισμό Αποκλειστικών Οικονομικών Ζωνών πρέπει αυτό να σημαίνει ότι έχει διαζευχθεί από την πράσινη ανάπτυξη και έχει κατευθυνθεί μόνο στους υδρογονάνθρακες; Ίσως κάποια στιγμή αυτό να μας εξηγηθεί.

Επίσης γι' αυτό το οποίο ελέγχθη –αυτό που οι Αγγλοσάξονες λένε silver bullet, τη λαμπρή λύση για όλα τα προβλήματα- τη σύγκληση μιας διεθνούς διάσκεψης των χωρών γύρω από την ανατολική Μεσόγειο, η Κυβέρνηση δεν έχει καμμία αντίρρηση. Είναι ένα από τα πράγματα που μάλιστα θα μπορούσε και να σκεφθεί και να αναλύσει για να μη σας πω τι σκέφτεται και να αναλύει.

Όμως, ας μην έχουμε υπερβάλλουσες προσδοκίες, στον βαθμό που ο Πρόεδρος Ερντογάν δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία και δεν αναγνωρίζει ούτε τις συμφωνίες, που έχει συνάψει η Κυπριακή Δημοκρατία με την Αίγυπτο, με το Ισραήλ, με τον Λίβανο. Γιατί καταλαβαίνετε ότι το περιθώριο επιτυχίας μιας τέτοιας διάσκεψης περιορίζεται στην απομόνωση της Τουρκίας. Αυτό θυμίζει έναν φαύλο κύκλο, θα κάνουμε ολόκληρο τον γύρο και θα γυρίσουμε εδώ που είμαστε, στην απομόνωση της Τουρκίας. Αλλά βεβαίως όλα έχουν τη σημασία τους.

Επίσης, ελέγχθησαν διάφορα πράγματα από τους συναδέλφους. Θέλω να ξεκαθαρίσω το εξής: Πλαίσιο συζήτησης με την Τουρκία είναι, παραμένει και θα παραμένει το Διεθνές Δίκαιο. Αυτή είναι η διαχρονική θέση όλων των ελληνικών κυβερνήσεων και θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι δεν μπορεί να υπάρξει και άλλη θέση. Και είμαστε βεβαίως στο πιο διαλόγου όχι υπό το καθεστώς πίεσης, αλλά πάντοτε στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου και πάντοτε για την επίλυση της διαφοράς την οποία έχουμε με την Τουρκία, της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης και των υπερκειμένων θαλασσίων ζωνών και επίσης με έναν ενισχυμένο γεωγραφικό χώρο το Αιγαίο και η Ανατολική Μεσόγειος, όχι σαν διακεκομμένος χώρος, ξεχωριστά το ένα από το άλλο. Αυτά έχουν ξεκαθαριστεί στην Τουρκία.

Επίσης, είναι ξεκάθαρο –και νομίζω δεν υπάρχει αμφιβολία- ότι προηγείται της επέκτασης των χωρικών υδάτων το κλείσιμο των κόλπων. Δεν υπάρχει αμφισβήτηση από αυτό, γιατί κάτι είπε ο κ. Μουζάλας προηγουμένως, για να το διευκρινίσουμε. Αυτή ήταν η θέση και της προηγούμενης κυβέρνησης. Βρήκα την εργασία σας, κύριε Κατρούγκαλε. Απολύτως χρήσιμη ήταν. Τον ίδιο γεωγράφο που χρησιμοποιήσατε κι εσείς –για να μη λέω ονόματα-, χρησιμοποιήσαμε κι εμείς, έναν εξαιρετικά εξειδικευμένο επιστήμονα. Βεβαίως προηγείται το κλείσιμο των κόλπων και μετά ακολουθούν τα χωρικά ύδατα.

Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω για το Ιόνιο γιατί μας ασκήθηκε μια κριτική και μάλιστα χρησιμοποιήθηκαν και δηλώσεις του κ. Κουμουτσάκου, ο οποίος δεν ήταν και στην Αίθουσα για να απαντήσει. Θα μου επιτρέψει, λοιπόν, εν τη απουσία του να καλύψω εγώ το κενό της απουσίας του και να πω ότι ο κ. Κουμουτσάκος τοποθετήθηκε επί επέκτασης των χωρικών υδάτων χωρίς να υπάρχει Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, χωρίς να υπάρχει συμφωνία επί αυτού.

Αυτή τη στιγμή τα πραγματικά περιστατικά είναι τελείως διαφορετικά και η Κυβέρνηση ακολουθεί αυτή τη λογική. Και σας προλέγω ότι έχει δοθεί εντολή για να αρχίσει η εργασία των ωκεανογράφων, ώστε να κάνουμε και επέκταση των χωρικών υδάτων στο πλαίσιο της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης που συνήψαμε με την Αίγυπτο. Και αυτό θα γίνει.

Για τις υπόλοιπες περιοχές που δεν έχουμε Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη θα προχωρήσουμε στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό τις διαπραγματεύσεις και από εκεί και πέρα θα προχωρήσουμε και εκεί σε ανάλογες επεκτάσεις.

Επίσης, υπήρξαν κάποια ειρωνικά σχόλια για την παρουσία του στρατάρχη Χαφτάρ στην Αθήνα. Είναι πάρα πολύ εύκολο να ειρωνεύεται κανείς και μάλιστα πάρα πολύ να ειρωνεύεται αφ' υψηλού και εκ των υστέρων.

Εγώ αυτό που έχω να πω είναι ότι η απουσία της χώρας εξαιτίας της οικονομικής κρίσης από διάφορα τεκταινόμενα, όπως η κρίση στη Λιβύη και η κρίση στη Συρία κόστισε στη χώρα πάρα πολύ ακριβά. Η χώρα δέχθηκε μια απαράδεκτη συμπεριφορά από την διοίκηση της Τρίπολης και η χώρα δεν συνετάχθη εσωτερικά με παράταξη στη Λιβύη, συνετάχθη με τη νομιμότητα. Και η μόνη νομιμότητα στη Λιβύη εκπροσωπείται αυτή τη στιγμή από το κοινοβούλιο, το οποίο είναι η μόνη εκλεγμένη αρχή. Διότι όποιος μπει στον κόπο να διαβάσει τη συμφωνία του Σκிரάτ και τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών θα διαπιστώσει ότι έχει λήξει η εντολή προς τη διοίκηση της Τρίπολης από το 2017.

Το γεγονός ότι η διεθνής κοινότητα αποδέχεται ως συνομιλητή τον κ. Σάρατζ είναι για να μην υπάρξει ένα απόλυτο κενό.

Η χώρα, όμως, επίσης υπήρξε ενεργό στοιχείο στην «επιτυχία»-μέσα σε εισαγωγικά, γιατί μέχρι μια εκχειρίδα έχουμε φθάσει της διαδικασίας του Βερολίνου, έπαιξε τον ρόλο της προς αυτή την κατεύθυνση. Εγώ ο ίδιος έχω πάει στη Λιβύη τουλάχιστον δύο φορές, ίσως και τρεις. Έχω λίγο αρχίσει να μην θυμάμαι πόσες φορές έχω πάει στο κάθε μέρος. Και θεωρώ ότι πάντοτε αυτό ήταν το εθνικό συμφέρον και αυτή ήταν και η κοινή αντίληψη του πολιτικού συστήματος της χώρας. Η χώρα δεν μπορούσε να είναι απουσία, όπως επίσης ανάλογες προσπάθειες γίνονται για να συμμετάσχουμε στη λύση της κρίσης στη Συρία και γι' αυτό επανειλημμένως έχω συναντηθεί με τον διαμεσολαβητή, τον κ. Πέτερσεν, των Ηνωμένων Εθνών.

Μιλώντας για το τουρκολιβυκό μνημόνιο πάλι, θέλω να σας πω ότι η Αντιπολίτευση μάς άσκησε σκληρότατη κριτική στην πραγματικότητα περί έλλειψης στρατηγικής -αυτό ήταν η αιχμή, το είπε πολύ σωστά ο κ. Ρουσόπουλος- προσπάθησα να απαντήσω με όποιον βαθμό μπορούσα να απαντήσω. Θα μπορούσε να είναι λίγο πιο γενναιόδωρη η Αντιπολίτευση με την Κυβέρνηση. Παραδείγματος χάριν, θα μπορούσε να παρατηρήσει ότι ενώ το τουρκολιβυκό μνημόνιο υπεγράφη πέρυσι το φθινόπωρο, μέχρι σήμερα που συζητάμε δεν έχει αναρτηθεί. Δεν έχει αναρτηθεί και την επόμενη εβδομάδα που θα συναντήσω τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών εξ ονόματος της Ελληνικής Δημοκρατίας, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και εξ ονόματος της διεθνούς νομιμότητας οφείλω να τον ευχαριστήσω γι' αυτό, διότι θυμάστε πόσες φορές είχε ανακοινωθεί η ανάρτηση αυτού του μνημονίου. Αυτή τη στιγμή η πραγματικότητα είναι διαφορετική, διότι υπάρχει το παράνομο τουρκολιβυκό μνημόνιο και η νόμιμη ελληνοαιγυπτιακή συμφωνία. Μιλάμε με τελείως διαφορετικές συνθήκες. Φανταστείτε αυτό να είχε αναρτηθεί από τότε, από το φθινόπωρο πέρυσι.

Όσον αφορά τον κ. Τσαβούσογλου, ξέρετε ότι εγώ, όπως και ο συνάδελφός μου Αναπληρωτής Υπουργός κ. Βαρβιτσιώτης, συνδεόμαστε με τον κ. Τσαβούσογλου, έχουμε μια κοινή πορεία ετών με τον κ. Τσαβούσογλου. Και πολλές φορές λυπάμαι για αυτά τα οποία διατυπώνει σαν σκέψεις. Μάλιστα, χθες με κατηγορήσε, κάτι είπε περί του επιπέδου μου, δεν ξέρω. Όταν συναντηθούμε, ελπίζω να μου το διευκρινίσει, αλλά νομίζω ότι επιλέγει κάθε φορά τα στοιχεία που τον βολεύουν.

Τόσο η ελληνοαιγυπτιακή συμφωνία όσο και η ελληνοϊταλική συμφωνία έχουν μια βασική αρχή, ότι τα νησιά έχουν τα ίδια δικαιώματα με την ηπειρωτική χώρα, όπως ορίζει το ανάλογο άρθρο της UNCLOS. Αυτό η Τουρκία δεν το παραδέχεται καθόλου. Καθόλου! Η Τουρκία ισχυρίζεται ότι τα νησιά δεν έχουν κανένα δικαίωμα πέραν των χωρικών υδάτων, το ξέρετε αυτό.

Εάν, λοιπόν, η Τουρκία προσχωρεί στην αντίληψη της νομιμότητας, ότι τα νησιά έχουν και αυτά Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, έχουν και αυτά υφαλοκρηπίδα, τότε, βεβαίως αυτό είναι

μια εξαιρετικά θετική εξέλιξη. Δεν σημαίνει, όμως, αυτό ότι είναι ελάττωμα της ελληνοαιγυπτιακής συμφωνίας ή της ελληνοϊταλικής συμφωνίας. Σημαίνει ότι η Τουρκία προσχωρεί στην αντίληψη των χωρών που έχουν υπογράψει την UNCLOS και στην αντίληψη των χωρών, που σέβονται το Διεθνές Δίκαιο και θα είναι απολύτως καλοδεχούμενοι σε αυτό. Μακάρι, μακάρι! Αυτό τους είπα και του είπα, όταν έκανε ανάλογο σχόλιο στην ελληνοϊταλική συμφωνία, του είπα «ελάτε να κουβεντιάσουμε επ' αυτής της βάσης» και το ίδιο σχόλιο κάνω και τώρα κατά την κύρωση και των δύο συμφωνιών, να έρθει η Τουρκία, αφού σταματήσει τις προκλήσεις, να κουβεντιάσουμε επ' αυτής της βάσης, της βάσης ότι τα νησιά έχουν δικαιώματα ανάλογα με τα δικαιώματα που έχει και η ενδοχώρα.

Όμως, σας παρακαλώ, μην μνημονεύετε αυτές τις τοποθετήσεις και μην τις ερμηνεύετε ως ελαττώματα της συμφωνίας.

Μας κατηγόρησε ο κ. Μουζάλας για αμνηχανία. Εντάξει, δεν είναι και στην Αίθουσα, τον σέβομαι, άλλωστε. Λέω απλώς ότι νομίζω ότι είναι λίγο άδικο να κατηγορείται ως αμνηχανός αυτός ο οποίος επιτυγχάνει συμφωνίες και να θεωρείται μη αμνηχανός ή μηχανευόμενος αυτός ο οποίος δεν κατόρθωσε να συνάψει τις συμφωνίες.

Επίσης, οφείλω να σας πω, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, ότι μου έκανε εντύπωση το επίθετο το οποίο προσέθεσε στο «ΠΑΡΩΝ» ο κ. Μουζάλας. Ήταν η πρώτη φορά στη ζωή μου που το άκουσα. Αναφέρθηκε σε «μαχητικό ΠΑΡΩΝ». Οφείλω να σας πω ότι θα ήταν ενδιαφέρον να μας εξηγηθεί τι σημαίνει το «μαχητικό ΠΑΡΩΝ» κατ' αντιδιαστολή με το απλό «ΠΑΡΩΝ».

Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για την ανοχή σας και εσάς και τους κυρίους συναδέλφους.

Αυτό το οποίο πρέπει να κρατήσει κανείς, ανεξαρτήτως του αν θα ευχόμασταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να είχατε ψηφίσει τη συμφωνία, διότι είναι προφανές από τον τρόπο που τοποθετηθήκατε, στη βάση την εγκρίνετε και αυτή με την Αίγυπτο, όπως και την άλλη με την Ιταλία που ψηφίζετε. Όμως, είναι φανερό ότι υπάρχει μια ευρύτατη στήριξη της εξωτερικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Και επίσης, είναι φανερό ότι και μέσα στην Αίθουσα και εκτός αυτής το ύψος διαλόγου μεταξύ των πολιτικών κομμάτων σημαίνει ότι τα πολιτικά κόμματα έχουν αντιληφθεί την εξαιρετική κρισιμότητα των στιγμών.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής και των άρθρων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους» και εισερχόμαστε στην ψήφισή του.

Σας επισημαίνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή του νομοσχεδίου, δύο άρθρα, το ακροτελεύτιο άρθρο, καθώς και το σύνολο.

Να μην φύγουν οι εισηγητές, έχουμε και τη δεύτερη ψηφοφορία σήμερα με εξαίρεση το άρθρο για το οποίο μπήκε η ονομαστική ψηφοφορία. Θα πάμε και σε δεύτερη ψηφοφορία για τη συμφωνία με την Αίγυπτο. Εξάλλου, οι εισηγητές θα πρέπει να μείνουν, προκειμένου να υπογράψουν το Πρακτικό.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους

Επί της Αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο πρώτο ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο δεύτερο ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Ακροτελεύτιο άρθρο ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Επί του Συνόλου ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεπώς, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει η παρ. 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων Θαλασσίων Ζωνών τους, που υπεγράφη στην Αθήνα, στις 9 Ιουνίου 2020, το πρωτότυπο κείμενο της οποίας στην ελληνική και στην αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

**ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ
ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΖΩΝΩΝ ΤΟΥΣ**

Η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία (εφεξής «τα Μέρη» ή «οι χώρες»),

Επιθυμώντας να ενισχύσουν τους δεσμούς καλής γειτονίας και συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών,

Έχοντας επίγνωση της αναγκαιότητας να οριοθετήσουν επακριβώς τις θαλάσσιες ζώνες στις οποίες οι δύο χώρες νομιμοποιούνται να ασκούν τα αντίστοιχα κυριαρχικά δικαιώματα ή τη δικαιοδοσία τους σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο,

Λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (1982) στην οποία και οι δύο χώρες είναι μέρη,

Επιβεβαιώνοντας τη Συμφωνία μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων υφαλοκρηπίδων που υπογράφηκε στις 24 Μαΐου 1977 και τέθηκε σε ισχύ στις 12 Νοεμβρίου 1980,

Υπενθυμίζοντας ότι η ως άνω Συμφωνία καθορίζει την οριοθετική γραμμή για την οριοθέτηση των υφαλοκρηπίδων μεταξύ των δύο χωρών,

Επιθυμώντας να εφαρμόσουν την ανωτέρω οριοθετική γραμμή για την οριοθέτηση και άλλων θαλασσίων ζωνών στις οποίες οι δύο χώρες νομιμοποιούνται σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα :

Άρθρο 1

1. Η οριοθετική γραμμή των θαλασσίων ζωνών στις οποίες οι δύο χώρες νομιμοποιούνται να ασκούν, αντιστοίχως, τα κυριαρχικά δικαιώματα ή τη δικαιοδοσία τους σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο θα είναι η οριοθετική γραμμή για την υφαλοκρηπίδα που καθορίστηκε με τη Συμφωνία του

1977 μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων υφαλοκρηπίδων.

2. Οι συντεταγμένες της ως άνω οριοθετικής γραμμής που αναφέρονται στο Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς WGS-84 έχουν ως ακολούθως :

A/Α	Γεωγραφικό Πλάτος (WGS 84)	Γεωγραφικό Μήκος (WGS 84)
1	39°57' 38,46" Β	18°57' 27,29" Α
2	39°52' 20,45" Β	18°56' 03,29" Α
3	39°48' 56,44" Β	18°54' 51,29" Α
4	39°17' 14,40" Β	18°55' 33,31" Α
5	39°01' 56,39" Β	18°53' 57,32" Α
6	38°29' 56,34" Β	18°43' 51,32" Α
7	37°51' 56,29" Β	18°28' 33,33" Α
8	37°21' 14,26" Β	18°16' 57,33" Α
9	36°59' 26,23" Β	18°19' 03,34" Α
10	36°54' 20,23" Β	18°19' 09,35" Α
11	36°44' 56,22" Β	18°18' 33,35" Α
12	36°26' 26,20" Β	18°17' 57,36" Α
13	36°24' 02,19" Β	18°17' 39,36" Α
14	36°10' 56,18" Β	18°15' 39,37" Α
15	36°08' 56,18" Β	18°15' 39,37" Α
16	35°34' 08,15" Β	18°20' 39,39" Α

3. Η οριοθέτηση, προς το παρόν, δεν σκοπεύεται να βαίνει πέραν του σημείου 1 προς Βορρά και πέραν του σημείου 16 προς Νότο. Η παρούσα οριοθέτηση θα επεκταθεί προς οιαδήποτε κατεύθυνση μέχρι τα σημεία συνάντησης των θαλασσίων ζωνών των αντίστοιχων γειτονικών Κρατών, όταν θα έχουν συναφθεί οι σχετικές συμφωνίες.

Άρθρο 2

Όταν το ένα Μέρος λάβει την πρωτοβουλία να ανακηρύξει μία θαλάσσια ζώνη που εκτείνεται μέχρι την οριοθετική γραμμή του άρθρου 1 της παρούσας Συμφωνίας, θα ενημερώσει σχετικά το άλλο Μέρος το συντομότερο δυνατό.

Άρθρο 3

Η παρούσα Συμφωνία δεν θίγει :

- α. τις αλιευτικές δραστηριότητες που διεξάγονται σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες και κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- β. τις διατάξεις του άρθρου 58 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας σχετικά με τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις

υποχρεώσεις των λοιπών Κρατών στην αποκλειστική οικονομική ζώνη των Μερών, όπως προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 4

1. Τα Κράτη θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια να διευθετήσουν, δια της διπλωματικής οδού, κάθε διαφορά που ενδέχεται να ανακύψει σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας.
2. Αν μία τέτοια διαφορά δεν διευθετηθεί εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ένα από τα Μέρη γνωστοποίησε την πρόθεσή του να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, η διαφορά αυτή θα παραπεμφθεί, με αίτηση οποιουδήποτε από τα δύο Μέρη, στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ή σε οποιοδήποτε άλλο διεθνές όργανο που έχει επιλεγεί με κοινή συμφωνία.

Άρθρο 5

1. Η παρούσα Συμφωνία υπόκειται σε επικύρωση.
2. Η παρούσα Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ την ημερομηνία ανταλλαγής των οργάνων επικύρωσης.

Έγινε στην *Αθήνα* στις *9.6.2020*, σε δύο πρωτότυπα, το καθένα στην ελληνική, ιταλική και αγγλική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς την ερμηνεία της παρούσας Συμφωνίας, το κείμενο στην αγγλική υπερισχύει.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Νικόλαος-Γεώργιος Σ. Δένδιας
Υπουργός Εξωτερικών

Για την Ιταλική Δημοκρατία

Luigi di Maio
Υπουργός Εξωτερικών
και Διεθνούς Συνεργασίας

**AGREEMENT
BETWEEN THE HELLENIC REPUBLIC AND THE ITALIAN REPUBLIC
ON THE DELIMITATION
OF THEIR RESPECTIVE MARITIME ZONES**

The Hellenic Republic and the Italian Republic (hereinafter the "Parties" or the "countries");

DESIRING to strengthen the ties of good-neighbourliness and cooperation between the two countries;

AWARE of the need to delimit precisely the maritime zones over which the two countries are entitled to exercise, respectively, their sovereign rights or jurisdiction in accordance with international law;

TAKING INTO ACCOUNT the relevant provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea (1982), to which the two countries are parties;

REAFFIRMING the Agreement between the Hellenic Republic and the Italian Republic on the delimitation of their respective continental shelves, signed on the 24th of May 1977 and entered into force on 12th of November 1980;

RECALLING that the above Agreement establishes a boundary for the delimitation of the continental shelves between the two countries;

WISHING to apply the above continental shelf boundary for the delimitation of other maritime zones to which the two countries are entitled under international law;

HAVE AGREED upon the following:

Article 1

1. The boundary line of the maritime zones to which the two countries are entitled to exercise, respectively, their sovereign rights or jurisdiction under international law shall be the continental shelf boundary established under the 1977 Agreement between the Hellenic Republic and the Italian Republic on the delimitation of their respective continental shelves.

2. The coordinates of the above boundary line expressed in the WGS-84 datum are as follows:

A/A	LAT (WGS 84)	Lon (WGS 84)
1	39°57' 38,46" N	18°57' 27,29" E
2	39°52' 20,45" N	18°56' 03,29" E
3	39°48' 56,44" N	18°54' 51,29" E
4	39°17' 14,40" N	18°55' 33,31" E
5	39°01' 56,39" N	18°53' 57,32" E
6	38°29' 56,34" N	18°43' 51,32" E
7	37°51' 56,29" N	18°28' 33,33" E
8	37°21' 14,26" N	18°16' 57,33" E
9	36°59' 26,23" N	18°19' 03,34" E
10	36°54' 20,23" N	18°19' 09,35" E
11	36°44' 56,22" N	18°18' 33,35" E
12	36°26' 26,20" N	18°17' 57,36" E
13	36°24' 02,19" N	18°17' 39,36" E
14	36°10' 56,18" N	18°15' 39,37" E
15	36°08' 56,18" N	18°15' 39,37" E
16	35°34' 08,15" N	18°20' 39,39" E

3. The delimitation, for the moment, shall not be intended to go beyond the point 1, to the North, and beyond the point 16, to the South. This delimitation shall be extended in either direction up to the junction points of the maritime zones of the respective neighboring States, once the relevant agreements will be concluded.

Article 2

Once a Party has taken the initiative to proclaim a maritime zone extending up to the boundary line of article 1 of this Agreement, it shall inform the other Party as early as possible.

Article 3

This Agreement is without prejudice to:

- a. fishing activities carried out in conformity with applicable EU rules and regulations;
- b. the provisions of article 58 of the United Nations Convention on the Law of the Sea regarding the rights, freedoms and duties of other States in the exclusive economic zone of the Parties as provided for in the above article.

Article 4

1. The Parties shall endeavour to settle, through diplomatic means, any dispute which may arise concerning the interpretation or application of this Agreement.

2. If such a dispute is not settled within four months from the date on which one of the Parties gave notice of its intention to initiate the procedure provided for in the preceding paragraph, it shall be referred, at the request of either Party, to the International Court of Justice or to any other international body chosen by mutual consent.

Article 5

1. This Agreement shall be subject to ratification.
2. This Agreement shall enter into force on the date of exchange of the instruments of ratification.

DONE at *Athens*, on *9.6.2020*, in two originals, each in the Greek, Italian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence in the interpretation of this Agreement, the text in English shall prevail.

For the Hellenic Republic

Nikolaos - Georgios S. Dendias
Minister of Foreign Affairs

For the Italian Republic

Luigi Di Maio
Minister of Foreign Affairs
and International Cooperation

Άρθρο δεύτερο

1. Για την ανακήρυξη από την Ελληνική Δημοκρατία Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης στην οριοθετούμενη με την παρούσα Συμφωνία περιοχή μετά από τη θέση αυτής σε ισχύ, εκδίδεται προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου.

2. Άλλα θέματα σχετικά με την υλοποίηση της κυρούμενης Συμφωνίας ρυθμίζονται με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων της παρ. 2 του άρθρου 5 αυτής.

Αθήνα,.....2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	2. ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	4. ΕΘΝΙΚΗΣ
ΑΜΥΝΑΣ
5. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	6. ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ
ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
7. ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ».	

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο

για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής και των άρθρων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών».

Για το άρθρο πρώτο του νομοσχεδίου έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία θα διεξαχθεί αύριο στις 15.00' το μεσημέρι, όπως συμφωνήθηκε από το Σώμα και σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που σας έχει διανεμηθεί.

Σήμερα θα ψηφιστούν η αρχή, το άρθρο δεύτερο και το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου.

Εισερχόμαστε, λοιπόν, στην ψήφιση επί της αρχής, του άρθρου δεύτερου και του ακροτελεύτιου άρθρου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών».

Σας επισημαίνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή του νομοσχεδίου, ένα άρθρο και το ακροτελεύτιο άρθρο.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου...οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών

Επί της Αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο δεύτερο ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Ακροτελεύτιο άρθρο ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Το άρθρο δεύτερο και το ακροτελεύτιο άρθρο έγιναν δεκτά κατά πλειοψηφία επίσης.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.35' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 27 Αυγούστου 2020 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επι-καίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: ψήφιση του άρθρου πρώτου και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης μεταξύ των δύο Κρατών».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ